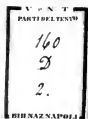

**FRAGMENTA
BASMURICO-COPTICA
VETERIS ET NOVI
TESTAMENTI, QUÆ IN
MUSEO BORGHIANO...**

Wolf Frederik Engelbreth

29

FRAGMENTA BASMURICO-COPTICA

VETERIS ET NOVI TESTAMENTI,

QUE

IN MUSEO BORGIANO VELITRIS ASSERVANTUR,

CUM

RELIQUIS VERSIONIBUS ÆGYPTIIS

CONTULIT, LATINE VERTIT,

NEC NON

CRITICIS ET PHILOGICIS ADNOTATIONIBUS

ILLUSTRAVIT

W. F. ENGELBRETH,

ECCLESIARUM LYDERSLÖVIE ET FRÖSLÖVIE IN SUECANDIA VERBI DIVINI MINISTER
ET PRÆPOSITUS HONORARIUS.

HAVNIÆ, MDCCCKI.

EXCUDUNT SEBASTIANUS POPP.

L. S.

*S*iquidem versiones ægyptiæ Novi Testamenti in adminiculis criticis magni æstimationis a viris criticæ sacræ peritis jam diu numerantur, Veteris Testamenti autem, ad genuinas Versionis LXX interpretum lectiones cognoscendas et restituendas, opem minime spernendam, ut arbitror, adferre possunt, editionem horum fragmentorum cuicumque lingvæ ægyptiæ artisque criticæ amatori haud ingrata fore, existimo. Et licet hæc fragmenta dialecti tertiæ Ægypti a viro quondam celeberrimo, Zoega, lingvæ copticæ, ut aliarum scientiarum, sine dubio principe, in opere, quo fragmenta coptica Musæi Borgiani descripsit, diu expectato, et nuper, ut audio, (ipsum enim in Daniam adhuc non pervenit), publici juris factò, explicata sint, ne editio mea omnino superflua habeatur, tamen spero. Paucis rationem, qua in hisce edendis fragmentis usus sum, tecum L. B. communicare fas erit. Disquisitionibus de dialecto ejusque patria, de usu ejus critico, nec non de indole membranarum præmissis, versioni ipsi basmuraica interpretationem latinam adjunxi, vel potius latinis verbis, quantum licuit, accurate exprimere conatus sum, ut Lectori lingvæ copticæ haud ita perito vera vocum copticarum notio innotesceret; quantum enim a vera et genuina latini styli indole discedat hæc mea interpretatio, neminem lingvæ latinæ gnarum fugit. Nonnusquam tamen, quo clavior certiorque evaderet sensus, voculæ literis minoribus excusas interposui, et versionem, lingvæ puriori latinæ magis congruam, huc et illuc parenthesi inclusam adposui. Dein, quo luculentius, et a critica et a philologica parte, consensus vel dissensus Versionum Ægyptiarum pateret, versionem Memphiticam et, quotquot Versionis Thebaica fragmenta indagare licuit, ad-

scripsi, et ex editione romana versionis LXX, sicut etiam e secunda Griesbachii V. S. V. editione critica Novi Testamenti textum Græcum infra subjunxi, ut comparatio inter fontem ipsum et rivos, e fonte scaturientes, facilius institueretur. In adnotationibus præterea, ad calcem subnexis, omnia, in quibus versiones Ægyptiæ vel a textu Græco vel a se invicem dissentiunt, exponere studui. Expositis jam, quæ ad rationem hujusce libelli pertineant, hac occasione lubens volensque utor, qua tibi B. L. grato animo profitear, quantum debeam benevolentiae minime vulgari viri quondam celeberrimi Georgii Zoegæ, cujus mortem præmaturam lugent Musæ, patria et quotquot ejus familiaritate atque amicitia gavisi sunt. Consiliis suis et institutione vir ille egregius studia mea coptica Romæ sublevavit, et brevem conspectum opinionis suæ de patria dialecti Basmuricæ, una cum sylloge vocum Basmurico-Copticarum ex fragmentis Epistolæ ad Corinthios et Hebræos ab Ipso hausta, necum patriæ reddito benevole communicavit. Gratissimus quoque agnosco, quantum summo favori benevolentiaeque Ill. et Cell. V. V. Münteri, Moldenhaweri et Nyerupii ad hoc meum opusculum perficiendum debeam. Horum Virorum eruditissimorum mihiq; summa reverentia colendorum Ille e thesauro librorum privato, circa literaturam copticam eximio, rariores libros mutuo benevole dedit, consiliisque suis doctissimis in hoc opusculo exigendo opem benigne tulit; Hi vero libros ad hocce specimen studii mei coptici persolvendum necessarios e bibliothecis publicis, tam Regia quam Universitatis havniensis, summa cum benevolentia suppeditarunt. Singulari Illorum Virorum humanitati grates, quæ debentur maximæ, hæc persolvo.

Vale, et meis conatibus ut indulgeas B. L. faveasque enixe rogo.

Dabam Lydersløvia d. XXIV Martii MDCCCXI.

§. I.

Lingva ægyptia, testibus Arabum Grammaticis et præcipue Athanasio, episcopo Kous, in tres dialectos olim dividebatur, Sahidicam vel Thebaicam, Bahiricam s. Memphiticam et Baschmuricam ¹⁾. Siquidem de duabus prioribus, Thebaica et Memphitica, jamjam disseruerunt alii, lingvæ copticæ gnari, et præcipue Quatremere V. C., qui doctorum virorum opiniones hisce de dialectis in opere suo erudito, nuper citato, collegit, ponderavit et observationibus doctissimis et ingeniosissimis adauxit, mentionem earum accuratorem hic prætereo. Postremam autem, Baschmuricam scilicet, scopum disquisitionis faciam, quoniam fragmenta, quorum editionem in hoc opusculo curavi, dialecti supra nominatæ esse reliquias satis superque sum persuasus. Postquam Piquesius, in commercio literario ²⁾, dialectum basmuricam commemoraverat, nemo ejus publicam prius fecit mentionem ³⁾, quam specimen ejus, 1 Cor. 9, 9-16, ex fragmento, in Museo Borgiano reperto, edidit Münter V. C., qui eam dialectum modo Thebaicam corruptam nec merito dialectum propriam dici opinatus est, sicut etiam versionem ipsam a versione Thebaica haustam censuit ⁴⁾. Brevi

¹⁾ Georgi, Fragmentum Evang. St. Johannis Copto-Thebaicum, Romæ, 1789. 4to, proleg. p. XVII sq. LXXV, sq. Quatremere, recherches critiques et historiques sur la langue et littérature de l'Égypte; Paris 1808, 8vo p. 20. 21. ²⁾ Georgi, prol. LXXV. Quatremere, lib. cit. p. 147.

³⁾ Teste Quatremere, lib. cit. p. 148, de hac dialecto locutus est Renandotius in Diss. ms. de lingua coptica, quæ inter manuscripta bibl. imp. gall. adservatur. ⁴⁾ Münter, Dissertatio de indole Vers. N. T. Sahidicæ, 1789, 4to, p. 75-80. Ejusdem vermischte Beiträge zur Kirchengeschichte, 1798, 8vo, p. 42-46.

interjecto tempore Georgi, quem de literatura Coptica optime meruisse nemo facile denegabit, in prolegomenis ad Fragmentum Evang. Johannis, supra citatis, eosdem versus edidit et explicavit, ipsamque linguam, qua exaratum est fragmentum, dialectum, tam ab idiomate Sahidico diversam, quam a Grammaticis Arabicis sub nomine Baschmuriticæ cognitam, esse habendam, patriamque ejus in Oasi Ammonis et ad fines Lybiæ esse quærendam probare est conatus ⁶⁾. Deinde Ill. Quatremere, summa cum doctrina summoque ingenio de hoc idiomate disserens, et dissertationi suæ fragmentum lamentationum libri et epistolæ Jeremiæ latine versum et illustratum adjungens, eo tendit, ut probet, provinciam Deltæ, ab Arabicis scriptoribus Baschmour appellatam, dialecti Baschmuricæ esse patriam ⁶⁾. Hanc opinionem Zoega ut veram contra Georgium jamdiu contendit, et, ab eo acceptam, cum Ill. Münstero communicandi ⁷⁾ veniam mihi dedit, eandemque in Catalogo suo Manuscriptorum copticorum Musæi Borgiani, teste Ill. Thibaut de Bernaud ⁸⁾, proposuit et defendit. At palma in hac opinione de patria dialecti Baschmuricæ defendenda jam merito debetur Ill. Quatremere, qui argumentis, ex arabicis Manuscriptis in bibliotheca imperiali gallica haustis, certe et indubie demonstravit, patriam dialecti, quæ audit Baschmurica, apud Baschmuritas Deltenses esse quærendam. Momentis deinde, eruditione ingenique acumine æque insignibus, nobis persuadere conatur, omnia tertiæ Aegypti dialecti fragmenta adhuc superstita haud esse baschmurici idiomatis, quod omnino perisse putat, nullo hujus vestigio relicto nisi in voce *mmumy*, quæ significat *locum, quo alveus fluminis sese dilatat ad excipiendas aquas*, sed habenda esse reliquias quartæ cujusdam dialecti, quæ in usu fuerit in utraque Oasi, majore minoreque, inter Assuan et Fayoum, et ob vicinatem idiomati thebaico similis ⁹⁾; qua de causa etiam dialecti Oasiticæ nomen ei dandum proponit ¹⁰⁾. De patria hujus dialecti mentionem infra facturo, harum opinionum majorem minoremve probabilitatem inquirendi opportunior mihi erit occasio, qua de causa hic de iis silco, ut proprieta-

⁶⁾ Georgi, lib. cit. prol. p. LV-LXXXVIII. ⁶⁾ Quatremere, lib. cit. p. 147 sq. ⁷⁾ Münster, *vers mischte Weitsage* etc. p. 42. ⁸⁾ Notice sur la vie et les écrits de Georges Zoega, Paris 1809. p. 25. ⁹⁾ Quatremere, lib. cit. p. 217 sqq. ¹⁰⁾ Lib. cit. p. 228.

tes, quibus a ceteris distinguitur, quibusque ipsam pro idiomate a ceteris diverso jure habendam esse efficitur, prius exponam.

§. 2.

Proprium huic dialecto est, quod fere constanter ponit **α** pro **α** simplici, interdum etiam pro **ω**, **ε** pro **α**, **λ** pro **ρ**, v. c. **αικ**, *panis*, m. **ωικ**, th. **αεικ**; **ανυ**, **αναυ**, *vivere*, m. **ανς**, th. **ανυ**; **λαμπι**, *annus*, m. **ραμπι**, th. **ραμπε**; **λακυ**, *uri*, m. **ρακυ**, th. **ρωκυ**; **λεπ**, *nomen*, m. et th. **ραν**; **ατ**, *gloria*, m. **ωατ**, th. **εαατ**; **αυατ**, *boves*, m. **ευαατ**, th. **υαατ**. Mihi admodum probabile videtur, Basmuritas ab initio haud admisisse literas **α** et **ρ**, eas vero sensim sensimque esse introductas ab interpretibus et librariis, qui vel scribendo erraverint, vel alphabetam dialecti augere conati sint; et licet usus literæ **λ** pro **ρ** apud Thebæos haud prorsus sit insolitus, et commutationes vocalium **α** in **α**, **ε** in **α** in reliquis dialectis interdum, quamquam rarius, occurrant, frequentior tamen usus vocalium **α** pro **α**, **ε** pro **α** et consonantis **λ** pro **ρ**, tanquam aliquid huic dialecto proprium jure haberi potest. Simili modo **ϕ** in **ϕι**, alias Basmuritis ignotum, interpolatum existimo. In voce **νεϕι**, 1 Cor. 15, 34, occurrit quidem **ϕ**; cum autem vocibus græcis ad aures Ægyptiorum aptatis adnumerandum, et ex græco **ἐκνηϕειν** ortum esse videatur, hac sola voce subverti conjecturam, literam **ϕ** Basmuritis ab initio fuisse ignotam, haud arbitror. Basmuritz reliquis sæpius ante literas consonantes **α** vel **ε** ponunt, v. c. **σνεαυ**, *catena*, *vinculum*, m. **σνευ**; **υωλεπ**, *mane*, *prius*, m. et th. **υωρη**. Quoad reliquas literas sæpius habet hæc dialectus **ει** pro **i** in fine vocum, præcedente **τ**, e. g. **λεμιατει**, *lacrymæ*, m. **εραιωει**, th. **ρμειοοε**. Usurpant et Basmuritz **τ** pro **ατ**, præcedente vocali, e. g. **εαατ**, *oves*, m. **εαατ**, th. **εαατ**; et quamvis hæc mutatio non sit prorsus insolita apud Thebæos, rarior tamen apud eos quam apud Basmuritas occurrit. Consen-

tiunt Basmuritæ et Thebæi in rejiciendo literam **Δ** in vocibus græcæ originis, nam **ΟΥΔΕ** pro **ΟΥΤΕ**, *inter*, 1 Cor. 15, 19, erroribus librarii est adnumerandum. Thebæorum more usurpant Basmuritæ **Β** pro **Υ**, sed sæpius quam illi, v. c. **ΒΙ** *tolle*, *auferre*, m. et th. **ΥΙ**; **Τ** pro **Θ**, interdum tamen ad **ΤΥ** exprimendum retinent **Θ**; **Κ** pro **Χ**, si excipias in vocibus græcæ originis v. c. **Χρία**, **Χρω**; **Π** pro **Φ**, excepto in voce **Φΐ**; **Υ** pro **Σ**, nam litera **Σ** ab iis æque ac Thebæis prorsus est relegata. Ut apud Thebæos, alternant **Σ** et **Χ**, et interdum pro utroque usurpatur **Υ**. Quomodo cum Thebaica dialecto quoad literas consentit idioma basmuricum, ita etiam in multis aliis partibus ei convenit. In articulo indeterminato numeri pluralis **ΥΔΝ** quam sæpissime supprimit **Ε**, et scribit **ΥΝ**; in præpositionibus **ΥΕΝ**, **ΕΒΟΛΥΕΝ**, in conjunctione **ΛΕΝ** fere semper rejicit **Ε** more Thebæorum, sed rarius, licet nonnunquam, in articulis, præcipue **Π** et præformantibus. Basmuritæ interdum utuntur **Π** thebaico pro **Ε** Memphitarum, v. c. **ΠΥΔΥΟΥΔΥ** **ΛΕΥ**, *expositus est* v. *exponitur*, Hebr. 7, 2, m. **ΕΥΔΥ ΟΥΔΥΛΕΥ**, et, sequente **Τ**, v. c. **ΠΝΤΔΥΕΝΚΔΤ**, *eorum, qui obdormiverunt*, 1 Cor. 15, 20, m. **ΠΗΕΤ ΔΥΕΝΚΟΥΤ**. Consentiant cum Thebæis, usurpando **ΕΥ** in possessivis pro **ΟΥ** apud Memphitas. Ut apud Thebæos, etiam occurrit **Λ** pro Memphitarum **ΠΙ**, v. c. **ΠΔΛΠΗΟΥ**, *caelestia*, Hebr. 9, 23, m. **ΠΔΝΙΦΗΟΥ**. Utuntur etiam articulo numeri pluralis thebaico **ΠΕ** pro **ΠΙ** memphitico. Quoad constructionem verborum simpliciore, pronuntiationem rudiorem crassioremque, et quoad radices quam plurimas cum thebaico consentit basmuricum idioma. Cum memphitica dialecto consonat in usu, ne dicam constanti, tamen frequenti **ΤΘ** finalis loco Thebæorum **Ε**, v. c. **ΥΕΛΛΥ**, *ministrare*, th. **ΥΕΛΛΥΕ**. **ΥΔΖΝΙ**, Hebr. 6, 17, e. s. p. Eodem, quo Memphitæ, modo sæpissime retinent Basmuritæ vocales in articulis et præformantibus, et in verbis vocibusque pluribus, ubi eas rejiciunt Thebæi, v. c. **ΛΕΟΐ**, *cras*, th. **ΡΟΐ**; **ΕΛ**, *esse, facere*, th. **Ρ**. Pro Thebæorum **ΛΠΤ**, quo exprimunt substantiva, Basmuritæ adhibent Memphitarum **ΛΕΤ**. Rejiciunt

constanter Thebæorum ΠΧΘΕΙC, et usurpant ΠΘC Memphitarum. Sæpius etiam utuntur memphitico Φ† pro thebaico ΠΠΟΥΤΕ, et articulis determinatis ΠΙ et ΝΙ pro thebaicis ΠΕ et ΝΕ. In quibusdam radicibus proprius accedunt Memphitis quam Thebæis, v. c. ΧΕΛΑ, *comburare*, Es. 5, 25, m. ΒΕΡΟ, th. ΨΕΡΕ; ΨΗΟΥ, *longus*, Es. 5, 19, m. ΨΗΟΥ, th. ΨΟΙ; CΠΕΑΖ, *vinculum*, m. CΠΕΑΖ, th. ΕΡΡΕ; ΚΕΚΑΧΝΙ, *alii*, m. ΚΕΧΩΑΧΝΙ, th. ΚΟΟΤΕ; ΚΟΛΕΛ, *festinare*, 1 Tess. 2, 17, m. ΧΩΛΕΛ, th. ΡΘΕΠΗ; ΜΕΤΠΑΝΤ, *misericordia*, Phil. 2, 1, m. ΜΕΤΠΑΝΤ, th. ΜΠΤΩΠΗΤΕΥ, et s. p. Proprium huic dialecto videtur, interdum literam Π, notam casus, in singulari geminare, v. c. ΠΠΟΥCΑΜΠΤΥ, *similago*, Es. 1, 12; ΠΠΟΥΑΨΟΥ, *bathus*, Es. 5, 10; ΠΠΟΥΑΤ, *unus*, Es. 5, 10. Denique nonnullas habet voces, sibi, ut videtur, proprias, quibuscum consentientes vuculas in reliquis dialectis frustra quæsi; et licet certe atque indubie affirmari nequeat, donec vocabularia magis absoluta in reliquis dialectis possidere contingat, verisimile tamen est, linguam copiticam non multas diversasque habere voces, quibus eadem sit vis, eademque significatio. Ejusmodi voces sunt: ΑΤΑ, ΟΥΑΤΑ, *multitudo, plures*, 1 Cor. 8, 5; ΒΩΡΚ, *ira*, Es. 5, 25; ΘΕΛΙΟ, *radix*, Es. 5, 24; ΚΕΛΕΤC, *tenebrae*, Es. 5, 10; ΛΑΠC, *aliquis*, Joh. 4, 33; ΤΩΠ, *consuetudo*, 1 Cor. 8, 7; ΘΠΕΤ, *ira*, Es. 5, 25. Hisce momentis rite ponderatis fragmenta, quæ hoc in opusculo illustrantur, tertiæ dialecti esse, nemo, ut arbitror, facile negabit. At major ejus consensus cum Thebaica quam cum memphitica inde ortus videtur, quod, tam Thebaicum quam Basmuricum idioma, tanquam rivi ejusdem fontis habenda sunt, illius nempe lingvæ vulgaris, cujus mentionem facit Manetho ¹¹⁾, quaque olim utebantur incolæ Ægypti superioris et Delta. Idioma Memphiticum, ut opinor, matrem quoque agnoscebat linguam vulgarem, quæ in Ægypto inferiori in usu erat, a reliquis paulum dissentiens, sicut dialecti cujusvis lingvæ plus minusve invicem differunt; dissen-

¹¹⁾ Manetho apud Josephum contr. Apionem, §. 14.

sus forsā exinde ortus, quod plures ex Arabia coloni, pastoritio genere utentes, antiquissimis temporibus in Ægyptum venēant, et cum nativis incolis sese [miscuerant ¹²⁾]. Sed dirutis Thebis, regia sedes Memphin pervenit, et dialectus Ægypti inferioris a sacerdotibus aliisque excolta et aucta, quoad literas ceteris locupletior, quoad structuram grammaticam elegantior, quoad sonum purior et plenior evasit. An etiam quoad voces sit abundantior, eo usque sub iudice manebit, donec reliquas, præcipue Thebaicam, accuratius cognoscere contingat; licet verisimilitudine haud careat, eam, ut in formis suis magis absolutam, ita et quoad voces esse locupletiozem. Ut idioma, ab ipsa dialecto vulgari inferioris Ægypti ortum, eaque de causa facile lingua omnium Memphitarum factum, sensim sensimque deinceps per totam Ægyptum inferiorem, forsā tempore *τῶν ὕκτων*, vulgabatur, et per varias mutationes, sub Persis vel sub Græcis, dialectus, quam nos appellamus Memphiticam, evadēbat; dum e contrario in Ægypto superiori, dirutis Thebis et regia potestate ibidem eversa, dialectus Thebaica, remota a causis, quæ in Ægypto inferiori dialectum Memphiticam politiozem, locupletiozem magisque excoltam reddiderant, rudis et inculta permanēbat. Quidquid de Ægypto superiori jamjam attuli, etiam in causa fuit, cur dialectus Deltensis s. Basmurica conservaretur; incolæ enim locorum in Delta palustrium, feri illi Bucolī, qui a Persis, Græcis, et Romanis vix quidem domari potuerunt ¹³⁾, quique patres Basmuritarum mihi sunt, in navigiis et arundineis latibulis, velut in domibus, vitam degentes et latrocinia exercentes, cum propter vivendi rationem feram et barbaram a ceteris essent separati, in animum minime inducere poterant, ut paternum suum idioma cum caltiori Memphitica commutarent, licet ob vicinitatem huius haud impedire potuissent, quo minus aliquid e dialecto Memphitica in idioma Deltense irreperet, sicut etiam librorum sacrorum interpretes consensum harum dialectorum, novis additis literis et vocibus, magis magisque auxerunt.

¹²⁾ *Heeren A. G. L., über Politik, Verkehr und Handel d. alten Welt; Götting. 1793, 1 Th 345, 46. Zoega, de origine et usu obeliscorum; Romæ 1797. fol. p. 577. 13) Thucydides, l. I. c. 110. Diod. Sicul. lib. 2. c. 77. Strabo, ed. Almeloveen, p. 1142. Dio Cassius, ed. Wesseling, II, 4. cum nota editoris. Zoega, numi imperat. ægypt.; Romæ 1784, 4to, p. 222. Heeren, lib. cit. l. p. 398.*

§. 3.

Patriam vero hujus dialecti viri docti, linguæ Copticæ ejusque historię operam qui navare, aliis in locis quæsierunt. Oases Ammonis et spatia amplissima Lybiæ Ægypticæ ukra Telamonis inoles pro patria hujus tertiæ dialecti habebat Georgi, eamque Ammoniacam appellendam censebat ¹⁴⁾. Multis argumentis hypothesin suam defendere conatus est; sed, ut jam supra dixi, Zoegæ nostro, viro tam eximia doctrina tamque subtili acumine prædito, testimonia Abulfedæ aliorumque luculentiora, dialectum in Delta usurpatam fuisse, persvaserunt, et opinioni ejus ut assentiar, me, tam argumenta e scriptoribus historię et geographiæ Ægypti mecum ab ipso in brevi conspectu communicata, quam propriæ meæ perscrutationes adduxerunt, ut etiam rationes, quibus ill. Quatremere pro eadem hypothesi propugnat, quasque præcipue e manuscriptis Arabicis bibliothecæ imperialis Gallicæ, huc usque ineditis, egregiæ doctrinæ ope adjutus, publici juris fecit, rem adeo certam et indubitatam efficere, ut certe Georgi, si adhuc in vivis esset, hypothesin suam omittere minime dubitaret. Primam rationem, qua in rem suam usus est, invenit Georgi apud Herodotum, lib. 2. c. 42, ubi hic de Ammonis dicit: "εὗρες αἰγυπτίῳ καὶ αἰθιοπῶν ἀποικοί, καὶ φωνῇ μεταξὺ ἀμφοτέρων νομιζόντες;" unde demonstrare voluit, hanc ab Herodoto memoratam Ammoniorum linguam esse tertiam Ægypti dialectum ¹⁵⁾. Dialectum vero, de qua hoc loco dissero, mere esse Ægypticam, minimeque cum lingua Æthiopica commixtam, cuicunque perspicuum est, et argumentum ex eo ductum, quod Herodotus unius modo linguæ Ægypti mentionem facit, hic, ut opinor, parvi est momenti. Silentium Herodoti de diversis dialectis linguarum in terris, ubi peregrinatus est, modo prodit, cum nullam dialectorum habuisse rationem, vel potius, utpote quid a re sua alienum, plane neglexisse. Præterea verisimile est, Herodotum, colloquendo cum sacerdotibus, dialectum Memphiticam usurpasse, cum aut ipse hujus linguæ esset gnarus, aut ope interpretum ¹⁶⁾ vel popularium suorum, qui, imperante Amasi, Memphi magis vicini facti erant, adjuvaretur ¹⁷⁾. Sed e silentio hujus scriptoris de reliquis duabus dia-

¹⁴⁾ Georgi, lib. cit. præf. LXVIII, LXXXVI. ¹⁵⁾ Georgi, lib. cit. præf. p. LXVIII. ¹⁶⁾ Spreti, l. c. p. 392. ¹⁷⁾ Spreti, l. c. p. 416.

lectis concludere, eas vere haud adfuisse, non licet, cum omnes unam eandemque efficiant linguam. Quidquid in rem suam adfert Georgi, ex commercio Æthiopum cum Ægyptiis et ex defectione bellatorum Ægyptiorum a Psammeticho ad Æthiopes ¹⁸⁾, ad infringendam illam objectionem, in dialectis Ægyptiis omne lingvæ Æthiopice vestigium abesse, minime valet. Ex Macrizio etiam ostendit ill. Quatremere, linguam per secula ab incolis Santariæ, olim Oasis Ammonis, usurpata, dialectum esse *Berber*, quæ cum coptica nil commune habet ¹⁹⁾. Secundum opinionis suæ argumentum in voce arabica *Baschmour* invenit Georgi, quam ex coptico **πσαμυρ**, *regio trans* sc. *fluvium* ∴ *Nilum*, derivat, et nomen fuisse regionis ad latus Nili occidentale, Lybiam versus, putat ²⁰⁾. At **πσαμυρ** vel **μυρ** etiam *regionem cinctam* sc. *fluvio* ∴ *circumfluviam* denotat. Vox arabica *Baschmour* etiam quoad sonum propius derivari potest ex **π-σα-μυρ**, quæ derivatio item animo obversabatur Piquesio ²¹⁾, vertenti: *versus Myrin*, licet rectius vertere debuisset: *regio cincta* h. l. *aqua*, vel *fluvio circumflua*; hæcque derivatio optime Delta convenit, quod circumfluit Nilus. Quam facilis esset mutatio **τθ πσαμυρ** in arabicum *Baschmour*, nemo non cernit. Stephanus Byzantinus ²²⁾ de Delta dicit, nomen ipsius ægyptiacum esse **πιτυμυρ**, quod, ut Zéega vult, ex **πδμυρ** vel **πμυρ**, *regio cincta* ∴ *circumflua*, vel, ut potius opinor, ex **τ**, *dare*, et **μυρ**, *cingulum*, præposito articulo **π**, et addita terminatione **μρ**, derivari posse videtur, ut significatio sit: *regio, cui cingulum daturum*, ∴ *cincta* sc. *fluvio*, *circumflua*. Jablonskii ²³⁾ derivat **πιτυμυρ** ex voce **πτμυρ** vel **πτμυρ**, quam putat fuisse nomen ipsius Nili, qui Delta quasi cingit, et dein metonymice usurpatam *de terra a Nilo circumdata* ∴ *Delta*. Vocem vero Arabicam potius a **πσαμυρ**, *regio cincta*, quam a **πσαμυρ**

¹⁸⁾ Georgi, lib. cit. p. LXX. ¹⁹⁾ Quatremere, lib. cit. p. 151. ²⁰⁾ Georgi, p. LXXII. ²¹⁾ Georgi, ibid. ²²⁾ Steph. Byzant. de urbib. ed. Berkel, p. 294: *Δελτα πωλος προς τη αυρα και πινος αυγυατε ως εφορος, και αυγυατε καλαμην πιτυμυρ*. ²³⁾ Jablonskii opuscula, ed. Te Water, Lugd. Bat. 1804, 8vo, I. p. 217, 18, sub voce *πιτυμυρ*.

regio trans sc. *fluvium* derivare lubet; an etiam *AMP*, *trans*, absque substantivo, cui respondeat, usurpetur, dubito. Quidquid vero etymologice fit probabile, in certitudinem evadit, si Abulfedam consulamus, qui Al Baschmour insulam esse binis Nili brachiis circumdatam, ejusque metropolin esse Osmun Tinnag vel Tanach, haud obscure indicat²⁴). Hisce si adjungamus argumenta, quæ e manuscriptis arabicis bibl. imp. gall. in hanc opinionem firmandam protulit ill. Quatremere²⁵), dialectum baschmuricam nec in Oasi Ammonis nec ad fines Lybiæ, sed in Delta esse querendam, non est quod amplius dubitemus. Tertium Georgii argumentum e loco quodam Severi Aschemonensis apud Renaudotium²⁶) desumptum est, ubi narratur de rebellione quadam adversus Calipham Mervanum secundum, cognomine El Himar, a Baschmuritis ex Sahide, aliisque circa Osiut habitantibus facta. At vel Renaudotium, vel ipsum Severum errasse, jamdiu dubitavi, cum et dicatur: duabus in provinciis; licet tam Baschmuritæ, quam ii, qui circa Osiut rebellaverant, in Ægypto superiori essent, et rebellio Baschmuritarum videatur opposita esse alteri in Ægypto superiori, ubi Osiut vel Siut, veterum Lycopolis, urbs magna et celebris erat. Præterea vix et ne vix quidem intelligeretur, quomodo Baschmuritæ, in Ægypto superiori cum exercitu Chorasaniarum, e Syria veniente, sese conjungere potuissent, nisi prius debellassent Mervanum, cui conjunctio eorum fuisset maxime damnosa, quique hac de causa omnibus viribus eam impedire adnixus fuisset; qua de re tamen silet historia. Ill. S. de Sacy etiam de veritate narrationis apud Renaudotium dubitans, hypothesin proponit, qua rem quodam modo illustrare conatur, verba enim ista: *ex Sahide*, ita forsitan esse intelligenda opinatur, ut olim in Sahide fuerit locus, nomine Baschmour, indeque tempore tumultus cujusdam antiquissimi, forsitan sub Nabucadnezero,

²⁴) Abulfeda: descriptio Ægypti, ed. Michaelis, Göt. 1775, p. 10. 31. et not. Edit. 108. 260. 61. Ed. Reiske, in *Büschings Magazin*, 4ter B. p. 202. D'Anville *memoires sur l'Egypte*, etc. p. 91. J. W. Hartmann in continuatione sue *Geographiæ Büschingianæ*, sub tit. *Büschings Erdbeschreibung, Ägypten*, 12ter B. p. 857. 58. ²⁵) Quatremere, lib. cit. p. 152 249. ²⁶) Renaudotii *historia patriarcharum Alexand. Parisiis 1713*, 4to, p. 226. "In tanto rerum tumultu Cop-titæ seu Christiani Ægyptii adversus Abdulmelecum rebellaverunt, duabus in provinciis, Baschmuritæ ex Sahide, duce Menna filio Bekitæ, alii circa Osiut."

primis incolis in captivitatem abductis, colonia in Delta pervenerit, et in locis palustribus et inaccessis, conservato patriæ urbis nomine, sedes fixerit ²⁷). Hæc hypothesi mihi admodum probabilis videtur; sed Renaudotium re vera errasse ill. Quatremere e manuscripto arabico Severi, cujus veram relationem publici juris fecit, luculenter ostendit ²⁸), unde apparet, nec de Baschmuritis ex Sahide, nec de iis circa Osiut, narrasse Severum, sed de incolis Baschmour et Schobra Besiouth rebellantibus, adversus quos exercitum classemque miserat Abdulmelec; adversus hostes enim in Ægypto superiori prorsus inutilis esset classis, at perutilis ad homines maritimos in Delta oppugnandos. Cum porro in relatione Severi apud cl. Quatremere dicitur, eos locis palustribus fuisse munitos ²⁹); ea descriptio Ægypto superiori Oasibusque sabulosis minime, paludibus vero Delia, ad mare tendentibus, optime convenit. Relatum etiam legimus apud Renaudotium et Ill. Quatremere, Kouzar ducem Mervani, pepercisse patriarchæ Chaili, eumque Reschidam ducere in animo habuisse, ut inde literas ad Basmuritas mitteret ³⁰). At omnino inepte agere videretur Kouzar, si urbem Reschid, nunc Ro-

²⁷) Silv. de Sacy l. sur le nom des pyramides, p. 49. Ejusdem Notice de l'ouvrage intitulé: Recherches etc. à Paris 1808, p. 40. Huic opinioni quodammodo assentiri videtur Zoega lib. cit. p. 577, qui dicit: Ægyptum existimo, quo tempore habitari coepta, colonos recepisse, alios ex Arabia, pastoretio vitæ genere utentes, alios ex Æthiopia, jam terram colere doctos. Illi tenuerunt paludes Pelusiacas et partem Delta, cum Babylone et Heliopoli usque mediam Hepatœomida. Æthiopes condidere Thebas et Abydem, multaque oppida in Thebaida et Delta.

²⁸) Quatremere, lib. cit. p. 152. "Cependant les habitans du Baschmour se revoltèrent contre Abdel-melik, sous le conduite de Mina fils de Bekirah; réunis aux habitans de Schobra Besiouth, ils occupèrent cette contrée et refusèrent de payer tribut au gouverneur, et à l'intendant général des revenus fiscaux de l'Égypte. Abdel-melik marche contre eux, à la tête d'une armée; mais il fut mis en fuite avec un grand carnage. Une autre armée, qu'il envoya, et qu'il fit accompagner d'une flotte, n'eut pas un meilleur succès." ²⁹) Ibid. p. 153. "En effet ils étoient fortifiés dans des lieux marécageux, dont les avenues sont si étroites, qu'il ne peut y passer qu'un seul homme à-la-fois, et que si le pied vient à glisser, on enfonce dans le vase, et l'on périt infailliblement." ³⁰) Renaudot, lib. cit. p. 216. "Patriarchæ Melchitarum Coenias et Jacobitarum Chail — in vinculo conjuncti sunt a Kouzro, ejus duce. Chail — gladio feriri jussit. Jam cervicem extenderat, historque signum acceperat, cum Prasædus: quid inquit, utilitatis percipiemus ex seniculi istius cæde; imo ad Bechamyritas scribet, efficietque, ut nos impugnare desinant. Itaque Reschidam deductus est. Cfr. Quatremere, p. 154.

sette, ut inde scriberet Chail, peteret, nisi hostes in Delta essent, ut ex illo loco tanquam vicino, literas ad eos daret Patriarcha. Quæ de Mervano dicuntur ¹¹⁾ minime intelligi possunt, nisi Basmuritæ in Delta sedes habuerint. Ubi quærenda sit Schobra Besiouth, quam tempore belli Basmuritarum esse destructam opinatur, se haud certo scire confitetur Ill. Quatremere ¹²⁾; eam tamen in Ægypto inferiori vel Delta quærere minime dubitat, et quidquid apud Hartmannum V. C. de Schobra inveni, eodem tendit ¹³⁾. Si præterea observemus, Alnamonem, rebellantibus Basmuritis ¹⁴⁾, collegisse incolas Tendæ et Schobra Besiouth et Schobra Tendæ aliorumque oppidorum urbiumque vicinarum, quibus notæ essent viæ semitæque regionis Baschmour, ut exercitui suo viam monstrarent ¹⁵⁾, inde apparet, hasce urbes τω Baschmour fuisse vicinas. Hisce rationibus rite perpensis, patriam Basmuritarum adversus Mervanum rebellantium in Delta esse quærendam, nullum habet dubium. Quartum argumentum, quo hypothesin suam defendere conatur Georgi, invenit in verbis apud Renaudotium: *"Chailen jussit Mervanus verberari eique barbari avelli, coram exercitu Chorasaniarum, qui erat ex altera parte Nili, quia inter eos erant Baschmyritæ"* ¹⁶⁾; et verba: *ex altera parte Nili*, de latere Nili occidentali intelligit, ubi sedes Basmuritarum fuisse contendit ¹⁷⁾; hæc autem verba opinioni ejus minime favent, quin potius adversentur. Elmacinus dicit: *Mervannum, persequentibus Abbassidis, trajecisse Gjizam et combussisse Misram cum horreis suis* ¹⁸⁾. Jam si attendamus, Gjizam ad occidentalem Nili ripam sitam fuisse, Misram autem ad orientalem ¹⁹⁾, ideoque a Mervano incensam, ne granaria ejus hostibus præberent utilitatem; et exercitum Abassidarum, quocum statim ab ingressu ejus in Ægypto sese conjunxerant Basmuritæ, e Syria venisse, patet, ista verba:

¹¹⁾ Quatremere, p. 155: „lorsque ce prince marchoit vers Reschid, il apprit, que cette ville étoit tombée au pouvoir des Baschmourites. ¹²⁾ Quatremere, p. 199, 200. ¹³⁾ Hartmann, p. 847. 850, 51, 54. ¹⁴⁾ Eutychii Annales, ed. Pococke 2, 498 sq. Renaudot, p. 279-81. Quatremere, p. 156-61. S. de Sacy, sur le nom de pyramides, p. 49, 50, 58. ¹⁵⁾ Quatremere, p. 160. ¹⁶⁾ Renaudot p. 226. Georgi, præf. LXXVII. ¹⁷⁾ Georgi, p. LXXXVI, VII. ¹⁸⁾ Elmacini historia Saracenicæ, ed. Erpenii, 1625, fol. 99, 56. ¹⁹⁾ Hartmann, p. 930. Abulfeda, ed. Michaelis, p. 59, not. 124. D'Anville, p. 138.

ex altera parte Nili, de orientali parte esse intelligenda. Ita quoque conjunctionem Basmuritarum cum Abassidis nullæ premunt difficultates, si illi Deltam incoluissent; at maximæ, si in Ægypti superiori, ad orientale latum Nili, in Oasis et ad fines Lybiæ habitassent, dum Mervanus cum exercitu suo ripas occidentales tenebat, id quod verba: *trajecit Gjizam*, demonstrant. Mervanum latus occidentale Nili tenuisse indubitatum quoque fit, si attendamus ad consilium Abdallah, filii Mervani: *ne interficeret Patriarcham, quo facto omnes Coptitas sibi infensos faceret, præcipue Nigritas, ad quos tamen fugiendum esset; si Chorasaniæ victores evaderent* ⁴⁰⁾; hi vero Nigritæ certe fuerunt Aethiopes et incolæ Africæ ad fines Lybiæ, ergo ad occidentale Nili latus ⁴¹⁾. Mervanum commoratum fuisse ad occidentem Nili, certius fit, si attendamus, quo loco occisus fuërit. Elmacinus ⁴²⁾ et Euty-chius ⁴³⁾ dicunt, eum in pago quodam Saidis, Bosira Coridas, vel, ut apud Euty-chium nominatur, *Busir Corindes*, esse occisum. Abulfeda etiam narrat: "*Saleh* vero perpetuum subducente sese Mervano, instans in agrum Mistrensem penetrat, ubi eum assecutus apud pagum aliquem, *Busir dictum*, nescio quis in ecclesia, quæ ibi loci Christianis erat, hasta confodit ⁴⁴⁾", ergo in agro Mistrensi ad occidentale latus Nili debellatus, periit Busiride, quæ, teste Abulfeda, est Busir Curidos ⁴⁵⁾ in provincia Fium, antiquorum Arsinoe ⁴⁶⁾. At Elmacinus et Euty-chius, in hac re mentionem Saidis facientes, vel in errore sunt, vel etiam Arsinoen Ægypto superiori adnumerarunt ⁴⁷⁾. Sed quomodo res sese habeat, manifestum est; Georgi errasse, dum verba: *ex altera parte Nili* in suam rem traxit. Quando Georgi rejicit opinionem Assemani ⁴⁸⁾, Byamitas Bimaides apud Euty-chium ⁴⁹⁾ ejusdem gentis esse ac Bschatmyritas apud Renaudotium ⁵⁰⁾, de rebellionem eorum sub Calipha Almamone loquentem, argumenta ejus

⁴⁰⁾ Renaudot, lib. cit. p. 227. ⁴¹⁾ Georgi, præf. LXXXIX, not. 1. ⁴²⁾ Elmacinus, p. 96, 99. ⁴³⁾ Euty-chii annales — ed. Pococke, p. 392. ⁴⁴⁾ Abulfedæ Annales moslemici, ed. Reiske et Adler, Tom. 1, p. 487, et not. Edit. 242. ⁴⁵⁾ Abulfedæ descriptio Ægypti, ed. Michælis p. 9, not. Edit. 122, 123, ed. Reiske, p. 198. ⁴⁶⁾ Hartmann, p. 1012. ⁴⁷⁾ Apud Renaudot, p. 218 dicitur: occisus est in regione Busiritide. ⁴⁸⁾ Assemani bibliotheca orientalis, Tom. 2, p. 346. ⁴⁹⁾ Annales, 2, 428-31. ⁵⁰⁾ Historie patriarch. p. 279-81.

tam levis sunt momenti ¹¹⁾, ut, collatis Renaudotii, Eutychiei et Macrizii relationibus, manifestum fiat, has appellationes modo esse diversa nomina ejusdem gentis, et, uti Baschmour etiam vocatur Baschroud, ita incolæ quoque vocantur Baschmyritæ, Baschamuricæ, Byamitæ, Baschroudicæ ¹²⁾. Patriam igitur Basmuritarum in Delta fuisse, nec, ut opinabatur Georgi, ad fines Lybiæ, nemo, ut opinor, amplius dubitabit. At cl. Quatremere, licet, patriam dialecti basmuricæ Delta fuisse, luculentissimis argumentis probaverit, negattamen, ipsam dialectum esse Ægyptiacam, et testimonio quodam Eutychiei nixus ¹³⁾ opinatur, eam omnino periisse, nullo hujus, nisi in voce *mmuty*, relicto vestigio. Quoniam hoc idioma in quam plurimis partibus Thebaicæ dialecto propius accedit, id in Ægypto inferiori usurpatum fuisse negat; et, quia grammatici Arabum hoc de idiomate silent, fragmenta, quæ nobis ex tertia Ægypti dialecto supersunt, tam in museo Borgiano quam in bibliotheca imperiali gallica, quæque ab ipso ill. Quatremere sunt edita, haud esse idiomatis basmurici, sed dialecti regionis finitimæ, ubi lingua Ægyptiaca esset adoptata, scilicet Oasium ambarum, majoris et minoris, quæ, Ægypto contiguæ, a septentrione meridiem versus, ab Assuan ad fines Fayoum, tendunt, existimat ¹⁴⁾. Variæ me impediunt rationes, quo minus doctissimi viri hypothesein amplectar. Eutychieus, cujus verba fundamentum hypotheseos illi sunt, auctoribus fide dignissimis certe non est adnumerandus, et modo caute adhibendus. Si etiam narrationem ejus de origine Bimaidum veram censere lubeat, nil tamen certi exinde sumas, quo, quæ expressis verbis commemorat Athanasius episcopus Kous, idioma nempe basmuricum ægyptiicæ originis esse ¹⁵⁾, refellas. Ptolemæo virorum ab anno 640, quo

¹¹⁾ Georgi, p. LXXVIII. ¹²⁾ S. de Saey, sur le nom des pyramides, p. 49, No. 54. Quatremere, p. 173, 74. ¹³⁾ Annales, II, 428. "Al Bimaidæ, ut eophtice dicuntur, cujus interpretatio est: Progenies quadragenorum, siquidem Romani, cum Ægypto discederent, occupante eam religione Mohamedanica, relicti sunt ex ipsis viri quadraginta, qui, liberis ibi genitis, multiplicati sunt, atque in inferiore terræ Ægyptiicæ parte progenie aucti, appellati sunt Bimai, 3: "quadraginta virorum progenies... ¹⁴⁾ Quatremere, p. 174-76, 213-218. ¹⁵⁾ Quatremere, p. 20. La langue égyptienne étoit partagée en trois dialectes, ainsi que nous l'apprend Athanasie eveque de Kous, dans sa grammaire Copte-Arabe (Ms. Copt. 44. fol. 154): "la langue Copte, dit cet auteur, est divisée en trois dialectes; savoir, le dialecte Copte de Miar, qui est le même

Ægyptum occupaverunt Arabes, ad annum 832, quo fere penitus exstirpati Basmurita, ita sese propagasse, ut patrium sermonem Basmuritarum exterminarent, et Almamoni fortiter resisterent, scriptoribus Arabicis ea de re omnino tacentibus, vix credi potest. Nisi fabula sit hæc narratio Eutychii, ista progenies quadraginta virorum, ut puto, pro colonia quadam in provincia Baschmour modo est habenda, quæ tempore rebellionis cum ceteris Basmuritis sese conjunxerat, ut Afschino et Almamoni resisterent. Major hujus dialecti consensus cum Sahidica, ut jam supra dixi, inde potest explicari, quod ex eodem effluant fonte, lingua nempe antiquorum vulgari, quæ apud incolas feros Elearchiæ et Baschmour inculta et rudis conservabatur. Basmuritis sub Almamone fere penitus deletis, dialectus eorum quoque periit, ideoque haud mirum, si grammatici Arabum temporis serioris, et nominatim Athanasius, qui seculo undecimo in superiori *Ægypto* vixit, nullam, præter nominis, hujus dialecti cognitionem habuissent, sed potius mirari licet, Athanasium, qui patriæ dialecti, ut cl. Quatremere vult, Oasiticæ tam vicinus fuerit, ne verbulo tamen ejus mentionem fecisse. Interitus Basmuritarum, etiam in causa fuit, cur tam pauca ad nos pervenerint fragmenta, id quod vix accidisset, si idioma in provincia *Ægypto* superiori vicina, tristia Basmuritarum fata haud subeunte, in usu fuisset. Præterea, ut jamjam observavit Ill. de Sacy, eum in modum dialecto Memphiticæ convenit idioma basmuricum, ut ex ejus consensu majori cum Thebaica certo non concludamus, istud in *Ægypto* inferiori vel in Delta haud floruisse ⁵⁶). Hæ rationes impediunt, quo minus hypothesin Ill. Quatremere meam faciam.

§. 4.

Si de tempore, quo cognita et propagata fuerit religio christiana apud incolas Delta parvi inquiras, deficientibus luculentioribus testimoniis, nil certi in hanc rem reperies; varia autem facta, religionem in primis temporibus iis innotuisse, de-

que le Saïdique; le Bahirique, qui tire son nom de la province de Bahirah, et le Baschmourique, en usage dans la contrée de Baschmour. Aujourd'hui il n'y a plus d'usités que le Bahirique et le Saïdique: ces differens dialectes derivent d'une même langue. ⁵⁶) S. de Sacy, Notice etc. p. 40.

monstrare videntur. Metropolis 78 Baschmour apud Abulfedam nominatur Asl mun-Tinnah ⁷⁷), quæ, testibus d'Anvillio ⁷⁸) et cl. Hartmanno ⁷⁹), antiquorum fuit Mendesus, cui vicina erat Thmuis, nunc Thmaie ⁸⁰). Hujusce urbis episcopi nominantur Philcas et Donatus Martyres, quorum prior sub Maximiano, posterior sub Licinio martyrium passi sunt ⁸¹). Concilio Niceno etiam aderat Cajus, episcopus Pimythiis, quæ Θμυθι fuisse existimatur ⁸²). In urbe vicina Thani invenimus Eudaimonem Melicianum, qui una cum duobus aliis falsum crimen Athanasio coram imperatore Constantino intulit, ceu ille lini tributum ab Ægyptiis exigeret ⁸³). Ex urbe Panephysi Philippus episcopus concilio Niceno aderat ⁸⁴), et Archebius, episcopus Panephysi, Thennesum proficiscebatur, ut in urbe cum aliis sui ordinis episcopum eligeret ⁸⁵). Siquidem omnes urbes provinciæ episcopos habuere, plures incolas hujus provinciæ ad numerum Christianorum adscriptos fuisse, et, magna ex parte rudes linguæque græcæ ignaros, versionem codicis sacri statim desiderasse, admodum probabile videtur. Versionem igitur Basmuricam ad finem seculi tertii, vel ab initio seculi quarti, eodem fere tempore, quo reliquæ versiones ægyptiæ ⁸⁶), esse conscriptam, vero haud absimile existimo. Eremitam Hilarionem Basmuricas primum religionem christianam edocuisse, ex testimonio Hieronymi in vita Hilarionis, *eum adpellasse, ad ea loca, quæ vocantur Bucolia, eo quod nullus ibi Christianorum esset, sed barbara tantum et ferox natio* ⁸⁷), patere videretur; at locum quendam hujus provinciæ secretiorem magisque solitarium, quo degebat Hilarion (moriebatur circa annum 371) ab hominibus separatus, licet miracula quædam ab eo patrata homines morbis laborantes attraxissent, descriptio Hieronymi modo indicare videtur. Hilarionem feros circumjacentium locorum incolas religione christiana antea ignota instituisse,

⁷⁷) Abulfeda descriptio, ed. Michaelis, p. 31, No. 260, 261. ⁷⁸) D'Anvillius, l. c. p. 45, 91. ⁷⁹) Hartmannus, l. c. p. 857. ⁸⁰) D'Anvillius, p. 91. Hartmannus, 360. Ammian. Marcell. ed. Wegner et Erfurdt, II, 512. ⁸¹) Le Quien, orientis christianus, II, p. 537, 38, 39. Tillemont, Mémoires V, 471, 780. ⁸²) Tillemont, VI, 639. Conciliorum nova Coll. ed. Mansi, II, p. 693. In Concil. collect. p. 698, invenitur Cajus Thomeis, s. d. nomen Thmuis corruptum. ⁸³) Le Quien, II, 535. ⁸⁴) Ibid. p. 547. Conc. n. coll. II, 693. Tillemont, VI, 639. ⁸⁵) Le Quien, II, 550. ⁸⁶) Röhrté's Beitrage, p. 40. ⁸⁷) Hieronymi opera, ed. Valarsii, fol. Veronæ, II, 38.

non est, cur dubitemus; exinde vero, eam quam pluribus reliquarum provinciarum incolis haud fuisse cognitam, minime sequitur, deque locis horridis et inaccessis, quibus forsitan nomen *τὴ Βucolia* remanserat, dum reliqua provincia *Augustamnica* vocabatur, hæc verba Hieronymi esse intelligenda, demonstrare videtur argumentum ex historia episcoporum supra exposita desumptum. Si vera sit hypothesis cl. Hugii ⁶¹⁾, versionem Thebaicam et Basmuricam ex *κοινή εκδόσει* Ægypti, quæ ante recensio- nem Hesychii in usu fuerat, haustam esse, exinde argumentum, quo probaretur, versionem Basmuricam ad finem seculi tertii vel ab initio quarti esse conscriptam, adferre liceret; at, hac ingeniosa hypothesi, a viris artis criticæ peritis nondum diligenter examinata atque ponderata, pro argumento certo et indubitato, ad meam qualem- cunque firmandam opinionem, uti non audeo. Obijciatur forsitan, versionem Bas- muricam non ab ipsa *κοινή εκδόσει*, sed a Thebaica esse haustam, igiturque de ejus antiquitate, ex hac hypothesi, si vera sit, nil certi esse concludendum; sed versionibus Basmurica et Thebaica inter se comparatis, illam non filiam sed potius hujus sororem esse habendam, ex ipsoque textu græco oriundam, verisimile fit. Attamen inter- pretem Basmuricum versionem Thebaicam et novisse et consuluisse, non est quod negem.

Collatione critica instituenda apparebit, omnes versiones Ægyptias Veteris Testamenti versionem LXX viralem, præsertim in codice Romano expressam, sequi, et rarius lectiones, quæ in codice Alexandrino vel in reliquis versionibus et patribus reperiuntur, exprimere, interdum etiam lectiones, nulla vel textus hebraici vel versionum græcarum auctoritate fultas, habere. An in Vetere Testamento et in Evangeliiis cum Thebaica vel cum Memphitica frequentior consonet Basmurica versio, donec plura reperiantur fragmenta, quæ collationi accuratiori inservire poterunt, pro certo affirmare non audeo; si vero in Vetere Testamento ad breviam ambarum versio- num, Basmuricæ et Thebaicæ, fragmenta, quæ conferre licuit, respiciamus, eam cum Thebaica magis quam cum Memphitica consentire, probabilitate haud caret. Ex Evangeliiis brevissimum modo superest fragmentum Basmuricum, et quidem misere

⁶¹⁾ Hug, *Einführung in die Schriften des Neuen Testaments*, Tübingen 1808, 1 Th. 344/49, 437, 38.

mutilatum; et siquidem nullum horum versuum Thebaicum fragmentum, quod cum illo conferam, in promptu habeo, de consensu vel dissensu eorum quid dicam, nescio. Sed in hoc brevi fragmento versio Basmurica sæpissime codicem BVaticanum sequitur, etiam C et L, et cum Memphitica consentit. In epistolis Paulinis omnes versiones ægyptiæ sequuntur codices ABCDEFG 17, 46, 47, ita tamen, ut Memphitica reliquis frequentius consonet cum ABC 17, 46, 47, rarius cum DEFG, licet eos haud prorsus negligat. Versiones reliquæ, Thebaica et Basmurica, sæpius sequuntur ABCDEFG 17, 46, 47, vel DEFG, vel quosdam eorum. Frequentissime invicem consentiunt; interdum tamen Basmurica soli Memphiticæ comitem se præbet, vel etiam, rarius tamen, lectiones habet, quas tam in versionibus Ægyptiis quam in codicibus frustra quæras. Igitur versiones, tam Thebaicam quam Basmuricam, ex *κωνη ενδοσει*, ut ingeniose opinatur et defendit Ill. Hugius ⁶⁹⁾, esse haustas, mihi admodum probabile videtur ⁷⁰⁾.

§. 5.

Fragmenta hoc in opusculo exposita deprompta sunt ex museo antiquitatum ditissimo viri olim inclytissimi, Stephani Cardinalis Borgiæ, cujus animi candor memoriam ejus æternam faciet in animis eorum omnium, qui ejus familiaritate atque favore usi sunt, cujusque eximia merita de literis in perpetuum manebunt, quum et semper inter doctissimos literarum Mæcenates, et maxime strenuos ipsarum adjutores laudandum et honorandum semper habebit nomen. Membranae versionis Basmuricæ hujusmodi sunt.

1. Fragmentum Esaie, 1-16. V. 8-25. Inscriptur *ⲛⲁⲙⲁⲣⲁⲥ ⲛⲛⲉⲣⲁⲫⲏ ⲧⲏⲥ ⲁⲓⲧⲱⲗ ⲛⲁⲓⲁⲥ*. *Liber Prophetiarum Sancti Esaie*. Binis constat

⁶⁹⁾ Hug, Einleitung, p. 346, 48, 49.

⁷⁰⁾ Memphiticam versionem in epistolis Paulinis principio ex *κωνη ενδοσει* esse haustam, nisi tam ceteris junioem habeamus, quod probabilitate caret, et deinde ad recensionem Hesyehil esse emendatam, opinor. Huic opinioni quodam modo assentitur, Ill. Münsterus (Beiträge, p. 41), qui dicit, versionem memphiticam in epistolis Paulinis a Monachis ad textum Cyrilli formam esse emendatam.

membranis. Prioris membranæ exteriore parte avulsa, magna pars literarum et vocum periit. Literarum forma elegans; literæ initiales a ceteris haud differunt; accentus et lineolæ literis super impositæ conspiciuntur; nota interpunctionis punctum simplex; marginem phrygio opere exornavit librarius; paginarum numeri exciderunt.

2. Fragmentum Joh. IV, 28-53, una constat membrana. Literæ minores minusque elegantes; initiales a ceteris haud differunt; accentus in omni absunt loco; punctum solitarium unica est interpunctionis nota. Membranam ipsam passim laceratam reperi, superiorque ejus pars nec non margo exterior perierunt, qua de causa etiam exciderunt tam literæ paginarum numerales quam ultimæ literæ cujusvis lineæ in secunda columna prioris paginar, primæque literæ in priori columna posterioris paginæ.

3. Fragmenta 1 Cor. VI, 19—IX, 16; 1 Cor. XIV, 33—XV, 35; Eph. VI, 18, —Phil. II, 2; 1 Thes. I, 1—III, 5; Heb. V, 5—X, 22, omnia sunt ejusdem codicis, cujus propria hæc. Forma literarum haud inelegans sed exilis. Fragmenta epistolæ ad Corinthios habent literas in margine adpositas, v. c. **Θ** c. 8, v. 5, **ΙΗ** c. 15, 1, **ΙΘ** c. 15, 12, **Κ** v. 32, sine dubio ut sectiones indicent; in reliquis autem fragmentis desunt, nec mihi satis certum, utrum a prima manu, an a lectore quodam adscriptæ sint hæc literæ. Ex fragmentis sahidicis apparet, epistolam ad Galatas in canone ecclesiastico sahidico epistolam ad Hebræos excepiisse, utrum etiam apud Basmuritas, haud certe affirmari potest, deperditis omnibus paginarum numeris, si excipias membranas fragmentorum ex epistola ad Corinthios, quarum prior habet numeros paginarum **λγ**—**λδ**, 33-34, et posterior **λτ**—**λζ**, 43-44. Fragmenta epistolarum ad Ephesios, Philippienses et Thessalonicenses illæsa sunt, si excipias partem marginis, quocum etiam exciderunt literæ numerales; reliqua vero injuria temporis plus minusve passa sunt detrimenti, quam maximi tamen quæ ex epistola ad Hebræos supersunt. Literæ initiales extra ordinem in margine vacuo excedunt, opere phrygio figurisque versicoloribus ornata; quævis nova periodus semper novam inchoat lineam; accentus literis superpositi haud frequenter conspiciuntur; duo puncta pferumque literæ **ι** imposita; **α** in fine lineæ vel versus ubique lineola longiuscula literæ præcedenti superscripta expressum. Variæ sunt interpunctionis notæ: punctum simplex, duo puncta cum

lineola ad dextrum, et tria puncta; punctum simplex in medio adhibetur sermone; secunda et tertia interpunctionis nota, periodo ad finem perducta, ponitur. Signa varia in margine sunt depicta, quorum autem significatio incerta. Omnia hæc fragmenta novem constant foliis.

Fragmenta sahidica maxima ex parte etiam inter membranas in eodem Museo reperiuntur, si excipias quædam ex Appendicæ ad Cod. Alexandrinum, a Woidio edito, desumpta, quæ Ill. Dasdorffius, Regi Saxoniz a consiliis aulicis, et præfectus bibliothecæ regiz, exscribere mihi benevole permisit, dum quinquennium abhinc Dredæ commorabar.

a) Fragmenta Esaiæ I, 1-9, v. 16; V, 18-25, exscripta sunt e codice bombycino lectionarii ecclesiastici sahidice et arabice expositi, qui continet pericopas vel sectiones sacras e libris quam plurimis Veteris et Novi Testamenti, exceptis tamen scriptis apocryphis. Forma literarum elegans; accentus occurrunt; notæ interpunctionis sunt vel punctum simplex vel duo puncta cum linea recta ad dextrum. Pericopæ hujus codicis inscribuntur: **HCALAC, IEPEMIAC, ΛΙΩΥCHC, ΛΟΥΚAC.** etc. Præter reliquas lectiones sacras etiam complectitur lectionem ex Jeremia, quæ continet quædam a Matthæo citata c. 27, 9-10, de triginta numis argenteis, e loco quodam Jeremiæ nunc deperdito, qui olim fuit inter v. 3 et 4. capitis vicesimi, ut ex posteriori parte hujus sectionis, quam hic thebaice et latine exponam, apparere videtur.

Thebaice,

Latine.

· ΔΥΩ ΠΕΞΕ ΙΕΡΕΜΙΑC ΕΠΙΔΕΧΑΙΡ
 ΧΕ ΝΤΩΤΗ ΛΗ ΝΕΤΗΠΕΙΟΤΕ ΤΕ-
 ΤΗΤΟΥΒΕ ΤΑΠΕΝΟΥΟΕΙΥ ΝΑΙ: ΔΥΩ
 ΝΕΤΗΠΥΗΡΕ ΝΑΤΑΥΕΙ ΝΑC ΤΗΥΤΗ
 ΝΑΙ ΝΤΑΥΕΙΡΕ ΝΥΠΠΕΘΟΥ ΕΥΟΥΕ
 ΕΡΩΤΗ: ΝΑΙ ΝΤΑΥΤ ΕΒΟΛ ΜΠΕΤΕ-
 ΜΠΤΟΥΑCΟΥ ΝΑΥ: ΔΥΩ ΝCΕΤΥΙCΕ
 ΜΠΡΕΥΤΑΛΘΟ ΝΠΥΩΠΕ ΠΡΕΥΚΩ
 ΕΒΟΛ ΝΠΠΟΒΕ: ΕΥΕΞΙ ΜΠΕΛΑΔΘ Π-
 ΥΑΥ ΤΕΤΤΑΕ ΜΠΕΤΤΑΕΙΝΥ ΝΑΙ
 ΝΤΑΥΡΥΑΔΡ ΕΡΟΥ ΥΙΤΗ ΠΥΗΡΕ

Et dixit Jeremias Passuro: Vos cum patribus vestris semper resistitis veritati. Et filii vestri, venturi post vos, illi facient pejora quam vos. Illi vendent eum, cui nullum est pretium, et molestia adficient sanatorium morborum, remissorem peccatorum. Sument triginta argenteos, pretium honorati, qui appetitarius est a filiis Israel et dabunt eos in

ραμμενς μφρη† εταφοναζυσαζυνη *veniet super eos iudicium perditio-*
 ηνε, ηδς οφον παρη† † ηαααζι *nis æternæ, et super filios eorum,*
 σεπαι εζρηι εκιωα ηνε οφζαπ *quia condemnarunt sanguinem inno-*
 ετε ητακο ψαερεζ ηεμ εκεη *centem.*
 ηοαυηρι εθεε ζε ααζυιαη ηοα-
 σποζ ηαθηοδι επζαη.

Hæc consentiunt cum verbis a Woidio theotisce expositis ex codice Parisiensi No. 51. orient., si excipias verba: *pretium ejus, cui dabitur loqui contra filios Israelis*, quæ Woide sic legit: *pretium ejus, quem tradent filii Israelis*. Codex ipse centum et quadraginta complectitur folia.

b) 1 Cor. IX 1-16. Fragmentum ex Appendice Woidii exscriptum, a versu autem nono cum fragmento quodam Musei Borgiani collatum, quod continet 1 Cor. IX. 9—XII, 22, et Phil. I, 6-23. septemque constat foliis. Literæ elegantis sunt formæ, accentus exhibiti, interpunctionis nota punctum simplex. Paginarum numeri desunt.

c) 1 Cor. XV, 5-28. Fragmentum codicis, ex quo præter hocce in Museo Borgiano plura supersunt fragmenta: Rom. VI. 5—VIII, 38; 1 Cor. X, 13—XIV, 21; 1 Cor. X, 7 — ad finem Epistolæ; Hebr. I, 1-7. XII, 1 — ad finem Epistolæ; Gal. I, 1—III, 10, quæ omnia undeviginti membranis in folio constant. Hujus codicis propria hæc: Character literarum admodum elegans, accentus occurrunt; Interpunctionis nota punctum simplex. Epistolam ad Hebræos perscriptam sequitur epistola ad Galatas. Emendationes junioris vel corrigentis manus apparent 1 Cor. 14, 11, ubi tres lineæ erasæ sunt et verba textui græco convenientia super erasis rescripta; et Ebr. 13, 17 scriptum exstat ηοαρε, συμφερειν, loco vocis cujusdam erasæ. Omnes paginarum numeri desunt.

d) Phil. I, 6—II, 2. Membranæ hujus codicis continent epistolam ad Philipenses a versu 6, c. 1 ad finem, epistolam ad Collossenses ab initio ad II, 7. et III, 8—IV, 6. Character literarum horum fragmentorum, ac reliqua cum fragmentis supra sub litr. c. commemoratis consentiunt, nec dubitarem ea, in fragmentis ejusdem codicis, qui sub litr. c. descriptus est, connumerare, nisi obstaret major longitudo membranarum, et major numerus versuum vel linearum cujusvis columnæ. Hæc

fragmenta novem constant membranarum in folio, quarum prima turpiter est lacerata, dimidio membranarum vi quasi avulso.

e) 1 Thess. I, 4—III, 5. pertinet ad codicem, ex quo in Museo Borgiano supersunt membranarum sedecim, quae continent Eph. II, 5—III, 3. IV, 5—28. V. 20—VI, 12; 1 Thess. I, 4—ad finem Epistolae; 2 Thess. I, 1—II, 13. III, 14—ad finem Epistolae; 1 Timoth. integram ad 2 Tim. I, 1—16. Hujus codicis propria haec: litterae ceteris minores negligentia quadam sunt efformatae, accentus adsunt, nota interpunctionis punctum simplex; litterae initiales rubro colore tinctae sunt. Membranarum quaedam laceratae et inquinatae. Margo quarundam membranarum omnino abscissus.

f) Hebr. VII, 11—21. fragmentum ex appendice Woidii exscriptum.

g) Hebr. IX, 2—10. Hi versus transcripti ex fragmento lectionarii sacri, quod continet lectionem Luc. I, 29—38. Psal. XLVII. Hebr. IX. 2—10. et duabus constat membranarum in folio minori. Character litterarum nec elegans nec deformis. Puncta literis imposita raro solummodo super litteram **π** inveniuntur.

h) Hebr. IX. 24—28. et X, 4—9. transcripta sunt ex fragmento lectionarii sacri charta bombycina conscripto sahidice et arabice, jam supra sub lit. a commemorato.

Quoad versionem memphiticam; fragmentum Esaiæ ex codice bombycino, qui continet Esaiam memphitice et arabice in folio in bibliotheca de propaganda fide, reliqua autem ex Novo Testamento coptico Wilkinsii desumpta sunt.

De ætate membranarum basmuricarum modo paucissima mihi sunt dicenda. Quam difficile est veram ætatem codicum, qui antiquissimi habentur, pro certo definire, neminem artis criticæ peritum fugit. Siquidem in fragmentis Basmuricis formæ litterarum ab iis discedunt, quæ in codicibus antiquissimis occurrunt, nec membranarum ipsarum leves, tenues, albæ atque politæ, sed crassiores, flavæ ac scabrae sunt, probabile mihi videtur, hasce membranas ante seculum septimum haud esse conscriptas; et si perpendimus, Basmuritas ab Almamone fere penitus esse extirpatos, parum verisimile videtur statuere, codices sacros post id tempus in idiomate ipsorum esse exscriptos. Historia autem nos docet, Almamonem hanc cladem Basmuritis intulisse anno 839, qua de causa membranas nostras junioris esse ætatis, haud existimo.

FRAGMENTA BASMURICO - COPTICA

V. ET N. TESTAMENTI

LATINE VERSA

ET

CUM VERSIONIBUS RELIQUIS AEGYPTIIS

THEBAICA NEMPE ET MEMPHITICA

NEC NON

CUM TEXTU GRÆCO COLLATA.

A

Esaiæ 1, 1-16.

Basmurice.

Latine.

- v. 1. Θρασις πτα ἡσας περ ελας πῶνι νῦαμος: τῆνταφρετ' ελας εἴθε Ἰουδα εἴν τῶν εἴν ῥη τρετῖρα ποζίας εἴν κωθαεῖ εἴν αἴαζ εἴν εζεκίας πενταελερρα εἴν Ἰουδα.
- v. 2. αὐτῆς τῆν: Χισῆν πκεχι με α ἥος ῥεσι: ῥεπῶνι δισπας δισε- τας: πτας δε αὐθετ' εἴα.
- v. 3. αὐαζν κοῦν πεῖος: αὐαζν κοῦν ποδαμῖ εἴπεος: πῶλ δε εἴπε- κοῦν: αὐα παλαος εἴπεος ἀνακ ἡμ.
- v. 4. αὐα ποθεπος πλεε- παβι: αὐα εἴπεος εἴα παβι: ποπερεα εἴπε- ρον: πῶνι ἡπεαποεος: αὐα τετεκε ἥος ποῦν: αὐα τετετ' ἡπος εἴπε- πεταεεβ εἴπε.
- v. 1. Visio, quam vidit Esaias filius Amosi, quam vidit de Judæa et Hierosolymis, in regno Osie et Joatham et Achasi et Ezechie, qui regnarunt super Judæam (o: regum Judææ).
- v. 2. Audi Coelum, auribus percipe terra! Dominus enim loquitur: filios genui et exaltavi, ipsi autem neglexerunt me.
- v. 3. Novit bos Dominum suum, et asinus novit præsepe heri sui: Israel autem non agnoscit me, et populus meus non invenit (o: intelligit) quis ego sim.
- v. 4. Ah gens peccatrix, populus delictorum plenus, semen perversum, filii improbi! Dereliquistis Dominum et irritavistis sanctum Israelis.

Græc.

- v. 1. ὁμοῦ ἢ εἰς Ἡσας υἱὸς Ἀμοὶ, ἢ εἰς κατὰ τῆς Ἰουδαίας, καὶ κατὰ Ἱερουσαλὴμ, ἐν βασιλείᾳ Ὀσίου καὶ Ἰωθαμ, καὶ ἀχάζ καὶ Ἐζεχίᾳ, οἱ ἐβασίλευσαν τῆς Ἰουδαίας. v. 2. αὐα, ἡραε, καὶ οὐκ εἴν. γῆ. ὅτι κενός ἐλαθον. υἱὸς ῥεπῶνι καὶ ὕψους, αὐτοὶ δὲ μὴ ἡβήσαν. v. 3.

Basmurice.

Latine.

- v. 9. ἀὼν ἡσάβηλ θε ε πῶς
 σάβδωσθ ὡσὶν πη
 πποσπερεα: εἷς ἐ πε
 ἀἰσῶνι πτην ποσάωα
 ἀὼν ἀνιπ πτοαεορρα.
- v. 10. σαρτεε εἰσῆξι μεῶς
 πῆαρ Χωπ ¹⁴⁾ .. σάωαα:
 ἡσῶτη .. η ¹⁵⁾ επποας
 εἰς ἡ ¹⁶⁾ .. λαος πτοαεορρα.
- v. 11. ¹⁷⁾ ... ελδαι πε παυει
 ππετεπσασια ¹⁸⁾ πε .. πῶς
 ἡσῶηκ εβδλ: μεσῶσ(α)σ
 ὡι ππεδλ με πωτ
 ππερηνβ: με πεσπας ππε
 μεσι ἀὼν πεκιν η ἡσῶσ
 ασ επ.
- v. 12. σάδε ¹⁹⁾ .ετεπ(α)σι ²⁰⁾ εος.
 ησ πηι εβδλ ... πηήτα
 ... πσα πει εβδλ ποσ
 υε τα γαρ α.....
- v. 13. ετετεπ(α)σι πηι
 πποσάειτ(α) σῶσιτ: π
 σῶσρηνι σάδα ἡ πηι πε:
 πετεπσασει με πετεπ
 σάβδατον: ἀὼν σάδα
 ησ αὼσ η ἡσῶηε
 μεαα επ.
- v. 9. Et nisi Dominus Sabaoth
 reliquisset nobis semen, tunc
 facti essemus sicut Sodoma
 et similes essemus Gomorræ.
- v. 10. Audite dictum Domini,
 principes Sodomæ! Attendite
 ad legem Dei, gens go-
 morræ!
- v. 11. Quorsum mihi multitudo
 sacrificiorum vestrorum? di-
 cit Dominus. Plenus (s: sa-
 tur) sum. Victimam arietum,
 adipe agnorum et sanguine
 vitulorum et hircorum non
 delector.
- v. 12. Neque cum venitis appa-
 rere (s: ut compareatis) mihi,
 quis ista de
- v. 13. Si offeratis mihi similagi-
 nes, vanum: thus abomina-
 tionis mihi est: novilunia
 vestra et sabbata vestra et
 magnum diem, non feram
 ista.

Græce.

- v. 9. καὶ εἰ μὴ κυριος Σαβαὺθ ἐγκατελειπεν ἡμῖν σπέρμα, ὥς Σόδομα αὖ ἐγενήθημεν. καὶ ὥς Γομορρὰ αὖ ἦμεν ἐβημεν. v. 10. ἀκούσατε λόγον κυρίου, ἀρχόντες Σοδωμῶν· προσήχθε νομον θεοῦ, λαβὼς Γομορρᾶς. v. 11. τί μοι πληθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν, λόγον κυρίου; πλήρης εἰμι ἐθελκυσμάτων κρέων, καὶ σπᾶς ἀρνῶν, καὶ ὅλα ταύρων καὶ τραγῶν ἢ βόλων. v. 12. ὅτι αὖ ἐρχόμενος σφθηνῶ:

Thebaice.

V. 9. ατω ἡσαβηλ χε δ
 πχοεις σαβαωθ υωχπ
 παπ ποσπερεα: εωχε
 αηωαπε ἦθε ἡσοδομα
 ατω ἀπεινε ἡτομορρα.

Memphitice.

V. 9. εβηλ χε δ ἡδς σαβαωθ
 σωχπ παπ ποσχροχ πει-
 εθπει ἀπερ εφρη† ἡσοδο-
 μα οσος ἀνιπ ἡτομορ-
 ρα πε.

V. 10. σωτεε επσαζι επδς
 παρχωπ πτε σοδομα:
 μαρυντεπ ἐφνομας
 εφ† φλαος ἡτομορρα.

V. 11. ερωσ πηι επαωαι πτε
 πετεπωσπωαωαπ πεχε
 ἡδς: †μαρ. πδλil πωιλ:
 οσρυνδ πτε ρανηλι
 πεε πσποϋ πτε ρανδα-
 ρηιτ πεε πτε ρανμασι
 ἡ†σοδαωσ ἀπ πεχε ἡδς.

V. 12. πμε πεταρκω† πσα
 παι εβολσεν πετεπσιζ.

V. 13. φηετιπ πηι ποσσε-
 μαδαλιον οσφλνοσ πηι
 πε: οσθοιπασϋι οσωρεβ
 πηι πε: πετεππηςτια
 πεε πετεπσοσδι πεε πε-
 τεππικω† περσοσ πωαι
 ταψχχ εμοσ† εεωωσ.

Greece.

μει' εἰς γὰρ ἐξήχθη ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; ὡσπὺν τὴν αὐτὴν μὲν οὐ προσέθετε. · v. 13.
 τὰν φέρητε σιμδαλιον, ματαίων θυματα, βδελυγμα μὲν ἐστὶ τὰς ἐσθίων ὑμῶν, καὶ τὰ σαββατα,
 καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνιχομαι.

Basmurice.

Latine.

V. 14. ΤΕΤΕΠΝΗΣΤΙΑ ΑΝ ΠΕΤΕΠΟΥΩΣΥ ΑΝ ΠΕΤΕΠ-
 ΟΥΨΕΙ: ΔΥΩ ΠΕΤΕΠΥΕΙ
 ΤΑΨΥΧΗ ΜΕΑΨ ΜΕΑΨ:
 ΔΤΕΤΕΠΩΚΥΠΙ ΠΗΨ ΕΟΥΣΙ
 ΠΝΑΚΩ ΔΗ ΕΒΔΛ ΗΠΕΤΕΠ-
 ΝΑΒΙ.

V. 14. Jejunium vestrum, et otium
 vestrum et novilunia vestra,
 et solennia vestra, anima
 mea odit ea (ο: *animo odi*):
 facti estis mihi in satietatem,
 (ο: *me vestri tædet*), nec re-
 mittam amplius delicta ve-
 stra.

V. 15. ΕΤΕΤΕΠ ΩΑΝ ΠΑΙΡΩ V. 15. Cum expanditis manus
 ηΠΕΤΕΠΟΨ ΕΥΛΗΨ ΕΛΑΨ
 ΨΠΕΚΤ ΑΝ ΠΑΒΕΛ ΠΑ-
 ΜΒΔΛ ΜΕΑΤΕΠ: ΔΥΩ ΕΤΕ-
 ΤΕΠ ΩΑΝΤΑΨΑ ΜΠΕΤΕΠ-
 ΤΩΨΔΥ ΠΨΠΕΩΤΕΜ ΕΠ
 ΕΛΑΤΕΠ: ΠΕΤΕΠΟΨ ΓΙΑΡ
 ΜΕΥ ΠΑΝΑΨ.

V. 15. Cum expanditis manus
 vestras sursum ad me, non
 convertam oculos meos ad
 vos, (ο: *oculos meos subtra-*
ham), et quamvis multas
 faciatis preces vestras, non
 exaudiam vos, manus enim
 vestrae plenæ sunt sangui-
 nis.

V. 16. ΧΑΚΕΜ ΤΗΠΟΥ: ΤΥΒΒΑ V. 16. Lavate vos, mundate vos,
 ΤΗΠΟΥ: ΨΙ ΠΠΕΠΠΗΡΙΑ
 ΕΒΔΛΥΠ ΠΕΤΕΠΟΥΗΤ ΜΠ-
 ΕΜΤΑ ΕΒΔΛ ΠΑΒΔΛ.

V. 16. Lavate vos, mundate vos,
 removete has improbitates
 ex animis vestris coram oculis
 meis (*a conspectu meo*).

Græce.

V. 14. νηστειαν και αρχιαν, και τας νημενιανς υμων, και τας εορτας υμων μοι η ψυχη μου εχρησθητε
 μοι εις πληρωσιν, ουκ επι ανθρω τας αμαρτιας υμων. V. 15. όταν εκτεινητε τας χειρας, αποστρεψω
 τας οφθαλμους μου απο υμων και ουκ ελπιω την εισητην, και ουκ ακουσω υμων αι γαρ χειρες

Thebaice.

Memphitice.

V. 14. ΠΕΤΕΝΚΩΡΩ ΠΕΜ ΠΕΤΕΝ-
 ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΕΜ ΠΕΤΕΝ-
 ΣΟΥΔΑΙ ΨΑΕΡΑΠΕΧΕΘΕ
 ΛΕΩΘΟΥ ΔΗ.

V. 15. ΕΥΩΠΙ ΔΡΕΤΕΝ ΨΑΠ
 ΦΩΡΩ ΠΠΕΤΕΝΧΙΧ ΕΠΩΠΙ
 ΖΑΡΟΙ: ΨΑΦΩΠΖ ΜΠΑΖΟ
 ΣΑΒΟΛ ΜΕΩΠΤΕΝ. ΕΥΩΠΙ
 ΔΡΕΤΕΝ ΨΑΠ ΘΡΕ ΠΕΤΕΝ
 ΤΩΒΖ ΔΙΨΑΙ ΨΑΩΤΕΜ
 ΕΡΩΠΤΕΝ ΔΗ: ΔΡΕΤΕΝΨΩΠΙ
 ΠΗΙ ΕΥΣΙ: ΠΕΤΕΝΧΙΧ ΣΕ-
 ΘΩΛΕΒ ΣΕΠ ΖΑΠΟΠΩ.

V. 16. ΖΕΚΕΛΕ ΤΗΖΤΗ ΤΒΒΕ
 ΤΗΖΤΗ: ΠΤΕΤΗΦΙ ΠΠΕΙ-
 ΠΟΠΕΡΙΑ ΕΒΟΛΖΗ ΠΕΤΗ-
 ΖΗΤ ΔΠΕΜΤΑ ΕΒΟΛ
 ΠΠΑΒΑΔ.

V. 16. ΖΕΚΕΛΕ ΘΗΠΟΥ ΟΥΟΥ ΜΑ-
 ΤΟΥΒΕ ΘΗΠΟΥ: ΩΛΙ ΠΠΙ-
 ΠΟΠΗΡΙΑ ΕΒΟΛΣΕΠ ΠΕΤΕΝ-
 ΨΕΧΗ ΜΠΕΜΘΟ ΠΠΑΒΑΔ
 ΕΒΟΛ.

Greece.

ἕμην δέματος πληρής. V. 16. λυτῶδε, κήρυχοι γενέδε, ἀφίκετε τὰς πονηρίας αὐτοῦ τῶν ψυχῶν
 ἕμην ἀκταῖν τῶν σφραγῶν μου.

Basmurice.

Latine.

- v. 8. ΠΕΡΙ ΠΤΕ ΠΕΧΑΛΗΘΩ: v. 8. inter se. Num habi-
 ΛΗ Δ' ΕΤΕΡΗΝ ΠΕΥΩΝΙ ΟΥΔ- taturi estis vos soli in terra?
 ΕΤΤΗΝΟΥ ΖΙΖΕΝ ΠΚΕΖΙ.
- v. 9. ΑΥΧΑΤΕΛ ΠΕΙ ΓΙΑΡ ΖΗ v. 9. Audita enim sunt hæc in
 ΠΕΜΕΕΞΕ ΜΠΟΣ ΣΑΒΑΘΩ:
 ΕΥΩΝΙ ΓΙΑΡ ΔΥΩΔΑΥΕΙ
 ΠΞΕ ΠΕΤΕΝΗΙ ΕΥΕΥΩΝΙ
 ΕΠΩΩΥ ΖΕΠΠΑΔ ΕΠΔ-
 ΠΟΥΩ: ΔΑΙΩ ΠΠΕΥΩΝΙ
 ΠΞΕ ΠΕΤΠΕΥΩΝΙ ΠΖΗ-
 ΤΩ.
- v. 10. ΠΜΕ ΓΙΑΡ ΕΤΕ ΩΔΕΙΚ v. 10. Locus (ager) enim, in quo
 ΠΞΕ Τ ΠΩΩΙΩ ΠΑΖΕ: ΕΥΕ-
 ΙΛΙ ΠΠΟΥΩΩΩΩ ΠΠΟΥ-
 ΩΤ: ΔΑΙΩ ΠΠΕΤΠΕΞΑ Π
 ΠΕΛΤΑΥ ΠΟΥΩ ΕΥΙΛΙ ΠΤ
 ΠΑΠΙ.
- v. II. ΟΥΑΙ ΠΠΕΤΤΩΩΩΠ ΜΜΑ v. II. Væ iis, qui surgunt mane,
 ΖΙ ΩΩΩΠ ΕΩΠΠΤ ΠΣΑ
 ΠΠΚΕΡΑ: ΠΕΤΩΠΠΤ ΩΔ
 ΛΟΥΖΙ: ΠΠΠΙ ΓΙΑΡ ΠΕΤ-
 ΠΕΛΑΚΖΩ.

Græce.

- v. 8. τα κλησεις σφιλνται τι' μη σικητε μοκι επι της γης; v. 9. ηκουθη γαρ ης τα ωτα αυτων
 Σαβου ταυτα' εαν γαρ ηρωσται σικισ πολλαν, ης ερημος γινεται μεγαλη και καλαι, και ομ
 ερωσται ε' ενσικιστες εν αυταις. v. 10. ου γαρ ερωσται δικα ζυγη βοων, ποιηται μερμερον ε' ο,

Esaiæ, V. 8-23.

Thebaice.

Memphitice.

V. 8. πηλονχαι πτε ποϋ-
 ψφην: μεν-τε-τε-πηλαγωπι
 μελαγδ-τεν θηπου ριζεν
 ινκαρυ.

V. 9. εϋσωτεε παι γαρ βεν
 πεμελαγϋ μενδς σαβαωθ:
 εγωπι γαρ εϋαδανγωπι
 πζε ραδμενϋ πηι: εϋε-
 γωπι επγωϋ ραδνωϋ-
 εναδεν: οτοϋ πποϋγωπι
 πζε πηετνωγωπι πβη-
 τω.

V. 10. φηδ γαρ ετε οτοπ ι
 ηρβει ηερε παερϋαβ
 μεοϋ εϋερ οϋγωϋω
 ποϋατ: οτοϋ φηεπια-
 ci-τ ηε ηερτοπ εϋερ η
 μεεντ.

V. 11. οτοι πηεττωοϋη
 πτωοι οτοϋ ετδωι
 πα πικιρα: πηετοϋι
 γα ποϋϋι πηρη γαρ εϋε
 ροϋωϋ.

Græc.

και θ' αμφοιν αμφοτερον εστι, ποιηται μετον τριη.

διωκεται, δι' μεγαλυτερον το εφε' ε' η' αμφοτερον αυτου ουκ ανωται.

V. 11. και δι' ουκ ανωται το πρωι, και το πικρα

Basmurice.

v. 12. ἀνω γὰρ ἀνήλι ἀν
 οὔκιθαρά: ἀν οὐψαλ-
 τήριον: ἀν ῥενκοῦκεε ἀν
 ῥενσῆγι πᾶσι: περὶ βῆσι
 δε ἀπὸς πρεσβυς εἰδᾶ
 ἐν: ἀνω περὶ βῆσι πτε
 περὶ δὲ πρεπὶ ῥήσῃ
 πῆος ἐν.

v. 13. ἦσαν δὲ παλαός ἀν-
 ῥῶπι περὶ ἀλῶτος: κε
 ἀποκοῦσῃ πῶς: οὐκ
 ἔμε πλεμῶτος ἀνῶπι
 ἐπὶ οὐρεῶπι πᾶσι ἀν
 οὐπι μεῶς.

v. 14. ἀλλ' ἐν τῇ ἀνοῶσι
 ἡ τε ψυχὴ ἐβὰ πτε
 ἡ παρὰ πᾶσι: ἀν ἀνοῶπι
 πᾶσι ἐπὶ ἀνῶπι
 ἐβὰ.

v. 15. ἐσῶσι ἐπὶ πᾶσι πτε
 τῶσι ἀν πᾶσι ἀν
 πᾶσι ἀν πᾶσι
 ἀν πᾶσι ἀν
 πᾶσι ἀν πᾶσι

Latine.

v. 12. Bibunt enim vinum ad ci-
 tharam et nablia et tympana
 et tibias, facta autem Domi-
 ni non spectant, et opera
 manuum ejus non conside-
 rant.

v. 13. Propterea populus meus
 factus est captivus, quia non
 agnoverunt Dominum; mul-
 ti mortui facti sunt propter
 famem panis et sitim aquæ
 (o: penuria panis et aquæ).

v. 14. Orcus dilatavit animam
 suam (o: seipsum), quasi vi-
 veret, et aperuit os suum,
 ne cesset.

v. 15. Descendent honorati et
 magni, divites et reges ejus,
 et qui exsultat in ea; et
 homo deprimitur, juvenis
 pudore afficietur, et oculi

Græc.

v. 12. μετὰ γὰρ κίθαρας καὶ ψαλτήρια καὶ τυμπανὰ καὶ αὐλὰς τοὺς οἶκον οἰκοῦντες, τὰ δὲ ἐργὰ κυρίου οὐ
 ἐμβλέπουσι, καὶ τὰ ἐργὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσι. v. 13. τοίνυν ἀγνοήσαντες ὁ λαὸς μου
 ἐπὶ οὐρεῶν, διὰ τοῦ μὴ εἰδέναι αὐτοὺς τὸν κύριον, καὶ πολλοὶ ἐκ τῆς γενέσεως νεκροὶ διὰ πῆμον καὶ δίψαν

Basmurice.

εγεθεββια: οαζερωνλι
εγεζι ωωω: ατω πιβελ
ετζασι εγεθεββια.

Latine.

sublimes (α: *superbi*) depri-
mentur.

v. 16. εγεζισι νζε, πδς σα-
βωσ ζη ποαζει ατω
φ† ετδρεεβ ετεφεατ
πηζ ζη ποαμετμεε.

v. 16. Exaltabitur Dominus in
judicio (α: *propter judicium*), et
Deus sanctus sanctificabitur
in justitia (*ob justitiam*).

v. 17. πιμε ετωνη ντε πετ-
ααζιτοα πεεμαδπι πηη-
πτααταριουα πτηη ηζει-
μεσι ατω ζενζηηδ ετε-
οααμοα.

v. 17. Per loca deserta eorum,
qui ceperunt, pascunt qui di-
repti sunt, tanquam tauri et
agni comedent.

v. 18. οαδαι πηετσωκ πηεαπα-
βι πτηη πηοαποαζ εα-
ωηοα: ατω πεααποαμια
πτηη ελπεαοα πτε οα-
πεζβεα ηβεζα.

v. 18. Væ iis, qui trahunt peccata
sua quasi fune longo, et ini-
quitates suas, tanquam cor-
rigia jugi vaccarum.

v. 19. πεττωαμιας γε μα-
λοαζωη†. ζη ποαδεπη
νζε πετεγπεειτοα ζηηα
πτεππεα ελαα: ατω μα-
λεαη νζε πωααηι μπηε-
τοαεεβ πτε πιδρλ ζηηα
πητεπιαι.

v. 19. Qui dicunt: accedant in
festinatione (α: *cito*) opera ejus,
ut videamus ea, et adveniat
consilium Sancti Israelis, ut
id cognoscamus.

Græce.

v. 16. και ἐψηθησεται κυριος Σαβωθ εν κρισει, και ο θεος ο αγιος δοξαζησται εν δικαιοσυνη. v. 17. και
βρασκεισονται οι διεπραγματοι ως τωροι, και τας κριμας των απειλημενων αμαρτιων φαγουσιν. v. 18.

Thebaïce.

Memphitice.

αγορ̅ εγεθεβιω̅ πζε φραι-
μι: ατορ̅ εγεβίωωγ̅ πζε
αφ̅ελω̅ηρι: ατορ̅ πιβαλ̅
ετδ̅ωσι̅ εγεθεβιω̅.

V. 16. ατορ̅ εγεβίσι̅ πζε πδ̅ς
αβ̅αω̅η̅ β̅εν̅ ατορ̅απ̅:
ατορ̅ φ̅†̅ εβο̅αβ̅ εγεβί-
ωω̅ β̅εν̅ ατ̅μεθε̅μη̅.

V. 17. ατορ̅ εγεαομο̅σι̅ π-
π̅η̅ε̅τα̅ρ̅ω̅δ̅ιω̅α̅ ε̅φ̅ρη̅†̅
π̅ρ̅α̅π̅ε̅α̅σι̅: ατορ̅ π̅ι̅ω̅α̅γ̅-
ε̅α̅ π̅τ̅ε̅ π̅η̅ε̅τα̅ρ̅ω̅δ̅ιω̅α̅
ε̅γε̅ο̅α̅μο̅α̅ π̅ζε̅ ρ̅α̅π̅-
ρ̅ι̅η̅η̅.

V. 18. ατοι̅ η̅η̅ε̅τ̅ω̅ικ̅ η̅η̅ε̅-
πο̅βε̅ η̅η̅ε̅ η̅ο̅α̅πο̅α̅ρ̅ ε̅γ̅ω̅ι̅:
α̅α̅ω̅ π̅ε̅α̅πο̅ε̅ια̅ π̅η̅ε̅ π̅ο̅α̅-
μο̅α̅ς̅ η̅η̅α̅ρ̅β̅ε̅γ̅ η̅η̅α̅ρ̅ε̅.

V. 18. ατοι̅ π̅η̅η̅ε̅τ̅ω̅ικ̅ι̅ π̅π̅ι̅-
πα̅β̅ι̅ π̅ω̅α̅ ε̅φ̅ρη̅†̅ π̅ο̅α̅-
πο̅α̅ρ̅ ε̅γ̅ω̅η̅ο̅α̅: π̅ε̅ε̅ π̅ι̅α̅-
πο̅ε̅ια̅ ε̅φ̅ρη̅†̅ ε̅π̅ω̅ικ̅
ε̅π̅η̅α̅ρ̅β̅ε̅γ̅ π̅ο̅α̅β̅α̅ρ̅σι̅.

V. 19. ε̅τ̅α̅μ̅ε̅μο̅ς̅ ρ̅ε̅ ε̅α̅ρ̅ε̅γ̅-
δ̅ε̅π̅η̅ ε̅ρ̅ω̅η̅ ε̅ρ̅ω̅α̅η̅ η̅η̅ε̅τ̅-
ε̅γ̅η̅α̅α̅α̅ ρ̅ε̅ ε̅π̅ε̅πα̅α̅
ε̅ρ̅ω̅α̅: α̅α̅ω̅ ε̅α̅ρ̅ε̅ π̅ι̅ω̅α̅ρ̅η̅
ε̅ι̅ ε̅π̅ε̅το̅α̅α̅β̅ ε̅π̅η̅η̅λ̅ ρ̅ε̅
ε̅π̅ε̅ο̅α̅ω̅η̅κ̅ι̅.

V. 19. π̅η̅ε̅τ̅α̅μ̅ε̅μο̅ς̅ ρ̅ε̅ ε̅α̅-
ρ̅ω̅α̅ω̅η̅†̅ π̅λ̅ω̅λ̅ε̅ι̅ π̅ζε̅
π̅η̅ε̅τ̅ε̅γ̅η̅α̅ι̅το̅α̅ ρ̅ι̅η̅α̅
π̅τ̅ε̅π̅η̅α̅ ε̅ρ̅ω̅α̅: ατορ̅
ε̅α̅ρ̅ε̅γ̅ι̅ π̅ζε̅ η̅ο̅α̅θ̅η̅ ε̅π̅ε̅-
ω̅α̅α̅β̅ ε̅π̅η̅ε̅λ̅ ρ̅ι̅η̅α̅ η̅τ̅ε̅π̅-
ε̅ε̅ι̅.

Græc.

και δι̅ επισυμμενοι̅ τας̅ α̅μ̅α̅ρ̅τας̅ α̅ς̅ χ̅ε̅ι̅ρη̅ μ̅α̅κ̅ρη̅, και̅ α̅ς̅ ζ̅ω̅γ̅α̅ ι̅μ̅α̅ν̅τι̅ τ̅α̅μ̅α̅λ̅εις̅ τ̅ας̅ α̅νο̅μι̅ας̅. v. 19.
δι̅ λ̅ο̅γ̅ω̅ι̅ς̅ το̅ τα̅χος̅ ι̅γ̅γ̅ω̅α̅σι̅ α̅̅ ποι̅η̅ται̅, ι̅να̅ ι̅δ̅ω̅με̅ν, και̅ ε̅λ̅θ̅ε̅τω̅ α̅̅ β̅ε̅λ̅η̅ τε̅ α̅γ̅η̅ π̅ε̅ρ̅α̅η̅η̅, ι̅να̅ ι̅μ̅α̅ν̅τη̅ν.

Basmurice.

V. 20. οἳ αἱ πνετχαιμας
επετπαποσγ ξε φζαγ:
αζω πετζαδ ξε παποσγ:
πετωπ υποσαιν ξε ογ-
κημετς πε: αζω τκη-
μετς ξε οσαιν πε: πετ-
ωπ υπετγγωι ξε φζα-
λες: αζω πετζαδς ξε
φγγωι.

V. 21. οἳ αἱ ππικαδνοσ πνοσ
μειπμεμαδ αζω πετ-
σαοσπ ππαζλεσ μειπμ-
μαδ.

V. 22. οἳ αἱ πνετδεεδαμ
πτητην πετσω υπηλη:
αζω πικωωρε εττωτ
μπικαδρα.

V. 23. πνεττεαδ μπιασεβης
ετβε ζρεπαωρον: πετγμ
πμμετμεει πτε πιαι-
κεος.

V. 24. ετβε πει πτρη ετε-
γδαλε οαλαοσι ξελα ρι-
την οαχηδβες ηκωρτ:
αζω γαγμαονζ ριτην

Latine.

V. 20. Væ iis, qui dicunt bonum
malum et malum bonum:
qui reputant lucem tenebras
et tenebras lucem: qui judi-
cant amarum dulce et dulce
amarum.

V. 21. Væ iis, qui sibimetipsis sa-
pientes videntur: prudentes
coram semetipsis (α: suo ju-
dicio).

V. 22. Væ iis, qui dominantur
vobis, et bibunt vinum, et
fortibus, qui miscent potum
inebriantem.

V. 23. Qui absolvunt improbum
ob munera, qui eripiunt jus
insontis (α: insonti).

V. 24. Quare, sicut stipula com-
buritur a carbone ignis (α: igne
consumitur) et conflagratur a
flamma accensa, sic radix

Græce.

V. 20. και ὁ λεγοντες το ποιησον καλον, και το καλον ποιησον, ὁ τιθεις το σκοτος φως, και το φως
σκοτος, ὁ τιθεις το σικρον γλυκυ, και το γλυκυ σικρον. V. 21. και ὁ συνετοι εν ἑαυτοις,
και ενωπιον αυτων επισημας. V. 22. και ὁ ισχυοντες ὑμιν, ὁ σικροντες τον οινον, και ὁ δυνας:

Thebaice.

Memphitice.

V. 20. οἱ πνετχαιμεος
 ξε παποϋ πεθοϋ δαω
 ηπετπαποϋ ροϋ:
 πετοη επκακε ηοϋδην:
 δαω ποϋδην ηκακε: πετ-
 χαιμεος ξε πετσαϋε
 ρολδ δαω πετρολδ
 σαϋε.

V. 21. οἱ πνετο ησαβε πα-
 μεδαδ: δαω εϋδ ηρεη-
 ρητ επετατο εβολ.

V. 22. οἱ ηπετχαιρε εττω
 επηρη: δαω ηαηαστης
 παιετκαρα επικερων.

V. 23. πεττμεαιο επασεβης
 ετβε αωρον: δαω εϋϋ
 ητηητμε επαικαιος.

V. 24. ετβε παι ηθε παρε
 ορωσε μοϋ ριτη
 οαβδης εκωρητ: δαω
 παρρωκϋ ριτη οαϋαϋ

V. 20. οἱ πνετχαιμεος
 επιπετρωϋ ξε παπεϋ:
 οαϋ πιπεθπαπεϋ ξε
 ρρωϋ: πνετχαιμεος
 επικακι ξε οαπηι πε:
 οαϋ ριτωρηι ξε οαδα-
 κι πε: πνετχαιμεος
 επεττωαϋι ξε ρρωαλ
 οαϋ πετρωαλ ξε ρε-
 αϋι.

V. 21. οἱ πνετοι ησαβε
 παω μεαδατω: οαϋ
 ηκατρητ επασμεθ
 εβολ.

V. 22. οἱ πνετχαιρ ητο-
 τη πνεττω επηρη:
 πεη ηαρηι πνεττω
 επικερα.

V. 23. πνετμεαιο επασεβης
 εββε ραηαωρον: οαϋ
 ετωλι επημεαιο επι-
 θεηι.

V. 24. ετβε φαι επρητ επαϋ-
 ρακϋ ηξε ορωσσι εβολ
 ριτη ραηαεβς ηαρηι:
 οαϋ παρρωκϋ εβολ ρι-

Grace.

δι μεταφραστας το σικριζ. V. 23. δι δικαιοτας τον απην εοικεν δωμεν και το δικιον τα
 δικια μισοτες. V. 24. δια τατο ου τροπον καυθησεται καλημη υπο αιθρας κυρος, και συγκαυ-
 θεσται υπο φλογος ανιμεης, η ριζα αυτων ως χιτος ερι, και το ανθος αυτων ως κομωρτος

Basmurice.

αυτην εκεληνατ: τε-
 ποτην εσειλ τρη ποτα-
 θεωιο τεκεν ληλι εσειλ
 τρη ποτα(μ)αι(μ) ²¹⁾ απο-
 ειη ποταμοσ γαρ απωσ σα-
 βαωθ: αλλα αυτωσιν
²¹⁾ αππετωσεεβ πτε
 πωρλ.

Latine.

eorum erit ut pulvis, et flos
 eorum erit ut cinis; respuunt
 enim legem Domini Sabaoth,
 sed (3: et) irritarunt Sanctum
 Israelis.

v. 25. αυδωντ ην ποταωρκ
 ηζε πωσ σαβαωθ εξεν
 περλαωσ: αφινι πτεφδix
 εζηλι εκωωσ αυμνηλι
 ελατ: αυω αυδωντ εξη
 πετατ: α περλεγμαωσ
 ωμινι πτην αππειτην ην
 τμητ πτε ην: ην ηει
 τηλωσ απεκατω ηζε
 πεδπειτ...

v. 25. Accensus est ira Dominus
 Sabaoth in populum suum,
 extendit manum suam contra
 eos et percussit eos (3: *porrecta*
manu percussit eos), et suc-
 censuit montibus. Cadave-
 ra eorum fuere sicut fimus
 in media via. His omnibus
 non est aversa ira (3: *non pa-*
catus est).

Græce.

απαθεται· η γαρ ηδελωσεν τον ημον κυριω Σαβαωθ, αλλα το λογιον τε δυνι ισραηλ παρωσαν.
 v. 25. και εδυμωθη οργη κυριω Σαβαωθ επι τον λαον αυτω, και επιβαλε την χειρα επ αυτω, και

Thebaice.

εγχακ: τεχνοσνε πα-
 ψαπε ἡθε παψασειψ:
 αψα πεσρρηρε παξισε
 ἡθε παψαριδ' κε μποσ-
 εψ εππομοσ ἀιζοεισ σα-
 βαωθ αλλα αψ-τποσδς
 ἀιππετοσδαδ μπηλ.

V. 25. α πασεις σαβαωθ V.
 δωιτ ρη οσοργη ἐκἐ
 πεσλαος αψα αψι-τοσ-τψ
 ἐκωσ αψπατασσε
 ἀμοσ: αψα αψποσδς
 ἐκη ἡτοσ: α πεσρεψ-
 μεσσαστψαπε ἡθε²⁴) ἡπει
 ειτῇ ρη τεκντεῖτε ρη:
 αψα ἐκῆ παι τηρσ σερ-
 ποσρε αη...

Memphitice.

τοτψ παψαδρ παψαμε
 21) ερε ραψΧη παψ: τοι-
 ποσπι εσεερ μφρη-τ παρ-
 ρησι: οσρ τοσρρηρι
 εσει επψαι μφρη-τ
 παψαψα ψεσρη γαρ
 μποσασαψ εφπομοσ
 μπδς σαβαωθ: οσρ πε-
 σσαδ πτε πωλ. αψ-τ
 ζωητ παψ.

25. οσρ αψαωιτ βερ
 σκείβον ἡθε πδς σαβαωθ
 εξερ πεσλαος: οσρ
 αψι πτεσζιζ ερρη
 εκωσ αψαρι ερωσ:
 οσρ αψαωιτ πτε πι-
 τωσ: οσρ αψαωι πτε
 σρεψμωσ-τ μφρη-τ
 πασμορια βερ πωλ-τ
 πασμοιτ: βερ παι τηρσ
 επεστασθσ πτε πι-
 ζωιτ...

Græce.

σταθεῖν αὐτὰς καὶ παραχρῆναι τὰ σκῆ, καὶ ἐγίνεθη τὰ θεήματα αὐτὰς ὥς ποτὶς ἐν μῶσι οὖν.
 Καὶ ἐν ταῖς ταῖς σκῆ σπερσφῆ δ' οὐμσ...

Johan. IV. 28-34. 36-39. 43-46. 48-53.
Basmurice.

Latine.

- v. 28. ἵ. κω πτεροζαρια v. 28. reliquit situlam suam
εὐλῆι ἀσπῆ εὐοῦν et abiit in urbem.
εἰπολῆι.
- v. 29. πεκεο πσιλωαι: ze v. 29. Dicens hominibus: ve-
αμοιπὶ ταλε τετεπ περ nite, videte istum hominem
επειλωαι πταφζε ρωβ qui dixit mihi omnia qvæ
πιβὶ πηι εἰαίειτοῦ: με-ῖ feci: num iste est Christus?
πει πε πε Χρῆ.
- v. 30. ἀνὶ δε εἰδελ ζῆ ππολῆι v. 30. Exierunt autem ex urbe
ἀσπῆ ἀνὶ ππαλαφ. et venerunt ad eum.
- v. 31. παῖζαμελλας πεφ οἱ v. 31. Allocuti sunt eum interea
τωισ περηνφ πζε πεφ- discipuli ejus, dīcētes: Rab-
μαθητῆς εἰζαμελλας: ze bi, cape cibum!
ζραββὶ οἰωει.
- v. 32. πταφ δε πεκεφ περ ze v. 32. Ille autem dixit eis: ego
οἰαπτην ἀπακ ποσζρη haveo cibum comedendum,
εἰσαλλε τει πτατεπ ἐπ quem vos nescitis.
τετεπεδαοῦν μελλας ἐπ.
- v. 33. παῖζα οἰα μελλας πζε v. 33. Dicebant igitur discipuli
πεφμαθητῆς μεπ περ- ejus inter sese: num aliquis
αλῆος: ze με-ῖ α') λαπε attulit ei quod ederet? di-
ιπὶ πηφ εἰτρεφσσαι: cebant ei discipuli ejus: Rab-
πεδαρ πηφ πζε πεφμα- bi, cape cibum!
θητῆς: ze ζραββὶ
οἰωει.

Grace.

- v. 28. . . . εἰσῆλθον τὴν πόλιν αὐτῆς ἡ ἑρῶν, καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν πόλιν. v. 29. καὶ λέγει τοῖς
ἀνθρώποις· δεῦτε ἴδε ἀνθρώπον, ὃς εἶπε μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μὴτι ἔστος ἐγὼ ὁ χριστός; v. 30.
ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. v. 31. ἐν τῇ μετὰ ταῦτα ᾤοντο αὐτὸν εἶναι μαθητὴν,

Johan. IV. 28-34. 36-39. 43-46. 48-53.
Thebaice.

Memphitice.

v. 28. αςΧω οη ηπτεσϋαριδ
ηξε ιςϋιμι ουοϋ αςϋε
πας εϋβακι.

v. 29. ουοϋ πεζας ηπιρμαι:
ζε λεωσιπ. απας επαι-
ρμαι εαϋζε ϋωβ πιβεν
πνι εταιαιτου: μηντι φαι
π̄ε η̄Χς.

v. 30. πατηνοϋ δε εβολσεν
ϋβακι ουοϋ πατηνοϋ
ϋαροϋ.

v. 31. παϋϋω δε εραϋ πε ηξε
πεμεδθητης ουτωοϋ
πεμεαϋ εϋχαλεμος: δε
ραββι τωπκ ουαι.

v. 32. ηθοϋ δε πεζαϋ πωοϋ
ζε αποκ ουοηϋ ουϋρε
λεματ εοταλςθηησωτεπ
ετετεπσωοη λεμος απ.

v. 33. παϋω οη λεμος
ηποτερνοϋ ηξε πεμεδ-
θητης: χη μηνϋ απ αουαι
ηπι παϋ εϋρεϋοϋμαι.

Græc.

λεγοντες· ραββι, φαι. v. 32. ε̄ δε ειπεν αυτοις· ιη̄ω βρεθην εκη φαγειν, ε̄ν ε̄μνησ εκ οιδαν.
v. 33. ελεγουν αν οι μαθηται προς αλληλους· μη τις ηρεγκεν αυτω φαγειν;

- V. 34. ΠΕΧΕΥ ΠΗΘΩ ΠΧΕ ΙΗΣ: V. 34. Alloquitur eos Jesus: cibus
 ΧΕ ΤΑΥΡΗ ΔΗΑΚ ΤΕ ΥΙΝΑ meus est, ut
 ΠΤΑΙ...

- V. 36. ¹⁾ ΠΧΑΔΕΙ ΠΕΤΧΑ V. 36. æternam qui
 ΛΠ ΠΟΛΕΥΗ ²⁾ ΕΥΧΑ.... seminat et gaudeant
 simul.
- V. 37. ΥΛ ΠΕΙ ΓΑΡ ΠΧΥ..... V. 37. In hoc enim alius
 ΛΠΕΙ ΠΕ ΧΕ ³⁾ ΟΥ.. ΠΕΤΧΑ qui serit, alius
 ΟΥΔΤ
- V. 38. ΔΗΑΚ ⁴⁾ ΔΙΧΑΧΤ.... ΕΒΑΛ V. 38. Ego misi ... ad meten-
 ΕΥΗΥC ⁵⁾ ΛΠ ΠΕΤΕΝ- dum labor vester
 ΥΙCΙ ⁷⁾ ΕΛΔ ⁸⁾ ΚΕΚΑΧ (ο: laborastis), alii laborave-
 ΠΙ ΔΟΥCΙ ΠΤΑΤΕΝ runt ... vos ingressi estis in
 ΔΤΕΤΕΝ ΕΥΟΥΝ ΕΠΕΥ- labore eorum.
 ΥΙCΙ.
- V. 39. ΟΥΛΗΝΗΥΕ ΧΕ ⁹⁾ Ε... ΥΠ V. 39. Multi autem ex urbe
 ΤΠΟΛΙC ¹⁰⁾ ΕΤΕΛ.... ΔΥΕΛ- crediderunt in eum ex Sa-
 ΠΙCΤΕΥΙ ¹¹⁾ Π... ΕΒΑΛ ΥΠ maritanis (ο: multi Samaritano-
 ΠΕCΑΛΕΑΡΙΤΗΣ: ΜΑΔΙCΤΑ rum) maxime propter sermo-
 ΕΤΒΕ ΠΥΧΕΧΕ ΠΤΕ ¹²⁾ †... nem testantis et di-
 ΛΠ ΕCΕΛΕΕΤΡΙ ¹³⁾ ΕC.... centis: dixit mihi omnia,
 ΛΛΕΑC: ΧΕ ΔΥΧΕ ΥΩΒ ΠΙΒΙ quæ feci.
 ΠΗΙ ¹⁴⁾ ΕΤΑΙΕΙΤ...

Græce.

- V. 34. λαγὼν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐμὸν βρεῖμα ἐστίν, ἵνα V. 36-40. αἰώνιον ἵνα καὶ ὁ σπείρων
 ὁμοῦ καίρη, καὶ ὁ θερίζων. V. 37. ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστίν ὁ ἀληθὺς, ὅτι ἄλλος ἐστίν ὁ σπείρων,
 καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. V. 38. ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν, ὃ ἂν ὑμεῖς μὴ σκαμνίσκατε ἀλλὰ:

Thebaice.

Memphitice.

- v. 34. πεξε Ιη̅ πωα: γε
ταβρε ἀνοκ τε ρινα
ήτ ...

- v. 36. ήπερ ρινα φηε-
σι† ήπερ ρασι εχοπ πεμ
φηετως.
- v. 37. Σεφ φαι γαρ ογταφ-
μιν πε ησασι γε κευαι
πετσι† ογρ κευαι
πετως.
- v. 38. ἀνοκ διοερπ θηπα
εωσ εφνέτελεπτεπ-
σι† εραγ: ρακκεχωσπι
πετασσι† ογρ ήρωτεπ
δρετεπεγε πωτεπ εβωπ
επωσσι.
- v. 39. εβωλ γε Σεφ τβακι
ετεμμαδ δωμινγ παρ†
εραγ εβωλ Σεφ ησαμαρι-
της: εσβε πσασι ή† ογρ
μι εσερμεερε πωαδ βα-
ραγ: γε εγχε ρωβ πι-
βεν πνι εταδαιτω.

Græc.

μικροίανται, και ύμεις εις τον κοτον αυτων προσληλυθατε.

v. 39. εκ δε της πολλης τιμης
πολλοι επιγινωσκουσιν εις αυτον των σαρμαριτων, δια του λογου της γυναικος, μαρτυρουσης οτι ηκει μιν
παντα εσαυτοισιν.

V. 40. ΕΤΕ ΔΕΙ ΔΕ ΨΑΛΔΩ ΠΞΕ V. 40. Cum venissent autem ad
 ΠΙΣΑΜΑΡΙΤΗΣ ... eum Samaritani ...

V. 43. ΕΥΛΗΙ ΕΤΤ.....Δ.

V. 43. in Galilæam.

V. 44. ΠΤΑΩ ΔΕ ... ΨΕΛΜΕΤΡΗ
¹⁾ ΕΥ...ΜΙΑΣ: ΞΕ ΜΠ ¹⁶⁾ ΟΥ
 ...ΦΗΤΗΣ ¹⁷⁾ ΕΥΤΑΙ... ΨΗ
 ΤΕΥΠΟΛΙΣ ¹⁸⁾ ...ΙΠΜΙΑΩ.

V. 44. Ipse autem testatus
 est dicens: propheta non est
 honoratus in sua propria ci-
 vitate.

V. 45. ΨΟΤΕ ... ΕΤΑΩΙ ΕΥΛΗΙ
 ΕΤ...ΙΛΕΑ ΔΥΩΑΠΩ ¹⁹⁾ ...Υ
 ΠΞΕ ΠΕΛΕΜΤΓΔ...ΕΔ
 ΕΤΑΥΠΕΥ ΕΥΩΒ ²⁰⁾Ι
 ΕΤΑΨΕΙΤΩΨ ΨΗ ΙΛΕΕ ΨΕ
 ΠΩΨΕΙ ²¹⁾ Π...Υ ΓΑΡ ΨΩΩΨ
 ΠΕΔΥ ²²⁾ ...ΛΗΙ ΕΠΨΕΙ.

V. 45. Cum venisset in Ga-
 lilæam, exceperunt eum Ga-
 lilæi, cum vidissent omnia,
 quæ fecerat Hierosolymis in
 festo; ipsi enim venerant ad
 festum.

V. 46.Π ΕΤΓΑΠΔ ΠΤΕ Τ..
 ΛΙΛΕΑ ΠΕΕ ¹⁾ ΠΤΑΩ...Ε
 ΠΙΕΥ ΕΛ ΗΛΠ ²⁾ Μ. ΜΕΥ:
 ΔΥΩ ΠΠΕ ΟΥΩΠ ΠΥΒΑΟΙ-
 ΛΙΚΟΣ ΜΜΕΥ ΠΕ ΕΛΕ
 ΠΕΨΩΗΛΙ ΨΩΠΗ ΨΗ ΚΑ-
 ΦΑΡΠΔΟΜΕ.

V. 46. Canam Galilææ,
 ubi fecerat ex aqua vinum.
 Et erat ibi quidam regius,
 cujus filius ægrotabat Caper-
 naumi.

V. 47. ΕΤΑ ΠΕΙ ΔΕ ΟΥΤΕ... V. 47. Is autem, cum audivisset...

Græc.

V. 40. ὅτε αὐτὸς ἦλθεν πρὸς αὐτοὺς οἱ σαρμαριται ... V. 43-47. εἰς τὴν γαλιλαίαν. V. 44. αὐτὸς
 ὡς ἰσχυρὸς μαρτυροῦναι, ὅτι προφητὴς ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει. V. 45. ὅτε αὐτὸς ἦλθεν
 εἰς τὴν γαλιλαίαν, εὐχάριστον αὐτοῖς οἱ γαλιλαῖοι, πάντα ἰσχυρότερος, ὃ ποιήσειεν ἐν ἱεροσολομοῖς ἐν

Thebaice.

Memphitice.

V. 40. ὄστε οὐκ ἔταξι
 ὄστος ἦξε πισαα-
 ριτης

V. 43. ... ἐ-ἱγαλιλεά.

V. 44. ἦτος γαρ ἰὺς ἀφερ-
 μεθε: δε ἔμεον οὐπρ-
 ριτης ἐγταινοστ σεπ
 ὅν ἐτεθωγ ἔβακι.

V. 45. ὄστε οὐκ ἔταξι ἐ-ἱγα-
 λιλεά ἀχωοπγ ἔρωστ
 ἦξε πισαλιλεος ἔταχνας
 ἐρωσ πιβεν ἔταχαιτος
 σεπ ἰλῆε σεπ πωαι: πε
 ἀξί γαρ ὄσος ἐπιπαι.

V. 46. ἀξί οὐκ ἔτακα ἦτε
 ἱγαλιλεά: πιεα ἔταχθε
 πιεωστ ἐρ ἦρη μεασ:
 πε οὐκ ἀσβασιλικος δε
 πε εὐστον ἦταχ ἦσχωρη
 ἔμεατ ἐγγωπι σεπ κα-
 φαρπασσε.

V. 47. Φαι ἀρσωτεμ ...

Græce.

τη ἑορτῇ καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν. V. 46. ἦλθον ἐν πάλιν εἰς τὴν κατὰ τῆς ἡαλιλαίας.
 ὅσα ἐποίησε το ὕδωρ αἰών. Καὶ ἦν τις βασιλικός, ὃς ἔδωκε ἡδονὴν ἐν μακρονομίᾳ. V. 47. ἔτος
 ακυτας

D

- v. 48. ΤΕΤΕΝΝΑ ΠΙΣΤΕΥΕ ΔΝ. v. 48. ... non credetis.
 v. 49. ΠΕΖΕΥ ΠΗΥ ΝΖΕ ΠΙ- v. 49. Dicit ei regius: Domine,
 ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΖΕ ΠΙΣ ΔΛΟΥΣ descende, priusquam moria-
 ΕΥΛΗΝ ΕΜΠΑΤΕ ΥΜΟΥ ΝΖΕ tur puer meus.
 ΠΑΔΛΟΥ.
 v. 50. ΠΕΖΕΥ ΠΗΥ ΝΖΕ ΙΗC: v. 50. Dicit ei Jesus: abi, filius
 ΖΕ ΜΑΔΑΥ ΠΕΚΥΗΛΙ ΔΝΥ: tuus vivit. Et credidit homo
 ΔΥΩ ΔΥΕΛΠΙCΤΕΥΙΝ ΝΖΕ verbo, quod dixerat ei Jesus
 ΠΔΥΩΙ ΕΠΥΕΥΙ ΠΤΑ ΙΗC et discessit.
 ΖΑΔΥ ΠΕΥ ΔΥΩ ΠΑΥΜΑΥΙ
 ΠΕ.
 v. 51. ΥΗΔΗ ΕΥΠΕΥΗ ΕΥΛΗΝ v. 51. Jam eo descendente ex-
 ΔΥΙ ΕΒΔΥ ΖΑΤΕΥΩΝ ΝΖΕ ierunt obviam ei (c: jam ei de-
 ΠΕΥΔΛΑΥΙ ΔΥΤΑΜΑΥ ΕC- scendenti-occurrerunt) servi ejus,
 ΖΩΜΑΔΟC ΖΕ ΥΑΝΔΥ ΝΖΕ et nuntiabant dicentes: vivit
 ΠΕΚΥΗΛΙ. filius tuus.
 v. 52. ΠΠΑΥΩΜΙ ΔΕ ΜΑΔΑ v. 52. Percontatus est autem ab iis
 ΕΥΩΝΟΥ ΕΤΑΥΤ ΕΠΕΜ- horam, qua requiem habue-
 ΤΑΝ ΝΥΗΤC: ΠΕΖΕΥ ΠΗΥ rat, et dixerunt ei: Heri cir-
 ΖΕ ΕΖΙΝ ΤΞΠΖ ΠΕΥ ΔΥ- citer sub horam septiman-
 ΚΕΥ ΕΒΔΥ ΝΖΕ ΠΕΥΜΑΔΕ. deseruit eum febris.
 v. 53. ΔΥΜΙ ΝΖΕ ΠΕΥΕΙΩΤ ΖΕ v. 53. Cognovit igitur pater ejus,
 ΤΕΙ ΤΕ ΤΟΥΝΟΥ ΕΤΑΥΧΑC eam ipsam fuisse horam, qua
 ΠΗΥ ΝΥΗΤC ΖΕ ΥΑΝΥ ΝΖΕ dixerat ei: filius tuus vivit
 ΠΕΚΥΗΛΙ: ΔΥΩ ΔΥΕΛΠΙC- et credidit
 ΤΕΥΙΝ Π....

Græc.

- v. 48-53. ... ο μη πιστεύει. v. 49. λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικὸς κυρίῳ καταβῆθι, πρὶν ἀποβαίνειν τὸ πῶλον μου. v. 50. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς πορεύε, ὁ υἱὸς σου ἔχει. καὶ ἐπιστρέφουσιν οἱ δούλοι τοῦ λόγιου, ὁ οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀποστρέφεται. v. 51. ἤδη δὲ αὐτὸς καταβαίνοντος, οἱ δούλοι αὐτοῦ ἀπήγγιστον

Thebaice.

Memphitice.

- v. 48. τετεππαπαρυ† αν.
 v. 49. πεζε.πιθασιδισος παρ:
 ze παδδ-δεου εδρηι
 ενατεμεου ηζε παδδου.
 v. 50. πεζε ιηc παρ ze
 μεαυεπακ qonδ ηζε πεκ-
 κυρη: ουου αqπαρυ† ηζε
 πωρει επιααζι ετα ιηc
 zoy παρ ουου αqμωυι.
 v. 51. ρηαη εqηηου εδρηι
 ic πεqεβιακ ανι εβωλ
 εβραq εττωαμωc: ze
 qonδ ηζε πεκκυρη.
 v. 52. παqυιηι ze ητωτωρ
 ηcα† φοηπορ θηεταqδισι
 ηζηηc: πεκωου παρ ze
 βηη ααη z† φοηπορ ηcαq
 αqαα ηζε ηηζηωα.
 v. 53. αqεμ ουη ηζε πεqιωτ
 ze πε φοηπορ ετεμωα
 τε ετα ιηc zoy παρ: ze
 qonδ ηζε πεκκυρη: ουου
 αqπαρυ† ...

Græc.

αυτω, και απογγιλας, λεγοντες· ετι δ πατρ ου ην. v. 52. στυβο ου παρ αυτω την δραν, εν
 η κορυφωτου ουου. Και ειπεν αυτω· ετι ηδωε δραν εβωμην αφηκει αυτον δ πυριτω. v. 53. ηγινω
 ου δ πατερ, ετι ου εμωιη τη δρα, αλ η ειπεν αυτω δ Ιηουc· ετι δ υιω ου ην. Και περιεσεν αυτωc ...

I Corinth VI, 19-IX, 16.

Basmurice.

Latine.

Cap. 6, 19. ΠΕΤΗΝΟΟΘΗ ΕΙΣ ΧΕ
ΠΕΤΕΝΩΜΑ ΠΕΛΠΗΝΗ ΠΕ
ΑΠΕΠΗΑ ΕΤΟΥΕΕΒ ΕΤ
ΖΗ ΤΗΠΟΣ: ΠΕΠΤΑΤΕΤΗ-
ΖΙΤΥ ΕΒΟΛ ΖΗΤΕΕ ΠΗΟΣ†
ΑΩΑ) Π...Π ΠΩΤΕΠ ΕΠΠΕ.

Cap. 6, 19. Nescitis, corpus ve-
strum templum esse spiritus
sancti, qui in vobis est, quem
habetis a Deo, neque vos
esse vestri.

V. 20. ΑΥΓΑΠ ΤΗΠΟΣ ΖΔΟΣ-
†ΜΗ: †ΕΘΟΣ ΠΗ ΑΠΠΟΣ†
ΖΕΕ ΠΕΤΕΝΩΜΑ.

V. 20. Emti estis pretio; glorifi-
cate ergo Deum in corpore
vestro.

Cap. 7.

Cap. 7.

V. 1. ΕΤΒΕ ΠΕΠΤΑΤΕΤΕΠΟΖΕΤ-
ΟΣ ΠΗ: ΠΑΠΟΣ ΑΠ ΛΩ-
ΑΙ ΕΙΥΤΕΑΧΩΖ ΕΟΖΙΜΙ.

V. 1. De quibus scripsistis mihi:
bonum esset homini non
tangere mulierem.

V. 2. ΕΤΒΕ ΠΗΠΟΡΙΑ ΔΕ ΜΑΡΕ
ΠΟΣΕΙ ΠΟΣΕΙ ΚΕ ΤΕΦΟΖΙ-
ΑΙ ΠΗΥ: ΑΩΑ ΠΤΕ ΤΟΥΕΙ
ΤΟΥΕΙ ΚΕ ΠΕΟΖΕΙ ΠΗΣ.

V. 2. Propter stupra autem unus-
quisque habeat uxorem su-
am sibi, ac etiam unaquæ-
vis habeat maritum suum
sibi.

V. 3. ΠΖΔΟΣΤ ΔΕ) ΜΑ.... V.
ΑΠΕΤΕΛΑΥ ΠΤΕΦΟΖΙΜΙ:
ΑΩΑ ΤΕΟΖΙΜΙ ΜΑΔΕΟ†
ΑΠΕΤΕΛΑΟ ΑΠΕΟΖΕΙ.

V. 3. Maritus autem debi-
tum uxori suæ, et uxor red-
dat debitum marito suo.

Græce.

Cap. 6, 19. ἢ οὐκ οἰδατε, ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς ἐστὶν ἐν ᾧ ὁ θεὸς πνεύματος ἑστίν, ὃ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ καὶ
οὐκ ἔστε ἑαυτῶν. V. 20. ἠγοράσθητε γὰρ τίμῃ· δοξάσατε διὰ τοῦ θεοῦ ἐν τῷ σώματι ὑμῶν.

Cap. 7, v. 1. περὶ τοῦ ἐν ἐγγράφῳ μοι, καθεὺν ἀνδρῶν γυναῖκα μὴ ἀφίστασθαι, v. 2. ἀπὸ τοῦ τοῦ πορνείας

1 Corinth VI, 19-IX, 16.

Thebaice.

Memphitice.

Cap. 6, 19. τετενεμι αν
 δε πετεπσωμμ ατερφει
 ητε πιπλδ ενοαδ πε
 φηετωον σε ηηνοα
 φηεταρετεποδιτ ητε
 ηφ† ατοϋ ησωτεπ
 φωτεπ αν.

v. 20. αωαεπ ηηνοα σε α-
 τιμη: μαωα εφ† σεπ
 πετεπσωμμ.

Cap. 7.

v. 1. εθε πη δε εταρετεπ-
 σετοα ηηηαπεσεεπιρ-
 μι εωτεμδινεμ σϋμι.

v. 2. εθε πιπορηδ δε μαρε
 πιωαι πιωαι χα τεγ-
 σϋμι παα: ατοϋ μαρε-
 †αδι †αδι χα πεσϋαι
 παα.

v. 3. πιϋαι μαρεα† επετ-
 εραα η†σϋμι: παρη†
 οη †σϋμι μαρεα†
 επετερος επεσϋαι.

Græc.

ἐκτος τῆν αὐτὴν γυναῖκα ἔχον, καὶ ἐκτος τὸν ἴδιον ἀνδρα ἔχον. γ. 3. τῇ γυναικὶ ὃ αὐτῆς
 τὴν σφύραν ἀποδίδω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ.

Basmurice.

Latine.

v. 4. ΤΕΥΧΥΜΙ ΔΕ ΔΙ ΝΩΣ ΕΝ
ΕΠΕΥΧΥΜΑ ΑΛΛΑ ΠΕΥΧΥ
ΠΕ: ΔΕ ΠΥΡΙ ΠΥΑΙ ΝΩΣ ΕΝ
ΕΥΧΥΜΑ ΑΛΛΑ ΤΕΥΧΥΜΙ
ΤΕ.

v. 4. Uxor autem non est do-
mina sui corporis, sed mari-
tus ejus; simili modo mari-
tus non est dominus sui cor-
poris, sed uxor ejus.

v. 5. ΜΠΕΛΒΑΘ ΝΕΤΕΠΑΛΗΧ
ΜΗΤ ΖΗ ΟΥΩΠΗΥ ΠΡΑΘ
ΟΥΔΕΙΩ: ΔΕ ΕΤΕΠΟΗΒΙ
ΕΠΕΥΛΗΛ: ΔΩΑ ΔΗ ΠΕΤΗ-
ΕΙ ΕΧΕΕ ΜΗ ΝΕΤΗΛΗΧ:
ΔΕ ΠΠΕ ΠΟΛΑΔΑΠΑΘ ΠΥΡΑΖΕ
ΜΜΑΤΕΙΤ¹⁾ ΕΤΡΕ ΤΕΤΕΠ-
ΜΕΤΑΤΗΕΥΤ.

v. 5. Nolite defraudare alter al-
terum, nisi ex consensu, ad
tempus, ut vacetis precati-
oni, et iterum convenite in
locum simul, ne Satanas ten-
tet vos propter infidelitatem
vestram.

v. 6.¹⁾ ΕΔΕ ΔΙΣΧΥΜΕΛΙΟΥ ΚΑΤΑ
¹⁾ ΠΩΛΕΗ ΔΩΑΙ
ΕΖΠΙ.

v. 6. autem dico ex conces-
sione, et imperio.

v. 7. ΕΙΟΨΩΨ ΠΙΛ ΨΩ ..
..... ΑΛΛΑ ΟΥΔΗ
..... ΔΑΕΙΟ
ΟΨ

v. 7. Velim omnes
esse, sed quisque
Domino

Græce.

v. 4. ἡ γυνὴ τὰ ἴδια σωματός ἐκταρίζει, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ ἑμοῖς δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τὰ ἴδια σωματός ἐκταρίζει,
ἀλλ' ὁ γυνή. v. 5. μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴ τι ἀν ἐκ συμφωνίας πρὸς κώρον, ἵνα σχολασθε
τῇ προσιυχίᾳ καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἡτε, ἵνα μὴ πειράξῃ ὁ σατανᾶς ὑμᾶς ἐν τῇ ἀκρασίᾳ ὑμῶν.

Thebaice.

Memphitice.

- v. 4. ἴσχυμαι ἐμνοπτες ἐρ-
 ωωωι ἐπεσσωμα ἐμιν-
 ἐμος ἀλλὰ πιναί πε:
 παρρη-ῖον πικεζαί ἐμνοπ-
 τεγ ἐρωωωι ἐπεσσωμα
 μαιπμμογ ἀλλὰ ἴσχυ-
 μι τε.
- v. 5. ἐπεργεχ πέτεπέρνοχ
 ἐβηλ ἀρνοχ βεν οχ-ῖ-
 μα-ῖ πρὸς οχνοχ: ρινα
 ἥτετεπρωγτ ἐ-ῖπρὸς-
 ερχη οχορ παλιν ἥτε-
 τεπι εχμα: ρινα ἥτε
 ωγτεμ πσάταπας ἐρπιρα-
 ζιν ἐμωτεπ εθεβε τέτεπ
 μετὰ τωσιτ ἥρητ.
- v. 6. φαι δε ἴχαι ἐμογ κατὰ
 οχχοπγπωμη κατὰ
 οχδρσδρπι ἀν.
- v. 7. ἴσχωω δε ἥτε ρωμι
 πιβεν ωωπι ἐπαρρη-ῖ:
 ἀλλὰ πιοαί πιοαί οχοπ
 τεγρμωτ ἐμωχ ἐβολ-
 ριτεπ φ-ῖ: οχαι μεπ
 ἐπαρρη-ῖ κεοχαι δε
 ἐπακερρη-ῖ.

Græce.

- v. 6. τὸτο δὲ λέγω κατὰ συγκρίσιν α κατ' ἐπιταγήν. v. 7. θέλω ὅτι πάντες ἀνθρώποι εἶναι ὡς καὶ
 ἐμαυτὸν, ἀλλ' ἕκαστος ἰδίον ἔχει χάρισμα ἐκ θεοῦ, ἐς μὴν ἑαυτοῦ, ἐς δὲ ἑαυτοῦ.

Basmurice.

Latine.

v. 8. v. 8. ita manere.

.....
 εὖω πτειζῃ.

v. 9. εἰωπι δε πσεναεντῖρα- v. 9. Si vero se non continue-
 τερε μεαυ. εν μελοαυσι: rint, contrahant matrimoni-
 παποαυς γαρ εχι εχουα um; melius enim matrimo-
 ιαυε ελωαυ. nium contrahere, quam ar-
 dere.

v. 10. πη δε πταυρε ττῆαν v. 10. Qui autem matrimonio
 σμελει πηα: παπακ εν juncti sunt, iis mando, non
 αλλα ποδ εἰυτεαυρε τε ego sed Dominus, ne uxor
 συμει πωλεαυ επεαυρει. separet se a marito suo.

v. 11. εἰωπι δε εἰωαππαι- v. 11. Si vero separet se, ita ma-
 λεα: μαρεαυ πτειζῃ: neat, aut reconcilietur mari-
 ιε μαρεαυππαι επεαυρει: to suo. Item maritus non
 αυα πζααυτ εἰυτεαυ κω dimittat uxorem suam.
 πῶαυ πτειαυρει.

v. 12. ττω δε μεαυ επκε- v. 12. Dico autem ceteris ego, et
 σηνπαι απακ αυα επῶδ non Dominus: si quis frater
 επ: αε εἰωπι οαπα οααπ habet uxorem infidelē, et ea
 εοαατηγ μεαυ ποαυρι vult manere (α: *habitare*) cum
 αι παπισαυς αυα illo, ne eam repudiato.
 εαααυ εὖω πεαυγ:
 αιεαυρεαυαυ εβαλ.

Graece.

v. 8. λεγῶ δε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς χυρῶς· καλὸν αὐτοῖς ἐστίν, εὖω μνηστῆρι ὡς παρῆν. v. 9. εἰ δὲ καὶ
 ἐμφορτισθῶσι, γαμίσσασθαι· κρείσσον γὰρ εἶναι γαμίσθαι, ἢ πυρῆσθαι. v. 10. τοῖς δὲ γυναικῶσι,
 - πορευθήσθην καὶ εὖω, ἀλλ' ὁ κύριος, γυναικα ἀπὸ ἀνδρός μὴ χωρίζεται. v. 11. (καὶ δὲ καὶ

Basmurice.

Latine.

- V. 13. ἀνὴρ ὁφρὶ μὲν ἐστὶ ἀν- V. 13. Ex mulier, quæ habet mari-
 τὴς ποφρὶ παπιστος:
 ἐφστῶν ἐδῶ⁶) πεμμενος:
 ἀπελτρεσπασχῆ ἐβῶλ.
- V. 14. ἀγτεβῆσ παρ πόι V. 14. Sanctus enim fit maritus
 πιρχει παπιστος ὅν
 ἴφρ μὲν ἀνὴρ ἀστεβῆσ πόι
 τεφρ μὲν παπιστος ὅμ
 πσῶν: ἐφστῶν ἐπτεπ-
 σῆλὶ ὅμπαζαθαρτον πε
 ἴφρ δὲ σεφτεβῆ.
- V. 15. ἐφστῶ παπιστος δὲ V. 15. Si infidelis autem discesse-
 παπιστὸς ἀρεφπῶλ:
 πῶι πρὸ μὲν ἐπ πόι
 πσῶν εἴτε τῶν πρὸν ὅν
 ὅμ πτεμμεν: ἀπὸ
 παρ τὰ ὅμ ἐφειρηπῆ.
- V. 16. ὅν παρ πετελκοσθ V. 16. Unde enim scis mulier,
 ἀμῶν ὅμ τεφρ μὲν ἀν
 ἴφρ πῶν τῶν ἀπτεφρ:
 ἴε ὅν πετελκοσθ ἀμῶν
 πρὸ ἀν κῶ πῶν τῶν
 πτεκρ μὲν.

Græce.

- V. 13. καὶ ἡσὺν ἥτις ἐκὼν ἀνδρὰ ἀφίπν, καὶ αὐτὸς ἀπευδὸν ὄντων παρ αὐτῆς, μὴ σφίπν αὐτὸν. V. 14.
 ἡγίπταν ἡσὺν ὁ ἀνδρὸς ἐν τῇ ἡσὺν, καὶ ἡγίπταν ἡ ἡσὺν ὁ ἀνδρὸς ἐν τῇ αὐτῇ ἐπὶ ἀρῶ
 τὰ τῶν ὅμ ἀπτεφρ ἐπὶ, ὅμ δὲ ὅμ ἐπὶ. V. 15. εἰ δὲ ὁ ἀνδρὸς ἀφίπταν, ἀφίπταν ὅμ

Thebaice,

Memphitice.

- V. 13. οτοϋ οτςϋμι εοτοπ-
 τας εματ ηοτϋαι ηαθ-
 παϋ† οτοϋ φαι εϋ†
 μα† εϋωπι πεμας: α-
 πεθερεχα πιϋαι ηςως.
- V. 14. αϋτοαβο γαρ ηξε
 πιϋαι ηαθπαϋ† βεν
 †ςϋμι οτοϋ αςτοαβο
 ηξε †ςϋμι ηαθπαϋ†
 βεν πισον εμοϋ ϋαρα
 πετεπϋηρι σεβαβεμ
 †πος δε σεοταβ.
- V. 15. οτοϋ ιςξε πιαθπαϋ†
 παφωρϋ μαρεϋφωρϋ
 ηϋαι εβωκ αν ηξε πισον
 ιε †ςωπι βεν παι επ-
 αιρη†: φ† δε αϋθαϋεμ
 εηπος βεν οτϋιρηπν.
- V. 16. αρεεμι γαρ εσηπ
 †ςϋμι γε αρηος τερα-
 ϋποϋεμ επεϋαι: ιε
 ακσωρη εσηπ πρσωμι γε
 αρηος Χηαϋποϋεμ ητ-
 εςϋμι.

Græce.

διδωται δ ἀδελφός ἢ ἡ ἀδελφή ἐν τοῖς ταῖς, ἐν δὲ εὐχῇ μεμνημένης ἡμᾶς δ' ὅσος V. 16. τί
 γὰρ εἶδας, γυνὴ, εἰ τὸν ἀνδρὰ σῶσιν; ἢ τί εἶδας, παῖρ, εἰ τὴν γυναικα σῶσιν;

Basmurice.

Latine.

v. 17. *λεειν πτα ᾧς
 λεποῦσει λεποῦσει: πῶν
 πταποῦσ' τ' ταυγ. λε
 λευεισοῦνι λεειν: ἀπ
 τετεθε ε' τ' τωγ λεειν
 γῶν πεκκλησια τ'ηρω.*

v. 17. Nisi ...^a Dominus
 unumquemque; quemad-
 modum Deus partitus est ei,
 ita se gerat, et ita constituo
 in omnibus ecclesiis.

v. 18. *ἀταζευ οὔσει εγχε-
 βηοῦτ' ἀπελτρεγ' ὅ) σε-
 βητγ: ἀταζευ οὔσει
 εγαι πατ'ηββι ἀπελτρ-
 εγχεβητγ.*

v. 18. Vocatus est aliquis cir-
 cumcisis, non faciat se cir-
 cumcisi; vocatus aliquis
 præputiatus, non circumci
 datur.

v. 19. *πεββι οὔλαδ' πε:
 πεετατ'ηββι οὔλαδ' α
 πε: ἀλλα παλεγ' επεπ-
 τολη πε ἀποῦτ'.*

v. 19. Circumcisio nihil est, præ-
 putium nihil est; sed obser-
 vatio præceptorum Dei.

v. 20. *ποῦσει ποῦσει γῶν
 ητ'ωγῶν πταῦταζῶν
 ηγ'ητγ: μαλεγδῶ ηγ-
 ητγ.*

v. 20. Unusquisque in qua vo-
 catione vocatus est, in ea
 permaneat.

v. 21. *ἀταζῶν εκ και ἡγῶν-
 γῶν ἀπελτρεγ'ηλαδ'αγ
 πηκ: ἀλλα καπεγ'αγ
 αταδῶν λεειν εκ ελλε-
 γῶν Χρω ηγῶα.*

v. 21. Vocatus es servus, ne sit
 tibi curæ; sed si potes fieri
 liber, utere potius.

Græc.

v. 17. *εἰ μὴ ἐκ τῶν ὧν ἐκκλησίαι οὐκ ἐστὶν, ἐκ τῶν ὧν ἐκκλησίαι οὐκ ἐστὶν, ὅπως περιετρίβῃ καὶ ὅπως ἐν ταῖς
 ἐκκλησίαις παρὰς διατασσάτω. v. 18. περιετρίβωνος τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἐπιστάτω ἐν ἀκροβυστία
 τὴν ἐκκλησίαν, μὴ περιετρίβω. v. 19. ἡ περιτομή οὐκ ἐστὶν, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐκ ἐστὶν ἀλλὰ*

Thebaice.

Memphitice.

- V. 17. ἰων-τ ἐπαρνη-τ ἀτε
 πῶς θαυ-τ ἀποῖναι πι-
 οῖναι ἀφρη-τ ἐταφ-τ
 θαυ-τ φῶναι φῶναι παρ-
 ρη-τ μαρεφ-τ ἡσθη-τ
 παρρη-τ ὅπ ἐ-τ ὅσθαρ-τ
 βεν πικκλῆσιδ τηρ-τ.
- V. 18. ἀθαυ-τ ὅσθαι εἰς-
 ὄντ ἀπεπῶρεφ-τ
 τα-τ βεν παρ-τ εἰς-
 ὄντ βεν τα-τ
 ἀπεπῶρεφ-τ.
- V. 19. π-τ παρ ἀπο-
 ὄντ: ὅσθαι τα-τ
 ἀπο-τ: ἀλλὰ παρ-
 ρη-τ ἐπ-τ ἡσθη-τ.
- V. 20. π-τ π-τ βεν
 π-τ ἐταυ-τ
 ἡσθη-τ μαρεφ-τ
 ἡσθη-τ.
- V. 21. ἀθαυ-τ ἐκοι ἀβ-
 ἀπεπῶρεφ-τ
 ἀλλὰ ἡσθη-τ
 ἀβ-τ ἐπ-τ ἀλλ-
 ἀπο-τ.

Grace.

τηρῶν ἐπ-τ. V. 20. ἀπο-τ ἐπ-τ ἀπο-τ, ἐπ-τ ἀπο-τ.
 ἀπο-τ, μη-τ ἀπο-τ ἀλλ' ἐπ-τ ἀπο-τ ἀπο-τ ἀπο-τ.

V. 21. ἀπο-τ

- V. 22. ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΑ ΠΑΡ ΔΑΥ· V. 22. Servus enim qui vocatus
 ΤΑΡΕΕΥ ΖΩ ΠΟΣ ΠΑΠΕ-
 ΛΕΥΘΕΡΟΣ ΠΟΣ ΠΕ: ΔΑΥ
 ΠΛΕΕΥΗ ΠΤΑΥΤΑΥΕΕΥ
 ΠΡΕΣΒΥΔΑΛ ΑΠΕΥΧΕ ΠΕ.
- V. 23. ΔΑΥΑΠ ΤΗΠΟΣ ΖΑ V. 23. Empti estis pretio; nolite
 ΟΥΤΕΝ: ΑΠΕΛΑΥΑΠ
 ΠΡΕΣΒΥΔΑΛ ΑΠΕΥΧΕ ΠΕ.
- V. 24. ΠΟΣΕΙ ΠΟΣΕΙ ΖΩ ΠΕ V. 24. Unusquisque in quo statu
 ΠΤΑΥΤΑΥΕΕΥ ΠΡΗΤΥ
 ΠΑΠΗ: ΑΔΕΥΘΑ ΖΩ
 ΠΕΙ ΠΑΥΡΕ ΠΠΟΥΤ.
- V. 25. ΕΤΕ ΠΠΑΡΘΕΝΟΣ ΔΕ V. 25. De virginibus autem præ-
 ΑΠΟΥΤΑΥΕΥΝ ΠΤΕ
 ΠΟΣ ΑΠΕΥ: ΟΥΤΕΝ
 ΤΕΥΕΛΕΑΣ ΖΩΣ ΕΑΥΠΕΙ
 ΠΠΗ ΖΥΤΕ ΠΟΣ ΕΕΛΠΙ-
 ΟΤΟΣ.
- V. 26. ΤΕΜΟΝΕΙ ΟΠ ΧΕ ΠΑΠΟΣ V. 26. Arbitror igitur id bonum
 ΠΕΙ ΕΥΡΕΥΑΠ ΠΤΕΥΗ
 ΕΤΕ ΤΑΠΑΥΤΗ ΕΥΥΟΠ.

Græce.

- V. 22. ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δούλος, ἀπελευθερὸς κυρίῳ ἐστίν, ὅμοιος καὶ ὁ ἐλευθερὸς κληθεὶς, δούλος ἐστὶ
 κυρίου. V. 23. τιμὴς ὑπογράφατε· μὴ γυνώσκετε δελοὶ κτημάτων. V. 24. ἕκαστος ἐν τῷ κληθεὶ,
 ὡς ἐκεῖνος, ἐν τῷ μὲντι παρὰ θεοῦ. V. 25. περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐκταγμένων κυρίῳ ἀπὸ ἐμῶν γυναι-
 κῶν.

Thebaice.

Memphitice.

V. 22. πιδωκ γαρ ἔτασθαυ-
μεγ βεν ᾧδς οχοϋ ἀπε-
λεσθερος ἦτε ᾧδς πε:
παιρη† οπ πιρεμζε
ἔτασθαυμεγ αῦδωκ
ἦτε ᾧδς πε.

V. 23. αἰωεν ὀηνοϋ βα οἰ-
τιεν ἐπερερβωκ ἠπι-
ρωμι.

V. 24. πιοται πιοται πασπνοϋ
βεν πιετασθαυμεγ
πδντη βεν φαι μαρε-
ψωπι βατεν φ†.

V. 25. εἴθε πιπαρθερος δε
ἕμοπ †οσθασαυπι
ἕμας ἦτεπᾧδς: οἰγπω-
μη δε πε †† ἕμος:
ρως ἔαυται πηι εβολζι-
τεν ᾧδς εβρεψωπι ἐπι-
στος.

V. 26. †μενὶ οἰη κε παπε
φαι ἦτεψωπι εἴθε †α-
παγκη εἰωοπ: κε παπες
ἐπιρωμι εβρεψωπι
ἐπαρη†.

Gree.

μην δε διδωμι, ως κλημινες ὑπο κυρια πινος ειναι.

δια την ενισχυαν αναζωμην, ἐτι μαλον αυθρακω το ἐτος ενωμ.

V. 26. νομιζω ον, τατο μαλον υπαρχειν

Basmurice.

v. 27. κειρ ἐζυiei μελ-
κω†⁸) παβ... κηλ εβλ
εβλ ποζυiei μελκω†
πκα ζυiei.

v. 28. εγωιι δε αν εκωανχι
μεκελπαβι ατω εγωαν
χι ηδι τπαρθεποσ μελ-
ελπαβι⁹) ετε... ε ποσθλι-
ψις¹⁰) πτεσ..ρε πδι πει
πτειρη: ακακ δε ††κα
ελατπ.

v. 29. πει δε¹¹) †ζαμεμοσ
πασπησ δε πεσταιμ¹²)
επ... πε. ζεκεσ¹³) πικ-
εκα... ε σδαντοσ ζυiei
εεεας¹⁴) π..ελ τη ππετ-
εμεπτ.

v. 30. ατω ηετλιει ζωσ¹⁵)
π....ει επ ατω πετλειμ
... πσελειμ επ: ατω πετ
γωιι ζωσ ζι επ.

v. 31. ατω πετΧρωι¹⁶) ...
κοσμοσ ζωσ¹⁷) πσεΧρ
.... φπεσιμ τταρ¹⁸) π....
Χηκα μεπεικοσμοσ.

Latine.

v. 27. Alligatus es uxori, noli
querere Solutus es ab
uxore, ne quare uxorem.

v. 28. Si autem uxorem duxeris,
non peccas; et si nupserit
virgo, non peccat;
afflictionem qui sunt
hujus modi (s: tales). Ego
autem vobis parco.

v. 29. Hoc autem dico fratres
mei: tempus est, ut alii,
qui habent uxores, sint ut
non habentes.

v. 30. Et qui flect, sicut non
flectes; et qui gaudent
non gaudentes; et qui emunt
tanquam non

v. 31. Et qui utuntur ... mun-
do, tanquam non;
præterit enim species hujus
mundi.

Græc.

v. 27. δεδωκεν γυναικα, μη ζητει λυσιμ' λελυται απο γυναικος, μη ζητει γυναικα. v. 28. εαν δε και
γυνησ, ακ ημαρτες και εαν γυνη η παρθενος, ακ ημαρτες θηλειν δε τη παρμι εχουσι η τοιςτοις ακη
δε ημων φιδωρικα. v. 29. τοτο δε φημι, αδελφοι, ο καιρος ευερεθωμενος το λαπον εστιν ινα και

Thebaice.

Memphitice.

v. 27. κσανζ ἐςζυιι ἐπερ-
κω† ἡσαβολκ: κβηλ
ἐβολ ἡ†ςζυιι ἐπερκω†
ἡσα ζυιι.

v. 28. καπ ἐγωπ ακωανδὶ
ἐπεκερναβι αταζ ἐγωπ
ακωανδὶ πζε †παρθεπος
ἐπεσερναβι: εσἐσὶ δε
ἡσζωαζρεκ ἡτασκαρξ
παι ἐπαρη†: ἀποκ δε
††ἀσα ερωτεπ.

v. 29. Φαι δε †ζωάμοσ πα
σπνοσ δε πσνοσ ἐπωρη
πε τα λοιπον: ζυπα πνὲ-
τεσσαντασ ζυιι ἐμασ
ἡσεερ ἐφρη† ἡπνὲτε
ἐμιοπτωσ.

v. 30. πνὲτριι ζωσ ἡσε
ριιι ἀπ: πνὲτραυι ζωσ
ἡσεραυι ἀπ: πνὲτγωπ
ζωσ ἡσεάμοπ ἀπ.

v. 31. πνὲτερχασθε ἐπικασ-
μασζωσ ἡσεερκαταχρα-
σθε ἀπ: γπασινι παρ
ἡζε πσΧημα ἡτε παι
κασμασ.

Gloss.

ἐῖ ἔχοντες ὁμοιωμασ, ὡς μὴ ἔχοντες καὶ. v. 30. καὶ ὁ κλειστοῖς, ὡς μὴ κλειστοῖς καὶ ὁ
χειροῖς ὡς μὴ χειροῖς καὶ ὁ αὐτοαῖστοις ὡς μὴ κατεχτοῖς. v. 31. καὶ ὁ χρηματι το ποσμο
νῆτι, ὡς μὴ καταχρηματι. παρὸν γὰρ το σχημα το ποσμο τοῦ.

Basmurice.

v. 32. ¹⁹⁾ ... εἰ τῆνος δε
 εἰρετετῆνωπι πατρα-
 οῦ πε: τε μεπτηγ
 οῦναι ἀβιλδουτῶ γα
 ἡα ἰδῶ δε εἰνεαρικε
 εἰδῶ πεψηνη.

v. 33. ἡ δε πταρξί ἀβιλ-
 δουτῶ γα ²⁰⁾ πικροκος δε
 εἰνεαρικε πτεγοῦναι
 ἀτω γηνη ...

v. 34. τεοῦναι εἰτε ²¹⁾ μεπ
 ... εἰπ τιαρ λαουτῶ
 εἰ
 τ

Latine.

v. 32. Velim vero vos esse abs-
 que sollicitudine; qui non ha-
 bet uxorem, sollicitus est de
 iis, quæ Domini sunt, quo-
 modo placeat Domino.

v. 33. Qui vero uxorem duxit,
 sollicitus est de iis quæ mun-
 di sunt, ut placeat uxori suæ,
 et divisus ...

v. 34. Mulier quæ non
 et virgo sollicita

v. 35.
 ἀρεεσ' ἀπ
 ηῦντῆντῆν ἀ
 οῦτῶν ἀπ τ
 ἰελετεν εἰδῶ κ.... ἀρεν
 λαουτῶ.

v. 35. ut
 vobis honestum
 et vos cum
 Domino absque sol-
 licitudine.

Græce.

v. 32. θέλω δε ὑμῶς ἀμεριμνῶντας εἶναι. ὁ ἀγαπῶν μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, πῶς ἀρεῖται τῷ κυρίῳ. v. 33. ὁ
 δε γάμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρεῖται τῇ γυναικί. v. 34. μεριμνᾷ καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ
 παρθένος ὁ ἀγαπῶν μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, ἵνα ἡ ψυχὴ καὶ σωμάτων καὶ πνεύματος ἡ δε γάμος

Thebaice.

Memphitice.

v. 32. Ἰαχου ὀηνοῦ δε ἐρε-
τεποι πατρωαῦ: φνε-
τελέπεσβι ἀφφίρωαῦ
βα παπῶς γε πῶς εφρα-
παῦ ἀπῶς.

v. 33. φη δε ἐτασβι ἀφφί-
ρωαῦ βα παπικόςμος
γε πῶς φπαρπας ἡτεφ-
σρμι οἰου φφῆα.

v. 34. Ἰσρμι ἐτελέπεσβι-
πεε Ἰπαρθεπος θηέτεμ-
πεσβιπεε ἀφφίρωαῦ βα
πα πῶς: ρινα ἡτεσρμιπ
εσοταβ βεπ πεσρμια πεε
πεσβιπς: θη δε ἐτασβι
ἀφφίρωαῦ βα παπικός-
μος γε πῶς σπαρπαῦ
ἀπεσρμι.

v. 35. φαι δε Ἰχαίμοσφ εἴθε
πετερποφρπ πῶτεπ: οἰχι
ρινα ἡταρμιοῖ ἡορμια
βεπ ὀηνοῦ: ἀλλὰ γε ρινα
ἡτε πετεπςΧηα ὡσπ
εφσορβητ: οἰου ἡτετεπ-
εμτοπ ἀμοαῖ ἐπῶς βεπ
οἰεετατδῖρμαῦ.

Gree.

μῆρμα τα τε κοσμη, πως αἰρον τι αὐτοῖ. v. 35. τατο δε προς το ὕμνον αὐτῶς συμφωρον λεγῶν
μη ἰσα βίωσεν ὕμνῳ ἐκβαλῶ, ἀλλὰ προς το εὐσχημῶν και εὐταρδεῶν τι κορὸν ἀπρὸς τῆς.

Basmurice.

Latine.

- v. 36. εἰς οὐδὲν οὐτεὶ δὲ v. 36. Si aliquis vero putat se
 χαίμενος: καὶ ἡμεῖς ἐξεν
 τεῖσιν ἡμεῖς ἐξεν
 πας: ἀπὸ τῆς τῆς ἐτε-
 ῖς ἡμεῖς πετεῖσιν
 μελεῖται²¹) οὐκ ἐλπί-
 ἐν: μελεῖται.
- v. 37. πετῶν δὲ ἐλεῖται v. 37. Qui vero perstat in ani-
 πετῶν τῆς ἐτῶν
 ἐν ἐλεῖται μελεῖται
 οὐκ ἐλπί-
 ἐν: ἀπὸ τῆς τῆς ἐτε-
 ῖς ἡμεῖς πετεῖσιν
 μελεῖται²¹) οὐκ ἐλπί-
 ἐν: μελεῖται.
- v. 38. καὶ πετῶν τῆς v. 38. Itaque, qui dat filiam suam
 ἡμεῖς καὶ μελεῖται
 ἀπὸ τῆς τῆς ἐτε-
 ῖς ἡμεῖς πετεῖσιν
 μελεῖται²¹) οὐκ ἐλπί-
 ἐν: μελεῖται.
- v. 39. πετῶν τῆς v. 39. Uxor obstricta est, quam-
 πετῶν τῆς ἐτῶν
 ἐν ἐλεῖται μελεῖται
 οὐκ ἐλπί-
 ἐν: ἀπὸ τῆς τῆς ἐτε-
 ῖς ἡμεῖς πετεῖσιν
 μελεῖται²¹) οὐκ ἐλπί-
 ἐν: μελεῖται.

Græce.

- v. 36. ἡ δὲ τῆς ἀσκήσεως ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς νομίζει, ὅτι ἡ ὑπερβολή, καὶ ὅτι οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς
 ὁ θεὸς ποιεῖ, καὶ ἡμεῖς ποιεῖται. v. 37. ὅς δὲ ὅτι ἐστὶν ὁ θεὸς ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ ὅτι
 ἀσκήσει, ἐξουσίαν δὲ ἔχει ὁ θεὸς ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς τὴν καρδίαν τῆς

Thebaïce.

Memphitice.

- V. 36. ΙCΞΕ ΔΕ ΟΥΟΝ ΟΥΔΙ ΜΕΥΙ
 ΕΩΚΥΠΙ ΕΞΕΠ ΤΕΥΜΕΤΠΑΡ-
 ΘΕΝΟΣ ΕΥΩΠΙ ΔΕΥΑΠΕΡΑΚ-
 ΜΗΝ ΗΥΟΤΟ: ΟΥΟΥ ΦΑΙ ΠΕ
 ΕΤCΕΜΠΩΔ ΗΤΕΥΩΠΙ
 ΠΕΤΕΥΝΑΥ: ΜΑΡΕΥΔΙΥ
 ΗΡΕΥΕΡΝΟΒΙ ΑΠ ΜΑΡΑΥΔΙ.
 V. 37. ΦΗ ΔΕ ΕΤΟΥΙ ΕΡΑΤΥ
 ΘΕΠ ΠΕΥΖΗΤ ΕΥΤΑΖΗ-
 ΟΥΤ ΔΕΟΠ ΔΝΑΓΚΗ ΤΟΙ
 ΕΡΟΥ ΟΥΟΠΤΕΥ ΕΡΩΠΙΥ
 ΔΕΜΑΥ ΕΘΒΕ ΠΕΤΕΥΝΑΥ
 ΔΕΜΕΜΕΜΟΥ: ΟΥΟΥ ΦΑΙ
 ΔΥΤΖΑΠ ΕΡΟΥ ΔΕΜΠ-
 ΔΕΜΟΥ ΘΕΠ ΠΕΥΖΗΤ ΕΔ-
 ΡΕΥ ΕΤΕΥΠΑΡΘΕΝΟΣ: ΚΑΔ-
 ΩC ΥΝΑΔΙC.
 V. 38. ΥΩCΤΕ ΦΗΕΤΥ ΗΤΕΥ-
 ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΕΥΤΑΔΕΜΟΥ ΚΑ-
 ΔΩC ΥΡΑΔΕΜΟΥ: ΟΥΟΥ ΦΗ-
 ΕΤΕΠΥΤΥ ΗΘΑΙΥ ΑΠ ΟΥΟΥΤΟ
 ΜΑΛΛΟΠ ΠΕ ΕΤΕΥΠΑΔΙΥ.
 V. 39. ΤΟΥΜΙ CΑΠΥ ΕΠΕCΥΔΙ
 ΕΦΑCΑΠ ΧΡΟΠΟΠ ΕΥΟΠC
 ΠΖΕ ΠΕCΥΔΙ: ΕΥΩΠΙ ΔΕ
 ΔΥΜΑΠΕΠΚΟΥΤ ΗΖΕ ΠΕCΥΔΙ
 ΟΥΡΕΜΥΕ ΤΕ ΕCΙ ΜΠΕΤ-
 ΕΥΠΑΣ ΜΟΠΟΠ ΘΕΠ ΠC.

Græc.

- ταυτα παρβειν, καλως ποει. V. 38. ωστε και ο εκηρωμωσ καλως ποει· και ο μη ρημιζων, κριτισον ποει. V. 39. γινωκη δεδεται ουδ ουχ χρονου ζη ε αυτη αιτηρ, και δε κομωκη ε αυτη αιτηρ. αλλουθα εστιν ο θελος ρημιζων, μαλλον εν μερω.

Basmurice.

Latine.

v. 17. *λεειν πτα ᾧς λεποθεει λεποθεει: πην πταηποσῃ τῶσϋ εἰ λευμεσσυ λευς: αἰω τειτεθε εῖ-ῖτωσϋ λευς ζῆ μεκκλησια τῆρος.*

v. 17. Nisi ... Dominus unumquemque; quemadmodum Deus partitus est ei, ita se gerat, et ita constituo in omnibus ecclesiis.

v. 18. *αἰταρλε οἰεει εἰσε-βησῶτ ἐπελτρεϋ ῥ) σε-βητϋ: αἰταρλε οἰεει εἰσαι πατρηβι ἐπελτρ-εἰσεβητϋ.*

v. 18. Vocatus est aliquis circumcisis, non faciat se circumcisi; vocatus aliquis præputiatus, non circumci datur.

v. 19. *πρηβι οἰλαατ πε: τμετατρηβι οἰλαατ πε: ἀλλα παλεϋ επεε-τωλη πε λεποσῃ.*

v. 19. Circumcisio nihil est, præputium nihil est; sed observatio præceptorum Dei.

v. 20. *ποθεει ποθεει ρε πτωρλε πτασταρλεϋ ηϋητϋ: εἰλεϋδῶ ηϋητϋ.*

v. 20. Unusquisque in qua vocatione vocatus est, in ea permaneat.

v. 21. *αἰταρλεκ εἰαι ηῖρλε ρεῖ ἐπελτρεϋελλασσϋ πηκ: ἀλλα καπεσσυ οἰαποσῃ λευκ εἰλλεε-ζῆ Χρω ηϋσῶα.*

v. 21. Vocatus es servus, ne sit tibi curæ; sed si potes fieri liber, utere potius.

Græc.

v. 17. *εἰ μὴ ὁ κύριος ὡς ἐμερίων ὁ κύριος, ὁ κύριος ὡς μελλήμεν ὁ θεός, ὥτως περικατεῖται καὶ ὥτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατασσέσθαι.*

v. 18. *περιτετμημένος τις ἐκλήθη, μὴ ἐπιστάδῃ ἐν ἀκροβυσσῇ*

τῆς ἐκλήθη, *μὴ περιτεμενέσθαι.

v. 19. *ἡ περιτομὴ οὐδὲν ἐστίν, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδὲν ἐστίν ἀλλὰ*

- v. 17. *imh-t ēpāirh-t āte*
hōc hāwq ēēpiotai pi-
otai ēēphr-h-t ētaφ-t
hazee fotai fotai pai-
rh-t mapeqmwpi hōh-tq
pairh-t on ē-tazazazpi
ōep piekklhncid thpōt.
- v. 18. *azhazee otai eqcot-*
hnt ēnepēpēpēqcek tēē-
tatcebi naq: ezhazee
otai ōep tēētatcebi
ēnepēpēpēqcot-hntq.
- v. 19. *hcebi tap ēēeonvli*
ne: otaz tēētatcebi
ēēeonvli te: alla hā-
pez ēnepētohn hte φ-t.
- v. 20. *piotai piotai ōep*
hōhāzēē ētazhazēēq
hōh-tq mapeqmwpi
hōh-tq.
- v. 21. *azhazēēek ekoi ēēbawc*
ēnepēpēpēpēpēēli nak:
alla icze otōpōzōēē
ēēēek ēēpēēēze māllōn
āriati.

Grace.

τηρησις εντολων θεου. v. 20. *Εκαστος, εν τη πλησει η εκληθε, εν ταυτη μενετω.*
ενκληθης, μη σοι μελαιν' αλλ' ει και δυναται ελευθερος γενεσθαι, πολλων χρησων.

v. 21. *δολος*

Thebaice.

Memphitice.

V. 22. πιδωκ παρ ἑταῶν
μεγ βεν πῶς οὐχ ἀπε-
λεῶρος ἢ τε πῶς πε:
παίρη† οἱ πινεμενε
ἑταῶν μεγ οὐδωκ
ἢ τε πῶς πε.

V. 23. ἀγρεν ὅπου βᾶ οὐ-
τιεν ἐπερερδωκ ἡπι-
ρσμι.

V. 24. πιναι πιναι πασπνοῦ
βεν πινεταῶν μεγ
πῶν τε βεν φαι μαρε-
γωπι βᾶτεν φ†.

V. 25. εἴθε πινερθενος δε
ἡμοι† οὐδωκ οὐδωκ
μαγ ἢ τε πῶς: οὐγπω-
μιν δε πε†† ἡμος:
γως ἐαῖναι πιν εἰδωκ-
τεν πῶς εἰρεγωπι ἐπι-
στος.

V. 26.† μενὶ οὐν γε παπε
φαι ἢ τεγωπι εἴθε††
παγκη ἐγωπι: γε παπες
ἐπιρσμι εἰρεγωπι
ἐπαίρη†.

Græc.

μην δὲ διδῶμι, ὡς κλημένους ὑπο κύριον τίτος εἶναι. V. 26. ἡμῶν ἐν, τοῦτο μάλον ὑπαρχόν
διὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἀναγκῆν, ἐπὶ μάλον αἰδρωτο τοῦ ἐταῶν εἶναι.

Basmurice.

Latine.

- v. 27. κεινρ εσζυρει ειπελ- v. 27. Alligatus es uxori, noli
κωτ⁸⁾ παβ... κηνλ εβολ
εβολ ποζυρει ειπελκωτ⁷
πσα σζυρει.
- v. 28. εγωμνι δε αν εκωσανζι v. 28. Si autem uxorem duxeris,
ειπεκελπαβι αυω εσωαν
ζι ηδσι τιπαρθεπος ειπελ-
ελπαβι⁹⁾ ερε... ε ποσθλι-
ψις¹⁰⁾ πτεα..ρε ποδι πει
πτειζνι: ανακ δε ττσα
ελατη.
- v. 29. πει δε¹¹⁾ τζωμειογ v. 29. Hoc autem dico fratres
πασνητ ζε ποστακν¹²⁾
ειπ... πε. ζεκεεσ¹³⁾ πικ-
εκα... ε οσάνπτοσ σζυρει
ελεατ¹⁴⁾ π..ελ θη ππετ-
εμεπτ.
- v. 30. αυω ηετλζει ζωις¹⁵⁾ v. 30. Et qui flent, sicut non
π...λει επ αυω πετλεωμ
... πσελεωμ επ: αυω πετ
γωμν ζωις ζι επ.
- v. 31. αυω πετΧρωε¹⁶⁾ ... v. 31. Et qui utuntur ... mun-
κοσμεος ζωις¹⁷⁾ πσεΧρ
.... φνεσιπι γαρ¹⁸⁾ π....
Χηια ειπεικομεος.

Græce.

- v. 27. δεδεται γυναικι, μη ζητει λυσιν' λελυται απο γυναικος, μη ζητει γυναικα. v. 28. εαν δε και
γυνης, ος ημαρτες και εαν γυνη η παρθενος, ος ημαρτες' ολυσιν δε τη παρτι λησιν οι ποιστοι ον
δε υμων ομιλομεν. v. 29. τατο δε φημι, αδελφοι, ε καιρος συνεσθλημενος το λαπον εστιν' ινα και

Thebaice,

Memphitice.

v. 27. κσονϋ ἐςϋμει ἐπερ-
κω† ἡσαβολκ: κβηλ
ἐβολ ἡ†ςϋμει ἐπερκω†
ἡσα ϋμει.

v. 28. καη ἐϋωπ ακωανδὶ
ἐπεκερποβι οταϋ ἐϋωπ
ακωανδὶ ηξε †παρθεος
ἐπεσερποβι: εϣἐδὶ δε
ἡοϣϣαϣεϣ ἡτοϣαϣε
παι ἐπαρη†: ἡποκ δε
††άσα ερωτεν.

v. 29. Φαι δε †ϣωλέμοϣ πα
σπνοϣ δε πσνοϣ ἐπωρϣ
πε το λοιπον: ϣηπα πη-
τεοϣοντοϣ ϋμει ἐμειδϣ
ἡσερ ἐφρη† ἡπνῆτε
ἐμειοτωϣ.

v. 30. πνῆτριει ϣωσ ἡσε
ριει αν: πνῆτραϣι ϣωσ
ἡσεραϣι αν: πνῆτϣωπ
ϣωσ ἡσεάμοσι αν.

v. 31. πνῆτερϣασθε ἐπικος-
έος ϣωσ ἡσεερκαταϣρα-
σθε αν: ϣηασιπὶ γαρ
ἡξε πσϣημα ἡτε παι
κοςμας.

Greece.

ὅι έχοντες ὑποκρινόμενοι, ὡς μὴ έχοντες ὦσι. v. 30. καὶ ὅι κληρονομοῦσι, ὡς μὴ κληρονομοῦσι καὶ οἱ
καίροντες ὡς μὴ καίροντες καὶ οἱ ἀγορεύοντες ὡς μὴ μαθησκόντες. v. 31. καὶ ὅι κεραιμένοι τῷ κοσμῷ
ἐστί, ὡς μὴ κατακρινόμενοι, κεραιμένοι γὰρ τῷ σῶματι τῷ κοσμῷ ἐστί.

F

Thebaice.

Memphitice.

v. 32. Ἰουεϣ θηνοϣ δε ἐρε-
τενοι πατρωοϣ: φνε-
τελέπεϣδὶ ἀϣϣρωοϣ
βα παῖδς γε πωϣ εϣρα-
ναϣ ἀπῶς.

v. 33. φη δε ἐταϣδὶ ἀϣϣι-
ρωοϣ βα παπικόςμοϣ
γε πωϣ ὑπαρνας ἡτεϣ-
ϣρμι οτοϣ ὑφηνϣ.

v. 34. Ἰϣρμι ἐτελέπεϣδὶ-
πεμ Ἰπαρθενϣ θηέτεμ-
πεϣδὶπεμ ἀϣϣρωοϣ βα
πα πῶς: ϣρνα ἡτεϣωπι
εϣοταβ βενπεϣωμα πεμ
πεϣῖης: θη δε ἐταϣδὶ
ἀϣϣρωοϣ βα παπικός-
μοϣ γε πωϣ σπαρναϣ
ἀπεϣρμι.

v. 35. φαι δε Ἰχαιέμοϣ εϣβε
πετερνοϣρι πωτεν: οϣχι
ϣρνα ἡταϣρμι ἡοϣρμι
βεν θηνοϣ: ἀλλὰ γε ϣρνα
ἡτε πετενοϣημα ὡπι
εϣοταβητ: οτοϣ ἡτετε-
εμτοπ ἔμοϣη ἐπῶς βεν
οϣεετατδὶϣραϣ.

Gree.

μῆμα τα τε κοσμη, πως αρτοι το αιδρι. v. 35. τατο δε προς το ὕμνον αὐτῶν συμφερει λεγει
αυτῶν βροχον ὑμιν τιβαλω, αλλα προς το ευχαριστην και ευταριστην το κυριον ατιςτασθης.

- v. 36. ΕΥΧΕ ΟΥΔΗ ΟΥΕΙ ΔΕ v. 36. Si aliquis vero putat se
 χαίμενος: χε ψυπι εχεν
 τεψυπηλι ευωπι Δσελ
 πας: αω τειτεση ετειψ
 ψη ευωπι πετεφουεψψ
 μαλεψειψ") ηψεληαδωλι
 εν: μαλασχι.
- v. 37. ΠΕΤΩΨΙ ΔΕ ΕΛΕΤΨ ΨΕ v. 37. Qui vero perstat in ani-
 πεψρητ ετταχροσΨ
 εν σεαπατκαζε μεσοψ ει:
 οαητηψ εξασια μεεΨ
 ετβε πεφασωψ μεηπ-
 μεσοψ: αω ακρηπι μεπει
 ψε πεψρητ εαλεψ ετε-
 ψηηλι καλοσ ψηδεις.
- v. 38. ΨΙΟΥΔΕ ΠΕΤΗΔ-Ψ ΠΤΕΨ v. 38. Itaque, qui dat filiam suam
 ψηηλι ηρηι καλοσ αψεις:
 αω πετεηψηατεις εν
 οαροσε καλοσ πετεψιλι
 μεσοψ.
- v. 39. ΤΕΨΨΙΕΙ ΜΗΡ ΕΨΑΟΗ v. 39. Uxor obstricta est, quam-
 πεοαδειψ ελε πεσρηι
 αηαψ: ερωαη πεσρηι Δσ
 μεσ οαλεμψη τε εψμεα-
 Δσ μεη πετεψηηησ μεοηο
 ψη ηΨσ.

Γρασε.

- v. 36. η δε τις ασχημονειν επι την παρθενον αυτη νομιζη, εση η υπεραιμος, και οτως οφειλει ημεδαυ
 ε θελησινται, οκ αμαρτανη ηαμωταται. v. 37. ες δε εστηκειν εδραιος εν τη καρδια, μη ιχων
 αναγκην, εξουσαιαν δε εχη η ρι το ειν θεληματος, και τατο μεμνηται εν τη καρδια αυτη τα τηρειν την

Thebaïce.

Memphitice.

V. 36. ΙΣΧΕ ΔΕ ΟΥΟΝ ΟΥΔΙ ΜΕΧΙ
 ΕΔΙΩΥΠΙ ΕΞΕΠ ΤΕΥΜΕΤΠΑΡ-
 ΘΕΝΟΣ ΕΩΥΑΠ ΔΑΥΔΑΠΕΡΑΚ-
 ΜΗΝ ΗΥΟΤΟ: ΟΥΟΖ ΦΑΙ ΠΕ
 ΕΤΣΕΜΠΩΔ ΗΤΕΥΩΥΠΙ
 ΠΕΤΕΥΠΔΥ: ΜΑΡΕΥΔΙΥ
 ΗΡΕΥΕΡΠΟΒΙ ΑΠ ΜΑΡΟΤΟΙ.

V. 37. ΦΗ ΔΕ ΕΤΟΖΙ ΕΡΑΤΥ
 ΟΕΠ ΠΕΥΖΗΤ ΕΥΤΑΖΗ-
 ΟΥΤ ΔΕΟΝ ΔΠΑΓΚΗ ΤΟΙ
 ΕΡΟΥ ΟΥΟΝΤΕΥ ΕΡΩΥΠΙ
 ΔΕΑΥ ΕΘΕ ΠΕΤΕΥΠΔΥ
 ΔΕΔΕΔΕΔΕΥ: ΟΥΟΖ ΦΑΙ
 ΔΥΤΖΑΠ ΕΡΟΥ ΔΕΙΠ-
 ΔΕΟΥ ΟΕΠ ΠΕΥΖΗΤ ΕΔ-
 ΡΕΥ ΕΤΕΥΠΑΡΘΕΝΟΣ: ΚΑΔ-
 ΑΥΣ ΥΠΔΑΙΣ.

V. 38. ΖΩΟΤΕ ΦΗΕΤΊ ΗΤΕΥ-
 ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΕΥΤΑΜΟΣ ΚΑ-
 ΔΑΥΣ ΥΡΑΔΕΥΟΣ: ΟΥΟΖ ΦΗ-
 ΕΤΕΥΊ ΗΘΑΙΥ ΑΠ ΟΥΟΤΟ
 ΜΑΛΛΟΝ ΠΕ ΕΤΕΥΠΔΙΥ.

V. 39. ΊΟΥΜΙ ΟΑΥΖ ΕΠΕΟΥΑΙ
 ΕΦΟΟΝ ΧΡΟΝΟΝ ΕΥΟΝΟ
 ΠΖΕ ΠΕΟΥΑΙ: ΕΩΥΑΠ ΔΕ
 ΔΥΩΔΑΠΕΚΟΤ ΗΧΕ ΠΕΟΥΑΙ
 ΟΥΡΕΥΕΥΕ ΤΕ ΕΔΙ ΔΠΕΤ-
 ΕΥΠΔΟ ΜΟΠΟΝ ΟΕΠ ΠΟΟ.

Græc.

ταυτη παρθενη, καλως ποιει. v. 38. ουτε και ο ανεργουτος καλως ποιει και ο μη γινωσκων,
 κηρυξου ποιει. v. 39. γυνη διδεται το ουκον χρονον (η ε αικη αιτης, και ο: μεμνημεν ε αιτης
 αιτης, ελευθερα εστιν ο θελος γινωσκουσαι, μαλλον εν κ. ρ. η.

Basmurice.

V. 40. ΠΑΙΕΤΕ ΔΕ ΠΡΟΨΑ Ε-
 ΨΑΝΘΩ ΠΤΕΙΖΗ ΚΑΤΑ
 ΤΑΓΗΝΟΜΗΝ: ΤΩ ΓΑΡ
 ΜΕΛΟΣ ΤΩ ΧΕ ΟΥΝΤΗΣ
 ΜΕΛΕΣ ΜΠΕΠΝΑ ΜΠΝΟΥΤ.

Cap. 8.

V. I. ΕΤΒΕ ΠΙΨΩΨΤ ΔΕ ΠΙΔΟ-
 ΛΟΝ ΤΕΠΟΘΟΥΝ ΧΕ ΟΥΑΝ-
 ΤΗΝ ΤΗΡΕΝ ΠΟΥΘΟΥΝ:
 ΠΟΘΟΥΝ ΨΑΨΙΣΙ ΤΑΓΑΝΗ
 ΨΑΚΩΤ.

V. 2. ΠΕΤΧΑΜΕΛΟΣ ΧΕ ΔΙΟΧ-
 ΕΝ ΛΑΔΩ): ΕΛΛ. ΤΕ.ΘΟΥΝ
 ΠΘΗ ΕΤΕΨΨΕ ΕΘΟΥΝ.

V. 3. ΕΨΧΕ ΟΥΑΝ ΟΥΕΕΙ ΔΕ ΜΗ
 ΜΠΝΟΥΤ ΠΕΙ ΔΥΟΨΩΨΗ
 ΕΒΟΛ ΤΥΤΑΔΤΥ.

V. 4. ΕΤΒΕ ΠΟΥΨΑ ΔΕ ΠΠΨΩ-
 ΨΤ ΠΙΔΟΛΟΝ ΤΕΠΟΘΟΥΝ
 ΧΕ ΜΠΕΛΑΔΩ ΠΙΔΟΛΟΝ ΤΥ
 ΠΚΟΜΕΛΟΣ: ΔΥΑ ΧΕ ΜΠ-
 ΝΟΥΤ ΠΟΑ ΟΥΕΕΙ.

Latine.

V. 40. Beatior autem ea, si sic
 permaneat, secundum meam
 sententiam; videor enim ego
 etiam mihi habere spiritum
 Dei.

Cap. 8.

V. I. De iis, quæ sacrificantur ido-
 lis, scimus nos omnes habere
 cognitionem. Cognitionis in-
 flat, amor ædificat.

V. 2. Qui sibi videtur aliquid
 scire, nondum novit sicut
 oportet nosse.

V. 3. Si quis vero amat Deum,
 hic cognitus est ab ipso.

V. 4. De cibis autem, qui immo-
 lantur idolis, scimus, nullum
 esse idolum in mundo, et
 nullum esse Deum nisi u-
 num.

Græce.

V. 40. μακροτέρως δὲ εἶναι τὸν ὅτι μῆτις, κατὰ τὴν ἐμὴν ἡννομένην δόξαν δὲ κατὰ πνεῦμα θεοῦ εἶναι.

Cap. 8. V. I. περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, εἰδόμεν (ὅτι πάντες ἡννοῦντες ἐχομεν ἢ ἡννοῦντες φύσιν, ἢ δὲ ἀγνοῶντες
 εἰδόμεν. V. 2. εἰ δὲ τις δόξαν εἰδέναι τι, αὐτὸς αὐτὸν ἐγνώκει, καθὼς δεῖ ἡννοῦναι. 4. 3. εἰ δὲ

Thebaice.

Memphitice.

Υ. 40. ὠσπιατς δε ἡζατὸ
 Δσψαπὸζι ἀπαίρη†
 κατὰ ταγτηαμην: †μεσι
 δε ρω ξε αταπ ασιπῆα
 πτεφ† ἡζρηι ἡζητ.

Cap. 8.

Υ. 1. εσβε πιψατ δε ἡζαλον
 τεπσαση ξε αταπ ατέμι
 ἡζητην τηρα: πεμι
 ψαφδῖσι †αταπη. δε
 ψασκωτ.

Υ. 2. φηετχάεμας ξε διέμι
 ἐρλι ἀπατερεέμι κατὰ
 φρη† ετςμε πέμι έμας.

Υ. 3. φη δε ἐτερὰταπαη
 ἀφ† φαι ατσαωπη
 ἐβολζητοτγ.

Υ. 4. εσβε πιζρηασι αση ἡτε
 πιψατ ἡζαλον τεπέμι
 ξε έμασηζλι πε ἰαωλον
 βση πικαςμας: ατοζ ξε
 έμασηζλι - ἡπαρ† ἐβηλ
 έααι.

Grecce.

εις αγαπα του θεου, έτος εζημεται (σ' αλλα). υ. 4. περι της βρωσεως αν των ειδωλοθυτων οιδωμων,
 ότι υδεν ειδωλον εν κοσμω, και ότι υδεις θεος πτερος ει μη εις.

Thebaice.

Memphitice.

- V. 5. κετταρ ιαχε οαον βαν-
 οαον εαεοαττ ερωαα αε
 ποαττ ιτε ηρηι βεν
 τφε ιτε ριζεν πικαρι:
 εεφρηττ ετεοαον οαειαυ
 ηποαττ πεε οαειαυ πδσ.
 V. 6. παπ αε λποα οααι πε φτ
 φιατ φηεταεπλαι πιβεν
 αωπι εβολαριτοα οαοα
 λποα ρωπ εβοαη εραα:
 οααι πε πεπδσ ιησ πλσ
 φηεταεπλαι πιβεν αωπι
 εβολαριτοα οαοα λποα
 ρωπ εβολαριτοα.
 V. 7. αλλα πεαι βεν οαον
 πιβεν αη: ραποαον ιταρ
 αα εβοαη ετποα βεν
 τκααα ιτε ηαααον
 οεοααε εεφρηττ ηρα-
 αωτ ηαααον: οαοα
 ταααηηαηαε εααωπι
 ερωαα ααααααε.
 V. 8. οααρε αε αη εηαααααον
 ερααεπ εεφτ: οααε αηα-
 αεαααε αηηααααον
 αη: οααε αηαααααε
 αηηαααααον αη.

Greece.

συνειδησι τα αιδυλα εως αςτι ε: ειδυλααον επθισσι, και η συνειδησι αυτων ααηηησ ααα, αολυνεααι.
 V. 8. βραμα δε ημας α παρισηι τω βιω' ουτε γαρ εαν φαρμααεν, περιεααοαεν' ατε εαν μη φαρμααεν,
 εααααααα.

G

Thebaïce.

Memphitice.

v. 9. ἀνατ δε ληπωις ἡτε τε-
τεπερῳῳι φαι ἡτε ῳῳ-
πι ἡσδραπ ἡπνετῳῳι.

v. 10. αῳῳαππατ γαρ ἐρακ
ἡξε οῳαι βα φητεπεει
ἡτωτῳ εκρωτεβ βεπ οῳ-
μαπῖαλωπ: οῳχι τεῳ-
σῳπῃλῃσις εῳσι ἡρεῳῳ-
πι σῳακωι† ἡπχιπῳρεῳσ-
ει ῳῳιτ ἡῖαλωπ.

v. 11. ῳαῳτακο γαρ ἡξε
φῃετῳῳπι βεπ πεκῃει
πῖσῳπ ἐταῖῳχσ μῳσ
ἐγρηι ἐζωι.

v. 12. παρη† δε ἐρετεπερ-
ποβι ἐπῖσῳπῳσ: οῳοῳ
ἐρετεπεῳῳι ἡτοσῳπῃλῃ-
σις εῳῳῳπι: ἀρετεπερ-
ποβι ἐπῳχσ.

v. 13. εῳβε φαι ισχε οῳβρε
εῳῃαερσκαπαλιζῖπ ἐπα-
σῳπ ἡπαοῳει ῳαῖπερ:
ῳῖπα ἡταῳτεεερσκαπ-
αλιζῖπ ἐπασῳπ.

Græce.

χρῖς ἀνέλιπ. v. 12. ὅτω δὲ, ἀμαρτανῖς ἐν τῷ ἀδελφῷ καὶ τυττοῖς αὐτοῦ τὴν συνίδειαν
ἀφίστανται, ἐν χρῖσιν ἀμαρτανῖς. v. 13. διότι εἰ βρομα σκαυαλιζῖ τοῦ ἀδελφου μου, οὐ μὴ
ῳῳῳ μῳα ἐν τῷ αἵματι, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφον μου σκαυαλιζῶ.

Basmurice.

Cap. 9.

Latine.

Cap. 9.

V. I. εἰν ἡπακ οὐατισοτα-
 λος ἐν: εἰν ἡπακ οὐλε-
 μῆν ἐν: εἰν εἰμπερ εἰς
 παδὺ: εἰν πτατῆ ἐν πε
 παρῶν γῆ πῶς.

V. I. Nonne ego *sum* apostolus?
 nonne ego *sum* liber? nonne
 vidi Jesum Christum Domi-
 num meum? nonne vos estis
 opus meum in Domino?

V. 2. εἰχε πακ οὐαποστο-
 λος ἐν ἡρῆκεκατῆ: ἀλλὰ
 πακ οὐεε πῆτῆ: τεσφ-
 ραγῆς γαρ πτα μεταπο-
 στολος πτατῆ πε γῆ
 πῶς.

V. 2. Si ego non sum apostolus
 aliis, tamen ego sum vobis:
 sigillum namque mei aposto-
 latus vos estis in Domino.

V. 3. τῆ τε ταπολογῆ
 ππεταπακρίνι μεαι.

V. 3. Hæc est mea defensio apud
 eos, qui me explorant.

V. 4. εἰν οὐαπτην ἐξουσία
 εἰσῶν γῆ σῶ.

V. 4. Nonne habemus faculta-
 tem edendi et bibendi?

V. 5. εἰν μεπτην ἐξουσία
 εἰτρε οὐσῶνι πσῆρῆ
 οὐεγς πσῶν: ππε ππεκε-
 αποστολος εἰπ πσπῆ
 εἰπῶς εἰπ κηφας.

V. 5. Nonne habemus faculta-
 tem, ut soror uxor sequatur
 nos (ο: *sororem uxorem circum-*
ducendi) sicut reliqui apostoli
 et fratres Domini et Cephas?

V. 6. ξεεμεαῖ οὐαεετ εἰν βα-
 ρναβας εἰπτην ἐξουσία
 μεετ εἰπτῆ ἐλγῶν.

V. 6. An solus ego et Barnabas
 non habemus facultatem non
 operandi?

Græce.

Cap. 9. v. I. *ἐκ εἰμι ἐλευθερός· ἐκ εἰμι ἀποστόλος· οὐκ ἔμεν χριστὸν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ· ἢ το*
εργαί με ἡμῶς εἰτε ἐν κυρίῳ· v. 2. *εἰ ἀλλοῖς ἐκ εἰμι ἀποστόλος, ἀλλὰ γὰρ ἔμεν ἡμεῖς ἡ γὰρ*
σφραγὶς τῆς ἡμῶν ἀποστολῆς ἡμῶς εἰτε ἐν κυρίῳ. v. 3. *ἡ εἰμι ἀπολογία τοῖς ἐμοῖς ἀνακρίνουσιν ἡμῶν*

Thebaice,
Cap. 9.Memphitice.
Cap. 9.

V. I.
..... εἰς πεπρωεῖς ἐν
πρωτῇ ἐν πε πρωςβ
Ὑε πρωςεῖς.

V. 2. εἰχε ἀπὸ σταυροτολός
ἐν πρωςκοοσε ἀλλὰ ἀπὸ
στα πητῇ: τεςφραγῖς
γάρ πταμῖταποστολός
ἐν πρωτῇ πε γρ πρωςεῖς.

V. 3. ται τε ταπολογῖα
ἡπετανακρίνε ἐμοί.

V. 4. ἐν ἐπταν τεξασῖα
ἐμας ἡσωνε γι σαι.

V. 5. ἐν ἐπταν τεξασῖα
εἶρε σωνε ἡσωνε
σταρὸ ἡσων ἡσε ἡπκεα-
ποστολός ἐν πεσπῆς ἐν-
πρωςεῖς ἀσων κηφας.

V. 6. χι-ἐμον ἀποκ μααατ
ἐν βαρναβας ἐμῆταν
τεξασῖα ἐμας εἰτέρ-
ρωςβ.

V. I. ἐν' ἀποκ ὀσρεμερε ἐν:
ἐν ἀποκ σὺστατολός
ἐν. ἐν ἡς πρως πεπρως
ἐμῖπας ἐραγ: ἐν ἡσων-
τεν ἐν πε πρωςβ σεν
πρως.

V. 2. ἰσε τοῖ ἡποστολός
ἐν πρωςκεχωσπὶ ἀλλὰ
τοῖ πωτεν: τεςφραγῖς
γάρ ἡτε ταμῖταποστο-
λός ἡσωντεν πε σεν πρως.

V. 3. ταπολογῖα ἡπνετ-
σοτσετ ἐμοί σαι τε.

V. 4. ἐν ἐμον τεπεργωγῖ
ἡσωνε πεμ ἐσαι.

V. 5. ἐν ἐμον τεπεργωγῖ
εἶρεσωνπὶ ἡσωνε μαωπ
ἡσων ἐφρητ ἐπσεπὶ
ἡπὶ ἀποστολός πεμ πὶ
σπῆσ ἡτε πρως πεμ κηφας.

V. 6. γαν ἀποκ μααατ πεμ
βαρναβας ἐτε ἐμον τε-
περγωγῖ ἐμας ἐγτεμερ-
ρωςβ.

Greec.

εστὶ. v. 4. μὴ ἂν ἐχομεν ἐξουσίαν σφραγίσαι καὶ πῖπιν; v. 5. μὴ ἂν ἐχομεν ἐξουσίαν ἀπολογίσαι
ἐν σῶματι περιγίγειν, ὅς καὶ εἰ λησὶ ἀποστέλλοι, καὶ εἰ ἀποστέλλοι τὸ κριν, καὶ κηφας; v. 6. ἡ μόνος
ἐγὼ καὶ βαρναβας ἂν ἐχομεν ἐξουσίαν τὰ μὴ ἐργάζεσθαι;

Basmurice.

Latine.

v 7. **πῆε ὑαφερμαται ἐνὲθ** v.
ζή πεφωφονιον μεειπε-
ας: **τε πῆε ὑαφτωδὶ**
ποταπελαδαι ἡγτεισ-
αι εβολ ζῆε πεφταρπος:
τε πῆε ὑαφμαδαι ποταζῆ
πεσατ²⁷) ἡγτειστω.....
ερωτ.

7. Quis militat unquam sti-
 pendii suis propriis? aut
 quis plantat vineam, et non
 comedit de fructu ejus? aut
 quis pascit gregem ovium et
 non comedit ... lacte.

v. 8. **λεη.....κατα** v.
λῃλει.....ποιεος χω
ππ.....

v. 8. Num'..... secundum
 hominem lex dicit

v. 9. **σεζνοστταρ ζῆ π.....** v.
λεεωσχεσε ππεκτδληβ
²⁸) ελεπ αζη εφζι: **λεη**
πλαστω επποσττ πε ζα
ζήαζατ.

v. 9. Scribitur enim in
 Mosis: non impones capi-
 strum bovi trituranti; num
 cura Dei est de bobus? (o:
 num boves curæ sunt Deo).

v. 10. **ζεεεεαν αφχωμεεος** v.
ετβητεπ: **πτασζῆε** **παρ**
ετβητεπ: **ζε ὡπῃ επετ-**
σκεε εκκει ζῆ οαζελπς:
ατω πετζῆ εζεν οαζελ-
πς ετμετρεμετεχι.

v. 10. Nonne dixit propter nos?
 scriptum enim est propter
 nos: debet is qui arat, arare
 in spe, et qui triturat sub
 spe, participem spei fore.

v. 11. **εωζε αηαν αηαπα²⁹)** v.
πῆη ππεπδαικον: **αηαδ**
πε εωζε αηαν πετπα-
ωψς ππετεπκαρρικον.

v. 11. Si nos seminavimus vobis
 spiritualia, magnum est, si
 nos messuerimus vestra car-
 nalia?

Græce.

v. 7. **τις στρατευεται ἰδίοις σφαινοῖς ποτε; τις φυτει ἀμπελωνα, καὶ ἐν τῇ καρπὸν αὐτῇ κτ εἶδει; ἡ τις**
παιμαίνει ποιμῆνιν, καὶ ἐκ τῆ θάλακτος τῆς ποιμῆνης κτ εἶδει; v. 8. **μή κατα αὐθρῆτων ταῦτα λα-**
λοῦ; ἢ οὐ καὶ ὁ νομος ταῦτα λέγει; v. 9. **ἐν ᾧ τῷ μωσῶϊ ἐλάμ γέγραπται· ὁ φειμαστὴς βου-**

Thebaice.

v. 7. *πῶς πε ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ ζῇ
 περὶ τῶν ἁπάντων ἐκτενέστερον
 ἐπερ: πῶς πε ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ
 ἰσχυρὰ καὶ ἐκτενέστερον περὶ τῶν
 ἁπάντων ἐκτενέστερον: πῶς πε
 ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ παρὰ τὸν περὶ
 τῶν ἁπάντων ἐκτενέστερον.*

у. 8. мн кѣта ршмее вѣш
пѣаі; н мере пкепомас
же пѣа.

[illegible]

ν. ΙΟ. καὶ ἐκζητῶντος ἐβή-
 ηντὴ ἡ πόλις ὅσα ἐν γὰρ
 ἐβήνηντὴ καὶ ὡς ἐπε-
 σκαὶ ἐσκαὶ ἐξή ὁ ἀνελπισ
 ἀναπετῆν ἐξ ὁ ἀνελπισ
 ἐτρέφετετε.

V. II. ΕΥΧΕ ΔΙΟΝ ΔΙΣΘ ΠΗΤΗ
 ΠΠΕΠΠΗΚΘ Π ΟΥΠΟΒ ΠΕ
 ΕΥΧΕ ΔΙΟΝ¹⁰⁾ ΠΕΤΠΔΩΥΣ
 ΠΠΕΤΠΔΡΚΙΚΟΝ.

* **Memphitice.**

v. 7. **ν**ιμ **ε**γγαγερεματοι **ε**βολ-
 σεν **π**επενοσγ **π**ωψαι-
 πιον **ε**περ **ν**ιμ **ε**γγαγδω
 ποτιδραδαλι **ο**σος **ε**πι-
 αγοσσαι **ε**βολσεν **π**εγοσ-
 ταρ: **ι**ε **ν**ιμ **ε**γγαγαλειονι
 ποσθρι **η**εσαισ **η**τεργ-
 τελοσσαι **ε**βολσεν **π**ε-
 ρω† **η**τε **π**ωδρ.

У. 8. ⲁⲛ ⲁⲓⲥⲁⲛⲓ ⲡⲡⲁⲓ ⲕⲁⲧⲁ ϣⲁⲓ
ⲱⲛ ⲡⲓⲕⲉⲡⲟⲗⲓⲥ ⲡⲉⲱⲥⲓ
ϣⲁⲓ ⲡⲡⲁⲓ ⲁⲡ.

[illegible]

γ. ἰο. ὡς ἀν παντα ἰσχυρό-
 ρος ἐβητεν ἐταρσεν-
 τος γὰρ ἐβητεν σεμπ-
 τῶς ἢ τε φητεσθαι ἢ τεφ-
 ρθαι ὅθεν ἀνελθὼς ἀπο-
 φητεσθαι ἢ τεφερθελθὼς
 ἐγὼ.

7. II. ICZE ΔΝΟΝ ΔΝCΙΓ ΠΩΤΕΝ
 ἡΠΟΥΔΤΙΚΟΝ ΟΥΝΟΥΓ ΠΕ
 ΕΥΩΠ ΔΝΟΝ ΔΝΥΔΝΩC
 ἡΠΕΤΕΝCΑΡΚΙΚΟΝ.

Grace.

ἐλπίστ᾽ ἡμῶν τὰς βίβας μὴν ταῦ θεοῦ; v. 10. ἡ δὲ ἑλπίς; ταύτης ἡμεῖς; δὲ ἕμεας ὅσοι ἠγάπησεν, ἐν ἐκ-
 τῇ αὐτῇ ἐσφῶν ὅτι ἀποστῇ ἀποστῇ, καὶ ἐλπίσιν ἐν ἐλπίδι τῇ μετῇ. v. 11. αἱ ἑλπίς ἡμεῖς τα-
 ψαματικῇ ἐσφῶν, μὴ, αἱ ἑλπίς ἡμεῖς ταῦ θεοῦ ἐσφῶν;

- V. 12. ΕΩΧΕ ΟΥΔΑΝ ΖΗΚΑΝΤΙ V. 12. Si alii participant vestras
ΜΕΤΕΧΙ ¹¹⁾ ΕΤΕΡ ΕΞΟΥΣΙΑ facultates, magis vero nos;
ΕΥΘΑ ΔΕ ΑΝΑΝ ΑΛΛΑ sed non utimur hoc jure,
ΜΠΕΝΧΡΩ ΠΤΕΙ ΕΞΟΥΣΙΑ: verum toleramus omnia, ne
ΑΛΛΑ ΕΠΒΙΖΑΖΩΙΒ ΠΙΜ ΖΕ demus impedimentum euan-
ΗΠΕΝ-Γ ΠΟΥΧΛΑΠ ΜΠΕΤ- gelio Christi.
ΑΓΓΕΛΙΟΝ ΜΠΕΧΩ.
- V. 13. ΠΤΕΤΠΟΟΥΗ ΕΠ ΖΕ ΠΕΤ- V. 13. An ignoratis eos, qui ope-
ΕΛΖΩΙΒ ΕΠΕΛΠΗΝΙ ΨΑΨ- rantur in templo, comedere
ΟΥΩΙΒ ΕΒΟΛΖΗ ΠΑΠΕΛΠΗ- ex iis, quæ templi sunt (ο: quæ
ΝΙ: ΠΕΤΜΗΝ ΕΠΕΨΧΙΑΣΤΗ- in templo offeruntur) et qui ad-
ΡΙΟΝ ΨΑΨΠΩΥ ΕΧΩΩΣ ΜΠ- sistunt altari, participare eos
ΠΕΨΧΙΑΣΤΗΡΙΟΝ. cum altari.
- V. 14. ΤΕΙΤΕΘΗ ΠΤΑ ΠΩΣ ΤΑΥΤ V. 14. Sic etiam Dominus ordi-
ΠΠΕΤΤΑΨΘΕΙΚΩ ΜΠΕΧΑΓ- navit iis, qui annuntiant
ΓΓΕΛΙΟΝ ΕΟΥΩΠΖ ΕΒΟΛΖΩ ¹²⁾ euangelium, ut vivant ex
ΠΕΨΧΙΑΣΤΗΡΙΟΝ. altari.
- V. 15. ΑΝΑΚ ΔΕ ΜΠΙΧΡΩ ΠΛΑΔ V. 15. Ego vero nullo usus sum
ΠΠΕΙ: ΠΑΙΟΖΕΙ ΗΠΕΙ ΕΗ ΖΕ horum. Neque scripsi hæc,
ΕΨΕΨΩΠΙ ΠΤΕΙΖΕ ΠΖΗΤ: ut fiat ita in me; nam bo-
ΠΑΠΟΥΣ ΓΑΡ ΠΗΙ ΕΤΡΑΜΟΥ num est mihi mori potius,
ΕΥΘΑ ¹³⁾ ΙΟΔΕ ΕΠΔΨΟΥΨΟΣ (mori malim) quam ut glori-
ΕΜΠΛΑΔΩ ΠΩΥ ΤΡΕΨΩΠΙ- ationem meam aliquis ina-
ΠΙ ΕΨΟΨΕΙΤ. nem reddat.
- V. 16. ΕΙ ΨΑΠ ΕΧΑΠΓΕΛΙΖΕ V. 16. Si enim euangelium trado
....

Græce.

- V. 12. οἱ ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσιν, οὐ μάλ' ἡμῖς; ἀλλ' ἂν ἐκχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ
πάντα στέγουμεν, ἵνα μὴ ἐγκέκω τινα ὄψιν τῷ εὐαγγελίῳ ταῖς χρεῖαι. V. 13. ἀν οἴδατε ἐστὶ οἱ
ταῖς ἱερᾷ ἐργάζονται, ἐκ τῶ ἱεροῦ ἰδίους; εἰ τῷ θυσιαστηρίῳ προσέδραυσται, τῷ θυσιαστηρίῳ συμμέμμεται;

Thebaice.

V. 12. εψχε ογη ρηκκοογε μετεχε τετήεξουσια ήρωο δε αν απον: αλλα ειηκρω πτειεξουσια αλλα επιρζαρωβ πιε κεκαο ήπειη ποσχροπ έπειεαγτελιον επεχς.

V. 13. ήτετήεσοογη αν κε πετρζωβ έπερπηγε εκοσμε εβολζην παρηπε: πετροσγτ επεσςιαςτηριον εψαδπαω εκωσ ειη πεσςιαςτηριον.

V. 14. ταιτεθε ήτα πχοεις τοως ήπεταωρεωκ ειπεεαγτελιον εωηρ εβολζέ πεεαγτελιον.

V. 15. αποκ δε έηικρω ήλαα ήπαι ήταισερ παι δε αν κε εχειωπε ήτειρζε ήρητ: παποσς παρ παι ετραμωσ ερωγε παωσωσ ετε έμηνλαα παωτρεψωπι πε εψωσειτ.

V. 16. εψαπεεαγτελιζε...

Memphitice.

V. 12. ιςχε ραηκεχωσγην ετδι εβολζεη πετεπερωτωι ήρωσδ εαλλοη αποη αλλα επεπερχρασθε εειεπερωτωι αλλα τεπωσς ήρητ ζην ρωβ πιβη ρηηα ήτεπωτεμτ ρλι ήσρηι επειεαγτελιον ήτε ηχς.

V. 13. ήτετεπέμ αν κε πηετερζωβ έπερφηοι ψασσμε εβολζεη παηιερφει: σσρ ηηεσπαμην επιεαπερωστωι ψασφωι ερρατ πεμ πιεαπερωστωι.

V. 14. παρηη ρωι ής εψωωι ήηετρωωι εηιπεεαγτελιον εωηρ εβολζεη πεεαγτελιον.

V. 15. αποκ δε εηιερχρασθε ποσση ήπαι ήταισδε παι δε αν ρηηα ήσεωωιι εηαιρηη ήσρηι ήσρητ παπεσ παρ ηηι εαλλοη έμωσ ιε παωσωσ ήτεωτεμρλι ψαωωι εβολ.

V. 16. εωωι παρ εψαηρωι επποσγι...

Greece.

v. 14. εγω και ο κυριος διαβε τοις το ευαγγελιον καταγγελλουσιν, εκ τε ευαγγελισα ζην. v. 15. εγω δε ο μετρημαι οδωι ταυτην, εκ εγραψα δε ταυτα, ινα εγω γνηται εν εμοι' μαλλον ο'αρ μοι μαλλον πισθαιεν η το κευχημα μη ισα τις κινωσθ.

v. 16. εαν ο'αρ ευαγγελιζομαι:...

H

I Cor. Cap. XIV. 33-XV. 35.

Basmurice.

Latine.

- v. 33. ¹)... α πα-ἱρησῇ πε: πῆν v. 33. sed pacis; quemad-
²)... ὡσον γῆν ἐκκλησίαν modum fit in concionibus
 πνεύματος. sanctorum.
- v. 34. περὶ αὐτῶν ἡσυχία καὶ ἡσυχία v. 34. Mulieres taceant in con-
 γῆν ἐκκλησίαν: ὡς ἔστιν cione; non enim conceditur
 παρ' αὐτῶν ἐν ἡσυχίᾳ ἀλλὰ eis loqui, sed pareant, sicut
 ἡσυχία καὶ ἡσυχία: κα- etiam lex dicit.
 τὰ ἐν ἡσυχίᾳ πνεύματος
 ζῶμεν.
- v. 35. ἐάν τις θέλῃ μαθεῖν τὸ v. 35. Si vero volunt discere ver-
 ὡς ἡσυχίαν ἡσυχίαν πε- bum (=: edoceri), interrogent
 ρὴν γῆν περὶ: ὡς ἡσυχίαν maritos suos in domibus eo-
 παρ' αὐτῶν πνεύματος ἡσυχίαν rum; turpe enim est mulieri
 γῆν ἐκκλησίαν. verba facere in concione.
- v. 36. ἡ ἐν τῷ ὡς ἡσυχίαν v. 36. An verbum dei prodiit a
 εἰς τὸν γῆν τῶν περὶ ὡς ἡσυχίαν vobis? an pervenit ad vos
 πνεύματος ὡς ἡσυχίαν solos?
- v. 37. περὶ αὐτῶν ἡσυχίαν v. 37. Qui videtur sibi propheta
 ὡς ἡσυχίαν περὶ: ὡς ἡσυχίαν esse, aut spiritualis, agno-
 πνεύματος περὶ: ὡς ἡσυχίαν scat, quæ scribo vobis, esse
 ἐν τῷ ὡς ἡσυχίαν περὶ: ὡς ἡσυχίαν mandata Domini.
 περὶ: ὡς ἡσυχίαν περὶ: ὡς ἡσυχίαν
 περὶ.

Grec.

- I Cor. XIV, 33. ἀλλ' εἰρημὸς, ὅς ἐστιν παρὰ τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ἁγίων. v. 34. δι' ἡσυχίας ἡσυχίαν
 ἐν τῶν ἐκκλησιῶν σιγήσαντες· οὐ γὰρ ἐπιτρέπεται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτασσέσθαι, καθὼς καὶ ὁ νομὸς
 λέγει, v. 35. εἰ τις θέλει μαθεῖν τὸ ὡς ἡσυχίαν, ὡς ἡσυχίαν τῶν ἁγίων ἀνδρῶν ἐπιταγῶν· οὐκ ἔστιν ἡσυχίαν ἡσυχίαν

I Cor. Cap. XIV. 33-XV. 35.

Thebaice

Memphitice.

- V. 33. ... ἀλλὰ φάτιρην
 πε: αἴφρη-τ ἔταγον βεν
 πεκκλῆσιὰ τήρω ἡτε
 πεθοῦαβ.
- V. 34. νιζιοῦει μαροῦ Χαραι-
 οῦ βεν -τῆκκλῆσιὰ: ἡσε-
 οῦαζαζνι πωοῦ ἀν ἔσα-
 ζι ἀλλὰ μαροῦ ὁπεζωοῦ
 κατὰφρη-τ ἔτεπικενο-
 μος ζωέματος.
- V. 35. ἰσχε δὲ σεοῦαυ ἔχει
 ὅσζωιβ μαροῦαυεν ἡοῦ-
 ραυει βεν ὅσνι: οῦαυαυ
 γαρ πε ἡοῦοζνι ἔσαζι
 βεν -τῆκκλῆσιὰ.
- V. 36. αἰαν ἔτε πσαζι εἰφ-τ ἰ
 ἔβωλβεν θηπου αἰαν ἔτ-
 αψφοζ ἔρωτεν αἰμαῶδ-
 τεπ θηπου.
- V. 37. ἰσχε οῦον οὔαι εἰμεῖν
 ἔροῦ ζε οὔπροφῆτης πε
 τε οὔπᾶ-τικός πε μαρεῖ-
 ἔμει εἴη ἔ-τῶσαι αἰμαῶδ
 ἡωτεν ζε οὔεν τοῶν ἡτε
 ἡῶς τε.

Græc.

ἡ ὁμοίαν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν. V. 36. ἡ αὐτὴ ὁμοίαν ὁ λόγος τῶν θεῶν ἐκκλησίᾳ; ἡ εἰς ὁμοίαν μέτρον
 μαθητεύει; V. 37. εἰ τις θέλει προφητεῖν ἡμεῖς ἡ πνευματικός, ἐκτελειώμεθα, ἡ ὁμοίαν ἡμεῖς ὅτι,
 ἡμεῖς εἰσι ἐκκλησίαι.

Basmurice.

v. 38. πεται πατσοσῆ cene-
ελατσοσῆ ελας.

v. 39. κωζε πιπροφητια πε-
cνη: αω απελωωτ
εωεζι ρε πλες: μαρω
ωωπι τηρω ρη οατσα-
να κατα ταξισ.

Latine.

v. 38. Qui ignarus est, ignarus
esto.

v. 39. Sectamini prophetias, fra-
tres, nec prohibete loqui
lingva (o: ne interdicite usu
linguarum peregrinarum); fiant
modo omnia decenter secun-
dum ordinem.

Cap. 15.

v. 1. ἴταμα δε μεατεῖν πε-
cνης επιεσαπτελιον πε-
πταιεσαπτελιζε εμεω
πητη: πει αν πτατετη-
χιτς: αω ατετενωρι
ελεττινωρ ηρητη.

v. 2. αω αν ατετενωρι
εβωλ ριταατς: δε ορη
πε πωεζι πταιεσαπτελι-
ζε εμεω πητη: εωζε τε-
πταμερι: ριβαλ μεαν
εικη ατετεπυστερι.

v. 3. διῃ παρ ἡντη πωαρεπ
απεπταιχιτς: δε πεχc
αμωρ ρα πεπρωι κατα
πεκρσφη.

Cap. 15.

v. 1. Notum autem facio vobis,
fratres, meum euangelium,
quod prædicavi vobis, quod
etiam accepistis, et in quo
stetistis (o: quod etiam hætenus
professi estis).

v. 2. Per quod etiam servamini;
quia ratio est, qua (o: qua rati-
one) docuerim vos, si retine-
tis, nisi si frustra credidistis.

v. 3. Tradidi enim vobis prius
quod accepi: Christu n mor-
tuum esse pro peccatis no-
stris, secundum scripturas.

Græce.

v. 35. ει δι της σγισαι, αγρεπτα. v. 39. ὥστε-αδελφοι ζηλουτε το προφητευειν, και το λαλειν γλωσσαις
μη κωλυετε. παντα δε συζημουσιν και κατα ταξιν ηγινωθω.

Cap. 15. v. 1. γνωριζε δε υμιν, αδελφαι, το ευαγγελιον ο ευαγγελισαμεν υμιν; ε και παροβετε, εν α ημ

Thebaice.

Memphitice.

- v. 38. ΙCZE ΔΕ ΟΥΟΝ ΟΥΑΙ ΕΥΟΙ
 ΗΔΤΕΛΛΙ CΕΟΙ ΗΔΤΕΛΛΙ ΕΡΟC.
 v. 39. ΥΩCΤΕ ΠΑCΠΗC ΧΟC
 ΕΕΡΠΡΟΦΗΤΕCΙΝ ΟΥΟΥ
 ΕΠΕΡΤΑΥΝΟ ΕCΑCΙ CΕΠ
 ΥΑΠΛΑC: ΥΩC ΔΕ ΠΙΒΕΠ
 ΜΕΡΟCΥΩΠΙ ΕCΚΑΤ ΟΥΟΥ
 ΕΥΘΗC.

Cap. 15.

- v. 1. ΨΤΑΜΩ ΔΕ ΕΛΕΩΤΕΠ
 ΠΑCΠΗΟC ΕΠΙΕCΑΓΙΤΕΛΙΟΠ
 ΦΗΕΤΑΙΥΩΠΠΟCΥΙ ΕΛΕΩC
 ΠΩΤΕΠ ΕΤΕΦΗ ΠΕ ΕΤΑΡΕ-
 ΤΕΠCΙΤΥ ΦΑΙ ΕΤΕΤΕΠΘΥΙ
 ΕΡΑΤΕΠΘΗΠΟC ΗCΗΤΥ.
 v. 2. ΦΑΙ ΟΠ ΕΤΕΤΕΠΠΟΥΕΛ
 ΕΒΟΛΥΙΤΟΤΥ: ΧΕ CΕΠ ΟΥ-
 CΑCΙ ΔΙΥΩΠΠΟCΥΙ ΠΩ-
 ΤΕΠ ΙCZE ΤΕΤΕΠΔΕΙΟΠΙ
 ΕΛΕΩC CΑΒΟΛ ΙΩΗΨ ΥΙΚΗ
 ΔΡΕΤΕΠΠΑΥΨ.
 v. 3. ΔΙΨ ΓΑΡ ΗΤΕΠΘΗΠΟC
 ΠΩCΑΡΠ ΕΦΗΕΤΑΙCΙΤΥ: ΧΕ
 ΠΧC ΔΥΜΟC ΕΥΡΗΙ ΕCΕΠ
 ΠΕΠΠΟΒΙ ΚΑΤΑ ΠΙΓΡΑΦΗ.

Greece.

- εσθηναι. v. 2. δι ε και ουκιδε. (τινι λογω ευηγγελισμεν ημιν ει ματεχετε) εντος ει μη ειμη
 επιστευατε. v. 3. περιλαμβανω γαρ ημιν εν πρώτοις ε και περιλαμβανω* ότι χριςτος πεθανον υπερ των
 σμαρτινων ημων, κατα τας γραφας.

Basmurice.

Latine.

- V. 4. ἀΰω γε ἀϋταμμεϋ: ἀΰω γε ἀϋτῶσθῃ μπεμεϋ ᾧ ηῖροσ κατὰ πεκραφῃ.
V. 5. ἀΰω γε ἀϋοσανηϋ ἐκῃ-φᾶ: ἀΰω εἰς ἰβ.
V. 6. μπεκκοσ ἀϋοσανηϋ επε-ϋροῦα ἔφῃ ποσαν ποσαν ποσῶτ: πεῖ ερε πεϋροῦα ὡσοῖν ὡα εῖροσθῃ εῖ-ῖποσ: ϋρᾶῖν δε μμεῖτ ἀθενκατ.
V. 7. μπεκκοσ ἀϋοσανηϋ εῖ ἱακοβουσ εἰτα πεδποστο-λὸσ τηροσ.
V. 8. ηῖροσ δε μμεῖτ τηροσ πῃ ποϋροσϋῃ ἀϋοσαν-ϋῃ ελᾶι ϋῃ.
V. 9. ἀποικ πε ποκῶσι οσδε πᾶ-ποστολὸσ τηροσ: ἐπῃ-εμπεϋῃ εἰς εμμεῖτ ελᾶι γε ἀποστολὸσ: δε ἀῖκω-κι ποσᾶ τεκκλῃσῖα μπε-ποσῃ.
V. 10. πῃε δῃ εῖ-ῖαμμεῖοσ ῖ-ῖα-μμεῖοσ ϋῃ πεϋρμεῖτ μπε-φῃ: ἀΰω τεϋχαρις¹⁾ πῃτ
- V. 4. Et sepultum esse et resur-
rexisse tertio die secundum
scripturās.
V. 5. Et apparuisse Cephæ et duo-
decim.
V. 6. Deinde apparuisse plus
quam quingentis fratribus
semel, quorum plerique su-
perstites sunt usque ad nunc
(*o: ad hoc tempus*); nonnulli
vero obdormiverunt.
V. 7. Deinde apparuit Jacobo,
deinde apostolis omnibus.
V. 8. Ultimo vero eorum omni-
um, quasi abortui, apparuit
etiam mihi.
V. 9. Ego sum minimus inter om-
nes apostolos, nec sum dig-
nus vocari apostolus, prop-
terea quod persecutus sum
ecclesiam Dei.
V. 10. Quod igitur sum, gratia
Dei sum. Et gratia ejus quæ
..... ad me (*o: in me collata*)

Græce.

- V. 4. καὶ ὅτι ἐταφῇ, καὶ ὅτι ἐγῆγρεται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς γράφας. V. 5. καὶ ὅτι ὡφθῇ κηΘᾶ,
εἰτα τοῖς δώδεκα. V. 6. εἰτα ὡφθῇ ἐπὶ πνεντακοσίους ἀδελφούς ἐφᾶξ, εἰ ἂν εἰ πληροῖς μισσοῖν
ἐὺς ἄρτι, τρεῖς δὲ καὶ ἐκκομῆθῃσιν. V. 7. εἰτα ὡφθῇ ἱακωβῷ εἰτα τοῖς ἀποστόλοις πανσιν. V. 8.
V. 9. V. 10.

Thebaice.

Memphitice.

- v. 4. αραυ γε αγκοςυ αραυ
γε αγ'τωνυ βεν υπερωα
αμαρνητ κατα πιτραφη.
- v. 5. αραυ γε αγοσωνηχι
εκηφα ιτα αγοσωνηχι
επιβ.
- v. 6. αεπεσως αγοσωνηχι
απηγαι ηφ ησαν εςοσι
παι ετε ποσωνου γοι αα
εβαση ε'ηπου ραπκεκω-
ασι δε αεπκοτ.
- v. 7. ιτα αγοσωνηχι ειακω-
βος ιτα αγοσωνηχι επι-
αποστολος τηρος.
- v. 8. επ'αδ δε αμασ τηρος
αφρητ αμασδε αγοσ-
ωνηχι εροι ραι.
- v. 9. αποκ γαρ πε πελαχισ-
τας απποστολους επι ηε-
απηα απ εμοσ τε εροι γε
αποστολος: γε αιδωκει
πσα τεκκλησια αηποσ-
τε.
- v. 10. θε δε εταμμος εισε-
μος γε περμωτ αηποσ-
τε αωι τεγχαρις πτας-
- v. 4. αραυ γε αγκοςυ αραυ
γε αγ'τωνυ βεν υπερωα
αμαρνητ κατα πιτραφη.
- v. 5. αραυ γε αγοσωνηχι
εκηφα ιτα αγοσωνηχι
επιβ.
- v. 6. αεπεσως αγοσωνηχι
απηγαι ηφ ησαν εςοσι
παι ετε ποσωνου γοι αα
εβαση ε'ηπου ραπκεκω-
ασι δε αεπκοτ.
- v. 7. ιτα αγοσωνηχι ειακω-
βος ιτα αγοσωνηχι επι-
αποστολος τηρος.
- v. 8. επ'αδ δε αμασ τηρος
αφρητ αμασδε αγοσ-
ωνηχι εροι ραι.
- v. 9. αποκ γαρ πε πελαχισ-
τας απποστολους επι ηε-
απηα απ εμοσ τε εροι γε
αποστολος: γε αιδωκει
πσα τεκκλησια αηποσ-
τε.
- v. 10. θε δε εταμμος εισε-
μος γε περμωτ αηποσ-
τε αωι τεγχαρις πτας-

Græc.

εχονεν δε παντων, αωτηρι το εντρωματι ωφειη καμμοι, v. 9. (εγω γαρ ειμι ο ελεηστης των
αποστολων, ος ου ειμι ικαρος, καλινδω αποστολος, διoti εδωξα την εκκλησιαν το θεω. v. 10. χαριτι
δε θεω ειμι ο εγω* και η χαρις αυτη, η εις εμε, η κληη ιγνηση, αλλα περιουσιον αυτων παντων

Basmurice.

απ. . . ὡραι μερῶν
 ἐσώσεται· ἀλλὰ ὁ δὲ
 ὅτι ἐξ ὧν ἐλάτῃ τῆς
 παρὰ ἐν ἀλλὰ τῆς
 μερῶν ἐστὶν.

V. II. ὁ . . . τῆς ἀπὸ εἰς τῆς
 τῆς ἐστὶν ἐστὶν τῆς
 μερῶν τῆς· ἀπὸ τῆς
 ἐστὶν τῆς τῆς τῆς.

V. 12. ἐξ ὧν μερῶν τῆς
 εἰς μερῶν. καὶ ἀπὸ τῆς
 ἐστὶν τῆς τῆς τῆς· μερῶν
 ἐστὶν τῆς τῆς τῆς· καὶ
 μερῶν τῆς τῆς τῆς.

V. 13. ἐξ ὧν μερῶν τῆς
 τῆς τῆς ἐν τῆς μερῶν
 τῆς τῆς.

V. 14. ἐξ ὧν μερῶν τῆς
 τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς
 ἀπὸ τῆς τῆς τῆς τῆς
 τῆς τῆς.

Latine.

non fuit vana, sed laboravi
 plus quam illi omnes; no
 ego sed gratia Dei, quæ me
 cum est.

V. II. Sive ego sive illi, sic præ
 dicamus vobis, et sic credi
 distis.

V. 12. Quod si Christus prædi
 catur surrexisse ex mortuis
 quomodo nonnulli dicun
 inter vos, mortuos non re
 surrecturos esse?

V. 13. Si mortui non resurgent
 neque Christus suscitatus es

V. 14. Si Christus non resurrexi
 et prædicatio nostra vana, et
 vana fides nostra.

Græce.

ἐκείνη· ἢ ἐν τῇ δὲ, ἀλλ' ἢ χωρὶς τοῦ θεοῦ ἢ συν' αὐτῷ). V. II. εἴτε ἐν τῇ, εἴτε ἐκείνη, ἢ
 κηρύσσοντες, καὶ ὅπως πιστεύετε. V. 12. εἰ δὲ χριστὸς κηρύσσεται, ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγὼ ἐστ
 πως λαλῶσι τοῖς ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀναστὰς νεκρῶν ἢ ὅτι; V. 13. εἰ δὲ ἀναστὰς νεκρῶν ἢ ὅτι

Thebaice.

πρω γαρ οι ανερωτωνε
ερωθουσιντ αλλα αικνηρισε
ερωσε ερωσ τηρωσ αποκ
μεν αλλα τεχαρις επ-
ουσε ¹⁾ τημε..

V. II. ²⁾ .. τε δε αποκ ειτε πη
³⁾ θε επι ⁴⁾ ταυσο....
.. ος ατω ταιτεθε πτα
τετεπ πιστεθε.

V. I2. εωχε πεχ⁵ δε σεταυ-
ερωι μεοφ: σεαγτωσ η
εβολη η πετμοσ: πτω-
ενη οσσηρισε σωμε-
μοσ ηρη η τησ η πε-
τμοσ: πτωσ η η.

V. I3. εωχε πετμοσ: πτω-
τωσ η επ εις επε πεχ⁶
τωσ η.

V. I4. εωχε επε πεχ⁷ τωσ η
εις επεταυσεωι ατω
σωθουσιντ ηδι τηπιστις.

Memphitice.

σητ επερωι επρωι: αλλα
αιδισι ειρωι ερωι: αποκ δε η
αλλα ηρωι ητεφ η επ-
πειμι.

V. II. ιτε ορη αποκ ιτε ηη-
τεπηρωι επειρη η ορω
πειρη η τετεπηρωι.

V. I2. ισε κε πεχ⁸ σερωι
εμοφ κε αγτω η εβολ-
ση η επερωι πτωσ
ορη ηρωι σωμεμοσ
ση επηρωι επερωι ηη-
στας ιτε επερωι
πωι.

V. I3. ισε δε επερωι ηησ-
τας ιτε επερωι πτω-
πωι: ιε οσδε επε πεχ⁹
τωι.

V. I4. ισε δε επεχ¹⁰ τωι
ρωα αρωι η επε-
ρωι: φρωι οη η επε-
τεπηρωι.

Græce.

οτε χριστος ανηγειραι.
δε και η πιστις υμων.

V. 14. ει δε χριστος αν ανηγειραι, μινον αρ και το πνευμα ημων, μινον

Basmurice.

Latine.

v. 15. ΔΩΑ ΟΕΠΕΘΕΝΤΕΝ ΕΝΔΙ
ΜΕΤΡΗ ΠΝΟΣΧ ΨΑ ΠΝΟΣ-
Τ: ΖΕ ΔΥΤΟΣΝΑΣ ΠΕΧΩΝΗ
ΕΤΕΜΠΕΥΤΟΣΝΑΣ.

v. 15. Et invenimur nos esse te-
stes falsi de Deo, eum susci-
tasse Christum, quem non
suscitavit.

v. 16. ΕΥΧΕ ΠΕΤΜΑΟΥΤ ΠΑ-
ΤΩΟΥΝ ΕΠ ΙΕ ΜΠΕ ΠΕΧΩ
ΤΩΟΥΝ.

v. 16. Si mortui non resurgent,
neque Christus surrexit.

v. 17. ΕΥΧΕ ΜΠΕ ΠΕΧΩ ΤΩΟΥΝ
ΟΥΟΥΤΕΙΤ ΠΟΙ ΤΕΠΠΟΤΙΣ
ΔΩΑ ΕΤΙ ΔΗ ΤΕΤΕΠΟΥΟΝ
ΖΗ ΠΕΤΕΠΠΟΒΙ.

v. 17. Si igitur Christus non re-
surrexit, vana est fides no-
stra, et adhuc etiam vos estis
in peccatis vestris.

v. 18. ΙΕ ΠΙΚΕΚΑΥΝΙ ΠΤΑΥΕΝ-
ΚΑΤ ΨΑ ΠΕΧΩ ΠΑΥΗΝΗ
ΕΒΟΛ.

v. 18. Igitur *etiam* qui obdormi-
verunt in Christo, perierunt.

v. 19. ΕΥΧΕ ΕΥΛΗΙ ΨΑ ΠΕΙ-
ΩΠΟΥ ΜΠΕΤ ΔΠΠΕΥΤ
ΕΠΕΧΩ ΕΑΝΔΗ ΨΗΕΒΗ
ΕΥΟΑ ΙΟΧΕ ΕΡΩΜΕ ΠΙΔ.

v. 19. Si in hac vita solum cre-
didimus in Christum, nos
miserrimi sumus omnium
hominum.

v. 20. ΤΗΝΑ ΔΕ ΔΠΕΧΩ ΤΩΟΥΝ
ΕΒΟΛΟΥ ΠΕΤΜΟΥΤ ΤΑΠ-
ΑΡΧΗ ΠΠΕΠΤΑΥΕΝΚΑΤ.

v. 20. Jam vero Christus suscita-
tus est ex mortuis, primitiæ
eorum, qui obdormiverunt.

Græce.

v. 15. εὐρισκομεθα δε καὶ ψευδομαρτυροῦν τὰ θεοῦ ὅτι ἐμαρτυρησάμεν κατὰ τὰ θεοῦ, ὅτι ἡμεῖς τοῦ χριστοῦ ὡς
οὐκ ἡμεῖς, ὡς ἀνὰ νεκροῦ οὐκ ἐγείρονται. v. 16. εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ χριστὸς
ἐγερθήσεται. v. 17. εἰ δὲ χριστὸς οὐκ ἐγερθήσεται, μάταια ἡ πίστις ὑμῶν· ἐτι τότε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις

Thebaice.

Memphitice.

V. 15. **CEPAVE** ΔΕ ΟΝ ΕΡΟΝ ΕΝΟΙ
ΛΕΠΤΡΕ ΠΝΟΨ ΕΠΝΟΨΤΕ:
ΧΕ ΔΗΡΕΛΠΤΡΕ ΔΕΠΝΟΨΤΕ
ΧΕ ΔΨΤΟΨΝΕC ΠΕΧΩ ΠΑΙ-
ΕΤ ΜΠΕΨ ΤΟΨΝΟCΨ.

V. 16. **EWXE** ΠΕΤΜΟΨΤ ΓΑΡ
ΠΑΤΨΟΨΝΑΠ ΕΙΕ ΜΠΕ
ΠΕΧΩ ΤΨΟΨΝ.

V. 17. **EWXE** ΜΠΕ ΠΕΧΩ ΤΨΟΨΝ
ΕΙΕ CΨΟΨΕΙΤ ΠΟΙ ΤΠΠΙC-
ΤΙC: ΔΨΩ ΕΤΕΙ ΤΕΤΠΨΟ-
ΟΝ ΨΠ ΠΕΤΠΠΟΒΕ.

V. 18. ΕΙΕ ΔΠ ΚΟΨΧΕ ΠΤΑΨΝ-
ΚΟΤΚ ΨΜ ΠΧΩ ΨΕ ΕΒΟΛ.

V. 19. **EWXE** ΨΡΑΙ ΨΔ ΠΕΙΨΙΨΨ
ΜΕΔΤΕ ΤΠΠΔΨΤ ΨΜ
ΠΕΧΩ: ΕΙΕ ΔΠΟΠ ΨΠΕΒΙΨΝ
ΕΨΟΨΕ ΕΨΜΜΕ ΠΜΕ.

V. 20. ΤΕΠΟΨ ΔΕ ΔΠΕΧΩ ΤΨ-
ΟΨΝ ΕΒΟΛΨΠ ΠΕΤΜΟΨΤ
ΤΑΠΑΡΧΗ ΠΠΕΠΤΑΨΠ-
ΚΟΤΚ.

V. 15. **CEPAVE** ΔΕ ΟΝ ΕΝΟΙ
ΛΕΠΕΤΡΕ ΠΝΟΨC ΔΑ ΦΨ:
ΧΕ ΔΠΕΡΕΜΕΤΡΕ ΔΑ ΦΨ ΧΕ
ΔΨΤΟΨΝΟC ΠΧΩ ΦΑΙ ΕΤΕ
ΔΠΕΨΤΟΨΝΟCΨ ΙCΧΕ ΨΑΡΑ
ΠΙΡΕΨΜΨΨΤ ΠΑΤΨΟΨΝ-
ΟΨ ΔΠ.

V. 16. ΙCΧΕ ΓΑΡ ΠΙΡΕΨΜΨΨΤ
ΠΑΤΨΟΨΝΟΨ ΔΠ ΙΕ ΟΨΔΕ
ΔΠΕ ΠΧΩ ΤΨΠΨ.

V. 17. ΙCΧΕ ΔΕ ΔΠΕ ΠΧΩ ΤΨΠΨ
ΟΨΕΦΛΗΟΨ ΠΕ ΠΕΤΕΠΠΔΨ-
Ψ: ΕΤΙ ΟΠ ΤΕΤΕΠΧΗ Π-
CΠΠΙ CΕΠ ΠΕΤΕΠΠΟΒΙ.

V. 18. ΙΕ ΨΑΡΑ ΠΗ ΕΤΑΨΕΠΚΟΤ
CΕΠ ΠΧΩ ΔΨΤΑΚΟ.

V. 19. ΙCΧΕ ΔΕ ΠCΠΠΙ CΕΠ ΠΑΙ-
ΨΠΨ ΜΕΔΔΤΨ ΔΠΕΨΨΕΛ-
ΠΙC ΕΠΧΩ: ΙΕ ΤΕΠΟΒΙΨΟΨ-
ΠΑΙ ΕΡΟΠ ΕΨΟΨΤΕ ΡΨΜΙ ΠΙ-
CΕΠ.

V. 20. ΨΠΟΨ ΔΕ ΔΠΧΩ ΤΨΠΨ
ΕΒΟΛCΕΠ ΠΠΕΠΨΨΨΨΤ
ΤΑΠΑΡΧΗΠΤΕ ΠΠΕΤΑΨΠ-
ΚΟΤΚ.

Græc.

ἑλμτ. v. 18. ἀν καὶ δι νομνικότες ἐν χρισμ στυλοτο.
εὐφρ' ἐν χρισμ μέσῳ, ἐλευθεροὶ πάντων αὐδρῶν ἰσμν.
νικητῶρ, ἀπορῆχ των κινουμένων.

v. 19. εἰ ἂν τῇ ζῆν ταυτῇ κλητικότης
v. 20. καὶ δι χριστοσ εὐφρ' ἔσται ἐν

Basmurice.

Latine.

- V. 21. ΕΠΙΣΗ ΓΑΡ ΔΔ ΠΛΟΘ
 ὡς πρὸς ἐβόλῃ τῇ σὺ λῶναι·
 ἐβόλῃ τῇ σὺ λῶναι ΔΗ
 ΝΤΑ ΠΤΩΘΕΝ ΝΤΕ¹⁰)
 ΠΡΕΥ ὡς πρὸς.
- V. 22. ΠΘΗ ΤΩΣ ΜΕΛΟΥΤ
 ΤΗΡΟΘ ΖΗ ΔΔΔΕ ΝΤΕΙΖΗ
 ΖΗ ΠΕΧΘΕΝ ΔΕ ΔΔΔΕ ΤΗ
 ΡΟΘ.
- V. 23. ΠΘΕΕΙ ΔΕ ΠΘΕΕΙ ΖΗ
 ΠΕΧΘΕΝ ΔΕ ΔΔΔΕ ΤΗ
 ΠΕΧΘΕΝ ΔΕ ΔΔΔΕ ΤΗ
 ΤΕΥ ΠΑΡΟΘΙΑ.
- V. 24. ΕΙΤΕ ΘΑΔ ΕΥΩΔΗ ΤΗ
 ΜΕΤΡΟ ΜΠΟΘ ΤΗ ΠΩΤ·
 ΕΥΩΔΗ ΠΩΘ ΠΑΡΧΗ ΠΙΛ
 ΖΗ ΕΥΘΕΙΑ ΠΙΛ ΖΗ ΘΑΔ
 ΠΙΛ.
- V. 25. ΖΑΠΘ ΓΑΡ ΠΕ ΕΤΡΕΥ·
 ΕΛΕΡΘΩ ὡς πρὸς ΤΕΥΚΩ ΠΠΕΥ·
 ΖΕΧΙ ΤΗΡΟΘ ΔΑΠΕΘ Τ
 ΠΠΕΥΘΕΡΗ Τ.
- V. 26. ΠΖΔΗ ΔΕ ΠΖΕΧΙ ΥΠΔΟΘ·
 ὡς πρὸς ΤΕ ΠΛΟΘ ΠΕ.
- V. 21. Quandoquidem enim mors
 fuit per hominem, per homi-
 nem etiam est, ut resurrectio
 mortuorum fiat.
- V. 22. Sicut moriuntur om-
 nes in Adamo (*Adami culpa*), sic
 etiam in Christo (*Christi bene-
 ficio*) reviviscunt omnes.
- V. 23. Unusquisque autem in suo
 ordine: primitiæ Christus, et
 deinde qui Christi sunt, in
 adventu ipsius.
- V. 24. Deinde finis, quum tra-
 diderit regnum Deo patri;
 quum aboleverit omnem
 principatum, et potestatem
 omnem et potentiam om-
 nem.
- V. 25. Oportet enim eum regna-
 re, donec posuerit (*sc. Deus*)
 omnes hostes sub pedes ejus
 (sc. d. omnes inimicos ei subjecerit).
- V. 26. Ultimus autem hostis de-
 lebitur, qui est mors.

Græc.

- V. 21. ἐπεὶ διὰ τοῦ ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ διὰ τοῦ ἀνθρώπου ἀναστασις νεκρῶν.
 πάντες ἀπεθνήσκουσιν, ὅτι καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζήσονται.
- V. 22. ὡς πρὸς ἐν τῷ ἀδάμ·
 ὡς πρὸς ἐν τῷ Χριστῷ.
- V. 23. ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἴδιῳ
 ταύματι· ὡς πρὸς Χριστὸς οἱ πρῶτοι, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.
- V. 24. οὔτε τὸ τέλος, ὅταν

Thebaïce.

V. 21. ΕΠΕΞΗ ΓΑΡ ΠΤΑ ΠΛΟΨ
 ΨΑΠΠΙ ΕΒΟΛΖΙΤΕΝ ΟΥ ΒΛΕ-
 ΜΕ ΕΒΟΛΖΙΤΕΝ ΟΥΡΑΙΜΕ
 ΟΠ ΠΕ ΠΤΩΟΩΗ ΠΠΕΤΜΟ-
 ΟΩΤ.

V. 22. ΠΘΕ ΓΑΡ ΕΤΟΨΜΟΨ ΤΗ-
 ΡΟΨ ΖΗ ΑΔΑΜ ΤΑΙΤΕΘΕ
 ΖΜΕ ΠΕΧΩ ΣΕΠΩΠΟΥ ΤΗ-
 ΡΟΨ.

V. 23. ΠΟΨΑ ΔΕ ΠΟΨΑ ΖΜΕ ΠΕΥ-
 ΤΑΓΜΕΑ: ΤΑΠΑΡΧΗ ΠΕΧΩ
 ΛΗΠΩΨ ΠΑ ΠΕΧΩ ΖΗΠΕΥ-
 ΠΑΡΡΟΨΙΑ.

V. 24. ΕΙΤΑ ΘΑΗ ΕΨΩΠΗΤ ΠΤ-
 ΛΗΠΤΕΡΟ ΛΗΠΟΨΤΕ ΠΕΨΩΤ:
 ΕΨΩΠΟΨΩΨ ΠΑΡΧΗ ΠΜΕ
 ΖΗ ΕΞΟΨΙΑ ΠΜΕ ΖΗ ΟΨΜ
 ΠΜΕ.

V. 25. ΖΩΠΟ ΓΑΡ ΠΕ ΕΤΡΕΨΡ-
 ΡΡΟ ΨΩΠΤΕΨΚΩ ΠΠΕΨΖΑ-
 ΖΕ ΤΗΡΟΨ ΖΔ ΠΕΨΟΨΕΡΗ-
 ΤΕ.

V. 26. ΠΟΥΔΕ ΔΕ ΠΖΑΨΕ ΨΠΔΟΨ-
 ΩΨΕ ΕΤΕ ΠΛΟΨ ΠΕ.

Memphitice.

V. 21. ΕΠΙΞΗ ΓΑΡ ΕΒΟΛΖΙΤΕΝ
 ΟΥΡΑΙΜΙ Δ ΦΛΕΟΨ ΨΑΠΠΙ
 ΕΒΟΛ ΟΠ ΖΗΠΕΝ ΚΕΡΑΙΜΙ
 ΤΑΠΑΣΤΑ ΣΙΕ ΗΤΕ ΠΙΡΕΨ-
 ΜΩΟΨΤ.

V. 22. ΕΨΡΗΤ ΓΑΡ ΕΤΕ ΘΕΠ
 ΑΔΑΜ ΣΕΠΑΜΟΨ ΤΗΡΟΨ:
 ΠΑΙΡΗΤ ΟΠ ΘΕΠ ΠΧΩ ΣΕ-
 ΠΩΠΩ ΤΗΡΟΨ.

V. 23. ΠΙΟΨΑΙ ΔΕ ΠΙΟΨΑΙ ΘΕΠ
 ΠΕΨΤΑΓΜΕΑ: ΑΠΑΡΧΗ
 ΠΧΩ ΙΤΑ ΠΑΠΧΩ ΘΕΠ
 ΠΕΨΖΙΠΙ.

V. 24. ΙΤΑ ΠΙΨΩΚ ΖΩΤΑΠ ΑΨ-
 ΨΩΠΗΤ ΗΤΕΤΟΨΡΟ ΕΨΦΤ
 ΟΨΟΥ ΦΙΩΤ ΕΨΩΠ ΑΨ-
 ΨΩΠΚΩΡΨ ΗΑΡΧΗ ΠΙΒΕΠ
 ΠΜΕ ΕΞΟΨΙΑ ΠΙΒΕΠ ΠΜΕ
 ΖΩΜ ΠΙΒΕΠ.

V. 25. ΖΩΤ ΓΑΡ ΕΡΟΨ ΗΤΕΨ-
 ΕΡΟΨΡΟ ΨΑΤΕΨΧΑ ΠΕΨΖΑ-
 ΖΙ ΤΗΡΟΨ ΣΑΠΕΨΗΤ ΗΠΕΨ-
 ΟΔΑΨΧ.

V. 26. ΠΙΨΔΕ ΗΨΑΨΙ ΨΠΔΚΩΡΨ
 ΕΤΕ ΦΛΕΟΨ ΠΕ.

Greece.

καρὰ τὴν βασιλίαν τὴν θὴν καὶ πατρὶ, ἔταν καταργήσῃ τῶσαν ἀρχὴν καὶ τῶσαν ἐξουσίαν καὶ
 δύναμιν. V. 25. διὰ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν μέχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπο τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
 V. 26. ἐλάτος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος.

Basmurice.

v. 27. ἀγκυ γαρ ηκεινι ") η...
... πεφοτερη-ῃ ὄσταν")...
ἀφ' ὧν οὗτος θε κεενι νιαι
ἀφ' ὧν οὗτος θε κεενι νιαι
ἀφ' ὧν οὗτος θε κεενι νιαι
ἀφ' ὧν οὗτος θε κεενι νιαι

Latine.

v. 27. Subjecit enim omnia sub
pedes ejus (o: ei): quod
dixit omnia subjecta esse ipsi,
sane excepto eo, qui omnia
subjecit ei.

v. 28. ὄσταν δε ἐφ' ὧν κεενι
νιαι ὡς οὗτος θε κεενι νιαι
νιαι ὡς οὗτος θε κεενι νιαι
νιαι ὡς οὗτος θε κεενι νιαι
νιαι ὡς οὗτος θε κεενι νιαι
νιαι ὡς οὗτος θε κεενι νιαι

v. 28. Quum autem omnia sub-
jecta fuerint ei, tum etiam
ipse filius subjicietur ei, qui
omnia subjecerit ipsi, ut sit
Deus omne in omni.

v. 29. εἰ μὴ ἐκ παλαιῶν οὐκ
ὄντι πετρεοποιεῖ ὡς πετ-
ρεοποιεῖ: εἰ μὴ πετρεοποιεῖ
ὡς πετρεοποιεῖ: εἰ μὴ πετρεοποιεῖ
ὡς πετρεοποιεῖ: εἰ μὴ πετρεοποιεῖ

v. 29. Alioquin quid facient,
qui baptizantur pro mortuis,
si omnino mortui non resur-
gent? quorsum igitur bapti-
zantur pro iis?

v. 30. ἰε εἴθε οὐκ ὄντι ὡς οὗτος θε
κεενι νιαι ὡς οὗτος θε κεενι νιαι

v. 30. Quorsum igitur etiam nos
periclitamur omni hora?

Græce.

v. 27. πάντα γὰρ ὑποτάξιν ὑπο τὰς πόδας αὐτοῦ. ὅταν δὲ οὕτως ὅτι πάντα ὑποτακταῖς, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς
ὑποτακταῖς αὐτῷ τὰ πάντα. v. 28. ὅταν δὲ ὑποτακῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς
ὑποτακταῖς αὐτῷ τὰ πάντα, ὥστε ὁ υἱὸς τὰ πάντα ἐν παντί. v. 29. εἰ μὴ οὕτως

Thebaice.

v. 27. ἀγκά ἐκὰ νιμὺ ὅα περ-
οὔερη τε: ὅσταν δὲ ἐρ-
ῳανθοὺς καὶ ἡκὰ νιμὺ δὲ
ὕψοταςσε παύ: εἰ ἐμβολ
ἐπενταύτρε ἡκὰ νιμὺ
ὕψοταςσε παύ.

v. 28. ὅσταν ἐρῳαν ἐκὰ
νιμὺ ὕψοταςσε παύ:
τοτε ἡτοῦ ἡῳηρε ῥη-
ὕψοταςσε ἐπενταύ-
τρε ἐκὰ νιμὺ ὕψοταςσε
παύ: καὶ ἐρε ἡποῦτε
ῳῳηεπτερῶ ὕψοτήρη.

v. 29. ἐμμεον ἐκὰροῦ πδὶ
πὲτδαιπτιζε ὅα πὲτμο-
οῦτ ἐῳχε πὲτμοοῦτ ῥω
πὰτῳοῦτ ἀν δὲ ῥροοῦ
σεβδαιπτιζε ὅαροοῦ.

v. 30. δὲ ῥρον ὅῳῳν τῆκιν-
ἀινερε ἡπὰτ νιμ.

Memphitice.

v. 27. ἀῳρε ἡῳαι ῥαρ νιβεν
δὲκῳοῦτ ῥαπὲσῆτ ἡπὲρ-
δὰλαττ ἐῳῳπ δὲ ἀῳῳαν-
χοῦτ καὶ δὲ ἡῳαι νιβεν
δὲκῳοῦτ παύ ῥοῦτοῦ
ἐβολ καὶ ῳατεπ φῆ ἐταῳ-
ῳρε ἡῳαι νιβεν δὲκῳοῦτ
παύ.

v. 28. ἐῳῳπ δὲ ἀρε ῳῳαν ἡῳαι
νιβεν δὲκῳοῦτ παύ τοτε
ἡθοῦ ὅῳῳ πῳῳηρι ἐρε-
δὲκῳῳ ἐφῆτῳαῳῳρε
ἡῳαι νιβεν δὲκῳοῦτ
παύ: ὅῳῳ ἡτῳφτ ῳῳῳ
ἡθοῦ πὲ ὅῳῳ νιβεν ὅεπ
ῳοῦν νιβεν.

v. 29. ἐμμεον ὅῳν ἐτοῦπὰδαιῳ
ἡῳε πῆτδῳῳῳῳ ἐῳεπ ἡ-
πὲρῳῳῳοῦτ ἡῳε ὅῳῳῳ
ἡπὲρῳῳῳοῦτ πὰτῳοῦ-
πὸτ ἀν: ἡε ὅῳε ὅῳ ῥερ-
πῳεδῳῳῳῳ ἐῳῳῳ ἐῳῳοῦ.

v. 30. ὅῳε ὅῳ ἀποῦ ὅῳῳ
τῆπὲρῳῳῳῳῳῳῳ πὸτῳοῦ
νιβεν.

Grace.

οἱ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, οἱ δὲ οὗτοι οὐκ ἐκζητοῦσι: τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ αὐτῶν;
v. 30. τί καὶ ἡμῖς ἐκζητούμεν πᾶσαν ἥραν;

Basmurice.

Latine.

- v. 31. ἤμαστ' αἰνῆσι ὡς πετενωσώμεθα πᾶσιν ἐτερεῇ τῇ ὡς πεχῶ ἰὼ πεπόσ.
- v. 32. εἴθε κατὰ ῥῆμα διαιψῇ αἱ πεθρησθῇ ὅτι ἐφεςος: ὅτι πε παρὴν εἴθε πνεύματος τὰ πτωσθῇ ἐν μαρτυρώμεθα τῇ πτωσθῇ καὶ λῆσθ' ἵνα τῇ πτωσθῇ.
- v. 33. ἀπελπίσαντες περὶ ὧν πτωσθῇ ἐτῶδες τὰ καὶ πτωσθῇ ἐτῶδες.
- v. 34. πτωσθῇ καὶ πτωσθῇ ἀπὸ ἀπελπίσαντες: ὅτι πτωσθῇ πτωσθῇ: ἀπὸ πτωσθῇ¹⁶) εἰ τῇ πτωσθῇ.
- v. 35. ἀλλὰ πάντες ὅσοι πετῶδες: καὶ πετῶδες πτωσθῇ πτωσθῇ: ἰε....
- v. 31. Morior quotidie; per vestram gloriationem, fratres mei, testor, quam habeo in Christo Jesu Domino nostro.
- v. 32. Si secundum hominem pugnavi cum bestiis Ephesi, quid est meum lucrum, si mortui non resurgent? edamus, bibamus, cras enim moriemur.
- v. 33. Ne errate fratres! Colloquia prava corrumpunt animos bonos.
- v. 34. Sobrii estote juste: et ne peccate! nonnulli enim ignari sunt Dei. Dico hæc in pudorem vobis.
- v. 35. Sed omnino aliquis dicat: igitur mortui quonam modo resuscitabuntur? sive

Græce.

- v. 31. καθ' ἡμέραν αποθνήσκω, ἐν τῇ ὑμετέρᾳ καυχῇ ἢ ἔχω ἐν χρεῖσι πρὸς τὸ κοινὸν ἡμῶν. v. 32. εἰ κατὰ ἀνθρώπων εὐδοκίαν ἐν ἐφῆσι, τί μοι τὸ ὄφελος; εἰ νεκροὶ οὐ ἐγείρονται, φάγωμεν καὶ πωμεν· αὐτὸν γὰρ αποθνήσκωμεν. v. 33. μὴ πλανᾶσθ'· φθίρουσιν ἡμεῖς· χρεῖσι ἡμεῖς κακοί.

Thebaice.

v. 31. ἴμεος μιν ηε υπεπετεν-
 υωσ υωσ ετε οζοντην
 πασνην ρη πεχῶ ιῶ πεν
 ροεις.

v. 32. ευχε κατὰ ρημε πται-
 μιχε μιν πεθρηον ρη
 εφεσος ος πε παρην ευ-
 χε πετμοσῶτ πτωσν
 αν: μαρενοσμη¹²⁾ ἡτῆς.
 ... τεππαδμοσ¹³⁾ ... τε.

v. 33. ¹⁴⁾ μπρπ..... υαρε
 πε.....

Memphitice.

v. 31. ἴμεωσῶτ ἄμιν ηε
 πετεν υωσ υωσ πασνην
 φαιετεπτην βεν πχῶ
 ἡς πεποῶ.

v. 32. ιςχε δε βεν οςμετρω-
 μι διῖ οςβε πθρηον βεν
 εφεσος ος πε παρην
 ιςχε πιρεμωσῶτ πατ-
 ωσ νος αν: μαρενοσμη
 οσον ἡτεπσω ρασῖ γαρ
 τεππαδμοσ.

v. 33. ἄπερσωρεμ υαρε πι-
 σασι γαρ ετρηωσ υα-
 τακε πιρηντ εβπαπεσ.

v. 34. υαπι ερετεπρης βεν
 οςμεβμιν οσον μπερ-
 παβι οςμετατσοσεν φῖ
 γαρ ετρηον βεν ρανος-
 ον: αισασι πεμωτεπ βεν
 οςχφιδ.

v. 35. ἀλλὰ οσον οσαι πασος
 χε πως πιρεμωσῶτ πα-
 τωσ νος.

Greece.

v. 34. εκηψατε δικηως, μη μη ἁμαρτανιτε* ογνωσησ ογρ θεν τινος οχων* προς εκτροσην υμιν
 λωγμ. v. 35. ἀλλ' ερει τις* πως ογνωρενται οι νεκροι; ποιμ ...

Eph. VI, 18. Philip. II, 2.

Thebaice.

Memphitice.

....πεμ τωβυ πιθεν
 ἐζρηνι ἔχεν πνευσαβ
 τηρου.

v. 19. πεμ ἐζρηνι ἔχαι ρω
 ρινα ἥσετ̄ πηι ἡσασαζι
 σεφ φασην ἡρωι σεφ α-
 παρρησια ἑσσηνυ ἐβολ
 ἀνιμμεσθηριοι ἡτε πιε-
 διπτελιον.

v. 20. φαι ἐτ̄ερπρεσβετιν
 ἐζρηνι ἔχαιϋ σεφ ρανυα-
 λωσις ρινα ἡτασσηνυτ
 ἐβολ ἡσσηνυ κατὰφρητ̄
 ετσεμικυα πηι ἡτασαζι.

v. 21. ρινα δε ἡτετεπὲμι
 ρωτεπ εβνιτ̄ σε οὗ πε
 ἐτ̄ραέμιοι: εγ̄εταμω-
 τεπ ἡρως πιθεν ἡσε τ̄-
 λικος πιδγαπητος ἡσον
 ασηυ ἀπιστος ἡδιδκωπ
 σεφ π̄σ̄.

v. 22. φαι ἐταισαρπη ραρω-
 τεπ ἐπαιρως ρινα ἡτε-
 τεπὲμι ἐπνεττωπ ἀμμοι
 ασηυ ἡτεγ̄τ̄νομ̄τ̄ ἡπε-
 τεπυητ̄.

Græc.

τα κατ' ἐμὲ, τί προσῆ, πάντα ὑμῖν ὑποτασσὶν τοῦτον ὁ ἀγαπῶνς ἀδελφός καὶ πιστὸς διάκονος τοῦ κυρίου· v. 22. ἐν ἐνέμῳ πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ ταῦτα, ἵνα ᾔντη τὰ περὶ ὑμῶν, καὶ παρακαλῶντας καρδίας ὑμῶν.

Thebaice.

Memphitice.

v. 23. †ζηρηνη ηπισνηος
 πεμ οαδγαπη πεμ οαπαυ-
 † εβολζητεν φ† φωτ
 πεμ πεποδ ιης ηχς.

v. 24. πημοτ ηοαη πιβεη
 εμει εμπεποδ ιης ηχς
 σεη οαμεττακο: λειηη-
 αςοβητε σεη ρωην: α-
 οαορης ζητεν τηχικος:

προς πηρεμφιλιππος.

Cap. I.

v. I. παγλος ημε τιμοθεος
 πιεβιαικ ητε ηχς ιης
 ηπιδγας τηρα ηηετσεη
 ηχς ιης ηηετσηοη σεη
 φιλιπποις πεμ πιεμσκο-
 πος πεμ πιαιδκωη.

v. 2. ηημοτ ηητεν πεμ
 τηρηνη εβολ ζητεν
 φ† ηηηωτ πεμ πεποδ
 ιης ηχς.

v. 3. †ηηηημοτ ητε ηηα-
 ποα† εζηρη εζεη ηετη-
 μεα† τηρη.

Græc.

ημε, τοις υις εν φιλιπποις, ευη επισκοποις και διακονοις. v. 2. χαρις υμιν και ειρηνη απο θ. &
 πατρος υμων και κυριου ιησου χριστου. v. 3. ευχαριστω τω θεω μη επι παση τη μαρτια υμων

Basmurice.

Latine.

- v. 4. ὡς πάλαι ποταεὶς νῦν v. 4. In precibus meis omni
 ἡμεῖς ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ
 ὡς πάλαι ποταεὶς νῦν v. 4. In precibus meis omni
 tempore pro vobis, faciens
 supplicationem meam cum
 gaudio.
- v. 5. ἐξ ἐκείνης... τὴν ἐκκλησίαν v. 5. Super communione vestra
 ἐκείνης... τὴν ἐκκλησίαν v. 5. Super communione vestra
 in euangelio (ἵνα: propter studi-
 um vestrum, quo amplexi estis
 euangelium) a primo die us-
 que ad nunc (hoc tempus).
- v. 6. εἰς τὴν νῦν ἐκείνην v. 6. Persvasus super (ἵνα: de) hoc,
 fore, ut, qui incepit in vobis
 opus bonum, perficiat idem
 ad diem Domini nostri Jesu
 Christi.
- v. 7. κατὰ τὴν ἐκκλησίαν v. 7. Sicut æquum mihi est sen-
 tire hoc de vobis omnibus,
 propterea quod sitis in ani-
 mo meo (vos in animo meo te-
 neam) et in vinculis meis, et
 defensione mea et confirma-
 tione euangelii, cum sitis par-
 ticipes mecum gratiæ.

Græce.

- v. 4. ταῦτα ἐν πάσῃ δέχομαι ὑμῶν, μετὰ χάριτος τὴν δέξασθαι ποιεῖν. v. 5. ἐπὶ τῇ κοινῇ
 ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἕως τοῦ νῦν. v. 6. περὶ αὐτοῦ ταῦτα, ὅτι ἐκκλησία
 ὑμῶν ἐργὸν ἀγάπης, ἐκτελεῖται ἕως ἡμερᾶς Ἰησοῦ Χριστοῦ. v. 7. καθὼς ἐπὶ δικαίῳ ἐμοὶ ταῦτο φρονεῖν

Thebaïce.

Memphitice.

V. 4. εἴρα ἐλεος ἥσιν αὖτις
 βεν πατωβυ τηρος ἐβ-
 ρηι ἐξεν ἥνποσ τηρος
 βεν σραυι.

V. 5. εἴρι ἀπιτωβυ εβρηι
 ἐξεν τετεπεμετωφρη
 ἐτασωνι ἐπεσαγτελι-
 ον ισζε πιέχουσ ἡχουσι
 αα ἐβαν ἐ-ἴποσ.

V. 6. ἐρε παρηιτ ἥντ ἐξεν
 φαι κε φηέταφρηιτ
 βεν ἥνποσ: φηακε αα-
 ρωιβ ἐπαπεφ ἐβωλ αα πι-
 ἐχουσ ἥτε ἡσ πχσ.

πεπχοεις ἴσ πεχσ.

V. 7. καταθε εδικαιον πα
 πε μεσσε πα ραριωτῇ
 τηρτῇ εβωλ κε τετῆα-
 ον ρε παρηιτ ρραι ρῆ
 παερρε αἶ ταπολογια
 αἶ ταζρα ἐπεσαγτελι-
 ον ετετῆα ἥσνηκοιτω-
 ποσ τηρτῇ πᾶμαι ρῆ
 τεχαις.

V. 7. καταφρη-ἴ ἐτεσχωιβ
 ἐλενηιπε φαι ἐμεσιερα
 ἐξεν ἥνποσ τηρος εβθε
 κε τετεπεχ ἐβρηι βεν
 παρηιτ πεε βεν πασπα-
 ρυ πεε ἥβρηι βεν τα-
 ἀπολογια πεε πιταζρα
 ἥτε πεσαγτελιον ἐρε
 τεποι ἡυφρη ἐπιρμω-
 τηρος πεενη.

Grecce.

ὕμνος πάντων ὧμων, διὰ το ἔχον με ἐν τῇ καρδίᾳ ὧμας, ἐν τε τοῖς ὕμνοις μα, καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ,
 καὶ βιβλίσκῳ τοῦ εὐαγγελίου, συγγραμμῶν μα τῆς χρηστῆς πάντας ὧμας σουμα.

Basmurice.

Latine.

- v. 8. παμετρη γαρ πε ἡψ̄† v. 8. Testis enim meus est Deus,
 ἦθε εἴσομεν τήνους τηρ-
 την ρῆ παμετρηαπαρ-
 ην λιπεχ̄.
- v. 9. ἀλλ̄ ἐκὼλῃ ἐπει σεκεες v. 9. Et precor hoc, ut amor ve-
 ερε τετεπαγαπη ἐλυσ̄α
 ἐμεαυα ρὲ πσοσ̄η μ̄
 εθεεσις πμε.
- v. 10. ετρεπαδοκίμαζε π̄ητ- v. 10. Ut approbetis quæ præ-
 ἐλπαυλι: σεκεες πτεπ̄-
 υαυπ̄ ετεπ̄τεβ̄ης ἐμεπ
 παβι ρι ερυσ̄η ερατεπ
 λιπερ̄ος λιπεχ̄.
- v. 11. ετετεπ̄νηκ̄ ἐβ̄ολ ρὲ v. 11. Pleni fructu probitatis, qui
 πταρπ̄ος πτακεος̄η
 πε ἐβ̄ολρ̄ιτεπ̄ ῑ π̄χ̄
 ἐπεοῡς μ̄ πταια μ̄ψ̄†.
- v. 12. ἵσομαι ἀε ετρετεπ̄- v. 12. Volo autem vos scire, fra-
 εἰμι π̄εσ̄ης σε π̄η† ἐπ-
 ρη̄τος ἀγ̄αυπ̄ πρ̄ος̄α
 ἐπ̄ροκοπ̄η μ̄νεαγ̄ιτελι-
 ον.

Græce.

- v. 8. μαρτυς γὰρ μὲ ἐστὶν ὁ θεός, ὃς ἐπιτεθὶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις χρεῖται ἡμῶν. v. 9. καὶ ταῦτα
 προσευχομαι, ἵνα ἀγάπῃ ὑμῶν εἴη πολλὴ καὶ πολλὴ περιστοὴ ἐν ἐπιγινώκει καὶ ταύτῃ πείθῃται.
 v. 10. εἰς τὸ δοκιμαεῖν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ᾗτε εὐκρινεῖς καὶ ἀπερρεκατοὶ εἰς ἡμετέραν χρεῖαν.

Thebaice.

Memphitice.

v. 8. παμπ̃τρε γαρ πε πποϋ· v. 8. παμερθε γαρ πε φ̃
 τε ἦνε ἑ̃τοϋϋ τηγτῇ
 τηρτῇ ρῇ μεπ̃τωαν
 ρτηγ ἀπεχ̃ ἱ̃.

8. παμερθε γαρ πε φ̃
 ἀφρη̃ ἑ̃τ̃μει ἀμωτεπ
 τηροϋ βεν πμετωανθ·
 μαδ̃τ ἦτε ἱ̃χ̃ πχ̃.

v. 9. αϋω εϋγληλ επαί θεκας v. 9. ογοϋ φαι πε ἑ̃τ̃τωβρ
 ερετετῇ ατῆπ ρρ̃οα
 εματε εματε ρ̃ε̃ π̃α·
 αϋπ μ̃π α̃ιςθ̃ς̃ς̃ π̃μ̃.

9. ογοϋ φαι πε ἑ̃τ̃τωβρ
 εβ̃η̃τ̃γ ρ̃η̃α ἦτετεπ̃α̃τ̃·
 απ̃ ἑ̃τ̃ι μαλλ̃ον κε μαλ-
 λ̃ον ἦτεσερρ̃οαδ̃ βεν
 π̃μ̃ι π̃μ̃ι ε̃ςθ̃ς̃ς̃ς̃ π̃ι̃β̃εν.

v. 10. ε̃τρετῇδοκμαζε ἦπε- v. 10. ε̃ρετετεπερδοκμα-
 τ̃ρ̃οϋρε θεκας ε̃τετ̃π̃-
 ωπ̃ε ε̃τετῇτ̃β̃η̃ς̃ ε̃μ̃
 παβε̃ ρ̃ι ε̃ρω̃τῇ ρ̃ε̃ περ̃α-
 οϋ μ̃ι̃ε̃χ̃.

10. ε̃ρετετεπερδοκμα-
 ζ̃ιπ̃ ἦ̃νε̃τε̃ρ̃οϋ̃ρι ρ̃η̃α
 ἦτετεπ̃ω̃π̃ι ε̃ρετεπ̃τοϋ·
 β̃η̃ο̃α̃τ̃ ο̃γοϋ ε̃ρετεπ̃ο̃ι ἦ-
 α̃τ̃ο̃ρ̃ο̃π̃ ε̃περ̃ο̃ο̃ς̃ ε̃π̃χ̃.

v. 11. ε̃τετῇ̃η̃κ ε̃βολ̃ ἀπ̃- v. 11. ογοϋ ε̃ρετεπ̃μερ̃ ἦοϋ-
 καρ̃ος̃ ἦ̃τα̃ι̃κα̃ι̃ος̃τ̃η̃ πε-
 β̃ολ̃ ρ̃ιτῇ ἱ̃χ̃ πε χ̃ε̃ ε̃πε-
 οοϋ μ̃π π̃τα̃ε̃ο̃ ε̃π̃πο̃α̃τε.

11. ογοϋ ε̃ρετεπ̃μερ̃ ἦοϋ-
 τα̃ρ̃ ἦ̃τε̃ ἡ̃με̃μ̃ι̃ ε̃β̃ολ̃-
 ρ̃ιτεπ̃ ἱ̃χ̃ πχ̃ ε̃ο̃α̃ω̃ο̃ς̃
 π̃μ̃ι ο̃α̃τα̃ι̃δ̃ ε̃φ̃̃.

v. 12. ἡ̃ο̃α̃ω̃ ρ̃ε̃ ε̃τρετῇ̃μ̃ε v. 12. ἡ̃ο̃α̃ω̃ ρ̃ε̃ ε̃ρετεπ̃ε̃μ̃ι
 πα̃ς̃π̃η̃ς̃ ρ̃ε̃ πε̃τ̃ ἦ̃ρ̃η̃τοϋ
 α̃ϋω̃π̃ε̃ ἦ̃ρ̃ο̃α̃ ε̃α̃π̃ρο-
 κοπ̃η̃ ἀ̃πε̃α̃τ̃τε̃λι̃ο̃π̃.

12. ἡ̃ο̃α̃ω̃ ρ̃ε̃ ε̃ρετεπ̃ε̃μ̃ι
 πα̃ς̃π̃η̃ο̃ς̃ ρ̃ε̃ π̃η̃ε̃τ̃ω̃ο̃π̃
 ἀ̃μ̃ο̃ι̃ α̃ρ̃ι̃ μαλλ̃ον̃ ε̃ο̃α̃-
 π̃ρο̃κο̃π̃η̃ ἦ̃τε̃ π̃η̃ε̃α̃τ̃τε̃-
 λι̃ο̃π̃.

Græc.

v. 11. πικτεριμ̃ι̃τοι̃ μα̃ρ̃ον̃ δ̃ι̃κα̃ι̃ο̃υ̃ης̃ το̃υ̃ δι̃α̃ ἱ̃η̃ου̃ χ̃ρι̃στ̃ε̃, ε̃ς̃ δο̃ξαν̃ κα̃ι̃ ἑ̃σ̃ται̃ον̃ θε̃ο̃ν. v. 12. ἡ̃ν̃ι̃σ̃μ̃εν̃
 δε̃ ὑ̃μ̃ας̃ βα̃λο̃μ̃ε̃ι̃ ο̃δ̃ι̃φο̃ι, ε̃τι̃ το̃ κα̃τ̃ ἡ̃μ̃ι̃ μαλλ̃ον̃ ε̃ς̃ προ̃κο̃ση̃ν̃ το̃ ε̃υ̃α̃γγ̃ε̃λι̃ο̃ ε̃λ̃η̃λ̃υ̃θ̃εν̃.

Basmurice.

v. 13. ρωσδε ὃ) πασιν ... σε.
 αὐτῶν ἑβόλῃ καὶ περὶ
 ἑνὸς πενιτετωρίου τήρη
 αὐτὸν ἡκεσθῆναι τήρη.

v. 14. αὐτὸ ὃ) .. ῥωσά πνεσθῆ
 ἐπὶ αὐτῷ ὃ) π... ἔτι καὶ ῥῆμα
 ὃ) πσε... λωρεα. ῥῆμα α-
 ζεν ῥα-τ πσεαὶ ἀπαγεσι
 ἀνφ-τ.

v. 15. ὃ) .. ἰνι αὐτὸ ἐτβε αὐφ-
 ἑσθας αὐτὸ αὐτῶν: ῥῆ-
 κεκαῖνι ἐξ ταπεινότη
 ἀνφ-τ.

v. 16. ῥῆμα αὐτὸ ἐβόλῃ αὐ-
 γαμν ἐξουσιαν καὶ δική
 ἐβλῆται ἡ ἀπολογία ἀνφ-
 ἀνφ-τ.

v. 17. ῥῆμα κεκαῖνι καὶ ἐβόλῃ
 αὐτῶν ἐξ ταπεινότη
 ἀνφ-τ ὃ) αὐτῶν ἐπ:
 ἐκκαῖνι ἐξουσιαν αὐ-
 ἀνφ-τ πνεσθῆ.

Latine.

v. 13. Ut mea perspicua
 sint in Christo (ὃ: ut innotescat
 Christi causa me esse vinctum)
 in toto pratorio et ceteris
 omnibus.

v. 14. Et plerique ex fratribus
 qui in, freti audeant
 magis absque timore loqui
 verbum Dei.

v. 15. Nonnulli quidem propter
 invidiam et contentionem,
 alii e bona voluntate prædi-
 cant Christum.

v. 16. Nonnulli quidem ex amo-
 re, scientes me constitutum
 esse ad defensionem euan-
 gelii.

v. 17. Alii autem ex contentione
 prædicant Christum, non sin-
 cere, putantes se excitaturos
 esse afflictionem meis vin-
 culis.

Græc.

v. 13. ὅτι τὰς διὰς με συνέχουσιν ἐν χριστῷ ὥστε αὐτὸν ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς παντὶ, v. 14.
 καὶ τῇ πλειονῇ τῶν ἀδελφῶν ἐν κυρίῳ, πεποιθὲς τοῖς διήμοις με, περισσοτέρως τόλμας ἔσθαι, τὸν
 λόγον λαλεῖν. v. 15. τινες μὲν καὶ διὰ φθόνου καὶ ἐρις, τινες δὲ καὶ δι' εὐδοκίας τὸν χριστὸν

Thebaice.

Memphitice.

V. 13. ζωστε παέρρε ήθεα-
ωπυ εβολζυέ πελχό υέ
πειραιτωριον τηρε ή
πκεεεπε τηρε.

V. 14. ατω περζα ήπεσπη
ετρυέ πχρεεε εττηκ
ήρητ ήπαμρε ήσετολ-
μα ηρζα αή υοτε εχω
έπηαχε έπηατε.

V. 15. υοιπε μεν ετβε αφθο-
πος μεν ατττωη: υρεκ-
οε δε ερπαε σεταγε-
ειυ έπηε χε.

V. 16. υοιπε μεν εβολζυή α-
αττιη εκσοαη γε εικη
ερραι εταπολογια μεπε-
αττελιον.

V. 17. υρεκκοε δε υή αττ-
τωηεταγεοειυ έπηεχέ
υή αττβα αη: εαμεεε
εταηεε αεθλιψις ήπα-
μρε.

V. 13. ζωστε πασπαρυ ήτα-
αμυι εαααηυ έβαλ σε
πχέ σε ππρετωριον
τηρη μεν οαον πιβεν
ετσοαπ.

V. 14. ααυ περζα ήπισπηα
ετσεπ πχέ πός ήσεααυ-
θηα έπαααυ ήρζα
μαλλον ήσεετταλμα
εααυ έπισααυ ήτεφ-
πατερζατ.

V. 15. ααυ υαποαον μεν
εββε αφθοπος μεν ααυ-
δηη υαποαον δε μεν
εββε αττματ σεριααυ
έπηεχ.

V. 16. πα μεν σε αατταπ
ετπει γε αιχη εααποα-
για ήτε πιεαττελιον.

V. 17. πα δε σε ααυδηη
σεριααυ έπηεχ σε α-
τααα αη εαμεεε έτα-
πος ήαυραυεα έπα-
ααυ.

Grecce.

κηρυσσων. V. 16. ώ μιν εχ αγους, ειδότες ότι εις απολογίαν τα ευαγγέλιον κηρύσσον. V. 17.
ώ δε εχ ερέδρας του χρεος καταγγέλλουσιν ακ αγους, οιασμενοι θινψιν επιφέρειν τοις δίομοις μη.

Thebaice.

V. 18. εἰμαρε οὐν γαρ ὡσπε
 πλην θε ῥήσμοτ πιε
 εἰτε ῥή οὐλοιδε εἰτε
 ῥή οὐκε σεταψεσειω
 ἐπεχῶ: ἀω ἴραψε ῥέ
 παῖ ἀω οἱ ἴναρψε.

V. 19. ἴσοσθ δε θε παῖ πα-
 ὡσπε παῖ ἐσῶται ἐβολ-
 ζιτὲ πετῆσορς μὴ
 τχορηγία ἐπεπῆ ἥσ
 πε χῶ.

V. 20. κατὰ παδῶωτ ἐβολ
 μὴ ταρελπις: θε ἡπει-
 ὡσπε ῥή λαατ: ἀλλὰ ῥή
 παρρησία πιε ἥθε ἡσῶαι
 πιε ἡπαδαίει οἱ τεποῦ
 ἡσὶ πεχῶ ῥέ. πασῶα
 εἰτε ῥέ ἡτραωηζ εἰτε
 ῥέ ἡ) πρᾶμῶ.

V. 21. πῶηζ γαρ ἐταῶορ
 παῖ πε πεχῶ ἀω ἡτρα-
 μῶσ οὐζῆζ πε.

V. 22. εἰγχε ἡτραωῆζ δε ῥῆ
 τσαρξ παῖ οὐκαρησ παῖ

Memphitice.

V. 18. ἀσω θε πλην σε
 σμοσ πιεπ ἴτε σε οὐ-
 λωιζι ἴτε σε οὐμεθμῆ
 πχῶ σεζικωι ἐμοσ: ἀλ-
 λα σε φαι ἴραψι ἀλλὰ
 οὐοζ εἰε ἴραψι οἱ.

V. 19. ἴεμι γαρ θε φαι παῶω-
 πι πῆ ἐσῶται ἐβολζι-
 τεπ πετεπτωβζ πεε
 πσαρῆ ἥτε πῆπᾶ ἥτε
 ἡσ πχῶ.

V. 20. κατὰ παζιπῶωτ
 πεε ταρελπις θε ἴναψι-
 πι ἀπ σε ῥῆ ἀλλὰ σε
 παρρησία πιεπ πεε ἐ-
 φρη ἡσμοσ πιεπ πεε
 ἴποσ ἐγῆσαι ἡθε πχῶ
 σε πασῶα ἴτε ἐβολ-
 ζιτεπ πῶησ ἴτε ἐβολ-
 ζιτεπ φεμῶ.

V. 21. ἀνοκ γαρ πῶησ πε
 πχῶ οὐοζ πιμοσ οὐζῆσ
 πῆ πε.

V. 22. ιςχε δε πῶησ σε
 τσαρξ φαι οὐοῦταζ

Græce.

ἐν αὐτοῖς αἰσχυρῶσμαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ, ὥς πάντοτε, καὶ νῦν μετ' ἀδελφότητος χρίστος ἐν τῷ
 σῶματι μῆ, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. V. 21. ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, χρίστος, καὶ τὸ
 ἀποθανεῖν, κηρὸς. V. 22. εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τὰτο μοι κηρὸς ἐργῶ, καὶ εἰ αἰχμαλωτῶμαι, ἢ

Basmurice.

ΠΟC ΠΗ ΠΥΩΒ ΠΕ ¹⁵⁾ .. ΕΥ
ΠΕ ΤΗCΑCΑΙΝΤΥ ¹⁶⁾ ΠΤ... ΕΠ
ΕΠ.

V. 23. CΕΑΜΕΥΙ ΜΕΛΑΙ ¹⁷⁾
ΠΤΗΙ ΜΕΕΥ ΑΠΟCΩΥ
ΜΠΕΒ: ΠΒΩΛ ΕΒΟΛ ΕΥΩΠΙ
ΜΠ ΠΕΧC ΥCΟΠΤ ΠΥCΑC.

V. 24. ¹⁸⁾ .. CΩΙ ΔΕ ΑΠ ΥΠ ΤCΑ-
ΡΕΖ ΟΥΑΠΑΓΚΕ ΟΠ ΠΕ ΕΤΗC
ΤΗΠΟC.

V. 25. ΔΥΩ ΔΙΠΕΥΤ ΕΠΕΙ ΤCΟ-
ΟΠ ΔΕ ΤΗCΩ ΔΥΩ ΤΗCΑ-
ΜΑΠ ΕΒΟΛ ΠΕΜΗΤΕΠ
ΤΗΡΤΕΠ ΕΤΕΤΕΠΠΡΟΚΟΠΗ
ΜΠ ΠΛΕΥΙ ΠΤΕΤΕΠΠΥCΤΙC.

V. 26. ΔΕ ΕΡΕ ΠΕΤΕΠΥCΟΥC
ΕΡΥCΑC ΥΛ ΠΕΧC ΤC
ΠΥΠΤ ΥΠ ΠΤΑΕΙ ΑΠ ΥΑ-
ΡΑΤΕΠ.

V. 27. ΜΟΠΟΠ ΜΟCΩΠ ΥΛ ΠΕ-
ΜΠΥΑ ΜΠΕCΑΠΓΕΛΙΟΠ
ΜΠΕΧC: ΔΕΚΕC ΕΙ ΥΑΠ
ΤΑΠΕC ΕΡΑΤΕΠ ΕΙΤΕ ΤΥΑ-
ΤΕΠ ΤΗΠΟC ΕΠ: ΤCΩΤΜ

Latine.

ago), hæc (sc. vita) fructus ope-
ris mihi sit, quid eligam, ne-
scio.

V. 23. Constrictus teneor, ha-
bens desiderium duplex, de-
solutionis, ut sim cum Chri-
sto, id quod potius eligen-
dum.

V. 24. Permansionis autem etiam
in carne, id quod necessarium
etiam est propter vos.

V. 25. Et hoc persvasus scio, me
mansurum et permansurum
cum vobis omnibus, ad ve-
strum profectum et gaudi-
um fidei vesiæ.

V. 26. Ut gloriatio vestra abun-
det in Christo Iesu de me,
(ut gloriari possitis de favore Chri-
sti respectu mei) propter meum
adventum iterum ad vos.

V. 27. Tantum conversamini in
dignitate euangelii Christi
(vitam eu. Chr. dignam agite)
ut sive venero et videro vos,
sive non adsum apud vos,

Græce.

ἡνωθῆναι V. 23. συνεχεῖμαι δὲ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλυσθαι, καὶ συν χριστῷ
εἶναι· πολλὰ ἡμᾶς μάλιστα V. 24. τοῦ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκί, ἀναγκασιώτερον δι' ὑμᾶς.
V. 25. καὶ ταῦτο πεποιθὺς εἶδαι, ὅτι μόνον καὶ συμπαρασθὲν πάλιν ὑμῶν εἰς τὴν ἑμὴν πρεσβυτέριαν καὶ χαρὰν

Thebaice.

ήρῳαβ πε εἰεαυ πε ἱνα-
 σωτηγ ήἱσσοσ η.α.

V. 23. σεαμδρτε δε έμμοι
 εοσπται έμμοσ εποστωγ
 έμπεσπασ πωαλ εβολ έ..

Memphitice.

ήρῳαβ ηη πε οσορ οσ πε
 έἱνασσωτηγ ήἱέμ η.α.

V. 23. σεάμοσι έμμοι ήξε ηἱβ
 ἱέπισθμείδ εσεπτωτ
 έδωλ έβολ ήταστωπι πεε
 ηχῶ ήρσοδ γαρ μάλλον
 υσώπι.

V. 24. πωστωπι δε σεπ τσαρξ
 οσάηαγκη οη ήρσοδ εθῶε
 εηποσ.

V. 25. οσορ φαι έρε παρῳητ
 θητ ἱέμ χε ἱναδῳι
 οσορ ἱναστωπι πωτεπ
 τηροσ έτετεππροκοπη
 πεε φραυι ήτε ηηαδρ-ἱ.

V. 26. ρηα πετεπστωσασ
 ήτεπερρσοδ σεπ ηχῶ
 ηἱῶ ηῶρη ήσῳτ έβολρῳ-
 τεπ παρῳη ῳαρωτεπ οη
 ήκεσπ.

V. 27. μοποη άριπολῑτεκεσθε
 σεπ πεμπωα έμπεαγ-
 πελῳη ήτε ηχῶ ρηα
 αἱσῳαηἱ οσορ ηταηασ
 έρωτεπ ἱτεήἱσάτεπ θη-

Grgco.

της σῆψος V. 26. ίνα το κρυμμενόν ύμιν περίσσηται εν καρδίᾳ ήσιν εν εμοι, δια της εμης παρουσίας
 παύειν προς ύμᾱς. V. 27. μοι ούτως τα ευαγγέλιον τα χρεῖς πολιτευέσθαι, ίνα, εἴτε ελθὼν καὶ ἰδὼν
 ύμᾱς, εἴτε πικρὸν, σκεπτόμενος τα περί ύμῶν, ὅτι στήκετε εν ἑνὶ πνεύματι, μία ψυχή συνδουλῶντες ἐν

Basmurice.

ΕΠΙΕΤΕΠΟΘΩΞΕ ΤΕΤΕΝΩΖΥ
ΕΛΕΤΤΗΝΟΘ ΖΗ ΟΥΠΠΩ
ΠΟΘΩΤ ΕΠ'ΟΥΨΥΧΗ ΠΟΘ-
ΩΤ: ΕΤΕΤΗΔΓΩΠΙΖΕ ΕΤ-
ΠΙΟΤΙC ΕΠΕΔΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Latine.

audiam de rebus vestris, quod
stetis vos in spiritu uno et
animo uno, certantes per fi-
dem euangelii (c: *fide euange-
lica*).

v. 28. ΕΠΤΕΤΕΠΕΡΖΑΤ ΠΛΑΔΩ
ΕΠ ΖΗ ΠΕΤΤΗΝΟΘΗΝ: ΕΤΕ
ΠΕΙ ΠΕ ΠΩΗΠΝ ΕΠΟΘΤΑΚΑ
ΠΤΑΤΕΠ ΔΕ ΟΥΟΘΞΕΙ ΠΗ-
ΤΕΠ¹⁹) .. ΔΩΑ ΠΕΙ ΟΥΕ²⁰)
ΕΒΟΛ .. ΠΦΤ ΠΕ.

v. 28. Non territi in ulla re ab
adversariis, quod est indi-
cium exitii *illis*, vobis autem
salutis, et hoc solum a Deo
(*Deo moderante*).

v. 29. ΞΕ ΔΥΧΑΡΙΖΕ ΠΗΤΗ ΖΔ
ΠΕΧΩ ΕΠΙCΤΕΧΕΙ ΜΜΕΤ
ΕΔΑΥ: ΑΛΛΑ ΕΥΑΠΖΙCΙ ΔΠ
ΕΧΩΥ.

v. 29. Quia gratia vobis data est
in Christi *negotio*, non solum
credere in eum, sed etiam
pati pro eo.

v. 30. ²¹) ΕΟΧΑΠΤΗΠ ΜΜΕΥ
ΕΠΕΙΔΑΓΩΠ ΠΟΘΩΤ ΠΘΗ
ΕΠΕΠΤΑΤΕΤΗΠΔΥ ΕΡΑΥ
ΠΖΗΤ: ΤΗΠΘ ΔΠ ΤΕΤΗCΩ-
ΤΕΙ ΕΡΑΥ ΠΖΗΤ.

v. 30. Habentibus vobis idem
certamen, quale vidistis in
me, et nunc auditis de me.

Grace.

πειν τα ευαγγέλια. v. 28. και μη πτορομένοι εν μηδεν υπο των αντικειμενων* οτις εστιν αυτοις
εχθροι σωτηριας, υμιν δε σωτηριας* και τοτο απο θεου. v. 29. οτι υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου.

Thebaice.

Memphitice.

νοχ αν ηττωσαστε εθε
 θηνοχ κε τετεποδρι ερα-
 τεποθηνοχ σεη οχνηα
 ηοχωτ πεε οχφωχ
 ηοχωτ ερετεποι ηωφην
 ηδισι σεη ηηαυτ ητε
 ηιεαγτελιον.

v. 28. οχοχ ητετεποχωπ
 αν σεη χλι εβολχιτεπ
 ηηετφωβε θηνοχ ηηετ-
 επασασωχ εβολ οχ-
 τακα ηωαχ πε ηωατεπ
 δε οχοχα ηωατεπ πε:
 οχοχ φαι οχ εβολχιτεπ
 φτ πε.

v. 29. κε αχτηιχ ηωατεπ
 ηχμοσ εχρηι εχεπ ηχδ
 οχ μοπο ηπαυτ εραχ
 αλλα πεε εχπει εικαχ οη
 εχρηι εχωχ.

v. 30. επαι αγωη ηοχωτ ητ-
 επθηνοχ εφρητ εταρε-
 τεπηαχ εραχ ηδρηι ηδρηι
 οχοχ φηαχ αν τετεπ-
 ωσαστε εραχ ηδρηι.

Grace.

ε μοσον το εγ αυτου πιστευειν, αλλα και το υπερ αυτου πασχιν' οτι ου ιδετε εν εμοι, και ου αναστε εν εμοι.

v. 30. τον αυτον αγωνα εχοντες.

Basmurice.

Cap. 2.

V. I. ΣΑΠΣ ΕΒΕΝΙΜΕΤΥΕ ΛΙΠΕ ΧΩ
 ΣΑΛΣΕΛ ΠΙΜ ΠΑΓΑΠΗ: ΚΙ-
 ΠΟΠΙΑ ΠΙΜ ΠΤΕ ΠΕΠΗΔΑ:
 ΜΕΤΠΑΝΤ ΠΙΜ ΖΙ ΜΕΤ-
 ΨΑΠΥΤΗΥ.

Latine.

Cap. 2.

V. I. Si qua igitur exhortatio est,
 quæ invenitur in Christo, si
 qua consolatio amoris, si
 qua communio spiritus, si
 qua commiseratio et miseri-
 cordia.

V. 2. ΖΩΙΚ ΕΒΟΛ ΛΙΠΑΛΕΙΥΙ: ΖΕ
 ΕΤΕ..

V. 2. Implete gaudium meum,
 ut ..

Græce.

Cap. 2. v. I. εἰ τις ἐν παρακλήσεσιν ἢ χρίσθῃ, εἰ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἰ τις κοινωνία πνεύματος, εἰ τις

I Tessal. I, I—III, 5.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Δ.

Ad Thessalonicenses Ima.

Cap. I.

Cap. I.

V. I. ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΛΒΑΝΟΣ
 ΚΑΙ ΔΙΟΝΘΕΟΣ ΕΓΡΑΨΑΝΤΕ
 ΚΛΗΣΙΑ ΠΡΟΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΥΣ
 ΖΩΕΙΝ ΦΥΓΗ ΠΕΠΙΩΤ ΚΑΙ ΠΩΣ
 ΙΩ ΠΕ ΧΩ: ΤΕ ΧΑΡΙΣ ΑΠΟ ΤΗ
 ΚΑΙ ΤΗΡΗΝΗ.

V. I. Paulus et Silvanus et Timo-
 theus scribunt (*scribimus*) ad
 ecclesiam Thessalonicensium,
 quæ est in Deo patre nostro
 et Domino Jesu Christo. Gra-
 tia sit vobis et pax!

Græce.

Cap. I. v. I. Παῦλος καὶ Σίλωνος καὶ Τιμόθεος, τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θέῳ πατρὶ καὶ κυρίῳ ἡμῶν

Thebaice.

Memphitice.

Cap. 2.

V. I. φη οαη ἐτεοαδρα ἡζητ
 πε ἡτε ηχῶ φη ἐτεοαωτ
 ἡζητ πε ἡτε οαααπη
 φη ἐτεοαεετωφηρ πε
 ἡτεοαηῶ φη ἐτεοαεετ
 ωαααατ πε πεε οα
 εετωαηζητ.
 V. 2. αεζ πααωι ἐβολ ζηπα..

Græce.

ατλωχνα και οητηρμοι.

V. 2. πληρωσατε με την χαρην, ινα

I Tessel. I, I—III, 5.

πρὸς πηρεεθεαλοπικη δ.

Cap. I.

V. I. πααλος πεε σιλοααποσ
 πεε τιααθεοσ ἡττεκκλη
 σιδ ἡτε θεσσαλοπικη ζην
 φτ φικωτ λεπεδσc ιησ
 ηχῶ: ηζωαοτ παωτεη πεε
 τζιρηπη ἐβολζιτεη φτ
 πεπικωτ πεε πεποσc ιησ
 ηχῶ.

Græce.

χαρις· λαβη ἑμιν και ιερνη απο θεα πατεροσ ἡμιν και κυρια ιησοσ χριστο.

v. 2. **τενευενυματ ντε νφ-
 ραρατεν τηρτεν ενρε
 επιετεπενηοσει ρν παυ-
 ληλ:**

v. 2. Gratias agimus Deo pro vo-
 bis omnibus, facientes men-
 tionem vestri in precibus no-
 stris.

v. 3. **ακεν ωκεν επιλι επιε-
 ηοσει επιρωβ ντετηνις-
 τικ: επ ηρσις ντετην-
 ταιη: επ θρησκωπη η-
 θελις επιενδ τς πε χς
 επιεετα εβωλ επιφ-
 νεν-
 κωτ.**

v. 3. Indesinenter facientes com-
 memorationem operis fidei
 vestrae, et laboris amoris ve-
 stri, et patientiae spei, in Do-
 mino nostro Jesu Christo,
 coram Deo patre nostro.

v. 4. **ενκοουεν πεσνηε επιεελιτ
 εβαλρ ντε νφ-
 ντετενι-
 μετσαντ.**

v. 4. Scientes nos, fratres dilecti
 a Deo, electionem vestram.

v. 5. **κε πεπεραγντελιον επι-
 ερψωμ ενροεν ερατεν
 ρηε περεζι επιε-
 ρηε τεκεδωε ακαι ρηε πε-
 πηα ετορααβ επ ορταιτ
 ηρνητ επαρως: καταθη
 ετετηνκοουεν ηθε νταν-
 ωμ επιεε ρηε τηρως
 ετθε τηρως.**

v. 5. Quia euangelium nostrum
 non fuit apud vos in verbo
 solum, sed etiam cum po-
 tentia et spiritu sancto et mul-
 ta persvasione, quemadmo-
 dum scitis, quales fuerimus
 inter vos, propter vos.

v. 6. **ακω ντατεν ατετη-
 νωμ επιετεπενηις επιεε:**

v. 6. Et nos imitatores nostri
 facti fuistis, et recepistis

Græce.

- v. 2. ευχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πάντοτε ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὡς ἡμεῖς ὑμῶν κοινωμένοι ἐκ τῶν προσευχῶν ὑμῶν,
 v. 3. ἀλλήλους μαρτυροῦντες ὑμῶν τὸ ἐργὸν τῆς πίστεως, καὶ τὴν μετὰ τῆς σωτῆρος καὶ τῆς ὑπομονῆς
 τῆς ἐλπίδος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ἐμμερόντων τῷ θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν. v. 4. ὡς οὖν, ἀδελφοί

Thebaice.

Memphitice.

V. 2. ΤΕΠΩΠΕΥΜΟΤ ἦτε ΠΦΨ
 ἦσσοϋ ΠΙΒΕΠ ΕΥΡΗΙ ΕΞΕΠ
 ΘΗΠΟϋ ΤΗΡΟϋ ΕΠΙΡΙ ΑΠΕ-
 ΤΕΠΜΕΨΙ ΒΕΠ ΠΕΠΠΡΟϋ-
 ΕΨΧΗ.

V. 3. ΒΕΠ ΟΥΜΕΤΑΘΕΜΟϋΗΚ ΕΠΙ-
 ΡΙ ΑΦΜΕΨΙ ΑΠΥΧΩΒ ἦτε
 ΠΕΤΕΠΠΑΥΨ ΠΕΜ ΠΩΙϸΙ
 ἦτε ΨΑΓΑΠΗ ΠΕΜ ΨΥ-
 ΠΟΜΟΠΗ ἦτε ΨΥΕΛΠΙϸ
 ἦτε ΠΕΠΩϸ ἦϸ ΠΧΩΠΕΜ-
 ΘΑ ΑΨΨ ΟΥΟΥ ΠΕΠΩΨΤ.

V. 4. ΕΠΟΟϸΗ ΠΕΠΠΗϯ ΜΕΠΕΡΙΤ
 ΕΒΑΛΥΨΤΕ ΠΠΟϯΤΕ ΕΤΕ-
 ΤΠΜΠΤΩΨΤΠ.

V. 4. ΕΠΕΜΙ ΟΥΟΥ ΠΕΠΠΗϸΟϯ
 ΕΤΑΨΨ ΜΕΠΡΙΤΟϯ ΕΤΕΤΕΠ-
 ΜΕΤΩΨΤΠ.

V. 5. ΧΕ ΠΕΠΕΨΑΓΓΕΛΙΟΠ ΜΠΥ-
 ΨΩΠΕ ΕΥΟϸΗ ΕΡΩΤΠ ΥΜΕ
 ΠΥΨΑΧΕ ΜΕΨΑΤΕ: ΑΛΛΑ
 ΥΠ ΤΚΕΒΟΜ ΑΥΨ ΥΜΕ ΠΕ-
 ΠΠΑ ΕΤΟΨΑΔΒ ΜΠ ΟΥΨΨΤ
 ΠΥΗΤ ΕΠΔΥΨΨ: ΚΑΤΑΘΕ
 ΕΤΕ ΤΠΟΟϸΗ ΠΘΕ ἦΤΑΠ-
 ΨΩΠΕ ΜΕϸΟϸ ΠΥΗΤ ΤΗϯ-
 ΤΠ ΕΨΒΕ ΤΗϯΤΠ.

V. 5. ΧΕ ΠΕΠΕΨΑΓΓΕΛΙΟΠ ΑΠ-
 ΕΥΨΩΠΠΙ ΥΑΡΩΤΕΠ ΒΕΠ
 ΠΩΨΙ ΑΜΕΨΑΤΨ ΑΛΛΑ
 ΒΕΠ ΟΥΧΟΜ ΠΕΜ ΟΥΠΠΑ
 ΕΥΟΨΑΒ ΠΕΜ ΟΥΠΟΜΨ ΕΠΔ-
 ΨΩΨ ΚΑΤΑΦΡΗΨ ΕΤΕΤΕΠ-
 ΩΨΟϸΗ ΑΠΠΗΡΗΨ ΕΤΑΠΨΩ-
 ΠΠ ΑΜΟϸ ΠΩΤΕΠ ΕΨΒΕ ΘΗ-
 ΠΟϯ.

V. 6. ΑΥΨ ΠΤΨΨΤΠ ΑΤΕΤΠΨΩ-
 ΠΕ ΕΤΕΤΠΤΠΤΨΠ ΕΡΟΠ

V. 6. ΟΥΟΥ ἦΨΩΤΕΠ ΥΨΩΤΕΠ
 ΑΡΕΤΕΠΨΩΠΠΙ ΕΡΕΤΕΠΘΠ

Grace.

ἡγαπημένοι ὅσα θεοί, τῆς ἐκλογῆς ὅμοιοι.
 λόγῳ δούου, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν
 ἀντιμεταστάσει ὁμοῖοι καὶ ἐν πληροφορίᾳ τέλει· καθὼς οὖτοι

V. 5. ὅτι τοῦ ευαγγελίου ἡμῶν ἀπ' ἐξουσίας εἰς ὅλους ἐν
 λόγῳ δούου, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν
 ἀντιμεταστάσει ὁμοῖοι καὶ ἐν πληροφορίᾳ τέλει, καθὼς οὖτοι
 V. 6. καὶ ἡμῶς μιμηταὶ ἡμῶν ἐκτενέστε καὶ τοῖς κυρίαις,

Basmurice.

ΕΑ ΤΕΤΕΝΧΙ ΜΠΩΧΕΧΙ ΜΠΩC
 ΞΗ ΟΥΘΛΙΨΙC ΕΠΔΩΩC ΜΠ
 ΟΥΛΕΨΙ ΠΤΕ ΠΕΠΗΑ ΕΤΟΥ-
 ΕΕΒ.

Latine.

verbum Domini in afflictione
 magna, cum gaudio spiritus
 sancti.

V. 7. ΞΩCΔΕ ΠΤΕΤΕΠΩΠΙ
 ΠCΜΑΤ ΠΠΕΤΠΙCΤΕΥΕ ΤΗ-
 ΡΟΥ ΞΗ ΤΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΠ
 ΤΑΧΑΙΑ.

V. 7. Adeo ut sitis exemplo om-
 nibus credentibus in Mace-
 donia et Achaia.

V. 8. Δ ΠΩΧΕΧΙ ΓΑΡ ΜΠΦΨ
 ΨΑΙΤ ΕΒΟΛΞΗ ΤΗΠΟΥ
 ΞΗ ΤΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΜΕΨ
 ΕΠ ΜΠΕΤΑΧΑΙΑ: ΑΛΛΑ ΤΕ-
 ΤΕΠΠΙCΤΙC ΕΤΧΙ ΕΥΟΥΠ
 ΕΠΦΨ ΔΕΛCΑΙΤ ΞΜ ΜΕ
 ΠΜ ΞΩCΔΕ ΕΨΤΑΕΡΧΡΙΑ
 ΠΞΕ ΛΑΔΥ ΠΕΥ.

V. 8. Sermo enim Dei personuit
 a vobis non solum in Mace-
 donia et Achaia, sed fides
 vestra accepta (ε: *quoniam habe-
 tis*) in Deum, personuit in
 omni loco, ut non sit opus,
 quidquam ad eos loqui.

V. 9. ΠΤΑΥ ΓΑΡ CΕΨΕΧΙ ΕΤΒΕ
 ΤΗΠΟΥ ΠΘΗ ΠΤΑΠΙ ΕΥΟΥΠ
 ΨΑΡΑΤΕΠ ΜΜΑC: ΜΠ ΘΗ
 ΠΤΑΤΕΤΗΚΑΤ ΤΗΠΟΥ
 ΕΠΦΨ ΕΒΟΛΞΗ ΠΕΡΙΔΟΛΟΠ
 ΕΕΛΞΑΨΕΛ ΜΠΦΨ ΕΤ-
 ΔΟΥ.

V. 9. Ipsi enim narrant de vobis,
 qualem introitum habueri-
 mus ad vos, et quomodo
 converteritis vos ad Deum
 ab idolis, servire (ε: *ut servi-
 retis*), Deo vivo.

Grace.

διεμαρτο τον λογον εν θληφι πολλη μετα χαρας πνευματος ὁγιου. V. 7. ὅτε γινῶσθαι ὑμας ευτας
 πασι τοις πιστευουσιν εν τη Μακεδονια και τη Αχαια. V. 8. ὁφ' ὑμων γαρ ἐκζηται ὁ λογος το κυριου
 εν μόνον εν τη Μακεδονια και εκ τη Αχαια, αλλα και εν παντι τοῦ ὁ πειρις ὑμων ἡ προς τον θεον ἐβελ-

Basmurice.

v. 10. ἀπὸ ἐκατέρου ἐβόλῃ θάσῃ v. 10. Et exspectare (ᾧ: *exspectantes*) filium ejus ex cælis, quem suscitavit e mortuis, Jesum, qui liberabit nos ab ira futura.

Latine.

Cap. 2.

v. 1. πτάτεν γὰρ¹⁾ τέτετι-
κοσθὴν πεσθῆν πθῆ πτά-
την ἐχθρὴν ὡσαύτεν μελας
καὶ λεπιδωπὴν ἐσθῶσεται.

v. 1. Ipsi enim nostis fratres, qualem ingressum habuerimus ad vos, quod non fuerit vanus.

v. 2. ἀλλὰ ἀγῆσθην πηνησιν
ὡσαύτεν ἀπὸ ἀγῶνεν
τὴν πεφίλιππος: κατὰ
ἐτετρεσθῶσθην ἀπαραρρη-
σῶσθ μελας καὶ πεφί-
ετρεσθῶσθ πηνησιν μετὰ
πεφίλιππος μετὰ τὴν πηνησιν
πατῶσθ.

v. 2. Sed quum passi nos essemus ærumnas prius, et contumelia adfecti Philippis, sicut nostis, confisi sumus Deo nostro, eloqui vobis euangelium Dei cum multo certamine.

v. 3. πενκοπὸς γὰρ παλαίω-
σθ ἐν τὴν σκαθάρσιν οὐ καὶ
τὴν σκαθάρσιν οὐ καὶ τὴν
σκαθάρσιν:

v. 3. Exhortatio enim nostra non fuit ex errore (ᾧ: *erroris*), neque ex impuritate (ᾧ: *impuritatis*), neque cum dolo (ᾧ: *fraudis*).

Græce.

v. 10. καὶ ἀναμένει τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν νεφελῶν, ὃν κηρύσσει ἐκ τῶν νεφελῶν, ἡμεῖς, τοῦ ρημένου ἡμῶν
ἀπὸ τοῦ ὅρου τοῦ ἐρχομένου. Cap. 2. v. 1. αὐτοὶ γὰρ οἰδατε, ἀδελφοί, τὴν εἰσοδὸν ἡμῶν τὴν
πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν. v. 2. ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβριδιέντες, καθὺς οἰδατε, ἐν

Thebaice.

V. IO. ΔΑΥ ΕΘΩΥΤ ΕΒΟΛ
 ΖΗΤΥ ΜΠΕΥΩΗΡΕ ΕΒΟΛ-
 ΖΗ ΜΠΗΧΕ ΠΑΙ ΕΤΑΥΤΑΥ-
 ΝΟΣ ΕΒΟΛΖΗ ΠΕΤΜΟΟΥΤ
 ΙΩ ΠΑΙΕΤΠΑΝΑΖΜΕΝ ΕΒΟΛ-
 ΖΗ ΤΟΡΓΗ ΕΤΗΝΧ.

Cap. 2.

V. I. ΠΤΑΥΤΗ ΓΙΑΡ ΤΕΤΗΝΟΟΥΝ
 ΠΕΟΠΗΧ ΠΘΕ ΠΤΑΠΕΙ Ε-
 ΖΟΥΝ ΨΑΡΑΥΤΗ ΜΕΙΟΣ ΧΕ
 ΜΠΕΥΩΗΤΕ ΕΟΨΟΥΕΙΤ.

V. 2. ΑΛΛΑ ΕΑΥΧΝΑΝ ΖΥΙΕ
 ΠΩΟΡΗ ΔΑΥ ΔΥΟΑΥΗ ΖΗ
 ΠΕΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΑΤΑΘΕ ΕΤΕ-
 ΤΗΝΟΟΥΝ: ΔΕΠΑΡΡΗΟΙΑΖΕ
 ΜΕΙΟΝ ΖΥΜΠΕΠΟΥΤΕ ΕΤΡΕ-
 ΠΧΩ ΠΗΤΗ ΜΠΕΧΑΓΓΕΛΙ-
 ΟΝ ΜΠΠΟΥΤΕ ΖΗ ΟΥΠΟΘ
 ΠΑΓΩΗ.

V. 3. ΠΕΠΟΠΣ ΓΙΑΡ ΠΤΑΥΩΑ-
 ΠΕ ΔΗ ΕΒΟΛΖΗ ΟΥΠΛΑΠΗ
 ΟΥΔΕ ΕΒΟΛΖΗ ΟΥΚΑΘΑΡΟΙΑ
 ΟΥΔΕ ΖΗ ΟΥΚΡΟΥ.

Memphitice.

V. IO. ΟΥΟΖ ΕΖΟΑΥΤ ΕΒΟΛΖΑ-
 ΤΥΗ ΜΠΕΥΩΗΡΙ ΕΒΟΛΣΕΠ
 ΠΙΦΗΟΤΙ ΦΑΙ ΕΤΑΥΤΑΥΝΟΟ-
 Υ ΕΒΟΛΣΕΠ ΠΠΕΜΑΟΥΤ
 ΙΗΘ ΦΠΕΠΠΑΝΑΖΜΕΝ ΕΒΟΛ-
 ΖΑ ΠΙΖΩΗΤ ΕΠΠΗΟΧ.

Cap. 2.

V. I. ΠΘΑΥΤΕΠ ΓΙΑΡ ΤΕΤΕΠΕΜΙ
 ΠΕΠΟΠΗΟΧ ΕΠΠΕΠΜΑΥΤ Ε-
 ΣΑΥΝ ΕΤΑΠΩΑΥΗ ΜΕΙΟΥ
 ΖΑΡΑΥΤΕΠ ΧΕ ΜΠΕΥΩΑΥΗ
 ΕΟΨΟΥΕΙΤ.

V. 2. ΑΛΛΑ ΔΠΕΡΩΟΡΗ ΠΟΤΙ ΟΙΟΙ
 ΟΥΟΖ ΔΑΥΩΟΥΕΠ ΚΑΤΑΦΡΗ-
 † ΕΤΕΤΕΠΕΜΙ ΧΕ ΠΖΡΗ
 ΣΕΠ ΦΙΛΙΠΠΟΙΣ ΔΠΟΥΟΠΖ-
 ΕΠ ΕΒΟΛΣΕΠ ΠΕΠΠΟΥ† ΕΣΑ-
 ΖΙ ΠΕΜΑΥΤΕΠ ΣΕΠ ΠΠΕΧΑΓ-
 ΓΕΛΙΟΠ ΠΤΕΦ† ΣΕΠ ΟΥ-
 ΠΚΥ† ΠΔΓΩΗ.

V. 3. ΠΠΕΠΩΤ ΓΙΑΡ ΠΖΥΗΤ ΠΟΧ
 ΕΒΟΛΣΕΠ ΟΥΠΛΑΠΗ ΔΗ ΠΕ
 ΟΥΔΕ ΠΟΧ ΕΒΟΛΣΕΠ ΟΥΔΩ-
 ΣΕΜ ΔΗ ΠΕ ΟΥΔΕ ΠΟΧ ΕΒΟΛ-
 ΣΕΠ ΟΥΧΡΟΥ ΔΗ ΠΕ.

Græc.

φιλιππος, επαγγελισμενος εν τω θεω ημων λαλῶντες προς υμᾶς το ευαγγέλιον τα θεα εν πολλοις αγωμεν.
 v. 3. η γαρ παραληψας ημων, εκ εκ πληρης, αδε εξ ακαθαρειας, οτε εν δολω

v. 4. ἀλλὰ κατὰ θὴν πταῦτα οὐ
κίεμεν ἐμὴν ἐβαλυσίμε
πῶς ἔτενον ὡς τὸν ἐπε-
δύτῃ τὸν τεῖτεθὴ ἐπὶ
ζὶ ἐμὸς: ὡς ἐπαρῖσκε
ἐν πρῶμῃ ἀλλὰ πῶς
ἐταύκιεμεν ἐπὶ τὸν
ὡς.

v. 5. ἐπεὶ οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς ἐπὶ
ὡς ἐπὶ τὸν ὡς: ὡς ἐ-
τενον ὡς: ὡς ἐπὶ τὸν
ὡς: πῶς ἔτενον ὡς.

v. 6. ὡς ἐπὶ τὸν ὡς ἐπὶ τὸν
ὡς ἐπὶ τὸν ὡς ἐπὶ τὸν
ὡς ἐπὶ τὸν ὡς.

v. 7. ἐπὶ τὸν ὡς ἐπὶ τὸν ὡς
ἐπὶ τὸν ὡς ἐπὶ τὸν ὡς
ἐπὶ τὸν ὡς ἐπὶ τὸν ὡς
ἐπὶ τὸν ὡς ἐπὶ τὸν ὡς
ἐπὶ τὸν ὡς ἐπὶ τὸν ὡς

v. 4. Sed sicuti probati fuimus
a Deo, ut committeretur no-
bis euangelium, ita id loqui-
mur, non ut placeamus ho-
minibus, sed Deo, probanti
animos vestros.

v. 5. Neque enim fuimus un-
quam in verbo adulationis,
(ὡς: *minquam sermone adulatorio
usi sumus*) ut scitis, neque in
prætextu avaritiæ, (ὡς: *per avari-
tiam*), Deus est testis.

v. 6. Neque quærentes gloriam
ab hominibus, neque a vo-
bis, neque ab aliis.

v. 7. *Licet* possemus oneri esse vo-
bis, sicut apostolus Christi,
tamen fuimus mites in me-
dio vestri, quemadmodum
nutrix fovet liberos suos,

Græc.

v. 4. ἀλλὰ καθὼς διδοκιμασμεθα ὑπὸ τοῦ θεοῦ πιστευόμεθα τοῦ εὐαγγελίου, ὥστε λαλοῦμεν, ὡς ὅς ἀδελφοί
ἀρεσκοντες, ἀλλὰ τὴν θεοῦ, τὴν δοκιμαζοντες τὰς καρδίας ὑμῶν. v. 5. οὕτως γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κοιλίας
ἐπληρώμεν, καθὼς οἴσθε, οὕτως ἐν προφῶνι πλεονείας, θεὸς μαρτυρῶν. v. 6. οὕτως ζητῶντες εἰς

Thebaïce.

V. 4. ἀλλὰ κατὰθε πταχα-
κιμαζε ελεον ἐβολυιτέ
πποατε εταηυατῇ ἐπ-
εαγπτελιον: ταιτεθε²)
ετ...α...εως ζωας ἐπαρις-
κε ἡρῳαε ἀπ ἀλλὰ εἰπ-
ποατε παιετακιμαζε
ππεηζητ.

V. 5. εἰππαυαπτε γαρ ἐπευ ζῆ
αυαζε πκαυιγ κατὰθε
εττεπποαζπ: αὔαε ζῆ
αὔλοιδε ἐμπταεατῷ
ἡζαα πποατε πεττειν-
ρε.

V. 6. αὔαε ἐπῆαυιπε πσα εραα
πτήρῳαε αὔαε πτητηα-
τη αὔαε πτηδε.

V. 7. ¹) εραῖδα ελεον ἐζρῳαυ
ερωτη ζωας ἀπασταλας
επεαχῶ: ἀλλὰ ἀπῳαπτε
πρεεραυ ζῆ τετπλεητε:
πθε εαγρε ααμοοπε θαλ-
πει ππεαυηρε.

Memphitice.

V. 4. ἀλλὰ κατὰφρη¹ ἐταχ-
ερακιμαζιπ ἐλεον ἐβολ-
υιτεπ φ² εττεηυατεπ
ἐππεαγπτελιον παρη³
τεπσαζι ἐφρη⁴ ἀπ ἡζαπ-
ααον ετραπῳαα ἡπρῳαε
ἀλλὰ φ⁵ φηετερρακιμα-
ζιπ ἡπεηζητ.

V. 5. αὔαε γαρ ἐππεαυαππ
ἐπευ βεπ αὔααζι ἡαπ-
αεπ κατὰφρη⁶ ἐτετεπ-
εα αὔαε βεπ αὔααζι ἐ-
εετῶδῃ ἡααα φ⁷ πε ἐτ-
ερεμεθε.

V. 6. αὔαε παπκαυ⁸ ἡα αὔα
ἀπ ἐβολβεπ πρῳαε αὔαε
ἡτε πθηπποα αὔαε ἡτε
ηζαπκεααααππ.

V. 7. ερααπαυααε ἐλεον ἐ-
αυαππ βεπ ααβαααα ἐφρη-
⁹ ἡζαπἀπασταλας ἡτε
πχῶ ἀλλὰ ἐπερκαααζι ἡδ-
λαα βεπ τετεπλεη¹⁰ ἐφ-
ρη¹¹ ἡααααπ ἐερεθαλππ
ππεαυηρε.

Græc.

αυθρακων δοξαν, ουτε αφ' ἑμῶν, ουτε απ' ἄλλων.

ἀλλ' ἀγινόμεναι ἡτοίαι ἐν μισθῷ ἑμῶν¹ ὅς ἐν τροφῷ θαλάτῃ ταῖς αὐτῆς τεύκεται.

v. 7. Διαμαρτυροῦντο ἐν βαρὶν κινήσει, ὅς χρῆσις ἀποστολῆς²

Basmurice.

Latine.

V. 8. ΤΕΙΤΕΘΗ ΕΠΟΡΕΥ ΤΗΝΟΝ
ΕΥΡΗΗ ΕΪ ΠΗΤΗΝ ΑΠΕΧ-
ΑΓΙΤΕΛΙΟΝ ΑΠΦ-Ϊ ΑΛΛΕ-Ϊ
ΕΪ: ΑΛΛΑ ΠΕΠΚΕΨΧΧΗ
ΧΕ ΑΤΕΤΗΥΩΠΙ ΠΗ Α-
ΑΛΙΤ.

V. 8. Ita amantes vos, gratum
nobis fuit impertiri vobis
non solum euangelium Dei
sed etiam animas nostras (*in
ipsum*); quod essetis nobis di-
lecti.

V. 9. ΤΕΤΕΠΕΙΛΙ ΓΑΡ ΠΕΟΠΗΧ
ΑΠΕΡΠΛΗΘΟΕΙ ΠΠΕΡΥΙΟΙ
ΑΠ ΠΕΠΕΜΚΕΥ: ΕΠΕΛΥΩΩ
ΑΠΕΡΥΟΟΧ ΑΠ ΤΕΥΩΗ ΧΕ
ΠΠΕΡΟΟΥΕΥΥΙΟΙ ΕΟΘΕΙ Α-
ΑΤΕΠ: ΑΠΤΑΥΕΘΕΙΩ
ΠΗΤΗ ΑΠΕΧΑΓΙΤΕΛΙΟΝ
ΑΠΦ-Ϊ.

V. 9. Facitis enim, fratres, com-
memorationem laborum no-
strorum et ærumnæ nostræ
operantes enim die et nocte, ne
gravaremus quemquam ve-
strum, annuntiavimus apud
vos euangelium Dei.

V. 10. ΠΘΗ ΠΤΑΠΩΠΙ ΑΛΛΑΟ
ΠΗΤΗ ΠΕΤΠΠΟΤΕΥΕΙΥΠ
ΟΧΤΕΒΑ ΑΠ ΟΧΑΕΤΑΕΕΙ
ΑΥΑ ΑΧΕΠ ΠΑΒΙ.

V. 10. Quemadmodum fuimus
apud vos credentes in sancti-
tate et justitia et sine peccato
(*o: sancte, juste et inculpate*).

V. 11. ΠΘΕ ΕΤΕΤΠΟΟΟΧΗ ΧΕ ΠΘΕ
ΠΠΕΙΑ-Ϊ ΕΧΟΠΟΠ ΠΠΕΥΩΗΛΙ:
ΤΕΙΤΕΘΗ ΕΠΟΠΟΠ ΑΠΠΟΧΕΙ
ΠΟΧΕΙ ΑΛΛΑΤΕΠ ΑΥΑ ΕΠ-
ΑΛΑΕΛ.

V. 11. Sicut nostis, ut, quemadmo-
dum patres adhortantur filios
suos, ita hortantes unum-
quemque vestrum et conso-
lantes,

Γραφ.

V. 8. ὅτως, ἐμμεροῦνται ὑμῶν, εὐδοκίμως μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τῆ θείας, ἀλλὰ καὶ τὰς
ἐαυτῶν ψυχὰς, διότι ἀγαπᾷτε ἡμῖν ὡς ἐκ γενεῆς.
V. 9. μανημένους ὅρα, ἀδελφοί, τὸν κόπον
ἡμῶν καὶ τοῦ κοινού συντόν καὶ ἡμεῖς ἐργαζομένους, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβάρυνται τίνα ὑμῶν, ἐκκελεύομεν

Thebaice.

V. 8. ται πθε πθεϋ τηϋτη
 εϋπαθεϋ πητη επεδα-
 γελιον επποϋτε μεατε
 απ: αλλα')... κεϋϋχην γε
 ατετηϋωπε παπ με-
 ριτ.

V. 9. τετηρμεεεεε παρ πε-
 σπηϋ επεϋϋσε απ πε-
 εκαϋ επρϋωβ επεϋϋου
 απ τεϋωη γε ππεϋϋεϋ-
 ϋσε εοϋα μεατη απτα-
 γερεϋ πητη επεδαγε-
 λιον επποϋτε.

V. 10. πτωτη παρ ετα ε-
 απτρε απ πποϋτε πθε
 πταϋωπε μεαο πητη
 πεϋπιστεε ϋη οϋον απ
 ποϋεπτμε αϋω αϋη
 ποβε.

V. 11. πθεετετησϋου γε πθε
 ηπιωτ ετωπς ππεϋωρε
 ταιτεε ησϋπς εποϋα
 ποϋα μεατη αϋω επσϋ-
 ϋλ.

Memphitice.

V. 8. παρηϋ επταϋεμει ε-
 απτεπ απτμεαϋ εϋ πα-
 τεπ οϋμεον εππεδα-
 γελιον ητε φϋ αλλα πε-
 πεκεϋϋχην ετβε γε α-
 τετηϋωπη παπ ηϋαν-
 μεραϋ.

V. 9. αριϋεεϋ παρ πεσπηϋ
 επεϋϋσι πε μεπεμεκαϋ
 επερϋωβ ηϋωρϋ πε-
 μερι γε ητεϋωτε οϋ-
 αϋβαρος εϋεπ οϋαι ε-
 απτεπ απϋωωϋ βεπ ηηπϋ
 εππεδαγελιον ητε φϋ.

V. 10. ηϋωτεπ ετεπεερε
 πε φϋ γε βεπ οϋταϋο
 πε οϋμεεμεηι πε οϋ-
 μετάρικι απϋωπη πωτεπ
 βανηεπαϋ.

V. 11. καταϋρηϋ ετετεπε-
 γε εϋρηϋ ησϋωτ εϋϋ-
 ϋο επεϋωρη παρηϋ επ-
 ϋϋο εποϋαι πποϋαι ε-
 απτεπ οϋοϋησϋ ε-
 τεπηϋ.

Græc.

εις υμας το ευαγγελιον ταυθον. V. 10. υμεις μαρτυροι και ο θεος, ες τους και δικους και
 αιματους υμιν τοις πιστευουσιν ευαγγελισμι· V. 11. καθαπερ οιδετε, ες ενα ενατον υμω, ες
 πατηρ τικτω αυτου, παρακαλειεις υμω και παρωθυμει,

Basmurice.

v. 12. ἐπελμετρη ἐτρετετη-
μοῶσι ὧν πεμψα
μψῃ: πεμπταγτερὸν
τηνὸν ἐροῶν ἐτεμετ-
ερῶν μὴ πεμεῶν.

v. 13. ἐτὶ πεὶ ἀπὸν ὧν
τεμπενγμάτ ἢ τε πη-
οῦ ἄξεν ὡξεν: ἔπε-
λεπτι μψωτὲ μψῃ
ἐβολγίταδτεν ἀτετε-
γανγ ἐλατεν ποῦ γεχι
πῶμαι ἐππε: ἀλλὰ πῶγεχι
μψῃ περὶ ὅσους: πε-
ετεπεργί ὧν τήνων πετ-
ιουτερελ.

v. 14. πτατεν γὰρ πεσὼν
ἀτετεπῶσι ἐτετπεινι
ἡπεεκλησιὰ μψοῦ πε-
ετ ἐν δισαδῶ ὧν πεχῶ
ῖς: ἔπε ἀτετεπῶν γι-
γῶν τήνων ἐβολγίτεν
πετεπλεμψῇ κατὰ θε-
ον ἐβολγίταδτὸν πη-
ισαδελ.

Latine.

v. 12. Et obtestantes essemus, ut
ambuletis in dignitate Dei
(ο: uti Deo dignum sit), qui vo-
caverit vos ad regnum suum
et gloriam suam.

v. 13. Propterea nos etiam gratias
agimus Deo sine intermissio-
ne, quod, accipientes vos au-
ditum (ο: doctrinam) Dei a no-
bis, admisistis vos non ver-
bum hominum, sed verbum
Dei in veritate (ut vere est),
quod operatur in vobis fiden-
tibus.

v. 14. Vos enim, fratres, fuistis
imitantes (ο: imitatores) eccle-
siarum Dei, quæ sunt in Ju-
dæa in Christo Jesu quippe
qui eadem perpepsi sitis etiam
vos a vestris popularibus,
sicut (ο: qualia) et illæ a Ju-
dæis.

Græce.

v. 12. καὶ μαρτυρουμένοι, εἰς τὸ περιπατεῖν ὑμᾶς ἀγίως τὸ θεῶν, ὅτι καλεῖσθε ὑμᾶς εἰς τὴν αὐτὴν βασιλείαν
καὶ δόξαν· v. 13. διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ ἀδιαλείπτως, ὅτι, παραλαβόντες λόγον
ἀκούς παρ' ἡμῶν τὸ θεῶν, εἰδὼς, ἐκ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ, καθὼς ἐστὶν ἀληθὺς, λόγον θεῶν, ὅτι

Thebaice.

V. 12. ἐπὶ ἐμπύρετῃ ἐμοσσε γυν⁹)... ἐμπύα ἐμπόσσε παῖ ἡταγταζέ τῆτη ἐζαση ἐτεμντερο ἐμπεσσ.

V. 13. ἐτθε παῖ ἀπον γωαυπ τῆκπγμοτ ἡτε ἐμπόσσε⁷) ἀζ. ωζ. ζε ἡτερε-τῆσι ἐμπαζε ἐμπεσσε ἐμπόσσε ἐβωλ ζῆτοσση ἀτετπγοπγ ἐρωτή ποσ-ωαζε ἡρωαε ἀπ: ἀλλὰ κατθε ἐπαε ἐππαζε ἐμπόσσε πε παῖ ἀπ ἐτ-ἐπερτεῖ πζῆττησ πετ-πισσσε.

V. 14. πτωπ γαρ πεσπῆσ ἀτετπγωπε ἐτετῆτπ-τωπ ἐπεκκλῆσι ἐμπόσσε παῖ ἐτποσπ ζῆ τῶα-ααζα γμπεχ⁹ ἰσ: ζε ἀτε-τπγπ πεσζῖσε γωτ-τησση ἐβωλζῆτῆ πετ ἡρῆπ-τσε κατθε ππῆ ἐβωλ ζῆτοσσοσ ἡπιοσ-ααῖ.

Memphitice.

V. 12. οσζ ἐπερμπερε ζε τε-τεπμοσι ἐρετεπῆμπα ἀφ-φαι ἐτασθαζε ἐμ-μπεσσε ἐβωσ ἐτεμντε-οσρα πεμ πεσσοσ.

V. 13. οσζ ἐτθε φαι ἀπον γωα τπγπγμοτ ἡτε-πφ-τῆτηπχω ἡτοτεπ ἐβωλ ἀπ ζε ἐταρετεπδὶ ἐμπεσσε ἡτε πεσπτεμ ἡτεφ-τῆβωλζῆτοτεπ ἀρετεπγοπγ ἐρωτεπ ἡσσεσσε ἡρωαε ἀπ πε ἀλλὰ ππῆ-τῆλῆσσεσ οσ-σεσσε ἡτε φ-τῆπε ἐτεφαι πε ἐτεργωβ σεν μπεσσε σπππεσπαζ-τῆ.

V. 14. ἡσσεπ γαρ πεσπῆσ ἀρετεπγωπ ἐρετεπδὶ ἡπεκκλῆσι ἡτεφ-τῆππ-ετσεν τῶααε σεν πχ⁹ ἡσ⁹ ζε ἀρετεπγωπ γω-τεπ ππαιεμκατγ ἡσσεπ ἐβωλζῆτοσ ἡπετεπγφῆρ ἀφσλῆ κατφῆρ-τῆ γωπ ἐτασδὶ ἐβωλζῆτοσσοσ ἡπιοσσεααῖ.

Græc.

καὶ ἐπερμπερε ἐν ὅμῳ τοῖς πιστεύουσιν. V. 14. ὅμοις-γὰρ μμῆται ἐπερμπερε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τὰ θεοῦ, τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰδαίᾳ ἐν χρόνῳ ἡστῇ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐσθλὸς καὶ ὅμοις ἀπὸ τῶν ὁμῶν συμφορητῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰδαίων.

Basmurice.

Latine.

v. 15. ΠΕΝΤΑΘΥΧΩΤΕΒ ΜΠΩC
 IC ΜΠ ΠΠΡΟΦΗΤΗC ΔΩ
 ΔΗΛΗ ΔΥΠΩΤ ΠΩΠΗ: ΕΠ
 ΟΕΑΡΙCΚΕ ΕΠ ΜΠΦΤ ΔΩ
 ΕΤΠΟΧΕ ΕΡΩΜΕ ΠΜ.

v. 15. Qui occiderunt Dominum
 Jesum et prophetas, et nos
 persecuti sunt; neque placent
 Deo, et adversantur omnibus
 hominibus.

v. 16. ΕΥΚΟΛΩ ΜΜΑΠ ΩΡΕCΙ ΜΠ
 ΠΙΕΘΠΟC ΧΕ ΕΥΕΟCΧΕΙ: ΕΤ-
 ΡΕΥΧΩΙΚ ΕΒΟΛ 7) ΠΠΕΥΠ...Ι
 ΠΟCΔΙΩ ΠΜ: ΔCΠΩΥ ΔΕ
 ΕΥΡΑΙ ΕΧΩΟC ΠΟΙ ΤΟΡΓΗ
 ΩC ΒΔΛ.

v. 16. Prohibentes nos loqui ali-
 enigenis, quo servantur, ut
 compleant peccata sua sem-
 per; pervenit autem in eos
 (ο: *eveniet autem iis*) ira ad ex-
 tremum.

v. 17. ΔΗΛΗ ΔΕ ΠΕCΠΗΥ ΔΠΕΛ-
 ΠΕΤΕΠΒΔΛ ΠΡΟC ΠΕΟCΔΙΩ
 ΠΔΟCΠΟC ΥΜΕ ΠΥΔ ΥΜΕ
 ΠΥΗΤΕΠ: ΔΠΚΩΛΕΜ Π-
 ΥΟCΔ ΕΠΕΥ ΕΠΕΤΕΠΥΔ ΥΠ
 ΟΥΟC ΠΟCΔΙΩ.

v. 17. Nos vero fratres orbatī
 vobis ad tempus horæ (ο: *ad
 breve tempus*), adspectu, non a-
 nimo, festinavimus eo ampli-
 us videre faciem vestram (vos
coram) cum magno desiderio.

v. 18. ΧΕ ΔΠΕΛΥΠΠΗ ΕΕΙ ΩC-
 ΡΑΤΕΠ ΔΠΔΚ ΜΠ ΠΔΥΛΟC
 ΠΟCΔΠ ΜΠΩ: ΔΩ ΔΥ-
 ΚΩΛΩ ΜΜΑΙ ΠΟΙ ΠCΔΔ-
 ΠΔC.

v. 18. Propterea voluimus venire
 ad vos, ego quidem Paulus
 semel atque iterum, sed im-
 pedivit me Satanas.

Græc.

v. 15. τῶν καὶ τοῦ κυρίου ἀποκτείναντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς προφῆτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιώκοντων, καὶ οὕτω μὴ ἠρε-
 σκοντων, καὶ πάντι ἀδελφοῖς ἐναντίων. v. 16. κωλύοντων ἡμᾶς τοῖς ἐθνικοῖς λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν,
 ἕως το ἀνατλήσωμαι αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε. εὐδοκῶ δὲ ἐν αὐτοῖς ὁ ὅρῳ ὡς τέλος. v. 17. ἡμεῖς

Thebaice.

V. 15. παῖ πταχέουαχτ εἰπεν-
 ζοεῖς ἰς ἄπ πε πρᾶφῃ-
 τῆς: ἀπαι ἀποπ ἀτῶτ
 ἡσων ..σεαρίσκε
 ..αῖπ..... ..α ..με...

V. 16. περϑηος γε
 ερεοαχαι ετρεαχαικ εβολ
 ἡπερποβε ποαοεικῃ πλε:
 ασικωλ γε ελραι εαωα
 ἡδὶ τωργη.ωα εβολ.

V. 17. ἀποπ γε πεσπῆε εαῖρ-
 πετῖβολ πρὸς ποαοεικῃ
 ἡαοαοαποα γλε πρῶ γλε
 πρῆτ ἀπ: ἀπδπη πρῶα
 ἐπαε εἰετῖγρὸ γῖ αῖποα
 ποαωῃ.

V. 18. γε ἀπρῶπαπ εἰ αἰαῖα-
 τῇ ἀποκ εἰπ πατῶα ἡα-
 σοπ ἀαω σπαε: ἀαω αῖτ
 αροπ παπ πδὶ πσαταπας.

Memphitice.

V. 15. πῆεταεωατεβ εἰπὸς
 ἡς πλε πῖπρᾶφῃτῆς
 αοαυ ἀποπ ρωπ ἀαδῶα
 ἡσωνοαυ σεραπαεῖφ
 ἀπ αααυ εἰαι ἡρεα
 εἰαεπ ελρην ρααει πιβεν.

V. 16. εαταρῶα εἰαοπ εααα
 πλε πῖεπῶα ρῖπα ἡσπο-
 ρεε ἐπζιπσεαεκ ἡααοαβι
 εβολ ἡσῶα πιβεν αῖτ γε
 ελρῖ εααωα ἡαε πῖαωπ
 αα εβολ.

V. 17. ἀποπ γε πεσπῆοα ἀ-
 αοαοαε εἰαωατεπ πρὸς
 αῖσῶα ἡτε αῖαοαοα βῖπ
 πρῶ αοαυ βῖπ πρῆτ ἀπ:
 βῖπ ααεααοα ἀπῆς
 ἐπαε εἰεαεαοα βῖπ α-
 πῖατ ἡεπῖααῖα.

V. 18. γε ἀποαωῃ εἰ αἰα-
 τεπ ἀποκ εἰπ πατῶα
 ἡααοπ πλεβ αοαυ αῖ-
 ταρῶα εἰαοπ ἡαε πσαα-
 πας.

Græc.

οἱ ἀδελφοί, ἀποφαινόμεντες ὅτι ὑμῶν πρὸς κείρον ἔργον, προσῆτα, εὐ καρδία, περισσώτερον ἐπιδείξαμεν,
 το προσητον ὑμῶν εἶναι ἐν πολλῇ ἐτιθυμῇ. V. 18. διὸ ἡβίλησμεν εἰσθῆναι πρὸς ὑμᾶς (ἐγὼ μὲν Παῦλος)
 καὶ ἀπᾶς καὶ δις καὶ ἐνεκῶμεν ἡμᾶς ὁ...σταυρῶς.

Basmarice.

V. 19. ΕΥ ΓΑΡ ΤΕ ΤΕΝΘΕΛΠΙΣ
 ΙΕ ΠΕΠΛΕΨΙ ΙΕ ΠΕΚΛΑΔΕ
 ΑΠΕΠΩΘΥΣΑ: ΕΗ ΠΤΑ-
 ΤΕΝ ΠΕ ΖΩΤΤΗΝΟΤ ΝΥ-
 ΟΥΔ ΑΠΕΛΕΤΑ ΕΒΟΛ ΑΠΕΠ-
 ΘΕ ΙΘ ΠΕ ΧΘ ΖΗ ΤΕΦΝΑΡ-
 ΡΟΥΣΙΑ.

V. 20. ΠΤΑΤΕΝ ΓΑΡ ΠΕ ΠΕΠ-
 ΕΟΥΣ ΕΗ ΠΕΠΛΕΨΙ.

Cap. 3.

V. 1. ΕΤΒΕ ΠΕΙ ΟΥΝ ΑΠΕΠΕΨΩ
 ΔΠΟΥΨ ΕΨΩΙΞΗ ΟΥΔΕΕ-
 ΤΕΝ ΖΗ ΔΘΕΠΗΘ.

V. 2. ΑΠΤΑΥΔ ΨΑΡΑΤΕΝ ΠΔΙ-
 ΜΘΕΘΟΣ ΠΕΠΟΔΗ ΠΔΙΔΚΟ-
 ΠΟΣ ΑΠΦΗ ΖΜ ΠΕΖΑΓΓ-
 ΓΕΛΙΟΠ ΑΠΕΠΧΘ: ΕΠΤΑΧΡΑ
 ΤΗΝΟΥ ΔΨΑ ΕΟΘΙΟ ΖΔ
 ΤΕΤΕΠΠΙΟΤΙΟ.

V. 3. ΤΕΤΕΠΠΟΟΥΝ ΓΑΡ ΖΕ V. 3.
 ΔΠΚΗ ΕΠΕΙΖΩΒ.

Latine.

V. 19. Quæ enim est nostra spes,
 aut nostrum gaudium aut
 corona gloriæ nostræ? an-
 non etiam vos magis coram
 Domino nostro Jesu Christo,
 in ejus adventu?

V. 20. Vos enim estis gloria no-
 stra, et gaudium nostrum.

Cap. 3.

V. 1. Quamobrem igitur nos non
 continentes, (ο: *cum non ferre
 diutius possemus*) maluimus re-
 linqui soli Athenis.

V. 2. Et misimus ad vos Timo-
 theum fratrem nostrum, dia-
 conum Dei in euangelio
 Christi, ad confirmandos vos
 et exhortandos de fide vestra.

V. 3. Scitis enim ipsi, nos esse
 destinatos huic rei.

Grecce,

V. 19. τίς γάρ ἡμῶν ἐλπίς ἡ καρὰ ἡ σέφανος καυχήσεως, ἡ ἀχι καὶ ἡμῶς, ἐμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 χριστοῦ ἐν τῇ αὐτῇ παρουσίᾳ; V. 20. ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ καρὰ.

Cap. 3. V. 1. διὸ μνηστέι στεγαστέες, εὐδοκῆσθαι καταλείψασθαι ἐν Αθήναις μένειν, V. 2. καὶ ἐπέμψασθαι

Basmurice.

Latine.

v. 4.⁹) κ. ΓΑΡ ΑΝΕΛΥΘΗ ΠΑΘ-
 ΟC ¹⁰) Ν.... ΖΕ ΣΕ ΠΑΘΘΙΒΙ
 ΜΕΛΗΝ: ¹¹) Κ... ΘΕ ΝΤΑC-
 ΥΩΝΗ ΔΥΩ ΤΕΤΕΝΟΟΩΝ.

v. 4. Etenim prædicebamus,
 fore, ut affligeremur, quem-
 admodum et evenit, et vos
 scitis.

v. 5. ΕΤΒΕ ΠΕΙ ΔΝΑΚ ΩΜΙ ΜΠΙ-
 ΕΥΘΩ¹²) ΔΙΖΔ.. ΕΙΜΙ ΕΤΕΤΗ-
 ΠΙCΤC ΖΕ ΠΑΝΤΟC ΔΥΠΙ-
 ΡΑ ΖΕ ΜΕΛΑΤΗ ΝΟΙ ΠΕΤΗ-
 ΡΑ ΖΕ ΝΤΕ ΠΕΤΕΠΩΙCΙ
 ΥΩΝΗ ΕΠΖΙΝΩΝ.

v. 5. Qua propter ego etiam *me*
 non continens nisi *eum* ad
 cognoscendam fidem ve-
 stram, an forte tentasset vos
 tentator, et labor vester fuis-
 set vanus.

v. 6. ΤΗΝΟΑ ΔΕ ΝΤΕΛΕ

v. 6. Nunc autem ...

Græce.

v. 4. και γαρ, ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἡμεῖς, προηλεγόμεν ὑμῖν, ὅτι μέλλομεν θλιβεῖσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο, καὶ
 οἴδατε. v. 5. διὰ τὰτο καὶ ὡς μήποτε ἐπείγων, ἐπειρᾶς εἰς τὸ γινῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν, μήπως ἐπείρασεν

Epist. ad Heb. Cap. V, 5—X, 22.

Cap. V, 5-9.

ΔΑΡΩΝ.
 v. 5. ΝΕΧΩ¹) ΠΑΥΤ... v.
 ... ΟΥΔΕΕΤΥ ΕΠ ²) ΕΤΕΛΕ
 Υ... ΠΑΡΧΙΕΡΕΥC: ΑΛΛΑ
 ΠΕ ΠΕΝΤΑΥΩΕΖΙ ΠΕΜΕΥ ΖΕ
 ΝΤΑΚ ΠΕ ΠΑΥΗΡΕ ΔΝΑΚ
 ΔΙΖΠΔΚ ΜΠΙΟΟΩ.

Aaron.

v. 5. Christus non tribuit
 soli, ut fieret pontifex,
 sed is, qui adlocutus est eum:
 tu es filius meus, ego genui
 te. hodie.

Græce.

ααρων. v. 5. ὅτι καὶ ὁ χριστὸς ὡς αὐτὸν εἰδοὺς γεννηθῆναι ἀρχιερεῖα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτὸν ὡς υἱὸς πατρὸς.

Thebaice.

V. 4. και γαρ ηγατετηντη
 αιωνρηζωος ηητη ξε σε-
 παθλιβε μεμον κατθε
 ηταςωημε δαω τετηκο-
 οση.

V. 5. ετθε παι αποκ ρω λει-
 ειγωδω αιτηπουσ εειμε
 ετετηπιστις ξε μεωακ
 αφπειραζε μεωητη ποι
 πετπειρασε ητε πεηρσε
 ωημε επζηνη.

V. 6. τεπος δε ...

Memphitice.

V. 4. κε γαρ ιςζε επηηχηη βα-
 τεπ θηπουσ αφερωορη
 ηζος πατεπ ξε σεπαρζε-
 ριωζεπ κατ αφρη-† ετασ-
 ωωπι οσωρ τετεπεμι.

V. 5. εθθε φαι αποκ ρω η†-
 ιωωσ ηρηη αφ αιωωρη
 εειμι επετηπαρ† με-
 πως αφ επερπειραζη μεω-
 τεπ ηζε φηετδωηητ οσ-
 ωρ ητε πετεπδισι ωωπι
 εφωωσιτ.

V. 6. †πος δε ...

Græc.

ὁμοῦς δ' ἐπειράων, καὶ εἰς κενὸν ἡνέχθη δ' ὁμοῦς ἡμῶν·

V. 6. ἀρτι δέ, ...

Epist. ad Heb. Cap. V, 5—X, 22.

Cap. V, 5-9.

ἡδάρων.

V. 5. παρη† ρωαη ηχδ πετ-
 αη†ωωσ παη μεωαταη
 αφ επρεφωωπι εφοι ηαρ-
 χηερεος αλλα φη πε ετ-
 αησαζι μεωαη ξε ηθωκ
 πε παωηρη αποκ αιςφωκ
 εφωωσ.

Græc.

αὶ οὖν, ὅτι σημεῖον ἡγουμένης αὐ-

Basmurice.

Latine.

- v. 6. ΚΑΤΑΘΗ ΔΗ ΕΥΧΩΜΕΜΟΣ v. 6. Quemadmodum enim dicit
 ὅτι ΚΕΛΕ: ΠΤΑΚ ΠΕ ¹⁾ in alio loco (ο: *alibi*) tu es sa-
 ΠΟΤΗ... ΠΩΔΕΡῃ ΚΑΤΑ cerdos in æternum, secun-
 ΤΑΔΕΙΣ ΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ. dum ordinem Melchisedeci.
- v. 7. ΠΕΙ ὅτι ¹⁾ Π...ΟΟΤ ΠΤΕΥ- v. 7. Qui in diebus carnis suæ ob-
 ΑΡΕΞΑΥΧΙΣΙ ὅτι ὅτι- tulit preces et ei, qui
 ΟΠΟΙΣ ΕΠ ¹⁾ ὅτι... ΠΑΥ- poterat servare ipsum a mor-
 ΡΕΙ ΠΕΤΕΟΝΔΗΘΩ ΜΕΜΟΙ te, cum magno clamore et
 ΕΤΟΝΧΑΥ ΕΒΟΛῃ ΠΙΟΤ - lacrymis, exauditus est ex
 ὅτι ΟΠΟΤ ΠΩΥ ΕΒΑΔ ΕΠ
 ὅτι ΠΕΜΙΔΕΙ: ΑΥΩΤΕΙ
 ΕΡΑΥ ΕΒΟΛῃ ¹⁾ ΤΥ..
- v. 8. ΚΕΠΕΡ ΕΠΩΜΛΙ ΠΕ ΕΑΥ- v. 8. Licet filius esset, didicit
 ΧΙΣΩ ¹⁾ ΕΠΙ... ΕΒΟΛῃ obedientiam ex iis, quæ pas-
 ΠΕ ΗΤΑΥΜΠΟΤ. sus est.
- v. 9. ΑΥΑ ΕΑΥΧΗΚ ΕΒΟΛ ΑΥ- v. 9. Et perfectus, factus est ...
 ΨΑΠΙ ΠΕΥ

Cap. V, 13 — VI, 3.

ΨΕΖΙ Π.....Ν. ΚΟΤΙ ΠΕ. sermonis infans est.

Græce.

- v. 6. καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λεγόν· σὺ ἱερεὺς εἶς τοῦ μένου, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδεκ. v. 7. ὅς ἐν ταῖς
 ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διήσεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τοὺς θυνομένους σφίσι αὐτὸν, ἐκ θαλάττης, μετὰ
 καὶ αὐγῆς ἰσχυρῶς καὶ θυμῶν προσηνέγκας, καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, v. 8. (καίτοις ὡν

Thebaice.¹

Memphitice.

- v. 6. καταφρητ on εχχω-
 λλος σε κεκα γε ηθοκ
 πε φορηβ ωα επερ κατα
 τταζις λλλελχιςεδεκ.
- v. 7. φηεταφινι εζηρι σε
 πιερσοσ πτε τεφсарξ
 ηζηπτωβη πεε ζαντ-
 ρα βα φηετοστοπωλα
 λλλογ επαζημεγ εβολ
 σε φμοσ πεε σδρωσ
 εχχορ πεε ζαπερμωσ
 εαγεποσ εδοση σσζ
 αχσωτεε ερωγ εβολσε
 τζοτ.
- v. 8. κεπερ εσζωηρι πε εαγ-
 εμι ετμετρεφσωτεε
 εβολσε πιεμκατζ ετ-
 αχσίτασ.
- v. 9. σσζ εταφχωκ εβολ
 αχωωπι

Cap. V, 13 — VI, 3.

πςαζι ητετμεθμινι σσ-
 λλοσ γαρ πε.

Græc.

βιος) εμθεν, αφ' ου σταθε, την ητακοην· v. 9. και τελειωθεις, εχεντο Cap. V, 13 —
 VI, 3. λογα δικαιουσιν· κημεις γαρ εσι'

Basmurice.

Latine.

у. 14. та пи.... те теури
 етхар:*) п.. етве етис
 охаттнх мее ппесече-
 тирпн ехкхепазе ела-
 крипн зп тнн-т мепет-
 папсч мп ппестрх.

v. I4. est cibus solidus,
qui propter habitum, ha-
bent sensus exercitatos ad
discernendum inter bonum
et malum.

Cap. 6.

V. Ι. ΕΤΒΕ ΠΗ ΟΥΝ ΕΑΠΚΑΙ
ΠΩΠΗ ΠΤΑΡΧΗ ΜΠΩΞΕΙ
ΜΠΕΧΩ ΜΑΛΕΠΙ ΕΞΕΠ ΤΕΥ-
ΜΕΤΤΕΛΙΟC: ΕΥΥΜΕΚΕΚΕ
CΗΠ† ΕΥΛΗΝΙ ΜΜΕΤΑΠΟΙΩ
ΕΒΟΛΖΗ ΠΥΛΩΒΗΤΕΙ ΕΣ-
ΜΑΟΥΤ ΜΠ ΟΥΠΙC†C
ΜΠΦ†.

v. i. Quamobrem igitur; omisso principio verbi Christi, (: *omissis rudimentis religionis christianæ*) procedamus ad perfectionem ejus (: *ad graviores ejus partes*); non iterum jacentes fundamentum poenitentiae ab operibus mortuis, et fidei in Deum.

v. 2. ևն օտժաճս ընծարժեա
 ևն օտժաճս ճիշ: ևն օ-
 տաօն ընծարժեա: ևն
 օտժե ընծարժեա.

v.2. Et doctrinæ baptismi, et impositionis manuum, et resurrectionis mortuorum, et judicii æterni.

V. 3. ΠΕΙ ΚΕ ΘΥΣΕΙ ΔΕ ΤΕΠΝΑ- V. 3. Et hoc faciemus ...
ΕΙΣ ...!

Гл҃се.

4. 14. τελειών δε εστιν ἡ στήριξ τρυφῆς, των δια την ἔξιν τε παιδείαν γυναιμασμάτων έχοντων προς διακρίσειν καλῆς τε καὶ κακῆς. Cap. 6. v. I. διο αὐθεντες τε της αρχῆς τε χρεῖα λόγον, ἐπὶ την τελειότητα φρονιμίας· μη πάλιν θιμίζον καταβαλλόμενοι ματανοίας ἀπο κινήσιν ἐργῶν, καὶ πειρώς ἐπὶ θεῶν,

Thebaice.

Memphitice.

v. 14. † ὅρε δὲ εἴχορ ἅ
 νιτελῖος τε πηέτε εἴβε
 τὰρχεῖς ἀνοήτως
 ἡσυχθετηρίον εἴβετ-
 ὅτ. ἡσυχτὸς ἐπεμὶ ἐπ-
 ὤμβ† ἀππεσθἀνεγ πέμ
 ππετῶτος.

Cap. 6.

v. 1. εἴβε φαι ἐανχῶ ἡσων
 ἀπκαχὶ ἡτάρχη ἀπχῶ
 μαρεπὶ ἐπικακ ἡσερωτῶ
 ἀμωπ ἀν εκσεν† ἡτε σ-
 μεταποιδ ἐβολγὰ πηβη-
 οὐ ἐμωσῶτ πέμ σῶναρ-
 † ἐφ†.

v. 2. πέμ σῶσῶ ἡτε ῥανδῖ-
 ωις πέμ σῶλκωκ ἐκω-
 σῶ πέμ σῶλκωκ ἡτε
 πηρεμωσῶτ πέμ σῶκρι-
 κῶς ἡπενεγ.

v. 3. σῶσῶ φαι ἐπῶικγ ...

Grec.

v. 2. βαττωμένην διδάσκει, ἐπὶδιδάσκει τε χεῖρας, ἀναδιδάσκει τε νεκρῶν, καὶ κτελεῖ αἰώνιον. v. 3.
 καὶ τὸ τοῦ κρητομένην,

P

Basmurice.

Latine.

..... ὑποψαν·† μιν ὑπ-
 οσθρι ὑπνοσ·† εβδλ· δ·αι
 ყზჳნ ეზოჳნ ეცეჳნი:
 პეიეტერე ტეყზან ნაჳჳ-
 ნი ეპლაკჳჳ.

.... spinas et tribulos, inu-
 tilis est et proxima exsecra-
 tioni, cujus exitus erit ad
 combustionem (=: *combustio*).

V. 9. ΤΕΠΨΗΙ ΔΕ ΨΑΡΑΤΗ ΠΑΜΕΛΕ·† ΞΕ ΤΕΤΗΝΗ ΠΕΤΣΑΝΤ ΔΑΨΑ ΠΕΤΖΗΝ ΕΖΟΘΗ ΕΠΟΨΕΙ ΕΨΞΕΤΕ ΤΕΠΕΛ ΗΚΕΨΕΞΙ ΠΤΕΙΖΕ.

V. 9. Persvasi enim sumus de vobis, dilecti mei, vos esse meliores et vicinos salutis, licet ita loquamur.

V. 10. ΠΟΤΑΔΙΚΟΣ ΓΑΡ ΕΝ ΠΕ ΠΦ·† ΕΕΛΠΩΘΕΩ ΕΠΕΤΕ-
 ΖΩΩ ΜΙΝ ΤΑΤΑΝΗ ΠΤΑ-
 ΤΕΤΗΠΟΤΑΝΑΨΧ· ΕΒΔΛ ΖΜ
 ΠΕΨΛΕΝ: ΕΑΤΕΤΗΛΙΑΚΟΝΙ
 ΕΠΕΤΟΤΑΔΑΔ ΔΑΨΑ ΤΕΤΗ-
 ΔΙΑΚΟΝΙ.

V. 10. Non enim injustus est Deus, ut obliviscatur operis vestri et amoris, quem manifestavistis in nomen ejus, dum ministravistis sanctis, et ministratis.

V. 11. ΤΕΠΕΠΨΩΜΙ ΔΕ ΕΤΡΕ ΠΟΨΕΕΙ ΠΟΨΕΕΙ ΑΨΑΝΨ· ΕΒΔΛ ΠΤΕΙ ΣΠΟΨΑΝ ΠΟΨ-
 ΑΤ...

V. 11. Cupimus autem, ut unusquisque demonstret idem studium

 Grace.

V. 8·II. ακανθας και τριβουλος, αδονικμος και καταρας σπινος, ης το τελος ης καυσις. V. 9. πει-
 σισμωμ δε περι υμων, αγλατη, τα κρειττονα και εχμενα εντηριω, ει και ιτω λαλουμεν.
 V. 10. ου γαρ αδνος ε θεος, επιλαθιδει τα εργα υμων και της αγλατης, ης επιποξωθι εις το ενεμα

Cap. VI, 8 - II.

Thebaice.

Memphitice.

....ήρλκωον-† πεμ ραν-
 σοτρι οα-τωα πε οαορ
 υβεντ επσδρσσι φνέτ-
 ετεγδσάε παωωπι έπροκρ-
 υ.

V. 9. περρυντ δε θντ εθβε
 θηποσ πεμμεπρα† βεν
 πνετσωτι πεμ πνετ-
 βεντ έπισσδαι ισσε δε
 τεπερ πκεσδαι άπαιρη†.

V. 10. παρεγδι ήζονσ παρ αν
 πε φ† γε ήτεγερπκωβω
 άπετεργωβ πεμ πσιςι
 ήτετεπαταπη θαι έτα-
 ρετεποσσηρς έβολ βεν
 πεγραν έάτετεγμεωωι
 ήνιαγτιος οαορ τετεπ-
 γεωωι οη.

V. 11. τεποσωω δε ήτε ποσδι
 ποσδι άμωτεπ οσσηρ
 έβολ ήταισποσδη

Grace.

αυτα, διακονησατε τοις άγιοις και διακονητες.
 ευδοκουνσαι σκεδην

v. 11. επιθυμιαν δε, φκαρον υμιν την αυτην

Cap. VI, 15 — VII, 5.

Basmurice.

Latine.

- v. 15. αὖτις πειθεῖται πρὸς τὸν θεόν. v. 15. Et sic consecutus
 εὐχόμενος ἐπαγγελίας. est promissionem.
- v. 16. πῶς γὰρ ὡς αὐτοὶ ὁμοῦς ἔσονται. v. 16. Homines enim jurant per
 ὅσα παλαιὰ ἔστιν ἐν
 ταῖς περὶ παλαιῶν.
- v. 17. ὅτι περὶ τοῦτο εἶπε ὁ θεὸς. v. 17. Qua in re abundantius
 οὕτως ταῖς ἐπαγγελίαις
 ὡς ἐν ταῖς ἐπαγγελίαις ἐπεμύνηται ἐν
 αὐτῇ.
- v. 18. ὅτι διὰ τὴν ἑκείνην ἡ
 παλαιὰ περὶ τοῦτο
 εἶπε ὁ θεὸς ἐν
 ταῖς περὶ τοῦτο
 ἐν τῇ ἐκείνῃ.
- v. 18. Ut per duas res immutabi-
 les, in quibus fieri non po-
 test, ut mentiatur Deus, ha-
 beamus nos consolationem
 firmam, qui confugimus ad
 obtinendam spem nobis pro-
 positam.

Grace.

Cap. VI, 15 — VII, 5. καὶ ὅτις μακροθυμίας ἐπέμνηται τῆς ἐπαγγελίας. v. 16. ἀνθρώποι μὲν γὰρ
 κατὰ τὴν μακροθυμίαν, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πείρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος. v. 17. ἐν
 ἡ περισσοτέρῳ βουλευμένῳ ὁ θεὸς ἐπιδείξει τοῖς κληρονομοῦσι τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμεταβίβητον τῆς βουλῆς

Cap. VI, 15 — VII, 5.

Thebaice.

Memphitice.

v. 15. οτοϋ παρη[†] ἐταγῶσ[†]
 ἡζη[†]τ ἀτοτ[†]ϋ γαϋ[†]νη ἐ-
 νικω[†]ϋ.

v. 16. νικω[†]ει μεν παρ γα[†]
 ωρκ παρ[†]ρεν νικω[†]ϋ[†] ἐρω-
 οτ οτοϋ νικω[†]κ ἡδη[†]τι-
 λογ[†]τιὰ νικε[†]ν ο[†]ττα[†]ρο
 νωσ[†] πε πᾶ[†]ναϋ.

v. 17. ἡζη[†]ρη δε βεν φαι ἡ-
 ζου[†]δ ἐρε φ[†]τ ο[†]ω[†]ϋ ἡ[†]τα-
 με νικ[†]ληρο[†]νο[†]μο[†]ς ἡ[†]τε
 νικω[†]ϋ ἐ[†]με[†]τα[†]θο[†]σ[†]ῶ[†]τε[†]β
 ἡ[†]τε πε[†]ρ[†]σ[†]ο[†]β[†]η[†] α[†]χε[†]ρ[†]με[†]σι-
 της βεν ο[†]ᾶ[†]ναϋ.

v. 18. ζην[†]α ἐβ[†]ολ[†]ζι[†]τε[†]ν ζ[†]ω[†]β
 β[†] πα[†]θο[†]σ[†]ῶ[†]τε[†]β η[†]αι ἀ[†]τε[†]ᾶ-
 μο[†]ν[†]ω[†]χο[†]μ[†] ἡ[†]τε φ[†]τ ζε[†]με[†]τ-
 πο[†]τ[†] ἡ[†]β[†]η[†]το[†]ς ἡ[†]τε[†]ν[†]χω
 πα[†]ν ἡ[†]ο[†]τ[†]νο[†]μ[†][†] ε[†]σ[†]χο[†]ρ β[†]
 η[†]ἡ[†]τα[†]σ[†]φ[†]ω[†]τ β[†]α[†]ρο[†]ϋ ἐ[†]ᾶ-
 μο[†]ν[†] ἡ[†]τ[†] ζε[†]λ[†]π[†]ι[†]ς ε[†]τ[†]χ[†]η
 παρ[†]ρεν.

Græce.

ἡ[†]τα[†], ἐμμετρεῖται ἐρε[†]. v. 18. ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμειψέται, ἐν ὧς ἀδύνατον ψευθεῖσθαι
 εἶναι, ισχυρὰν παρακλήσιν ἐχέμεν ἐν καταφυγόντις κρατῆσαι τῆς προκείμενης ἐλπίδος.

Basmurice.

Latine.

V. 19. ΤΕΙ ΕΤΥΩΟΘ ΠΗΝ ΕΥΛΗΙ
 ΠΘΕ ΠΑΥΖΑΤΩΗΛ ΠΤΕ¹⁾
 Π...ΤΧΗ ΣΑΡΕΧΑ...
 ΗΥ: ΕΣΠΗ... ΔΠ ΖΟΥΝ
 Α..... ΠΕΤΑΟΛΑ.

V. 19. Quæ est nobis velut an-
 chora animæ
 ad interiora
 velaminis.

V. 20. Δ ΠΕ ΠΡΟΔΡ'.....
 ...Π ΕΡΑΥ
 ΤΖΑΞΙC

V. 20. præcursor

 ordinem.

Cap. 7.

Cap. 7.

V. I. ΠΕΙ Α..... ΠΡΡ.....
 ΗΗΒ ΠΕΙΠ-
 ΤΑΥ..... ΠΑΒΡΑΖΑΕΙ
 ΤΥ ΕΒΟΛ
 ΟΛΑ.....

V. I. Hic rex
 sacerdos occurrit Abra-
 hamo a

V. 2. ΔΕΙ⁶⁾. Τ... ΕΗΤ
 ΠΗΥ ΕΒΟΛ ΖΗ⁷⁾... ΕΠΙ ΠΙΛΙ:
 ΑΥΔΡΗ ΕΠ ΠΥΔΑΤΑΖΕ-

V. 2. dedit decimas ex
 opibus omnibus: qui primum
 dicitur rex justitiæ, deinde

Græc.

V. 19. ἢν ὅς ἐγκυραν ἔχοντες τῆς ψυχῆς ἀσφάλει τε καὶ βιβλίαν, καὶ εἰσπνεύμενην εἰς τὸ σωτῆρον τοῦ κα-
 τατάσματος, V. 20. ἔτι προδρομὸς ὑπὲρ ἡμῶν εἰσλήδιν ἰσῆος, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδεκ, ἀρχιερεὺς
 γένεσιμος εἰς τὸν αἰῶνα. Cap. 7. οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδεκ, βασιλεὺς Σαδὴμ, ἱερεὺς τε θεοῦ τε

Thebaice.

Memphitice.

V. 19. θαι ἐτεήταν ἕμαθ
 ἕφρη† ποταχάλ ἡτε
 τεψυχῆ εἰοι ἡατ
 ψαψτοχορ εἰταχρηοτ
 οχορ εἰηδᾶ ἐδοχη ψα
 ηηετσαδοχη ἡτε ηικα-
 ταπετασεια.

V. 20. ηικα ἐτα ἡς ψε ἐδοχη
 ἔροψ εἰοι ἕπροαροειος
 ἐχρηι ἐχωπ ἐαψωπι
 εἰοι ἡαρχῆερετς ψα
 ἐπερ κατὰ τταδῖς ἕ-
 μελχισεδεκ.

Cap. 7.

V. 1. παι μελχισεδεκ παρ
 ποτρο ἡτε σαλμει: ποτ-
 ηβ ἡτε φ† ετδουσι: φηέτ-
 αψὶ ἐβολ ἐχρηε αβρααει.
 εἰηδᾶτασθα ἐβολχα πτω-
 χι ἡτε ποτρωοτ: οχορ
 αψειοτ ἔροψ.

V. 2. φηέτα αβρααει φεαυρε-
 ιητ παψ ἐβολθεν επχαι
 ηιβει: ἡταψ ἡχωρη μεν

Greece.

ἔφισα, ὃ συναντήσας Ἀβραάμ ὑποστρεφόμενι ἀπὸ τῆς κοίτης τῶν βασιλέων, καὶ εὐλογῆσας αὐτόν,
 ν. 2. 4 καὶ δικάτην ἀπὸ πάντων ἐμνηστῶν Ἀβραάμ, τρέτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης,

Basmurice.

εγ γε περρὸ πταικεο-
στην: μνησος δε περρὸ
πσαληαι: ετε πει πε περ-
ρα πτηρηνη.

Latine.

vero rex Salem, quod est:
rex pacis.

V. 3. ογατ ιωτ πε: ογατ-
μεοα πε: ογατμεχι εξω-
μεισι πτηγ πε: μη αρχη
ζη πεγρσοα: οαδε ραν
ητε πεγρσοα: εγτεπ-
των επισηλι επιποατη
εγρσοα ποστηνι γαρενρ.

V. 4. πτετποα πε οαεγ-
πδατ πε πει πτα αβρα-
ραμ πατριαρχεις τη-
μνητ ηηγ εβοαρη πεγ-
ρσολ.

V. 5. πε εβοα μη ρη πεγρρε
πλεγειετχιετμετοστην
οαπητη μμεα ποαεπ-
τωλη

V. 3. Sine patre, sine matre, nec
dici potest genealogia ejus,
neque initium dierum, ne-
que finis vitæ ejus; similis
filio Dei, manet sacerdos in
æternum.

V. 4. Contemplamini, cujus qua-
litis (*animo perpendite, quantus*)
sit hic, cui Abrahamus patri-
archa decimas dedit ex præ-
da sua.

V. 5. *Il quidem, qui sunt ex filiis*
Levi, accipientes sacerdoti-
um, habent mandatum ..

Cap. VII, 8-13.

.... μμεα πε γαα.. πε-
λεμνητ: ρα πμε ε.....
εαελεμνητ γε γανρ.

.... mortales deci-
mas: illic testimoni-
um perhibetur, quod vivat.

Græce.

επειτα δε και βασιλευς Σαλημ (εστι, βασιλευς ιερουσαλμ), v. 3. αταρ, αμνητ, αγενιαλογητος,
μητε αρχην ημερων, μητε ζωης τελος εχων, αφομοιωμενος δε τω ιωω τι θεο μνη ιερου εις το διηνεκες.
v. 4. θεωρετε δε πλημους ουτος, ε και δικατην Αβρααμ εδωκεν εκ των ακροβητων, ε πατριαρχεις.

Thebaice.

Memphitice.

ἔχατοαζμεϥ ζε ποτρο
 ἦτε Ἰμεθελι: μεπεσσις
 δε ζε ποτρο ἡσαλναι: ἔτε
 φαι πε ποτρο ἦτε Ἰχι-
 ρηνη.

V. 3. οὐάτιωτ πε οὐάτιμα
 πε οὐάτσαζι ἔχωα
 ἦταϥ πε ἔμοπτεϥ ἀρχη
 ἦζροα οὐάε ἔμοπτεϥ
 βαε ἡωηβ ὑτεπῶητ δε
 ἐπωηρι ἐφ-Ἰγωπ ἡοηηβ
 ωα ἐβολ.

V. 4. ἀπαζ δε ζε οὐάϥ ἔμειν
 πε φαι ἔταϥ Ἰρελητ παϥ
 ἦζε ἀβρααε ἐβολβεν πι-
 σωτη ἦταϥ πιπατρίαρ-
 χης.

V. 5. οὐοζ πι ἐβολ μεν βεν
 πιωηρι ἦτε λεσι ἐπαβι
 ἦ-Ἰμετωηηβ οὐοη ἐπτο-
 λη

Cap. VII, 8-13.

... ἔχατοαζ σεβι ἦζαπρε-
 μα-Ἰ ἐπιμα δε ἔτεμματ
 σεερμεθρε βαροϥ ζε
 ϥοηβ.

Grecce.

v. 5. καὶ αἱ μὲν ἐκ τῶν ὕμνῶν λέγουσιν τὴν ἱερατικὴν λειτουργίαν εἰσὶν οὕτως . . . Cap. VII,
 8-13. v. 8. καὶ αὐτὸς μὲν δίκας ἀποδιδόντων ἀνθρώποις καταβάντων· ἐκεῖ δὲ, μαρτυρούμενος ὅτι ἔχ.

Basmurice.

Latine.

v. 9. ἀὼ εἶπρε πᾶσα
 ρι ὡς κελεύεις ὅ
 ὡς... .. μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ
 ὡς αὐτοῦ.

v. 9. Et dicam, in Abraha-
 mo etiam Levi
, decimatus est in eo.

v. 10. εἰ γὰρ παρ ρι τῇ
 ἀπεφωτῇ πτελεῖται
 εὐαγγελιστὴς ποῦ μελχισεδ-
 εκ.

v. 10. Adhuc enim erat in lum-
 bo patris sui, quum obviam
 iret Abrahamo Melchisedecus.

v. 11. περὶ ποσὶν δὲ ὡς
 πτελεῖται ἡ πλῆθυσ
 πλὸς γὰρ ἀφ' οὗ ποσὶ
 οὗτος: πῶς οὖν τε-
 χνία εἰσφύσῃ ποῦ κε-
 οὖν κατὰ ὁ δὲ
 μελχισεδεκ: ἀὼ πε-
 ρτελεῖται κατὰ τὰ
 οὗτος πατρὸς.

v. 11. Si autem perfectio foret
 per sacerdotium Levi, popu-
 lus enim accepit legem sub
 eo, quid igitur opus esset,
 alium fore sacerdotem secun-
 dum ordinem Melchisedeci,
 nec dici secundum ordinem
 Aaronis?

v. 12. ἡ τελευτῶν γὰρ
 ἐβόλῃ πτελεῖται: ὡς
 ἀπὸ πε εἶπρε οὖν ὡς
 πῶς ἀποφασίσ.

v. 12. Transferendo enim sacer-
 dotio, necesse etiam est, mu-
 tatio fiat etiam legis.

v. 13. περὶ γὰρ ποῦ
 εἶπρε ..

v. 13. De quo enim hæc dicun-
 tur ...

Græce.

v. 9. καὶ (ὡς εἶπρε αὐτὸς) ὅτι Ἀβραὰμ καὶ Λεὼ ὁ δούλος λαμβάνων διδασκάλους
 εὐαγγέλιον πατρὸς σου, ὅτι, συνήγαγεν αὐτὸν ὁ Μελχισεδεκ. v. 10. ἐν γὰρ ἐν τῇ
 περὶ τῆς ἱερωσύνης ἥ, (ὁ λαὸς γὰρ ἐκ αὐτῆς ἐκκομίσθη) τίς ἐστι γὰρ, κατὰ τὴν ταύτην Μελχισεδεκ

Thebaice.

Memphitice.

v. 9. οτοϋ εφρητ̄ ἡουααχ
 ἐχοϋ εϋβε αβρααμ οτοϋ
 λεϋ Ϸωϋ φηῖπαϋδ̄ π̄
 Ϸαηρεματ̄ αϥτ̄ρεμητ̄.

v. 10. ἐτι γαρ παϥ Χη βεν
 τ̄τ̄η ἡτε πεϥιωτ̄ πε
 ἔταϥ ἔβϱλ ἐϷραν ἡξε
 μελΧισεδεκ.

v. 11. ἐπε οϷη οϷακ βε εβϱλ
 ὡροπ Ϸιτ̄η τ̄μ̄ητοϷηηβ
 ἡλεϥει ἡλαος γαρ ἡταϥ
 Ϸι πομοϷ ϷωκωϷ: πε οϷ
 πε τεΧριδ̄ ετρεϥτωοϷη
 ἡδε κε οϷηηβ̄ κατ̄α τ̄αδ̄
 Ϸις μελΧισεδεκ: αϷω
 ἡσετ̄μ̄αοϷ κατ̄α τ̄τα
 Ϸις παδρ̄ωπ.

v. 12. Ϸεῖ πτρεϥπωωπε γαρ
 εβϱλ ἡτ̄μ̄ητοϷηηβ ϷαηϷ
 οπ̄ ετρε οϷηπωωπε ὡωπε
 ἐπκεπομοϷ.

v. 13. πετ̄αϷω γαρ ἡπαι
 εβϱλ ἡταϥ

v. 11. ιϷξε μεν οϷη παρε
 ἡϷακ ἐβϱλ ὡωπ πε ἐβϱλ
 Ϸιτεπ̄ τ̄μετοϷηηβ ἡτε
 ἡλεϥτ̄ηϷ ἔταϷτ̄ πομοϷ
 γαρ ἐπ̄ηλαοϷ Ϸωωτ̄ς ιε
 πετ̄Χριδ̄ οϷ τε κατ̄α τ̄
 ταϷις μελΧισεδεκ εϷ
 Ϸρεϥτωηϥ ἡξε κεοϷηβ̄ οϷ
 οϷ ἔπεϷοϷ αη Ϸε κατ̄α τ̄
 ταϷις ἡδ̄αρ̄ωπ.

v. 12. εϷηλαοϷῶτεβ̄ γαρ ἐβϱλ
 ἡτ̄μ̄ητοϷηηβ: βεν οϷδ̄
 πατ̄κη ὡωρε οϷαϷῶτεβ̄
 ἐβϱλ ὡωπ̄ ἐπκεπομοϷ.

v. 13. φη γαρ ἔτοϷω ἡπαι
 εβ̄ηητ̄ϥ ...

Grecce.

ἕτερον ἀνοτάτω ἱερὸν, καὶ ἡ κατὰ τὴν τοῦτον Ἀαζὴν λεγόμεν· v. 12. μετατίθεμαι γὰρ τῆς
 ἱερουδῆς, εἰ πωλύνῃς καὶ ὅμοι μεταθεῖς γίνεται. v. 13. εἴ δὲ γὰρ λεγεται ταῦτα ...

..λα κα... .. ψα αeterna.
επερ.

- v. 17. ¹⁰⁾ σεελα... γαρ ρα- v. 17. Testatur enim de eo: tu
ραϋ γε η'τακ πε¹¹⁾ π..ηηδ
ηψαεπερ δαξικ ε-
μελχ.....
v. 18. ας οαωσϋ γαρ ¹²⁾ ψ... v. 18. Abrogatio enim fit primi
..ψαρπi πεπταδην ετθε
τεςμεετατδωε μεν τεσ-
μεετατπαδρε.
v. 19. μενε ππολεος γαρ ρακ v. 19. Nihil enim lex perfecit,
λαατ εβολ: ηει δε ερραπ
ετρηελπισ ετσαπτ. τει
εβολ ριταατς εππαρωπ
ερραπ επφ'f.
v. 20. αςω αζειν αηηψ εηη v. 20. Et absque jurejurando.
μεν γαρ αςωωπi πασηηδ
¹³⁾ ηψαεπερ αζειν αηηψ.
Nam illi quidem facti sunt
sacerdotes in perpetuum sine
jurejurando.
v. 21. ηει δε ρη οααηηψ εβολ v. 21. Hic autem cum jurejuran-
ριταε πετρωμεεωσ πηη:
ζε αιδωσ ωλκ αςω ηεινα-
ελρτηη επ γε η'τακ ηε
πασηηδ ψαεπερ.

Græc.

- Cap. VII, 16 — X, 22. ... αλλα κατα δυναμιν ζωης αναταλτε. v. 17. μαρτυρει γαρ¹⁰⁾ οτι ου ιερους
εις του αμνα κατα την ταξιν Μελχισεδεκ. v. 18. αδιτησ μεν γαρ γινεται προαγασης εντελης,
δια το αυτης αδιτησ και ανωφελος v. 19. (εδει γαρ ετελειωσεν ε νομος) ετισημωη de μεριττουσ

Cap. VII, 16—X, 22.

Thebaice.

ἀλλὰ τῶμ ἐπιωνῶν ὡς
ἐπερ.

V. 17. σερεμνῖρε γαρ ὕδαρος·
ξε πτοκ πε ποσνῆνδ. ὡς
ἐπερ κατὰ τταδῖς ἐ-
μελχισεδεκ.

V. 18. ἀτ οὐαωγ γαρ ὡσπε
ἡτῶορπ ἡπτολῆν ἐτθε
τεσμεπτατόμ ἐπῖ τεσ-
μῖπταπνογρε.

V. 19. ἐπε πποαος γαρ ξεκ
λαδῶ ἐβολ· πει δὲ ἐρῶνῖ
πθελπῖς ἐτσοτῖ. ται
ἐβολζνιτοστς ππαζωπ
ἐρῶνῖ ἐπποατε.

V. 20. ἀω ξε ποαεγ ἡπααγ
πῆ ἐπῖ ἀπῶωπε ἡοσνῆδ
ἡοαεγ ἡπααγ.

V. 21. παῖ δὲ πτογ ρῖ ὀ-
ααγ ἐβολζνιτῆ πεττω
ἐμμογ ξε ἀπζοεῖς ὡρῖ
ἀτω πεγπαρζῖτηγ ἀπ· ξε
πτοκ πε ποσνῆνδ ὡς
ἐπερ.

Memphitice.

ἀλλὰ κατὰ οὐαομ ἡτε
οὐαπῶ ἡατῶωλ.

V. 17. σερεμερε γαρ ὕδαρος
ξε ἡσοκ πε φοσνῆδ ὡς
ἐπερ κατὰ τταδῖς ἐ-
μελχισεδεκ.

V. 18. οὐαωαγ μεπ γαρ ἐππα-
αωπῖ ἡπτολῆν ἡρῶνῖ·
ἐπθε τεσμεπτασθεπῆς.
πεμ τεσμεπτατῖρῶν.

V. 19. πποαος γαρ ἐππεγξεκ
ρῖ ἐβολ· πμωπτ δὲ πῖ
ἐσοτῖ πε φαι ἡτε οὐρελ-
πῖς ἐτσοτῖ φαι ἐτεππα-
αωπῖ ἐφῖ ἐβολζνιτοτῖ.

V. 20. οὐορ κατὰφρῆ· ἡτε
ἀτῶπε ἀπαγ ἀπ πῆ μεπ
γάρ ἀπῶωπῖ ἡοσνῆδ ἀτ-
ῶπε ἀπαγ.

V. 21. φαι δὲ ἡσογ πεμ οὐδ-
αγ ἐβολζνιτεπ φηετ-
αῖεμμογ παγ ξε ἀφωρῖ
ἡξε ἡσο οὐορ ἡπεγῶαμε
ἡρῶνῖ ξε ἡσοκ πε φοσνῆδ
ὡς ἐπερ κατὰ τταδῖς ἐ-
μελχισεδεκ.

Græce.

ἐλπίδος, δι ἧς ἐγγιζομέν τῷ θεῷ.

ἐρμωμοσίας εἶναι ἱερὸς ὑγιγνοτός·

μυσιος, καὶ ὁ μεταμειλῆσθεται·

V. 20. καὶ καθ' ὅσον ἡ χεῖρ ἐρμωμοσίας. (δι' αὐτὴν χεῖρ

V. 21. ὁ δὲ μετὰ ἐρμωμοσίας διὰ τὴν λογιστὴν πρὸς αὐτοὺς ἡμῶς

καὶ ὁ μεταμειλῆσθεται· σὺ ἱερὸς εἰς τὸν πῶα κατὰ τὴν ταῖν τε Μελχιζεδεκ·

Basmurice.

Latine.

V. 22. ΚΑΤΑ ΤΕΙ ΘΑΤ ΔΕ Δ ΙΟ
 ΨΑΠΠΙ ΠΩΠΕΤΩΛΙ ΠΤΑΙΔ-
 ΘΗΚΗ ΕΤΣΑΠΤ.

V. 22. Juxta hanc qualitatem au-
 tem Jesus factus est sponsor
 foederis melioris.

V. 23. ΔΩ ΠΗ ΕΠ ΔΥ ΔΤΑ ΕΛ
 ΟΥΗΗΒ ΕΒΟΛ¹⁴)...ΟΥ ΕΒΟΛΧΕ
 Ε... Ε... Ε... ΕΠΕ Ε...

V. 23. Et illi quidem plures facti
 sunt sacerdotes ex illis, prop-
 terea quod eos ...

V. 24. ΕΙ ΔΕ ΠΤΑΗ... Ε...
 ΨΑΠΠΕΥ... Ε... ΠΤ...
 ... ΩΠΕΠ ..

V. 24. Hic vero æternum

V. 25. ...ΣΑΠΘΟΥ...
 ...
 ΕΥΣΕΜΜΙ... ΟΥ.

V. 25. Potest

 supplicandum

V. 26. ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ¹⁵) ...ΕΠΙ
 ΠΕΤΠΡΕ¹⁶) ΒΑΔΥΗΤ
 ΠΑΤ ΕΥΣΑΥΗΟΥΤ...
 .ΟΒΕ ΠΙΕ¹⁷) ΕΑΥ..CΙ ΕΠ..
Π.

V. 26. Pontifex talis decebat
 innoxius
 separatus omnibus
 et sublimior factus ...

V. 27. ΠΕΙ ΕΤΕ ΠΤΕ....ΓΗ Ε-
 ΜΠΙ... ΠΠΕΑΡΧΙΕΡΕΥΣ
 ΠΨΑΥΤΑΔΑ ΕΥΛΗΙ ΥΑ

V. 27. Qui non habet necesse
 quotidie ut pontifices, qui
 offerunt (*offerre*) pro peccatis

Græce.

V. 22. κατὰ τοσούτου μεγέθους διαθήκης γίγνεται εγγύς ἔχεις.
 γιγνομένης ἱερῆς; δια το θανάτου καλυπταί παραμικρῶν
 αἰωνῶν, ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερουργίαν

V. 23. καὶ ὁ μὲν πλείονες εἰσι
 V. 24. ὁ δὲ, δια το μᾶλλον αὐτοὺς εἰς τοὺς
 V. 25. ὅθεν καὶ σφίσι εἰς το πᾶντοίς δοκεῖται τὰς

Thebaice.

Memphiticæ.

V. 22. ΚΑΤΑ ΤΑΙΜΕΙΝ ΔΥΩΩΠΙ
 ΗΞΕ ΙΗΣ ΕΠΩΥΩΠΙ ΗΤΕ
 ΟΥΔΙΔΘΗΚΗ ΕΣΣΑΤΠ.

V. 23. ΟΥΟΥ ΠΗ ΜΕΠ ΔΥΩΩΠΙ
 ΗΟΥΗΒ ΕΥΕΡΑΥΜΕΝΩ ΕΘΒΕ
 ΧΕ ΔΡΕΦΜΟΤ ΧΩΙ ΕΜΜΑΩΤ
 ΕΘΥΙ ΔΠ.

V. 24. ΦΑΙ ΔΕ ΥΠΑΘΥΙ ΨΑΕΠΕΥ
 ΔΥΘΙ ΗΤΜΕΤΟΥΗΒ ΠΟΤΕ-
 ΨΕΠ ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

V. 25. ΕΘΒΕ ΦΑΙ ΟΥΟΠΩΧΟΜ
 ΕΜΜΟΥ ΕΠΟΥΜΕ ΗΣΗΟΥ ΠΙ-
 ΒΕΠ ΠΠΝΕΠΠΗΟΥ ΨΑ ΦΤ
 ΕΒΟΛΥΙΤΟΥΤΥ ΕΥΟΠΣ ΗΣΗ-
 ΟΥ ΠΙΒΕΠ ΕΥΡΕΥΣΕΜΙ ΕΥ-
 ΡΗΙ ΕΧΑΟΥ.

V. 26. ΟΥΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΠΑΡ Ε-
 ΠΑΙΡΗΤ ΕΠΕΥΣΑΚΩΟΥ ΠΑΠ
 ΕΥΤΟΥΘΗΟΥΤ ΠΑΤΠΕΤ-
 ΨΑΟΥ ΠΑΤΩΩΥ ΕΥΦΑΡΧ
 ΕΒΟΛ ΠΠΙΡΕΥΕΡΠΟΒΙ ΟΥΟΥ
 ΔΥΘΙΣΙ ΣΑΠΩΩΠΙ ΠΠΙΦΗΟΥΙ.

V. 27. ΦΑΙ ΕΤΕ ΕΜΜΟΠ ΔΠΑΓΚΗ
 ΤΟΙ ΕΡΟΥ ΕΜΜΗΠΙ ΕΦΡΗΤ
 ΠΠΙΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΠΗΕΨΑΥΕΠ

Græc.

προσάρχοντας δι' αὐτὰ τὰ θεῶν, πάντοτε ζῶντες ἐν τῷ εὐτυχίῳ καὶ ἀντὶ αὐτοῦ, V. 26. τοιοῦτος ὁ γὰρ
 ὅμιλος καὶ ἐστὶν ἀρχιερεὺς, θεῶς, ἀκακός, ἀμαρτωλός, μετὰ τὴν ἀμαρτίαν, καὶ ὑψηλός
 πρὸς τὴν πρᾶξιν ὑπομένει V. 27. ἐς οὐκ ἔχει κατ' ἡμέραν ἀνομήν, ὥστε οἱ ἀρχιερεῖς, πρῶτον

Basmurice.

πνευσι πηρησσια πω-
ρεπ: μπκος ρα παπλας
πει γαρ αφειγ ποςαν
εαυταλα εζηλι.

Latine.

propriis sacrificia prius, et
deinde pro iis, quæ populi
sunt. Hoc enim fecit semel,
dum seipsum obtulit.

v. 28. ππος γαρ ψαγκασ-
ιστα ηζηρωμε ποτηνβ
εαυσαν ρωσ ρη σμετ-
ατδωμ: πωρει δε πταγ
πτε πωμδ ετε μπκος
ππος πωηλι πε ετηκ
εβωλ. πωρεπρ.

v. 28. Lex enim constituit ho-
mines sacerdotes, existentes
ipsos in infirmitate (ο: *infirmi-
tate laborantes*), verbum au-
tem illud baptismi, quod post
legem, filium perfectum in
æternum.

Cap. 8.

v. I. πκεφαλεον δε ππετασ-
χωμμεα π: σταντην
μμετ ποταρχιερεσ π-
ειμινι πει πταγρμος
ρη τωπαμ μπεθροος
πμετπαδ ρη πεττασι.

Cap. 8.

v. I. Summa autem eorum, quæ
dicuntur, est: habemus pon-
tificem ejusmodi, qui sedit
ad dexteram throni majesta-
tis in supremis.

v. 2. πλιτοαργιος ππετασδβ
μπ τεσκρη μμεει τε-
πτα πδς πησσεμμεας δωι
πλωμει επ.

v. 2. Minister sanctorum et ta-
bernaculi veri, quod fixit
Dominus et non homo.

Græce.

ἐπὶ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσιᾶς ἀναφέρειν, εἰς τὰ τῶν τε λαῶν τότε ὅταν ἐποιήσῃ ἑωσπῆ, ἑαυτοῦ
ἀνενεγκῶν. v. 28. ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθιστᾷ ἀρχιερεῖς, ἐχόντας ἀσθενείαν· ὁ λόγος δὲ τῆς
ἐκκλήσιας τῆς μετὰ τὸν χρόνον, ὅσον εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένων. Cap. 8. v. I. κεφαλαίου δὲ

Thebaice.

Memphitice.

απαγαγοσσι ἐζηρη ἡπα-
ρη ἐξεν ποσποβι ἐλεην
ἐλεωσας μεπενσως παρ-
ῖνι ἐξεν παπιλαδς φαι
ταρ αφαικυ ἐαφενq ἐπαυσι
ἡσσαν.

- V. 28. πινομος παρ πααχω
ἡζαηρωμι ἡπιαρχῆρενς
ἐασηπτοσ παυσι ἐλεατ
πιααχι δε ἡτε πιἀπαυ φαι
ετααπαυσι μεπενσα πι-
νομος qταρο ποσπηρι
εγζηκ ἐβωλ παῖπενq.

Cap. 8.

- V. I. πικεφαλεον δε ἐξεν πη-
ἐτεπχωἐλεωσας οσαρχη-
ἐρενς παρ ἐπαιρη ἡτεπ-
ταπ ἐλεατ φῆ ἐτααρη-
σι σα οσῖπαε ἐπῆροπος
ἡτε ἡμετηπαυ ἡτε πη-
φνοσῖ.

- V. 2. ἡρεαφααυεν ἡτε πηεθ-
σαδβ πεε ἡτε ἡσκπη
ἐλεην θηῆτα πῶς τααρος
οσαρ ρωμι ἀπ.

Græce.

ἐπὶ τοῖς λειτουργοῖς, τοῖσιν εἰχόμεν ἀρχιερεῖ, ὃς ἐκαθίστη ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ μεγάλου τοῦ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς, V. 2. τὴν ἁγίαν λειτουργὸς καὶ τῆς πατρὸς τοῦ ἀληθοῦς, ὃς ἐπέκειν ὁ κυριος, καὶ
αὐτὸς ἀρχιερεὺς.

R

Basmurice.

v. 3. ἄρχιερεὺς ¹⁸⁾ .. ρ νιμ
 νῳατ μμοϋ εταλα
 ζι θςια ζι... ..
 .. ἀγίτη δε πει εκω...
 ... μπετεϋ ταλαϋ.

v. 4. μεν ... υωσπ .. εϋ
 ... πκερ ... ἀππ... ζ ...
 ππομοϋ.

v. 5. ψι ζη οςματ ...
¹⁹⁾ ... βς πτε πατην ²⁰⁾ ..
 ταην ²¹⁾ πταυμεϋ .. μωϋ-
 ρης ²²⁾ εϋπαξε. εβδλ πτε-
 ρκηπν ²³⁾ ρα.. παρ περηϋ
 εκρταμια πκερπν νιμ
 κατα πτηνωϋ πταυτα-
 μακ ελαϋ ζιζεελ πταϋ.

v. 6. ἦ ποϋ δε ἀρχι πρῆϋνη-
 ψι εϋψαβι πθν ἀπ επι-
 μεσιτης πε πταδιαθηκν
 ετσαπτ τει πταυμεν-
 τς εκειν ζιπελλητ εϋ-
 ραπτ.

Latine.

v. 3. Pontifex enim omnis
 ad offerenda sacrificia
 pro necesse vero est
 hunc etiam quod of-
 ferat.

v. 4. quidem
 legem.

v. 5. in exemplo cælesti-
 um, quemadmodum annun-
 tiatum est Mosi, absoluturo
 tabernaculum. Vide enim
 inquit, facias omnes res ad
 exemplum, quod ostensum
 est tibi in monte.

v. 6. Nunc autem sortitus est mu-
 nus tanto præstantius, quan-
 to etiam sponsor est foederis
 præstantioris, quod sancitum
 est promissionibus meliori-
 bus.

Græce.

v. 3. παρ γὰρ ἀρχιερεὺς ἐστὶν προσφορὰν θυρὰ τε καὶ θυσιὰς καθίσταται· διὸ ἀναγνώσκοντες, ἔχον τι καὶ ταύτην
 ὡς προσενέγκειν. v. 4. εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδ' αὖ ἂν ἦν ἱερεὺς, οὕτως τῶν ἱερῶν τὴν προσφορὰν
 κατὰ τὸν νόμον τὰ θυρὰ. v. 5. (ὅτιναις ὑποδείγματ' καὶ σκία διατρεῦσαι τὴν ἐκράσιον, καθὼς

v. 7. παλε ἴσθαρ γαρ ὡσοι
 ἀξεν λικι παρνεσινι εν
 πε πσα πμε π'τμεϛβ.

v. 7. Si enim primum sine culpa
 fuisset, non quateretur lo-
 cus secundi.

v. 8. εϛβε ἀλικοι γαρ ελαϛ
 εϛχαιμεϛς κε ρεϛτεϛ
 οϛαϛηηϛοϛ πηϛ πεξε
 ᾗϛ: ταϛαικ εβωλ εϛεϛ
 πηι μπηηλ εἰπ πηι πιοϛα
 ποϛαϛιθνηκη ἡθερρι.

v. 8. Incusans enim eos dicit:
 ecce dies venient, inquit Do-
 minus; quum perficiam su-
 per (s: *pangam cum*) domo Is-
 raelis et domo Judæ foedus
 novum.

v. 9. κατὰ ταϛιθνηκη εν π'τ-
 αιεϛ εἰπ πεϛια ἴ ρη πε-
 ροϛ π'ταϛιμεϛρι π'τεϛ-
 οϛα αιεντοϛ εβωλ ρη
 π'κεϛρι π'κηεϛ κε μιοϛαϛ
 ρη ταϛιθνηκη ἀπακ ρω
 δ'αιαε. .λαϛ πεξε ᾗϛ.

v. 9. Non secundum foedus, quod
 feci cum patribus eorum in
 diebus (s: *tum*), quum appre-
 hendi manum eorum et edu-
 xī eos ex terra Ægypti; quia
 non permanserunt in foedere,
 ego etiam neglexi eos, dicit
 Dominus.

v. 10. κε ται τε ταϛιθνηκη
 εἴπαμῃτο μῃ πηι μ-
 πηηλ μπηα περσοϛ ετ-
 αμεϛ πεξε ᾗϛ: εἰε ἴ η-
 παπομοϛ εϛεν πεϛαμῃτοἱ
 ἀϛα ἴ παϛρϛετοϛ εϛεν

v. 10. Hoc est foedus, quod pan-
 gam cum Domo Israelis post
 eosdem dies, inquit Domi-
 nus: indam leges meas men-
 tibus eorum, et inscribam
 eas animis eorum: ero ipsis

Græce.

v. 7. εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἰκὴν ἢν ἀμνηστός, ἢς αὐτὴς δευτέρως εἰκίτο τόπος. v. 8. μεταφωμινοϛ γὰρ αὐτοῖς
 λυγῇ ἰδῶ, ἡμέραι εἰσέλθουσι, λυγῇ κυρίου, καὶ συντίλβω εἰς οἶκον Ἰσραὴλ καὶ εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα
 διαθήκη καινὴν. v. 9. καὶ κατὰ τὴν διαθήκην, ἢν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἐπιδιορμῶν

Thebaice.

Memphitice.

v. 7. ἔπαρε ἱεροῦτ γαρ ἐτ-
εμεατ οἱ πατῆρικι πατ-
νακωτ ἀν πε ἡσα φεα
πῆμασ εἰσῶτ.

v. 8. εἴκε μαρικι γαρ ἔρωσ
εἰσῶμασ τε ις ὕπῃ-
ροσ σενησ πεξε πῶς
ἱναχωκ ἔχεν πῃ ἐπίσλ
πῃ ἔχεν πῃ ἡσῶα ἡσ-
αἰσῆκῃ ἐβερῖ.

v. 9. κατὰ ἱαἰσῆκῃ ἀν
ἐταἰσεμῆτ πεμ ποτ-
ιοτ σεν πῆροσ ἐταἰ-
μαρῖ ἡτοχωκ εἰσῶσ
ἐβωλσεν πκαρῖ πλῆμ
τε ἡσῶσ ἐπῶσδῶρ σεν
ταἰσῆκῃ ἀποχωαἰερ-
αἰελῆς ἔρωσ πεξε πῶς.

v. 10. τε βαῖ τε αἰσῆκῃ ἐ-
ἱασεμῆτ πεμ πῃ ἐ-
πίσλ μεσενσα παἰῆροσ
ἐτεμεατ πεξε πῶς εἰτ
ἡπαπομῶς ἐσρῃ ἐπο-
μετῖ σῶσ εἰς σῆτω

GREEK.

με της χειρος αυτου, εξουχουν αυτες εν γης Αιγυπτου· οτι αυτοις εμεμνησεν εν τη διαθηκη μου, καγω
ημελησα αυτων, λεγει κυριος. v. 10. οτι αυτη η διαθηκη, ην διαθησαμαι τω σινι Ισραηλ, μετα των
αγαθων εκεινης, λεγει κυριος, δίδως νομος, μη εις την διασιν αυτων, μη επι μαρτυρας αυτων επιγραφω

Basmurice.

ΠΕΥΖΗΤ: ΤΑΨΩΠΙ ΠΗΤ Π-
ΠΟΥΤ ΠΕΨΩΠΙ ΠΗ ΠΟΥ-
ΛΑΟΣ.

Latine.

Deus, et ipsi erunt mihi po-
pulus.

V. II. ΤΕΨΤΕΛΠΟΤΕΕΙ ΠΟΤΕΕΙ
ΠΟΤΕΕΙ ΤΩΒΑ ΜΠΕΥΛΕΕ-
ΤΜΙ ΔΩΑ ΠΟΤΕΕΙ ΠΟΤΕΕΙ
ΜΠΕΥΣΑΠ ΕΥΧΩΜΕΛΟΣ: ΧΕ
ΣΑΨΑΠ ΠΩΣ ΧΕ ΣΕΠΑΣΑΨ-
ΩΠΤ ΤΗΡΑΨ ΠΖΙΠ ΠΕΨ-
ΚΟΤΙ ΨΑ ΠΕΨΠΟΣ.

V. I2. ΧΕ ΤΗΝΑΚΩ ΕΒΩΛ ΠΠΕΨ-
ΧΠΩΔΑΠ ΤΑΨΤΕΛΠΕΛΠΕΗ-
ΑΨΕΙ ΠΠΕΨΠΩΒΙ ΠΖΙΠ Τ-
ΠΟΥ.

V. I3. ΠΤΕΛΕΨΧΔΔΣ ΧΕ ΑΨΒΕΡΙ
ΔΨΕΛ ΤΨΑΡΙΠ ΠΕΣ: ΠΠΕ-
ΤΑΨΕΛΕΣ ΔΕ ΔΩΑ ΔΨΕΛ-
ΖΕΛΛΑ ΨΖΗΠ ΕΨΩΨΠ ΕΠ-
ΤΑΚΔ.

V. II. Nec quisquam docebit ci-
vem suum, nec quisquam
fratrem suum, dicens: cog-
nosce Dominum; quia cog-
noscent me omnes a parvo
ad magnum.

V. I2. Quia veniam dabo pecca-
tis eorum, et delicta eorum
non recordabor ab hoc tem-
pore (α: deinceps).

V. I3. Dum dicit novum, anti-
quavit prius. Quod autem
antiquatur et senescit, id prope
interitum est.

Cap. 9.

V. I. ΠΕΨΑΠΤΕ ΤΨΑΡΙΠ ΜΗ
ΖΗΠΑΙΚΕ ΨΜΕΛΠΨΗΕΨΠ Π-
ΚΩΣΜΙΚΟΠ ΕΤΟΨΔΒΙ.

Cap. 9.

V. I. Habebat illud primum qui-
dem instituta cultus, munda-
num sanctum.

Græce.

αὐτοί· καὶ τοῖμα αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ αὐτοὶ ἑσονται μοι εἰς λαόν, V. II. καὶ ἡ μὴ διδαξάμεν
ἐκάστος τὸν πλητὴν αὐτοῦ, καὶ ἐκάστος τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ λέγων· γινώμι τὸν κυρίον· ὅτι πάντες οἰκίσαντες
με, ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν. V. I2. ὅτι ἵλασις τοῖμα ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν

Thebaïce.

Memphiticæ.

- ἐϋρηι ἐξεν ποϋρηι
 ατοϋ ἀποκ εἰεῳαπι πωσ
 ἥποϋ† ατοϋ ἥσων ϋω-
 ατ εἰεῳαπι πηι εϋλως.
 V. II. ατοϋ ἥπεφοῦαι φοται
 †ϋβω εἰπεϋρεεἰεβκι
 πεε πιαται πιαται εἰπεϋ-
 ϋον εϋκωἰεἰας ϋε ϋατεπ
 ἥδς ϋε ϋεπασαϋωντ τη-
 ϋατ ιϋεν ποϋκαϋζι ϋα
 παϋπια†.
 V. I2. ϋε †παϋω ἥποϋεετοῖ
 ἥϋονς πωσ ἐβωλ ατοϋ
 ἥπαερφειετι ϋε ἥποϋπαι.
 V. I3. ϋεν πζιπζος ϋε αϋβερι
 ιε αϋερ†ϋονιτ ἥπας φη
 ϋε ἐϋαϋερἀπας ατοϋ ἥ-
 τεϋερϋελλω ϋϋεντ ἐπ-
 τακω.

Cap. 9.

- V. I. †ϋϋον†ι† εἰεν αϋη †ϋκκ-
 πη ἐαϋον ἥτας ἥϋαπαιεϋ-
 εἰη ἥϋεἰαϋι εἰεἰατ πεε
 οϋάγτιον ἥϋαλϋελ.

Græcæ.

ἀμαρτίαν αὐτῶν καὶ τῶν ἀπορίων αὐτῶν ὃ μὴ μνησθῇ ἐπὶ
 σφύτην· τοῦ δὲ παλαίουμου καὶ γήρακος, ὡς αὐτὸς ἀφαιρέσει.
 πρώτη δικαιοσύνη λατρείας, τοῦ, ἐπὶ ἁγίου κτισμένης.

V. I3. εν τη λιγυρῇ καινην, σιγαλωσῃ την
 Cap. 9. v. I. ειχε μιν ατ και η

Basinurice.

Latine.

- V. 2. ἀταμία γὰρ πτεσκῆνη πῦρρι τῇ ἑτέρῃ ἡλ-
χία πρῆντος ἐπὶ τετρα-
πύλα ἐπὶ τεπροθεσίῃ
πτε πλάκ ἐπὶ τῶσρῃ π-
ποσθε τοῦμοσ ἡ ἑρὰς ζε
τετοῦαδδ.
- V. 3. ἀπὸσα πμερῶ ὅδε πκα-
ταπετάσα τεσκῆνη ε-
τοῦμοσ ἡ ἑρὰς ²⁴⁾
οὔαδδ πτε πετ.....
- V. 4. ἐπὶ τικίβοας πταιβῆ-
κη πρῆντος πῶαδδ πποσθε
πῶαδε πλά: τει ἑρε πῶελ-
μαειν πποσθε ἡρῆντος: ἑρε
πμαδῆς πρῆντος ἐπὶ π-
δαρῶι ππαρῶι πταγ-
ῆσων ἐβόλ: ἐπὶ ²⁵⁾ ἐπλάδ
πταιβῆκη.
- V. 5. σαπῶνι δὲ ἀμας γῆρε-
ραβιν ἀππεεγελραιβες
ἐξεμ πηγίλας τῆριον πει
ἐτε πσκῆνη π ²⁶⁾ πεγλ..
ἐζοῶσ ὡρεει ὡρεει.
- V. 2. Apparatum enim erat ta-
bernaculum primum, in quo
erant candelabrum et mensa
et adpositio panum (ο: *panes
propositi*), et thuribulum auro,
quod appellatur sanc-
tum.
- V. 3. Post secundum autem ve-
lum tabernaculum, quod di-
citur sancta sanctorum.
- V. 4. Et arca foederis in eo, coo-
perta auro undique; in qua
est urna aurea, cui inerat
manna, et virga Aaronis, quæ
germinaverat, et tabulæ foe-
deris.
- V. 5. Super eam autem Cherubi
gloriæ, facientes umbram su-
per propitiatorium (ο: *obum-
brantes p.*); hæc autem in taber-
naculo sunt, de quibus non
dicendum singulatim.

Græc.

- V. 2. σκηνή γὰρ κατεσκευασμένη ἡ πρώτη ἐν ἣ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τραπέζα καὶ ἡ προθεσὶς τῶν ἁρτῶν, ἥτις λεγέται
ἄλυσ. V. 3. μετὰ δὲ τοῦ δευτέρου καταπέτασμα σκηνῆς, ἡ λεγόμενη ὁλὴ ὁλίων, V. 4. χρυσοῦν
ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικαλυμμένην πᾶσι τοῖς χρυσοῖς, ἐν ἣ σταμινοῦσιν

Thebaice.

V. 2. αὐταμιο γαρ πτεσκυνη ἰαγορη ται ετερε τλχ-
Χηιά ἡζητης: μεν τετρα-
πεζα μεν τεπροθεσις ἡ-
ποεικ: ται εψαυμοσ τε
ερος σε πετοσδαβ.

V. 3. μενπσα μεερχσναυ δε
ἡκαταπετασμα τεσκυνη
τε εψαυμοσ τε ερος σε
πετοσδαβ ἡπετοσδαβ.

V. 4. ερε ττωσρη ἡποσβ ἡζητ-
ε μεν τκιβωσος πταια-
σκη ετδουλε ἡποσβ
ἡσασα μεν ται ετερε π-
δελμαι ἡποσβ ἡζητης ερε
πειαππα ἡζητq: αω
πδερωβ παδρωπ πταq-
τqσω: μεν πεπλαξ ἡτε
διασκηκ.

V. 5. πτπε δε μεμος ρεπχερ-
σβιπ πεσσ πεετερραιοβς
επριελαςτηριοι: παι ετε
πσκηπα πε ρραι τεποσ
ετρε πτασσοσ οσα οσα.

Memphitice.

V. 2. τσκυνη γαρ ἡζοσι τ
αυμοσκηκς θηετε τλχ-
Χηιά ἡζητης μεν ττρα-
πεζα μεν τπροθεσις
ἡτεπικωκ θηετοσμοσ τ
ερος σε θηεσδαβ.

V. 3. μενπσα πικαταπετασ-
μα δε εμεαρβ τσκυνη
θηετοσμοσ τ ερος σε
θηεσδαβ ἡτεπθηεσδαβ.

V. 4. εσοπ οσωσρη ἡποσβ
ἡζητης μεν τκσβωσος
ἡτετλαισκηκ εσρσοβς ἡ-
ποσβ σασα πιβεν θηετε
πισταμπος ἡποσβ ἡζητης
ερε πιεαππα ἡζητq μεν
πικωβωτ ἡτεαδρωπ εταq-
φιρι εβωλ μεν πιπλαξ
ἡτετλαισκηκ.

V. 5. σαισωι δε μεμος ραν-
χερσβιμε ἡτεπωσ ερ-
ερρβιβι εκεπ πιελαςτη-
ριοι παι ετεπα τποσ αν
πε εσσι ερωσ κατα
μερος.

Græc.

χρῆσι ἔχουσιν το μανν, καὶ ὁ ραβδος Λαριν ἡ βλαστησασ, καὶ αὶ τῆρας τῆς διασημης V. 5.
ἐτεραν δε αὐτης χειροβια τῆς δοξης, κατασκησας το ἡλαστηριον· περι ὧν αὐκ ἐστι συν λεγειν κατα
μερος.

Basmurice.

Latine.

v. 6. ΠΕΙ ΔΕ ¹⁶) ΠΑΡΤΕΛΕΙΝΟΥΤ
ΠΤΕΙΖΕ ΨΑΡΕ ΠΙΟΤΗΝΒΛΗ
ΨΗ ΕΥΘΟΥ ΠΟΤΟΕΙΨ ΠΙΛ
ΕΨΑΡΓΗ ΠΟΚΥΗΝ ΕΥΧΩΚ
ΕΒΟΛ ΠΠΕΨΨΗΨΨ.

v. 6. His autem præparatis ita, sacerdotes quidem ingrediuntur semper in antierius tabernaculum, perficientes ministeria (ο: obeuntes cultus).

v. 7. ΠΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΔΕ ΟΥΔΕΕΨ
ΨΑΨΨΗ ΕΥΘΟΥ ΕΤΜΕΨ
ΣΗΠΨ ΠΟΤΣΑΠΕΤΕΛΑΜΠ¹⁷)
ΔΞΗ ΣΠΟΨ ΠΕΠΨΑΨΤΑ
ΛΑΨ ΕΥΛΗΠ ΖΑΛΑΨ: ΔΨ
ΖΑ ΠΕΜΕΤΑΤΟΟΨΗ ΜΠ
ΛΑΟΣ.

v. 7. Pontifex autem solus ingreditur in secundum semel quocannis non sine sanguine, quem offert pro se ipso et pro ignorantis populi.

v. 8. ΕΛΕ ΠΕΠΨΑ ΕΤΟΨΑΔΒ ΟΥ
ΩΠΨ ΜΠΕΙ ΕΒΟΛ ΞΕΜΠΑΤΕ
ΤΕΨΗΠ ΠΠΕΤΟΨΑΔΒ ΟΥΩΠΨ
ΕΒΟΛ: ΕΨ ΟΥΔΗΤΕ ΤΨΟΡΓΗ
ΠΟΚΥΗΝ ΠΤΑΨΡΑ.

v. 8. Hoc declarante Spiritu sancto, nondum viam sanctorum (ο: ad sancta) patefactam esse, adhuc habente priori tabernaculo firmitatem.

v. 9. Τ... ΜΠΑΡΑΒΟΛΗ ΜΠ
ΠΟΨΑΔΕΨ ΨΠΟΨ ΚΑΤΑΨΗ
ΕΤΟΨΤΑΔ ΕΥΛΗΠ ΠΨΠΔΟ
ΡΟΠ: ΜΠ ΖΨΨΨΨΙΑ ΕΜΨΨ
ΟΜΕ ΜΜΔΨ ΚΑΤΑ ... ΕΠ
ΔΗΟΙΟ ΕΥΧΩΚ ΠΠΕΨ
ΨΗΨΨΨ.

v. 9. parabola temporis presentis, quo offeruntur dona et sacrificia, quæ non possunt quoad conscientiam perfectos reddere cultores.

Græc.

v. 6. τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, οἳ μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντός ἐπισπνύει ἱερεῖς, τὰς λειτουργίας ἐπιτελοῦντες· v. 7. οἳ δὲ τὴν δεύτεραν ἀεὶ τὰ ἑαυτῶν ἰκανοὶ ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ၑγουμένων· v. 8. τότε δηλωτὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου,

Thebaice.

V. 6. ΠΑΙ ΔΕ ΕΥΘΑΔΕΙΝΟΥ ΠΤΕΙΖΕ
 ѡαρε ποκνην μεν βαικ
 εζουη ποκνει ѡ με ετ-
 ѡορη νεκνην ετζακ ε-
 βολ ηπετωμε.

V. 7. παρχιερεϋς δε μεατε
 νε ѡαυβαικ εζουη ετ-
 μεζ ουτε ποκνοι τε-
 ρομε ποκνει ηκνοϋ αν
 παι εϋαυταλοϋ εζραι
 ζαροϋατω ζαμενητατ-
 σοουη μελδος.

V. 8. ερε πεπηα ετοααβ ου-
 ωηζ εβολ μεναι γε ε-
 πατε τεζην ηπετοααβ
 ουωηζ εβολ ετει ουητε
 τϋορη νεκνην ταζρο.

V. 9. ται ετδ μεαραβολη V.
 επειοαειϋ τεποτ κατα-
 θε ετοαταλο εζραι η-
 ζρεπαωρον μεν ζρεθςια
 εμεδμε εμεοατ κατα
 ουπειανςις εζακ εβολ η-
 πετωμε.

Memphitice.

V. 6. ΠΑΙ ΔΕ ΕΥΘΑΔΕΙΝΟΥΤ Ε-
 παρητ Ϛεκνην μεν επ-
 ζουητ σεπαεζουη ερος
 ηζε ποκνη ηκνοϋ ηιδεν
 ετζακ ηπιϋεαϋι εβολ.

V. 7. ετμεζ σποττ δε ουκοη
 ητεμρομεη ηζε παρχι-
 ερεϋς εμεατατ ατδνε
 σποϋ αν φαεϋαυεϋεϋ εζ-
 ρηι εζαϋ μεε εζεν πι-
 μετατμεη ητεπιλδος.

V. 8. ΦΑΙ ΔΕ ΕΥΟΑΩΗΖ ΕΜΟϋ
 εβολ ηζε πεπηα ετοααβ
 γε επατεϋοαωηζ εβολ
 ηζε μεμωητ ητεπεθεοα-
 αβ ετι εςμοητ ηζε Ϛεκ-
 νη ηζουητ.

V. 9. ΘΗΕΤ ΤΕΠΩΗΤ ΕΠΑΙ-
 σνοϋ ετϋοη φηεϋαϋεπ
 αωρον μεε ϋοαϋωαϋι
 εδουη ζιωτϋ εμεοαϋ-
 αμε εμεωατ κατα ουπη-
 ανςις εζεκ πετωμεϋι
 εβολ.

Græce.

μετα επιβαρυνθαι την των δούλων δουρ, επι της πρώτης οικίας ενδύσας ετασιν V. 9. ήτις κατα-
 βολη εις τον καιρον του ενδεχμετου, καθ' ου δωρα τε και θυριαι προσδιδονται, μη δυναμεναι μετα ουκιδειν
 τίλειναι τον λατρευοντα,

Basmurice.

V. IO. ΔΕ ΕΥΛΗΙ ΖΥΖΕΝ¹¹⁾
 .. ΔΙΠΟΤΩΜΕ ΛΗ¹²⁾ ΖΥΝΟΙ
 ... ΛΗ ΖΥΝΟΙ-ΤΕΜΑ Ε.....
¹³⁾ ΠΕ.....ΩΜΕΑ ΠΤ..... ΖΚ...
 ΛΗΙΤΤ.....

V. II. ΡΕΥ
 ... ΡΕΥ .. ΠΝΑΓΤ..... ΕΤ-
 ΠΑΥΩΠΙ ΠΤΠΟΘ
 ΠΚΚΥ .. ΕΤΖΗΚ ΕΒΟΛ¹⁴⁾
 Λ.....ΓΤ ΠΟΙΖ ΕΠ ΕΤΕ ΠΕΙ
 ..ΖΕ ΠΤΑΠΕΙΩΠΗΤ ΕΠ ΤΕ.

V. I2. ΟΥΔΕ ΖΥΙΤΗ ΟΥΚ ΠΑΥ ΠΚΗ
 ΕΠ ΖΥΜΕΣΙ ΑΛΛΑ ΖΥΤΕ
 ΠΕΥΚΠΑΥ ΜΕΙΝΕΛΕΩΟΥ ΔΥ-
 ΩΠ ΕΥΟΤΗ ΠΟΥΚΑΠ ΠΟΥ-
 ΩΤ ΕΠΠΕΤΟΥΑΔΒ: ΔΥΟΙΜΙ
 ΠΟΥΚΩ-Τ ΠΥΔΕΠΕΥ.

V. I3. ΕΥΧΕ ΠΕΚΠΟΥ ΓΤΑΡ ΠΖΗ-
 ΚΗ ΖΥ ΜΕΣΙ ΛΗ ΠΚΥΡΕΙ
 ΗΖΗΠΕΥΟΙ ΕΥΩΠΑΠΟΥΔΟΥ
 ΠΕΤΖΕΥΕΙ ΜΕΛΑΥ ΕΥΔ-
 ΤΕΒΑ ΠΑΥΛΕ ΜΠΤΕΒΑ ΠΤ-
 ΚΑΡΕΞ.

Latine.

V. IO. autem in cibis et
 potionibus et lotionibus et ri-
 tibus

V. II. futuro-
 rum majus taber-
 naculum ... perfectius, non
 manufactum, quod non est
 hujus creationis (ο: *structura*).

V. I2. Neque per sangvinem hir-
 corum et vitulorum, sed per
 sangvinem proprium ingres-
 sus est semel in sanctum,
 adeptus redemptionem ater-
 nam.

V. I3. Si enim sangvis hircorum
 et vitulorum, et cinis vac-
 carum, quo lustrantur polluti,
 sanctificaret ad puritatem
 carnis (ο: *purum redderet corpus*).

Græc.

V. IO. μόνον ἐπὶ βρώμασι, καὶ ποταμί καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς, δικαιομασί σαρκός, . μέχρι καὶ θορυβώδους
 ἐκτεμενισμῶν. V. II. χρήτος δὲ παραγενομένου, ἀρχιερῆος τῶν μυλλοτύκων ἀγίων, διὰ τῆς μείζονος
 καὶ τελειότερας σκηνῆς, ἡ χειροποιήτου, (ταῦτ' ἐστίν, ἡ αὐτῆς τῆς κτίσεως). V. I2. εἰς δὲ αἵματος

Thebaice.

V. IO. μοποπ ευραι εζ η υρεοβί
 ποτωμε μη υρεοβίπσω μη
 υρεοβιπτιςμα εκωοβε
 ηδικαιωμα η τε carz εκ-
 κη ευραι ωα πεαοθειω π-
 ταζωοα ερατοα.

Memphitice.

V. IO. μοποπ εζεν υαποαωμε
 πεμ υαποαω πεμ υαποαωμε
 εκωεβιηοαυ τε υαποαωμε-
 μνη η τε τε carz πε ωα πω-
 οα η τε πωταζωα ερατω.

V. II. πχc δε εταυί πιαρχη-
 ερεαc η τε πιαταωοη εθ-
 παωωπι εβολζιτεπ τ-
 μωτ ησκχη οαοζ ετ-
 χηκ εβολ ηοαμοπκ ηχια
 αη τε ετεφαι πε χε θα-
 παισωπτ αη τε.

V. 12. οαδε εβολζιτεπ πι-
 σποα η τε υαοβαρηιτ αη
 τε πεμ υαομιαcι αλλα
 εβολζιτεπ περσποα α-
 μινπειμωα εαυί εδοαη
 εηνεωααβ ηοαοπ εαυ-
 χιμ ηοαωατ ηπεαυ.

V. 13. ιcαε γαρ πωαυ η τε
 υαοβαρηιτ πεμ υαομιαcι
 πεμ οακερμει η τε οαβαζοι
 ευποααc εζεν πηετα-
 σεμ ωαυτααβωα επ-
 τααβη η τε τ carz.

Græce.

τραγην και βοσχην δια δε τα ιδία αιματος εισημιεν εφ'αυτ' εις τα δ'αγνα, αμνηαν λυτρωσιν ευχαριστος
 v. 13. ει γαρ το αιμα ταυρων και τραγην και σποδον θαλασσης, βατιζουσα τας μεμεινυμενας, αμνησει
 τας την της σαρκος καθαροτητα

Basmurice.

Latine.

- v. 14. ποσον ἑαλον πεσποι
 απεχc̄ πει ριτεπ σπ̄να
 ετοαδδ̄ αψταλας ερλη
 μινπ̄λεαυ εφοτεεβ̄ απ̄
 ποτ̄: ῡνα τεβο πτεααπ̄
 ηαεαα εβδλρη̄ πεαρη̄
 χει ετααατ̄ ετρετετη̄
 ῡνηαυι απφ̄ εταααα.
- v. 14. Quanto magis sanguis
 Christi, qui per Spiritum sanc-
 tum obtulit se ipsum incul-
 patum Deo, purgabit consci-
 entiam eorum (r: *vestram*) ab
 operibus eorum (r: *vestris*)
 mortuis, ut colatis Deum
 vivum.
- v. 15. αωετβε πει πμεαατ̄ηc̄
 πεπταααηκη πβερ̄ρι: γε
 κεεc̄ πμ̄α εμ̄ααααα
 επ̄ατ̄ π̄π̄ααααααααα
 ετρη̄ τ̄αααηκη πβερ̄ι:
 π̄α ") ..πεττααααα α
 απ̄ελλη̄τ̄ επ̄εκληρααα
 ααα π̄ααααα.
- v. 15. Atque ideo sponsor est foe-
 deris novi, ut, morte facta
 ad redemptionem transgressi-
 onum, quæ sunt in foedere
 novo, vocati accipiant pro-
 missionem hæreditatum æter-
 narum.
- v. 16. ραποα γαρ διααηκη
 ααααααα ετρε πμ̄α ει π̄
 πετκ̄α αααα.
- v. 16. Ubi enim testamentum,
 necesse est, mors intercedat
 eorum, qui id disposuerunt.
- v. 17. εταααηκη ")
 ...ρα ρι πετμ̄ααατ̄ ...α
 αε αεαααααα ") εα...
 π̄α πετμ̄αααα α...
- v. 17. Testamentum in
 mortuis, non valet,
 testator.

Græce.

- v. 14. ποση μλλον το δωμα τη χριση, ες δια πνευματος αιωμα εαυτον προσημενηεν αρμωμεν τη θεω, καθαρει
 της συνιδουιν υμων απο νεκραν ερ̄ων, εις το λατρευειν θεω ζωντι: v. 15. και δια τατο διαθηκης
 καινης μειυτης εστιν, εως, θανατα ρινομενα, εις απ̄αυαααα των εις τη πρωτη διαθηκη παραβαααων,

Thebaice.

Memphitice.

- V. 14. ιε ατηρ πολλοι πε π-
 σπαρ ειν Χε φαι ετε εβολ-
 ρι τεπ οτηπα εφταδ αφ-
 επυ εδρα η εφταδ ηνοτ
 εφ τ ηπα τοσβο ητεπ οτη-
 ηησις εβολ ρα. πιβνοτι
 εμωαοτ εφ επωεμωι
 εφ τ επωε οτορ ηθ-
 αηι.
- V. 15. οτορ εθε φαι οαμεσι-
 της πε ητε οταδ θηκη
 εβερι ροπωσ εαφωαπι
 ηξε οαμοτ εφω τ ητε
 ηηπαρ βασις ετ Χη ριζεν
 αιδ θηκη η ροτι τ ριπα
 ησεβι εμωαη ηξε ηηετ-
 θα ρε ητε τ κληροπαμια
 ηεπερ.
- V. 16. ημα γαρ ετεοταρ αιδ-
 θηκη εμωαη απαγκη ησε
 επ φμοτ εφ ηεταφσεη-
 ηητς.
- V. 17. τ αιδ θηκη γαρ ασταχ-
 ρηοτ εζεν ραπρεμωα-
 οτ γε εμωαη μεμωα
 ρασον εφωπ ε ηξε φηετ-
 αφσεη ηητς.

Graec.

- την επωγρησαν λαβωσιν οι μεκληρομενοι της αμωιη κληρονομιας. V. 16. ετα γαρ διαθηκη, θαυτου
 απογυνη φηεσθαι τε διαθεμενα V. 17. διαθηκη γαρ επι νεκροισ βιβαιοι, επι μακροτε ισχυει ετε εη
 δ διαθεμιτος.

Basmurice.

Latine.

- v. 18. εἶπε πρὶς τῶν ἀρχιερέων. v. 18. Propterea etiam quoad primum, non perfecta est initia-
 tionis eius sine sanguine.
 v. 19. οὐκ ἔστιν ἄλλος ἄλλος πρὸς τὸν λαόν. v. 19. Quum enim ad finem per-
 ductum esset (s: recitatum
 esset) omne mandatum se-
 cundum legem (s: legis) a
 Mose populo universo, sum-
 sit sanguinem vitulorum et
 hircorum cum aqua et lana
 coccinea et hyssopo, et ipsum
 librum et populum univer-
 sum adpersit.
 v. 20. εἰπὼν αὐτοῖς ὅτι οὗτος ὁ αἷς ὁ
 πρὸς τὸν λαόν. v. 20. Dicens: hic est sanguis
 foederis, quod deus mandavit
 vobis.
 v. 21. τὰς ἀρχιερέων καὶ τὰς ἀρχιερέων
 ἀρχιερέων. v. 21. Tabernaculum autem et
 vasa omnia ministerii adper-
 sit simili modo sanguine.
 v. 22. ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ λαοῦ. v. 22. Et fere sanguine omnia
 purificantur secundum legem,
 et absque effusione sanguinis
 non fit remissio.

Græce.

- v. 18. ὅταν οὖν ἡ πρώτη χειρὶς ἡμάτων ἐννοηθῇ. v. 19. λαλῆσεις γὰρ πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς κατὰ νόμον
 ὅτι Μωσὴς αὐτῷ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν βοῶν καὶ τῶν ὄντων μετὰ ὕδατος καὶ ἐπὶ ποικίλῃ
 καὶ ὑσσοπῷ, αὐτὸ τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὰς ἀρχιερέων. v. 20. λέγων· ταῦτα ὁ αἷς τοῦ
 ὁμοῦ.

Thebaice.

Memphitice.

v. 18. εθβε φαι οαδε τρωατῆ
ἀνεστουβα ατση σποφ.

v. 19. επτολη γαρ πιβεν κα-
τα πινομας ετα μωασης
σαζι εμωας πεμ πιλαος
τηρυ αφδι ποτσποφ ητε
χαμιασι πεμ χαμβαρηιτ
πεμ αμωας πεμ στωρτ
ηκακκιποη πεμ αγγα-
ποη πικεαωμ δε χαμ
πεμ πιλαος τηρυ αφποα-
βας.

v. 20. εφχαεμας κε φαι πε
πισποφ ητε ταιδθηκη
εταφτ ροηρεν θηποα
ερος.

v. 21. αοοζ τσκηνη πεμ πι-
σκεας τηροα ετε πιαμε-
ωι αφποαβας ἀπαρητ
βεν πισποφ.

v. 22. κατα ααωπητ ααα-
ταβα τηροα κατα πι-
πομας βεν ατσποφ αοοζ
ατση φεπποφ εβολ εη-
αρε χα εβολ αωπη.

Greece.

διαθκης, ὃς ἐπεμλετο πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός· v. 21. καὶ τὴν σκηνὴν διὰ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς
λειτουργίας τῷ ἁματι ὁμοίως ἐφάρτισεν. v. 22. καὶ σχῆδον ἐν ἁματι πάντα καθάρηται κατὰ τὸν
νόμον, καὶ ἡμεῖς ἀμαρτηχυσίας ἡ γυνίται σφεος.

T

Basmurice.

Latine.

v. 23. ¹⁵⁾ ... c δὴ πε ἔτρε πει v. 23. igitur est, . . .
 πετ ρη πεμπηται ¹⁶⁾ . . . eorum, quæ sunt in cæl-
 .εβα ρῆ πει παμπηοσι δε lis, mundari his; cælestia au-
 πταρ ρῆ ρῆθυσια εσ- tem ipsa sacrificiis melioribus
 καιντ παρα πει. quam hæc.

v. 24. ηα απεχῶ γαρ εν ψη v. 24. Non enim Christus in-
 εροση επετοσδαβ εμοσ- gressus est in sancta manu-
 ητῆ ποίξ ποματ μεεει: facta, exemplaria verorum,
 αλλα εροση ετηη ραῶωc sed in ipsum cælum, ut ap-
 ετρεγοσωνη) εβολ ἴποσ pareat nunc faciei Dei (ο: co-
 απρδα απφ ἴ ραλαη. tam Deo) pro nobis.

v. 25. αῶσι σεκεεc αν εφετα· v. 25. Neque ut offerat se ipsum
 λαφ ερλῆη ποσατα ποσι multis vicibus (ο: *sæpe*) sicut
 ἦθη απαρῶ χιερεαc ἡγαφ- pontifex, qui ingreditur in
 ψη εροση επετοσδαβ sancta sanctorum quotannis
 ητε πετοσδαβ ετελαμνη cum sanguine non suo.

v. 26. εμμαν πεψαη ελαφ πε v. 26. Alioquin oportuisset eum
 εμοσ ποσατα ποσι ηχιη mori multis vicibus (ο: *fre-*
 ηκαταβολη απκοσμοc quenter) a fundatione mundi;
 ἴποσ δε αφοσωνα ρεβολ nunc autem semel ipse appa-
 ορεαι ἡοσωτ ρῆ θαν η- ruit sub exitu seculorum ad
 πεοσδεικῶ εοσωσῶ απηαβι abrogandum (ο: *tollendum*) pec-
 ρητη τεφθυσια. catum per immolationem
 suam.

Græce.

v. 23. αντη ην, τα μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς θρανίοις, τοῖς αὐτοῖς καθιζήσαντες αὐτὰ δὲ τὰ εἰρηρικά
 κρηττοὶ θυσιαὶ παρὰ ταύτας. v. 24. ο γὰρ εἰς χειροποιήτα ὄντα εἰσῆλθεν ὁ χριστός, ἀπὸ τοῦ τῶν
 αἰώνων, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν αἰῶνα, οὐκ ἐμθροσίζηται τὴν προσῆν ταῦ θεῶ ὑπὲρ ἡμῶν. v. 25. οὐδ'

Thebaice.

Memphitice.

v. 24. ητα πεχῶ γαρ αν βωκ
 εγραν επετασας εμου-
 νη πδix ημοσt μεε αλ-
 λα εγραν επτε ρωστε
 επρεγασην εβολ τεπον
 μηρo μηπουτε ραρoν.

v. 25. αω γεκας αν εφετα-
 λα εγραν ηραν ησοπ
 ηθε μηαρ χιερενς εωαγ-
 βωκ εγραν επετασας
 ηπετασας τεραμπε ρη
 οσποαγ μηπω αν πε.

v. 26. εμου εωωε εραγ πε
 εμοσ ηραν ησοπ χιη τ-
 καταβολη επικασμοσ:
 τεπον δε αφασην εβολ
 ποσoπ παωτ ρη θαν
 ηπεσoειω εαωαγ μηπα-
 βε ρη τεγθoσια.

v. 23. ἀπαγκη μεν ον πι-
 σμοτ ἥτεπνητ σεη πιφ-
 οῖ ἥσετασβα σεη πα-
 ἥσωατ δε παπιφνοῖ σεη
 ραπηωατωαωαωι ετσοπτ
 εγρατε παι.

v. 24. πεταπχῶ γαρ αν ἰ
 ἐσοαν ἐραμμοπ ηχιx
 εσοαβ ἥτηποσ πτε πι
 ταφμηι αλλα ἐσοαν
 ἐτφε ἐτε ἥσοσ τε εο-
 οηρχ εβολ ἥποσ ἀπεμθο
 εἰφ ἥρρηι εχωπ.

v. 25. γε ἥτεγενη ερρη αν
 ποσμηω ησοπ εἰφρη ἥ
 εἰπιαρ χιερενς εωαγ ἰ
 σοαν ἥπεσoαβ ἥτεμ-
 ραμηι σεη οσποαγ εἰφωγ
 αν.

v. 26. πε εμου ρω ἥεραγ πε
 ἥτεγδῖ. εμκαρ ποσμηω
 ησοπ ισχηπ τκαταβολη
 εἰπικασμοσ ἥποσ δε ποσ-
 oπ ωα ηχωκ εβολ ἥτε
 ηἶπερ εαφασην εβολ γε
 ἥτεγωωωγ φνοβι εβολ-
 ριτεπ πεαωαωαωαωωι

Græce.

ὅσα πολλὰς προσφῆγ ἔαυτον, ὅτις ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ὄρῳ καὶ ἐν αὐτοῖς ἐν ἀίματι ἀλλοτρίῳ·
 v. 26. (οὕτω εἶπεν αὐτὸν πολλὰς παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κοσμοῦ) οὐκ δὲ ἀεὶ, οὐκ ἐντελὴς τῶν
 οὐρανῶν, οὐκ ἀντεγγὼν ἡμοστίος, ὅσα τῆς θείας αὐτοῦ τιφασίαν.

Thebaïce.

V. 27. ἀνὰ κατὰθε ἐτικη ἐν-
 ραι ἠπρωμε ἐμοῦ πατρὸς
 ἀνὰ κατὰ θε τεκρίσις.

V. 28. ταίρῳ καὶ τέθε ἀπὸ
 ἐμῶν ἐν ραι πατρὸς
 ἐταλὸ ἐν ραι ἠπρωμε πα-
 τέρῳ ἐμῶν ἐν ραι ἀνὰ θε
 Χωρίς παθε: ὑποτάσσῃ
 ἐβὼλ ἠπρωμε ἐβὼλ
 ὑπὸ ἐμῶν.

Memphitice.

V. 27. ἀνὰ κατὰφρη-ῖ ἐτε-
 ρῇ ἠπρωμε ἐμῶν πατρὸς
 ἀνὰ κατὰ θε τεκρίσις.

V. 28. πατρὸς καὶ τέθε ἀπὸ
 ἐμῶν ἐν ραι πατρὸς καὶ ἠ-
 πρωμε ἠπρωμε πατέρῳ
 ἐν ραι ἐμῶν καὶ ἀνὰ θε
 ἐβὼλ ἐμῶν ἐβὼλ ἠπρω-
 με ἐβὼλ ἐμῶν.

Cap. 10.

V. 1. φησὶ γὰρ ἐβὼλ ἐμῶν
 πατέρῳ ἠπρωμε πατέρῳ
 ἐμῶν ἠπρωμε πατέρῳ καὶ
 ἠπρωμε πατέρῳ ἠπρωμε
 καὶ ἐβὼλ ἐμῶν ἐβὼλ ἐμῶν
 καὶ ἐβὼλ ἐμῶν ἐβὼλ ἐμῶν
 καὶ ἐβὼλ ἐμῶν ἐβὼλ ἐμῶν
 καὶ ἐβὼλ ἐμῶν ἐβὼλ ἐμῶν.

V. 2. ἐμῶν πατέρῳ καὶ
 ἐμῶν πατέρῳ ἐμῶν πατέρῳ
 καὶ ἐμῶν πατέρῳ ἐμῶν πατέρῳ
 καὶ ἐμῶν πατέρῳ ἐμῶν πατέρῳ
 καὶ ἐμῶν πατέρῳ ἐμῶν πατέρῳ
 καὶ ἐμῶν πατέρῳ ἐμῶν πατέρῳ.

Græc.

1. καὶ αὐτὴν τὴν ἐκείνην τὴν πραγμασίαν, κατ' ἐνάτην τὴν αὐτὴν δύναμιν, ὡς προσηγορεύειν εἰς τὸ διανεῖν,
 ἀδελφοὶ δύναται τὴν προσηγορίαν τὴν ἐκείνην. V. 2. ἐπὶ αὐτῇ τὴν ἐκείνην τὴν αὐτὴν δύναμιν, ὡς
 προσηγορεύειν εἰς τὸ διανεῖν, ἀδελφοὶ δύναται τὴν ἐκείνην τὴν αὐτὴν δύναμιν, ὡς προσηγορεύειν

Basmurice.

Latine.

- v. 3. ἀλλὰ ὅταν ἀνελπιήσῃ v. 3. Est autem commemoratio
 ἡν ἡτοῦ πηλὶ ἐτελλε- peccatorum in iis quotannis.
 πι.
 v. 4. οὐ δύναται γὰρ πε εἶπε v. 4. Fieri enim non potest, ut
 πεσπαυ πκὴν ὅτι μεσὶ κε sangvis hircorum et vitulo-
 ροβὶ εἶδωλ. rum tollat peccata.
 v. 5. εἵθε πεὶ ἐγγὴν περὶ v. 5. Quapropter ingrediens
 ἐπικρατος ψαυχοος κε mundum dixit: sacrificium
 οὐθυσία μὴ οὐπρασφρα et oblationem noluisti, cor-
 ἐπεκραυωσὺ οὐσῶμα δε pus autem adaptasti mihi.
 ἀκσεβῶτωτῃ πη.
 v. 6. ὅτι δὲ μὴ πετεψαυ v. 6. Victimis et oblationibus
 τεῖτοῦ ὅρα ροβὶ .. reliqua pro peccatis (*reliqua desunt*).
 desunt.
 v. 7. Deest. v. 7. Deest.
- v. 8. Deest usque ad verba περὶ α- v. 8. (Deest usque ad verba περὶ αμαρ-
 μαρτίας... ἐπεκραυω ἡν ἡ- τίας) .. noluisti ea, nec fuit
 τοῦ οὐδε ἐπεκελῆν ἡν ἡ- beneplacitum tibi in iis, (*nec*
 ἡν ἡτοῦ πεινωσῶτα δαῦ tibi accepta fuisse) quæ offerun-
 ἐλῆν κατὰ πρῶτος. tur secundum legem.

Græc.

- v. 3. ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀπαρχαῖς ὁμολογῶν κατ' ἑαυτὸν. v. 4. ἀδύνατον γὰρ αἵμα τερῶν καὶ τερῶν
 ἀφαιρῶν ἁμαρτίας. v. 5. διὸ εισερχόμενος εἰς τὸν κόσμον, λέγει· θυσιῶν καὶ προσφορῶν ἡμὶ ἐβλήσας,
 σῶμα δὲ πατήριόν μου. v. 6. ἀποκοντίζω καὶ περὶ ἁμαρτίας ἡμὶ εὐλογοῦσας. v. 7. τίτε οὐκ;

- v. 9. ΤΟΤΕ ΔΕΧΘΟΥΣ ΖΕ ΖΕΙΤΕC v. 9. Tunc dixit: en adsum, ut
 ἵστης ἐπράειρε μινεκοῦ- faciam voluntatem tuam.
 αἰ: ᾠαζβι πῶαρεπ ζε Tollit primum, ut stabiliat
 ἐξεταζα πᾶεζδ᾽ ἐλετq̄. secundum.
- v. 10. Ζῆ ΠΕΙ ΟἸΑΙΩ ΔΗΤΕ- v. 10. In qua voluntate sanctifi-
 βηοῦτ πρῆντq̄ ζῆτῇ τε- cati sumus per oblationem
 πρoσφορὰ εἰπωμεα πῶc corporis Jesu Christi semel.
 ΠΕ Χῶ ΠΟΧCΑΠ.
- v. 11. ἀρχιερεῦC ἐπ γαρ πᾶ v. 11. Pontifex enim omnis ad-
 41) ..ωζῖ ἐλετq̄ μῆμῃ stat quotidie ministerio de-
 ἐq̄ωμᾶωῖ ἐταδα ἐζλῆ fungens, offerre (o: ut offerat)
 ππῆεθCα ποῶῶτ ποῶτα sacrificia eadem multis vici-
 πCοπ ΠΕΙ ΕΤΕΜΕΘῶC μῆ- bus (o: sæpe), quæ nunquam
 μᾶC ἐπεζ ἐκε ποβι ἐβoλ. possunt auferre peccata.
- v. 12. ΠΕΙ ΔΕ ΔΕΥΤΑΔΕῖ ΕΖΛῆ v. 12. Hic autem, oblato sacrifi-
 πῆθCα ποῶῶτ Ζα ΠΕΠ- cio uno pro peccatis nostris,
 πᾶβι ΔΕΥΖῆουC πῶγδ᾽ ἰω- sedit ad dextram Dei.
 πᾶC μῆμoῦτ.
- v. 13. ΕΥCΑΜῶC ΕΒoλ 44) ᾠΔΗΤ. v. 13. Expectans donec
 ΠΠΕΥΖΕΖΙ ΤΗΡoῦ 45) omnes hostes ejus sub
 CΗΤ 46) ΠΠΕΥΟΘΕΡ. pedes ejus.
- v. 14. Ζῆ Οἰπρoσφορὰ εἰμῆ v. 14. Oblatione perfe-
 ΔΕΥΖῶC ΕΒoλ ΠΠΕΤ- cit eos, qui in per-
 Π. ᾠΔΕΠΕΖ.

Græce.

- v. 9. τότε ἱερῆν' ἔω, ὅκω τῶ ποιῆσαι τὸ βέλημα οὐ· ἀνίρει το πρῶτον, ἵνα το δεύτερον στήσῃ. v. 10.
 ἐν ᾧ βέληματι ἱγῶμενται ἱερῆν δια τῆς προσφορᾶς τῶ σωματός ἡσὺν χρίστου ἐθῶταξ. v. 11. καὶ πᾶC
 μὲν ἱερῆC ἱστῆται καὶ ἡμεῖς λειτουργοῦν καὶ τὰς αὐτὰς πόλλας πῶCθῆμεν ὁμῶC, αἵτιCιC ἀδεοτε

Thebaice.

Memphitice.

V. 9. τὰ τε ἀγχοὺς καὶ εἰς ῥη-
ν τε ἴππας ἐπιδείρει μενε-
σώων ὑαυσι μενωον καὶ
εφε μενεσώων ἐρατῇ.

V. 10. ῥε πεσώων πτῖβη
ἥ ῥητῇ ῥητεν τε προσ-
φορά μενωμα πῖς μελῶ
ποσσαν.

V. 9. τὰ τε ἀγχοὺς καὶ εἰς ῥη-
ν τε ἴππας ἐπιδείρει μενε-
σώων ὑαυσι μενωον καὶ
εφε μενεσώων ἐρατῇ.

V. 10. φαί ἐταπτοσβο ἥ ῥη-
ν τε πετερναυ ἐβολῇ-
τεν ἴπποσφορά πτεπσω-
μα πῖς μελῶ ποσσαν.

V. 11. σπορ σπῆβ μεν πῖβεν
εφῶνι ἐρατῇ ἐλεηνι εφ-
αυεσσι σπορ παιωσσι-
σσι ρω εφῶνι ἐλεωσ
ἐσσην ποσσην πσοπ παι
ἐτελεσσησσοι ἐλεωσ
ἐπερ ἐελ ποβι.

V. 12. φαί καὶ ἀγεσῇ ἐρῆνι
ἐξεν πεπποβι ποσσησσι-
σσι ποσσι ἀγρῶσι κα
σπῖπαι μεφῇ ὑα ἐβολ.

V. 13. τολοσπον εφσσησσι ὑα
τοσκα πεσκασι σπῖπαι
ἥ πεσκασκα.

V. 14. σπῖπαι σπῖπαι ποσσι
σκα ἐβολ.

Grecce.

δυνατοὶ περιελθὼν ἀμαρτίας, v. 12. αὐτοὺς δὲ μίαν ὑπερ ἀμαρτίαν προσευχόμενος θύσας, εἰς το διηνικὸς
ἐκδοσιν ἐν δεξιᾷ το θεοῦ, v. 13. το λῶπον ὑπερσώων, εἰς τελευτῇ δὲ εχθροὶ αὐτοῦ ὑποσώων των
ποσων αὐτοῦ. v. 14. μία γὰρ προσφορά τετελειωμένη εἰς το διηνικὸς τῶν ἀγαθῶν.

U

Basmurice.

Latine.

v. 15. ⁴⁷⁾ ψελλε.... ..π πδὶ
πειπῶ ⁴⁸⁾ ε....δ μνησα ⁴⁹⁾
ετρεψα... γαρ.

v. 16. ζε τει τε ταιασηκη
εψασεμνητο πεμωα
μνησα περσοα ετεμμε
πεξε πδς ειεψ ηπανομος
εξεπ ηεζνητ ταςυετοα
εζειν πεμμωαει.

v. 17. μνησοα ψαεζσοα ζε
περσοα μπ πεταπομια
ηπαερπεμμωαει δη.

v. 18. ζαποα δε κω εβολ ηπει
ιε μεη ταλα δη εζληι
ζαποα.

v. 19. εαποτηνη δε μμεα πα-
σηα ποαπαρρησια εζαση
ειπετοααδ ζεε πεσραγ
πδς.

v. 20. τεζηη ηταψκεζκωζς
ηηη ηδερρι εταψζζιτα
ηκατασεια ετε ηει πε
τεψαρεζ.

v. 15. Testatur spiritus
..... postquam enim dixit :

v. 16. Hoc est foedus, quod pan-
gam cum iis post eosdem
dies, dicit Dominus: indam
leges meas in animos eorum,
inscribam eas in mentibus eo-
rum.

v. 17. Deinde dicit: peccata eo-
rum et iniquitates eorum non
recordabor amplius.

v. 18. Ubi autem est remissio ho-
rum, sane non oblatio ampli-
us pro peccato.

v. 19. Quum autem habeamus,
fratres mei, fiduciam aditus
in Sanctum per sanguinem
Jesu,

v. 20. Quam viam paravit no-
bis, novam et vivam per ve-
lum, quod est per carnem
suam;

Grecce.

v. 15. μαρτυρεῖ δὲ ἕμιν καὶ τὸ πνεῦμα ὁρῶν· μετὰ γὰρ τὸ προφηκεῖν· v. 16. αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν
διαθήσεμαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἡ γὰρ κυριότης διδὼς ἡμῖν ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ
ἐπὶ τῶν βραχίονα αὐτῶν εἰργασίαν αὐτοῦ. v. 17. καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀσεμιῶν αὐτῶν οὐ

Thebaice.

Memphitice.

- v. 15. ϣερμεϑρε γαρ παπ ἦχε
πυππα εῖθαβ μεπεπσα
ερεϣϣος γαρ.
- v. 16. ζε ται διδῆκκη θαι ἐϿ
πασεμμητς πεμωϑ με
πεπσα παϊεϣϣος ἐτεε
μαϑ πεχε πῶς ῥναϿ ἡ
παπομως εῖρηι ἐποϣρητ
οϣοϣ ῥναϣῶητωϣ εζεπ
πομμεϣι.
- v. 17. οϣοϣ ἡπαερφεεϣι ζε
ἡποϣποβι πεμ ποϣἀπομια.
- v. 18. πιμα γαρ ἐτεοϣοηχαι
ἐβολ ἄμωϣ ἡτεπαι ιε
μοη προϣφορα ζε εῖθε
φποβι.
- v. 19. ἐοϣοηταν οϣη ἄμωϣ
πασηνοϣ ἡοϣωηϣ ἐβολ
ἐφμωητ ἐβοϣη ἡτε πη
εῖθαβ βεη ηποϣοϣ ἡἡς.
- v. 20. φηεταϣαιϣ ἄβερι παπ
πιμωητ ἄβερι οϣοϣ ετ
ωης ἐβολϣιτεπ ηκα
ταπεταμια ετε τεϣαρζ
τε.

Græce.

μη μνησθαι εἶναι. v. 18. ὅταν δὲ αἴσις ταύτης, ἔκκει προϣφορα περὶ ἁμαρτίας. v. 19. ἐχούτες αὐτῶν, ἀδελφοί, παρηγοίαν εἰς τὴν εἰσοδὸν τῶν ἀγγέλων ἐν τῷ ὁματί ἡμῶν. v. 20. ἢ ἐνκαίνισεν ἡμῶν ὄδον προσφύτου καὶ ζῆσαν, διὰ τὴν κατεκτασμένην; (ταῦτ' εἶναι, τῆς θαρμῆς αὐτῆς).

Basmurice.

v. 21. Δὺα ὁυνοῦ πουηὺ
εξεμ πιη μῖψϣ.

v. 22. μαρενϣεπενοῦαι ϣη
ὁυνητ μῖεεει μῖν ὁυ-
τωτ ηυνητ μῖνϣϣ: ερε-
πενηνητ δευδῶμυ εβολ-
ρη ὁυετηηδεεεε μῖνοη-
ρη: ερε πενωμεα χα-
καμ ϣη ὁυεεατ εϣ....

Latine.

v. 21. Et *quum* habeamus magnum
sacerdotem super domum Dei
(s: *præfectum domui Dei*):

v. 22. Ingrediamur cum animo
vero (s: *sincero*) et in persvasi-
one fidei, lustrato animo no-
stro a conscientia mala, et
abluto corpore nostro aqua
.....

Græce.

v. 21. καὶ ἵστα μέγα ἐπὶ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ

v. 22. προσερχομεθα μετ' ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ

Thebaice.

Memphitice.

v. 21. πει οὐπὶϣϣ ἡοὺνβ
ἐξεν πηι ἐφϣ.

v. 22. μερενὶ ἐβουπ βεν οὐ-
ρητ ἐλενι πει οὐχωκ
ἡτεοϣπαϣϣ εϣποϣβ
ἡξε περηρητ ἐβαλρα οὐ-
σπηνησις εϣρωαϣ οὐοϣ
ἐρεπεπσιμελ ζωκεε βεν
οὐλωαϣ εϣτοϣβνοϣτ.

Grecce.

πιστις, ἐργατισμὸν τὰς καρδίας ἀπο συνείδησις πονηρίας, καὶ λαλῶμενοι το σῆμα ὕδατι καθαροῦ.

A d n o t a t i o n e s.

Esaiæ I. I-16.

V. *ειδεν ησαιας* | transposita B. T. *) *κατα* prius | *ετιβε, περι.* B. T. Sym. *κατα* posterius | = B. T. *της ιερουσαλμ* posteriori loco | *εξη ιουδα, υπερ* (h. *επι*) *τ. ιερ.* B. T. al. apud Montfaucon in Hexap. *εξη ιουδα, εν τη ιερ.* M. V. 2. *και* ante *εγωτιζω* | = B. T. *ελαλησεν* | *ηεεταυρασι, est, qui locutus est,* M. *αικπα:* *αι* præf. I. pers. præf. *απα, gignere,* theb. *απο,* memph. *αφω;* *οα* affixum 3. pers. plur. *eos,* quod affixum fere semper Copti, sæpe redundans, verbis in fine addunt, Basmurita vero et Thebæi contrahunt in *α. και* ante *υψωσα* | = B. T. *αισετωα,* a verbo *αεσ,* *exaltare,* theb. *αα,* m. *αα.* In nonnullis verbis Copti verborum radici et affixo interponunt *α,* hisque adnumerandum est *αα;* (cfr. Woidii gram. ægypt. Oxon. 1775, 4to p. 51). V. 3. *τον κτισαμενον* | *περσ,* *τον κυριον αυτη,* B. T. Addunt etiam *summi* Tertul. Cypr. bis. Hieron. Vulg. Hebr. (cfr. F. A. Strothii Symbolas criticas in LXX. in Repertorio Literat. bib. et orient. Vol. 2do, cujus collationibus hic ubique sum usus). *ηεεταυρασι, τον αναδεξαμενον αυτου,* M. *με εκ εγω* | *απερασαωητ,* *α γινωσκει με,* B. T. M; *απε* particula negandi, *α* præf. 3 p. sing., *ααωη,* *agnoscere, cognoscere,* *α* affixum *me.* Observetur tamen, particulam negationis *απε* cum præformantibus non solum præteriti, sed etiam præsentis, conjunctam, sæpius præteritum exprimere, ita ut *απερασαωη,* adnuen-

*) B. significat Versionem basmuricam, T. thebæicam, M. memphiticam. Ceterum constanter usus sum siglis et scribendi compendiis Griesbachii V. C. ex ipsius Editione Novi Testamenti, Anno 1796 et 1806, adscitis. Ne sigla mea cum siglis Griesbachianis confunderentur, siglis versionum ægyptiarum B, T, M, et siglis Griesbachii, nec non citationibus Strothii, semper lineam interposui, et B. Vat 1209 ubivis BVat. scripsi.

tibus LXX, qui legunt $\sigma\kappa\epsilon\gamma\omega\varsigma$, etiam verti possit: *non agnovit me*. Idem valet quoque de sequente $\alpha\pi\epsilon\epsilon\upsilon\delta\epsilon\eta$, a verbo $\delta\epsilon\eta$, $\acute{\epsilon}\nu\eta\iota\sigma\kappa\epsilon\iota\acute{\nu}$, *invenire*, metaph. *intelligere*; cfr. 1 Cor. 15, 15, ubi adsumit τ ante affixum, (th. $\delta\eta$, memph. $\chi\epsilon\alpha$) quod etiam ob præcedens $\alpha\pi\epsilon$ verbo: *intellexit*, vertere licet. LXX, habent $\sigma\upsilon\eta\eta\kappa\epsilon\upsilon$. λαος | τ πα, μϑ, B. T. M. — Justin. Hier. (sed in commentario suo dicit: pro quo soli LXX. transtulerunt: *populus me non intellexit*) Edit. Aldin. Vulg. Hebr. Chrys. Cypr. με [$\alpha\eta\alpha\iota\kappa$ πια, *quis ego*; quæ voces pone $\sigma\upsilon\eta\eta\kappa\epsilon\upsilon$ transpositæ sunt, B. T. εροι, με, etiam transpositum pone $\sigma\upsilon\eta\eta\kappa\epsilon\upsilon$, M. — Chrys. Cypr. V. 4. $\epsilon\theta\alpha\lambda\epsilon\upsilon$, πληρης. Reliquæ versiones habent $\epsilon\upsilon\mu\epsilon\upsilon$; apud Memphitas vero $\epsilon\tau$ ante literas α , η , \omicron , et ω in $\epsilon\theta$ mutatur, si adjectiva exprimenda sint, quæ, ut aliis modis, ita etiam per præformantia vel pronomina, vocibus et verbis præposita, tormentur, cfr. Woide libr. cit. p. 41 et 19. παρεργισατε | $\tau\epsilon\tau\epsilon\eta\tau\eta\sigma\alpha\delta\epsilon\varsigma$, παρεργιζετε, T. nisi ut interdum, præsens positum sit pro præterito. V. 5. $\tau\iota\epsilon\tau\iota$ πληγητε | ad literam: $\epsilon\upsilon\delta\eta\eta\epsilon$ πικεωει, *quantum igitur est alia plaga sc. vobis v. qua vos afficiam*, B. $\alpha\varsigma\omega\eta\eta\epsilon$ πικεωει $\epsilon\tau\eta\eta\alpha\eta\tau\eta\epsilon\zeta\omega\tau\eta$, *et quam aliam plagam inferam vobis*, T. $\alpha\varsigma\omega\eta\eta\epsilon$ περσοτ $\epsilon\tau\epsilon\tau\epsilon\eta\eta\alpha\delta\epsilon\tau\eta$, *quam plagam accipietis*, M. $\epsilon\upsilon$, $\tau\iota\varsigma$, th. et m. $\alpha\omega$; $\delta\eta$, igitur, amplius, certe, etiam $\delta\epsilon$, theb. $\delta\eta$, $\delta\epsilon$, m. $\alpha\eta\eta$; $\kappa\epsilon$, alius vel et, th. et m. $\kappa\epsilon$; $\omega\epsilon\omega$, plaga, theb. $\alpha\omega$ m. $\omega\alpha\omega$ h. $\epsilon\rho\varsigma\omega\tau$. $\alpha\iota\sigma\mu\iota\alpha\eta$ | $\epsilon\zeta\eta\eta$ πετεπαδωμια, *ad improbitates vestras*, B. T. $\alpha\eta\omega\mu\iota\alpha$ $\epsilon\zeta\eta\eta$ $\alpha\eta\omega\mu\iota\alpha$, *improbitatem ad improbitatem*, M. $\epsilon\theta\tau\eta\kappa\epsilon\varsigma$, *eis poenæ*: ϵ præp. ad; τ contr. pro $\alpha\tau$, articul. indeterminat; $\tau\eta\kappa\epsilon\varsigma$, *molestia*, th. $\tau\kappa\alpha\varsigma$, m. $\epsilon\alpha\kappa\alpha\upsilon$. Fragmento nostro in versibus 6-8 mutilato, multæ exciderunt voces et literæ. Quas ad veram lectionem cognoscendam aliqua cum verisimilitudine supplere licuerit, hoc et aliis locis fragmentorum, tam basmuricorum quam thebaicorum, mutilatis restitui; ceteras vero præteritii, ne quis, me operam rei criticæ prorsus inutilem temere navasse, dicat. V. 6. $\epsilon\tau$ lege:

περὸς ἑρμῆ, *pedum eorum*, B. περ, infix. 3. pers. plur. *eorum*, theb. περ, m. πορ; ορ, articulus indeterminatus, qui interdum redundans vocibus præponitur, vel etiam cum ipsis vocibus coalescit; ἐρμῆ, *pes*, th. ἐρμῆτε, m. ρατ.
¹⁾ I. πρῆντῃ, *in eo*. ²⁾ I. πορῶντῃ, *plaga*, cfr. v. 5. ³⁾ I. πορῶντῃ, *vibex*, th. ἐλελκήμε, m. λολελκήμε ⁴⁾ I. ἐλελλι, *ligatura*, *vinculum*, th. ἐρρε, m. ἐορρ. ποδῶν | οὐαφε πιδάλαρρ, *capite v. planta pedum*, M. ἰχρὺς ποδῶν, Alex. ἰχρὺς. Σ. Θ. κεφαλῆς | + τερ, *autum*, B. T. ἐν αὐτῷ ὀλοκλήρῃ | = M. — Alex. ἑτε μωλῶψ | + M. φλεγμαινῶσα | τε ἐρῆπικας, *que dat molestiam*, T. Videtur etiam B. legisse ἐρῆπικας, cum adhuc supersit πικας, *πενον. 8κ — ἐπιθῆναι* | ἐμπεθε πῆμαλακκία ἐκωγ, ἑτε μαλαγμα αὐτῷ, T. et nī fallor etiam B; lacuna enim pone *μαλάγμα* in membrana unitantummodo sufficeret voci, nisi iste versus in margine nimis extenderetur, et pone ἐμπεθ modo excidisse videtur τε, *est*; vel si cum ἐμπεθ conjungas, ἐμπεθε, *neque. εσι* | = M. ἐπιθῆναι | ἐτῆνῃ ἐραρ, *dandum ei*, M. V. 7. ⁷⁾ I. πετεπ, *vestra*. ⁸⁾ I. πτε ἦ, *et*. ⁹⁾ I. λακρ, *comburere*. αἱ πολλοὶ ὕ. πυρκαῖσαι | præponunt πτε, et B. T. transposita pone κατεδιδισιν αὐτὴν, M. τὴν χωρᾶν — αὐτὴν | vocibus transpositis legunt: πτε ρεπκαδου οὐαμ ¹⁰⁾ τετεπχωρᾶ ¹¹⁾ ἐμπετεπῆτα ἐβρολ. (ρεπκαδου: ρεπ art. indeter. plur. th. ρη, m. ρη; καδου, *alius, alienus*, th. κορρε, m. κεορρ) καὶ ἀλλοτρίοι κατεδιδισιν τὴν χωρᾶν ὕμων ἐνωπιον ὕμων, B. T. ἀλλοτρίοι | = M. αὐτὴν | = B. T. B. ¹²⁾ I. δαω δελχαιη, a verbo ἐλχαιη, *desolare*, compositum ex ἐλ, *facere*, et χαιη *desertum*, th. ῥχαιη, m. ὡγῃ. κρημῶται κατεσραμμενη | δαωγῃ οὐορ δαορῶχη, *desolata est et eversa*, M. λαων ἀλλοτρίων | πλδου πῶμῃ, λαθ ἀλλοτρίῃ, T. V. 8. ἐν ἀμπελων | πορῶμαπελοσῃ, ἀμπελωνος, T. et, ut videtur, etiam B. quatenus tam ex convenientia versionis bas-

muricæ cum versione thebaica, quam ex sequenti **πιδαν-†, σικυηρατβ**, concludere liceat. Verba: **ὡς σκηνη πιν αμπελωνι**, posita pone **σικυηρατω**, M. **εν σικυηρατω | πιδαν-†, σικυηρατβ**, B. T. **ὡς πολισ | πρεπ. ατω, και**, B. T. M. V. 10. ¹⁴) I. **προδομα**. ¹⁵) I. **†ϋνητητεν, προσεχετε**, a verbo **†ϋνητ**, *attendere*, th. et m. **†ϋνητ**. Ante affixa ponitur **τ** inter **ϋ** et **η**; **τεν** affixum *vos*. ¹⁶) I. **πιδας**. V. 11. ¹⁷) Superest litera **ι**. De precedentibus literis non liquet; forsán scripsit interpres basmuricus **οτελι**, *quid, quorsum*, m. **οτερι**; cfr. Tukli rudim, ling. copt. Romæ 1778. p. 233. Vox memphitica **ερατ**, Lacrozio ignota, composita videtur ab **ερ**, *facere*, et **οτ** *quid*. ¹⁸) I. **πεχε**, *dicit*, **πληρης ειμι ολοκαυτωματων | †ζηκ εβολ εμποστωστωατωι**, B. quæ verba, utrum vertenda sint: **πληρης ειμι ολοκαυτωματος**, an: **πλ. ειμι ολοκαυτωμα** etc. ut Basil. Mars. Procop, nescio; mihi tamen probabilius videtur; interpretem basmuricum hanc posteriorem lectionem in suo exemplari græco invenisse, quoniam græcum **ολοκαυτωμα** suo singulari expressit. Utrum in singulari, an in plurali legerit M, mihi haud satis liquet; habet enim **πδλιλ** absque articulo, cum **π** sit nota casus. **†ζηκ — εβαλ**: **†** præf. τ p. s. præf.; **ζηκ — εβαλ**, *plenus, satur, perfectus esse*, th. et m. **ζηκ — εβαλ**. **ππεαιλ**, *arietum*: **π**, nota casus; **πε** art. determ. plur.; **αιλ**, *aries*, th. **αίλε**, m. **αίλι**. **και σεαρ αρων | οσϋρηνβ πτε ϋανωιλι**, *agnus arietum* ο: *hædus*, M. **πωτ**; **σεαρ**: **π** art. **ωτ**, *adept*, th. et m. **ωτ**. **ταυρων και τραγων** transposita, M. **εασι** tam *vitulum* quam *taurum* denotat, qua de causa in versione latina **ππεμεσι** per *το vitulorum* dedi; cum autem LXX habeant **ταυρων**, forsán melius hoc loco verratur voce *taurorum*, quo consensus versionis basmuricæ cum versione **τω** ο accuratius exprimitur. **κην**, *hircus*, th. **δην**, m. **βαρητ**. **ε βελομαι | η†οστωστω†οτ**, *ea*, B. **οτ πεχε πδς**, *ea, dicit Dominus*, M. V. 12. ¹⁹) I. **τετεν**. ²⁰) I. **εαωπηϋ**, *apparere*. **εδ αι — μοι** = M.

γαρ | = M. et, ut videtur, etiam B. πατειν — προσθησεωδε | = M. V. 13. εαυ
 φερητε | φηετιπι, *offerens*, M. + πηι, μοι, B. M. — Bas. Chrys. Tertull.
 Alex. Arab. σεμιδαλιν | πποσδαμνιτ, *similaginem*, B. In hac voce nota ca-
 sus π geminata invenitur, sicut v. 9, et Es. 5, 10, quæ geminatio modo apud Basmuri-
 tas reperi, et huic dialecto propria esse videtur. ματαιον | οτεφληοτ πηι πε,
 M. Utrum legerit in suo exemplari græco: *vanum mihi est*, an *vanus* v. *stultus mi-
 hi est*, haud certe scio, sed ob præcedens *offerens*, posterior lectio mihi præferenda
 viderur. πωσθρηνη, *thus*, th. πωσθρηνη, m. σθαιποτχι. οτβατ,
abominatio (οτ art. indeterminat), th. βοτε, m. βοτ. σαββατα | + πετεπ,
ύμων, B. — Bas. Orig. comment. in Joh. Hieron. Arab. ημεραν μεγαλην | trans-
 posita, B. ανεχομαι | fat. pro præs. B. + εεεατ, *ea*, nisi, ut sæpius, re-
 dundet, B. Pro τας νυμενιαν — ανεχομαι, M. habet ησειαν ύμων και
 νυμενιαν ύμων και μεγαλας ημερας εορτη, η ψυχη με μισει αυτα,
 quæ verba e versu sequenti transposita videntur. V. 14. ησειαν | + τετεπ,
ύμων, B. αργιαν | + τετεπ, *ύμων*, B. οτωσγ, *otium*, vel *cessare*, *otio-
 sus esse*, th. οτωσγ, m. κωργ. μισει η ψυχη με | ταψεχη εατ
 εεεατ, η ψ. μ. μ. αυτα, B. ωπει, *festum*, th. ωα, m. ωαι. εοτχι,
 ε præpos. *ad, in*; οτ art. indeterminat; ci, *satietas*, th. cei, m. ci. κω —
 εβαλ, *remittere*, th. κω — εβαλ, m. χω — εβαλ. Versum hunc M.
 sic legit: αργιαν ύμων και σαββατα ύμων και εορτας ύμων ηκ ανεξομαι
 αυτα. V. 15. εκτεινητε | in præterito M. τας χειρας | + ηπετεπ — εζηνη
 ελδι, *vestras sursum ad me*, B. M. — ύμων προς με addunt etiam Chrys.
 Venet. Arab. *Mannus vestras* habent Vulg. Hieron. Cypr. (in quibusdam mss.) Hebr.
 προς με habent Marsc. Alex. αποσρεψω | ηπακτ αν, propr. *non convertam*,
 B. ηπα præf. fut. κτ, *vertere, convertere*, cfr. Es. 5, 25, ubi κατ, th. et
 m. κοτ, κετ; αν negativum. οφθαλμος με | επεδω, το προσωπον

μ8 M. — Venet. Cypr. qui tamen omittit μ8. αφ' ὑμιν | πκαμβαλ μιμα-
 τεν, προς ὑμας, B. πκαμβαλ, ad, post, th. πκαβαλ, m. πκα. πληθυνητε |
 in praeterito M. ταυα, *multiplicare, multas facere*, th. et m. αυα. Litera
 τ, quam Aegyptii ab initio verborum interdum admittunt, (cfr. Woide l. c. p. 77.)
 adscititia est censenda. In versione thebaica Jobi 9, 17. invenitur etiam αϣταυε.
 δεσιν | † μπετεν, ὑμων, B. M. — Venet. εισακβσμαι | † αρετενωπι
 νηι εκσι, εγενθητε μοι εις πλησμονην, M. αιματος πληρεις | transposita
 B. σεωλεβι σεη ρανσναϣ, *polluuntur vel polluta sunt sanguinibus*.
 V. 16. καθαροι. praeposit αταϣ, και, M. — Bas. bis. Arab. τας ποτηριας | †
 ηπει, ταυτας, B. T.

Esaia V, 8-25.

V. 8. τ8 πλησιον | ντε πεαδληνα, απ' αλληλων, B. (compos. ab
 πεα, th. et m. πα illi, ii, et αληνα, *invicem*, th. et m. ερηνα); posit.
 pone τι, M. αταεττηνα, *vos soli*, B. M. αταετ, *solus*, 1 Cor. 14, 36.
 Hebr. 5, 5. 9, 7, th. ααταετ, m. ααταετ. V. 9. αταααυει, a verbo
 αυει, *multiplicare*; cfr. Es. 1, 15. αα referendum est ad praecedens ενωπι
 — αα, si, m. ενωπι — αα. εις ερημον | posita pone εσονται, B. M.
 ρενηαδ, *magna*: ρεν, art. indetermin. plur.; παδ, *magnus*; cfr. Es. 5, 15,
 ubi tamen legitur πας, th. παδ, m. ηαϣ. 8κ εσονται οι ενοικοντες | ηπεα-
 ανωπι ηξε πετπεινωπι, 8κ εισι (ηπε part. negandi, & pro αα, praef. 3
 plur. praes., ανωπι, *esse, habitare*;) οι ενοικησοντες, B. M. V. 10. εργαται |
 in futuro, M. αααα, *jugum*, th. αααα, m. αααα. ηνααα-
 ααα, *keramion*, m. αααααααα, th. αααααα, nisi vitio laboret. ηη in
 hac voce est nota casus geminata, quae dialecti basmuricae proprietates etiam apparet in
 sequenti adjectivo ηναααα, *unus*. ποιησει primum | in plurali, M. ηη-

ΕΤΠΕΞΑ. part. fut. pro præsenti a verbo **ΞΑ**, *seminare*, th. **ΞΑ**, m. **ΒΑ. ΑΡΤΑ-**
ΒΑΣ. | in nominativo, B. M. **† ΠΟΤΑΔ**, **ΣΙΤΕ**, B. th. et m. **ΣΟΤΑ. ΜΕΤΡΑ** |
ΔΙΠΙ, **ΟΦΙ**, B. **ΤΡΙΑ** | positum ante **ΜΕΤΡΑ**, B. M. **ΚΑΙ**. | = B. **ΤΟ ΣΙΚΕΡΑ** | pos.
 pone **ΔΙΩΚΟΝΤΕΣ**, B. M. **ΠΗΤ ΠΑΔ**, *fugere post* :: *persequi*, *seclari*, th.
ΠΩΤ ΠΑΔ, m. **ΦΩΤ**, b. l. **ΒΟΥ ΠΑΔ. ΠΕΤΩΗΗΤ** a verbo **ΩΗΗΤ**,
manere, th. **ΒΕΕΤ**, m. **ΟΖΙ**. V. 12. **ΤΟΝ ΟΙΝΟΝ ΠΙΝΕΣΙ** | posita ab initio versus
 et præter. **ΔΥΩΩ** pro præsentī, B. **† ΕΩΩ**, mendum librarii pro **ΕΥΩΩ**, M.
ΠΟΤΕΔΑΙΩ, **ΕΚ ΕΜΒΛΗΠΗΣΙ**: **Π** negativum, referendum ad **ΕΠ**; **ΣΕ** præf. 3 plur.
 præs. **ΔΑΙΩ**, *speculare*, *expectare*, th. et m. **ΣΑΙΩ**. **† ΕΛΔΕ**, *ea*, B. M. **ΚΑΙ**
ΤΑ ΕΡΓΑ — **ΚΑΤΑΝΟΕΣΙ** | **† ΠΗΟΤ**, *ea*, B. V. 13. **ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ** | transp. pone
ΕΓΕΝΗΘΗ, B. **ΚΑΙ ΠΛΗΘΟΣ** | = **ΚΑΙ**, B. **ΕΓΕΝΗΘΗ** | positum pone **ΝΕΚΡΩΝ**, B. **ΟΤΟΥ**
ΔΕΥΩΩΠΙ ΠΩΗΤΟΤ ΝΞΕ ΖΑΠΕΜΗΥ ΠΡΕΓΕΜΩΟΤΕΤ, **ΚΑΙ ΕΓΕΝΗΘΗΣΑΙ**
ΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΠΟΛΛΟΙ ΝΕΚΡΟΙ, M. **ΛΙΜΟΣ** | **ΟΤΕ ΖΕΒΩΩΠΙ ΠΑΙΚ**, **ΛΙΜΟΣ ΑΡΕΤ**, B.
ΖΕΒΩΩΠΙ, *fames*, th. **ΖΕΒΩΩΠΙ**, m. **ΖΒΩΠ**; **ΔΙΚ**, *panis*; cfr. Hebr. 9, 3,
 th. **ΟΙΚ**, **ΟΕΙΚ**, m. **ΩΙΚ**. V. 14. **ΕΠΛΑΘΥΕΝ** | transpositum pone **Ο ΑΔΗΣ**,
 B. M. Ne omnes transpositiones vocum græcarum, quas huc illucque in versionibus
 ægyptiis reperiās, transscribam, observatum velim, eas, sahidicam præcipue et bas-
 muricam, in oratione construenda fere semper vel subjectum vel verbum regens pe-
 riodi a capite præmittere; memphiticam vero, ut dialectum cultiorem, ad ordinem,
 quī in idiomate græco obtinuit, propius accedere. Qua observatione præmissa, om-
 nes transpositiones, ad indolem dialectorum ægyptiacarum, unice accommodatas,
 ut a re critica alienum, ulterius exponere supersedebo. **ΨΥΧΗΝ ΑΥΤΗ** | **† ΠΤΖΠ**
ΠΗΔΑΠΔΕΥ, *tamquam si viveret*, B. **ΠΔΥ** præf. imperfecti **ΔΠΔΕΥ**, *vivere*,
 th. et m. **ΩΠΔΕΥ**, **ΟΠΔΕΥ**. **ΤΟ** ante **ΣΟΜΑ** | = B. M. **ΚΕΤΑΔΑΤΥ ΕΒΔΛ**, *cessare*,
 m. **ΧΑΤΟΤ ΕΒΔΛ**. V. 15. **ΚΑΙ** primum | = B. **ΚΑΤΑΒΗΣΟΝΤΑΙ** | **† ΕΜΔΕ**,
ΕΚΣΙ, M. — **ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ** Chrys. Arab. Vulg. Hieron. **ΕΝΔΟΞΟΙ** | **† ΠΤΕ ΠΚΔΖΙ**,
ΤΗΣ ΥΗΣ, M. **ΚΑΙ ΛΟΙΜΟΙ ΑΥΤΗΣ** | **ΛΠ ΠΕΣΕΡΡΑ** **ΛΠ ΠΕΤΤΕΛΗΛ** **ΛΜΙΑΥ**

ηνῆται, και οἱ βασιλεῖς αὐτῆς, και ὁ ἀγαλλιωμένος ἐν αὐτῇ, B. —
 Bas. Vûlg. Hier. Ald. Marsc. Hebr. Sym. et Theod. cum Asterico habent οἱ λοιμοὶ
 και ὁ αγ. ἐν αὐτῇ. In Compl. deest οἱ λοιμοὶ αὐτῆς, Locus corruptus; si
 vero pone ἐνδοξοί, tam in LXX quam in versione Basmurica, inseras τῆς γῆς, πτε
 πικεζι, quam lectionem habet M, et pro voce basm. πεσερρο, β. αὐτῆς,
 et memphitica πτασ, ἐν αὐτῇ, legas πεϋ et πταϋ, ut respondeant πικαζι,
 plurimæ, ut opinor, evanescunt difficultates, πεττεληλ, participium a verbo
 τεληλ, exultare, th. et m. τεληλ. αἰη | ρερϣελι, ρεανισκος, B. M.
 V. 16. και prius | = B. δοξαδιησεται | ετε-φεαδ πηϋ, δοξασουσιν αὐτον, B.
 Siquidem Copti passivis carent, et præformantia 3 plur., sequente interdum prono-
 mine, passivis exprimendis inserviunt, ετε-φεαδ πηϋ h. l. passive est verten-
 dum: δοξαδιησεται. ετε, præf. 3 plur. fut. -φεαδ, glorificare, sancte colere,
 th. -φοα, m. -φωα; πηϋ, cum, ut passivum hoc loco indicetur, est addi-
 tum. V. 17. πεταϋζιτωα: πετ, pronomen cum præf. αδ conjunctum effi-
 cit participium præf. activ.; ζι, capere, adsumit. τ. sequente affixo αδ, th. ζι,
 m. δι. πσεμμδανι: πσε, cfr. Tukium, l. c. p. 495, compositum videtur ab π, ut,
 et σε, sunt, et vel præsens, vel futurum, vel etiam conjunctivum indicare vide-
 tur; interdum etiam particulam et significat. μδανι, pascere, th. μσοπε, m.
 μονι. πηηπταϋταρπωα part. præf. passivi a verbo -ταρπ, diripere, th.
 -ταρπ, m. ρολεμ. Hunc versum interpretatus sum: Per loca deserta eo-
 rum, qui ceperunt, pascent qui direpti sunt, tanquam tauri et agni comedent.
 Siquidem vero hoc construendi modo Basmuricæ rarissime utuntur, negligentiam su-
 spicor librariorum, qui verba: πμε ετιϣηϋ (s. d. mendum pro εϣηϋ)
 πτε πεταϋζιτωα, primum in versione Basmurica omissa, deinde in mar-
 gine adscripta, licet in fine versus ponerentur, initio ejus male inseruerint. Si enim
 ea verba pone ερεδαμωα transponas, πεταϋζιτωα in passivo veritas,
 et τω tauri comma adscribas, omnia modo construendi Basmuricarum conveniunt,

et cum LXX nec non Memphitica versione consentiunt. V. 18. ἀμαρτίας|†νεϛ, αὐτῶν, B. T. — Justin. bis. Tertul. Bas. Chrys. Arab. τας ανομιας | † νεϛ, αὐτῶν, B. T. — Chrys. Ald. Arab. B. et M. ponunt τ. αἰ. ante ὡς ζυγ8. ζυγ8|πρæpon. πτε, τ8, B. επ, τ8, M. μοϛϛ, corrigia, th. μοϛϛ, m. μοϛϛερ. V. 19. μεγαλοχρηπτ, 3 plur. optat. a verbo χρηπτ, accelerare, th. χρηп εχρηп, m. ὤπντ. μαρεχδέπн εχρηп εχρηп, festinet adferre, T. ιδωμεν|†ελαϛ, εἰ, B. T. M. In ππτεп suspicor mendum pro πτεп. V. 20. ποηρον — καλον|transposita, B. T. καλεп — ποηρον|transposita, B. T. τιδentes|πετωп, λογιζentes vel κρινentes, B. T. πνετχωμμοϛ, λεγοντες, M. σκοτϛ — φωϛ — φωϛ — σκοтϛ|transposita, B. — Justin. bis. Tertul. Cyr. οσκημεтϛ, tenebræ, th. καке, m. Χαки, vox, ut videtur, dialecto basimurica propria. Apud cl. Quatremere lib. cit. p. 230. invenitur ἀτελκεμϛ, obscurati sunt, (quod interpretatur versio memph. lament. Jeremix in bibl. Collegii de prop. fide εϛερХаки,) et ibid. p. 246. ἀпκεμтϛ, tenebrosus. V. 21. ὁι συετϛ|πρæpon. πпेतϛ, ὁι οντες, T. M. επισημονες|πρæponit εϛαι, ὁι οντες, T. ρппζηт, prudens, sapiens. Job. 15, 2. 21, 22. occurrit subst. επтρппζηт, συνεσις, et Quatremere lib. cit. p. 232. αὐτῶν|μειπμμμμμμ, εἰαυτῶν, B. V. 22. πпेतδееμδαι, a verbo δееμδαι, valere, dominari, th. δееμδαι, m. χεμχом. ὕμων|=T. κεραпппτες|πпेतϛαι, πпппτες, M. εт, nota part. тωт, miscere, th. кϛра, кера, m. вωт. V. 24. ετεϛаре — χελα, καυθησεται: εте est pronomen, referendum ad прæcedens πтзп, ὁп тρорп; ϛаре прæf. 3 прæт videtur hoc loco positum vel pro прæsentī vel pro futuro, ut habeat LXX; χεла, comburere, th. χερε, m. бера. ανθρακϛ|χанкепϛ, ανθρακῶν, M. ϛαϛμμοϛ, прæт, pro прæsentī vel futuro, a verbo моϛϛ, conflagrare, th. моϛϛ, m. моϛϛ. φλογϛ|†пχρωμ, πϛρεϛ, M. αϛεμμεпϛ|εϛχελппϛт, ardente, ut ju-

stin., vel *accensa*, ut Cyrill. B. **εψαυκ**, a verba **σαυκ**, *ελακειν*, *αναγειν*, forsan h. l. *αναγωγος*, *dissoluta*, *proterva*, h. *serpente*, T. ²¹) **ερεβδαιχηπαυ**, huic voci mendum inesse suspicor. Si mutes **υ** in **αι**, hoc modo potest resolvi: **ερε** partici *εφ*, cfr. Tukii Rud. p. 203 et 207; **υδαι**, mendum pro **υδαι**, praef. praet.; **χη** i. q. **κα**, *απειραι*, *remittere*; et *remisit eam* ο: *quā remissa v. resoluta est*, *απειμετης*, M. **χυος** | **θεμιο**, **χυος**, videtur vox esse basmurica. **ποταυοειυ**, *κοινοτος*, T. cfr. Es. 17, 13, Job. 22. 18. **αναβησεται** | **ερεελ**, *erit*, B. M. **ηαχιαι**, *υψωθησεται*, T. **κοινοτος** | **ποταυοιδ**, **χυος**, cfr. Es. 17, 13. T. **ε** *γαρ* | **χε**, *quia*, T. **χεοση** *γαρ*, *quia enim*, M. ²²) **εποταεω**, *noluerunt*, *respuerunt*. Dubius haereo, utrum huic voci insit mendum tam in basmurica quam in thebaica versione, ita ut potius legas **εποταοταεω**, proūti habet M, an ob euphoniā syllaba **οτ** ante **οταεω** sit reiecta, quod mihi probabilius videtur. **αλλα** | **στου**, *και*, M. **το λογιον** *τς* **αγης** | ²³) **εμπετοαεεβ**, *τον αγιον*, B. T. Cum nullibi talem articulum geminatum inveni, haud scio, an mendis adnumeretur. **παρωξυαυ** | positum ante **τον αγιον**, B. T. * **παυ**, *eum*, M. nisi forte **ατ** — **παυ**, ut saepius, passivum exprimeret, et **ατ** **χωνητ** **ηδαι**, *παρωξυνθη*, *iratus est*, verteretur, ita ut prodiret sensus: *et Sanctus Israelis iratus est*, quod tamen minus placet. V. 25. **και** primum [= B. T. **κυριος** | **κχεπδς**, *ο κυριος*, B. T. M. positum ante *εθυμωθη*, T. **ορηη** | **υη** **ποταυωρκ**, *εν ορηη*, B. quae vox dialecto basmuricae propria videtur, nam huic similem in reliquis dialectis non reperi; th. habet **υη** **ορηη**, m. **θεν** **αυελιον**. *και* tertium [= B. T. M. **παρωξυνθη** | **εαη**, *επι*, B. T. ²⁴) **ηηπειτεν**, *κορηια*, T. Geminatio **πει** mihi suspecta est; B. habet **πειτεν**, et M. **ιτεν**. In fragmentis thebaicis, quae mihi ad manum sunt, haec vocem frustra quaesivi. **υηη**, *via*, th. **υηη**, m. **εαηητ**. **εα** **απερεαφη** *ο θυμος* | **ερποαρε** **αη**, *ε συμφερει*, T. **δηητ**, *ita*, vox, ut videtur, basmurica, th. **ποτδς**, **δωνητ**, m. **αωνητ**.

V. 28. *καὶ* | = B. V. 29. *καὶ λέγει* | ΠΕΧΕC, ΛΕΓΕCΑ, B. *ἀνθρώπων* |
 † *ἐπιει*, *istum*, B. M. ὅσα | ΕΤ, ἄ, B. M. — BVat. C*. Orig. ms. cant. verc.
 V. 30. *ἐξηλθον* | ΠΑΤΗΝΟC, ηῤῥΑΝΤΟ, M. † ΔΕ, B. M. Orig. sem. ηῤῥΟΝΤΟ |
 ΔΤΙ, ἐξηλθον, B. — C. D. Syr. Aeth. cant. veron. V. 31. *ἐν* — ΜΕΤΑΞΥ | po-
 sita pone ηῤῥΩΝ, B. pone μαθηται, M. ηῤῥΩΝ | ΠΑΤΧΑΙΛΛΟC, ελεγον,
 B. † ΔΕ M. sicut textus vulgaris. μαθηται | † ΠΕΥ, ΑΥΤΗ, B. M. — 33. 89. "
 106. 124. 142. in m. 235. Ev. 24. 30. al. 16. Mt. d. al. 10. Ed. syr. utr. Arr. Aeth. brix.
 foss. Cyr. (Chrys. etiam in Mt. C. codd.) Eythym. ραββι | † ΤΩΠΗΚ, *surge*, M.
 V. 33. *οἱ μαθηται* posit. pone *προς ἀλλήλους*, M. — 124. † ΠΕΥ, ΑΥΤΗ, B. M.
 — Mt. o. Aeth. Verc. Veron. *) ΛΑΠC, ΤΙC, vox, ut videtur, basmurica, cui
 similem in reliquis dialectis frustra quærebam, et anne corrupta esset, dubitabam, do-
 nec eam in fragmento a Quatremere V. C. edito lib. cit. p. 245 eodem modo scriptam
 reperi. *φαγειν* | additamentum versionis basmuricæ: *dixerunt ei discipuli ejus:*
Rabbi, cape cibum! glossa videtur. V. 36. *) I. *ᾠδῆνευ*, *eternam*; superest
 adhuc primum crus ΤΗ Π. *καὶ ὁ σπειρω* | = *καὶ* B. M. — B. Vat. C. L. 1. 33. 67.
 Arm. Slav. (exc. 3), german. Heracl. Orig. quater. *ὁμῃ χαίρη* | ΠCΕΛΕΥΙ *)
ἔσαν ΠΕ, *gaudeant simul*, B. ΠCΕ, cfr. supra ad Es. 5; 17; *λεῦι*, *gaudere*,
 m. et th. ΡΑΥΙ; *ἔσαν Π*, *simul*, th. ΟΥCΟΠ, m. ΕΥCΟΠ. Cum in membra-
 na major sit lacuna, quam ut sola litera Π in ΕΥCΟΠ impleri posset, interpretem
 basmuricum addidisse ΠΤΕ redundans, ut sæpius apud Coptitas, existimo. ὁ ἀληθινος |
 posit. ante ὁ λόγος et omissum ὁ, M. — C. L. 1. 16. 44. 118. 121. Alius (et ut vide-
 tur 124 ap. Birch 127. 157.) Mt. g. 11. Orig. Theophyl. ed. Rom. Heracl. Cyr. Chrys.
 etiam in Mt. 6. codd. *ἐπιει*; huius vocis inesse mendum, ut sit *ἐπιει*, *ἀληθινος*,
 th. *ἐπιει*, m. *ἐπιει*, nullo modo dubito. *) I. ΟΥΑΤ, *ἄλλος*, th. ΟΥΑ,
 m. ΟΥΑΙ. V. 38. *) *ἀντα* a verbo *χατ* — *εἰδελ*, *mittere*, th. et m.

2008 = εβολ. ⁹⁾ λέπεετ λε... ⁷⁾ ελδϑ, *quod non est labor vester*, B. M. ⁸⁾ I. 7ρη v. 7η.. V. 39. ²⁾ I. εβολ. ¹⁰⁾ ετελεαδ, *εκεινης, πολλοι* | *οσμενηε* δε, ad lit. *πληθος δε*, B. M. Observandum est, nomina collectiva quam sepiissime sibi adsciscere verborum pluralia, cfr. Woide lib. cit. p. 129; sic h. l. versio basmurica habet *αελπιςτεσι*, cfr. etiam Es. 5, 13. ¹¹⁾ I. πταϑ, *αυτον των σαμαρειτων* | *πρεπον. εβελ7ρη, εκ*, B. M. *θια* | *πρεπ. μελιςτα*, B. ¹²⁾ I. 7ε7ρηι, *γυναικος μαρτυρης* | ¹³⁾ *εσχωκεελεας, και λεγους*, B. ¹⁴⁾ *πνωσ 7αροϑ, iis de eo*, M. *οσα* | *ετ — α.* B. M. — BVat. C. L. veron. Orig. bis. ¹⁵⁾ I. εταιδιτωϑ, *α εποησα*. V. 40. *ως 8ν ηλθον* | *ετεασι δε*, ad lit. *ελθοντες δε*, B. V. 44. *γαρ* | *δε*, B. *εμαρτυρησεν* | ¹⁶⁾ *εφχωμελος, dicens*, B. ¹⁷⁾ I. οσπροφητης. ¹⁸⁾ I. *εφταινωϑτ, honoratus. πατριδι* | *πολις*, B. M. ¹⁹⁾ *ελεπεελεϑ, ιδια*. Verba: *οτι προφητης — εχει*, sic exprimunt versiones aegyptiae: *οτι προφητης εκ εντιμος εν τη πολει ιδια*, B. *ιδια πολει*, M. V. 45. ²⁰⁾ I. *ελεαδ*, referendum est ad praecedens *αϑωαπ*, et hoc loco redundans habendum. ²¹⁾ I. *ηιβι, παντα*. ²²⁾ I. *πνωϑ, αυτοι. και αυτοι* | = *και*, M. — G. 108. ²³⁾ I. *πα7ρη, εις*. V. 46. ²⁴⁾ I. *πταϑτρε — ελ, εποησε*. ²⁵⁾ Vera lectio hujus vocis mihi dubia propter spatium ante *λε*, indicans quasi, literam, nescio quam, excidisse inter *λε* et *λε*; attamen mihi est verisimile, in membrana scriptum fuisse *ελεεϑ, εκει*, et modo lineam planam cruris exterioris *τε* *λε* prolongatam, effecisse, ut, avulso margine, excidisse videatur litera, *βασιλικος* | ²⁶⁾ *ελεεϑ πε, εκει. πε* referendum ad praecedens *ππε*, quocum conjunctum significat: *erat. 8 ο υιος ηιδειναι* | *εο7ορηνταϑ πο7ωρηι ελεαδ εϑωαπ, εχων υιον αιδενοϑ*, M. V. 47. *ετος* | *δε*, B. V. 50. *ο* ante *ηπης* | = *ο*, M. *εεδαϑ, πορευϑ*, a verbo *εεδαϑ* vel *εεδαϑι*; imperativus enim interdum est ipsa radix, quae hic *α* geminatum pro *α* simplici habet; infra etiam occurrit *παϑμεαϑι, επο-*

ρευετο, th. ελθομε, m. ελθω. ὁ ante ἡσθς | = B. M. V. 51. δε | = B. M. εφνεση — εβλνη, præs. fut. part. a verbo ψη — εβλνη, *descendere*, cfr. Es. 5, 15, th. ψε vel ει vel βωκ εβραι, m. ψε εβρη. αλατι, plur. ab αλοτ, *puer, servus*, th. βμεβδλ, ψηρεψεε, m. αλοτ. και απηγγειλαν | = M. — BVat. L. Syr. hieros. Mt. δ. ε. ζ. η. λ. μ. π. Aeth. | = και, B. παις σθ | πεκωνηλι, υιος σθ, B. M. — D. K. L. 13. 33. 42. 57. 69. 106. 124. 142. in m. 145. a. 10. Mt. i. n. 10. frag. aldin. Syr. Syr. p. in m. Slav. Cyr. Theophyl. *filius*, Vulg. Ital. V. 52. εγ | δε, B. M. και ειπον | = και, B. M. εξην, præpos. απο, th. χην, m. ιςχεν. τχην, *hora*, th. ηπαδ ηχην, m. αχην — ιαχνοτ. ηρεψ, *heri*, th. et m. ηρεψ. V. 53. εγ | = B. πατηρ | † ηρεψ. αυτς, B. M. 124. Mt. c. 11. ὁ ἡσθς | = B.

I Cor. VI, 19 — IX, 16.

Cap. VI. v. 19. το σωμα ὑμων | πετεπσωμα, τα σωματα ὑμων, M. — A. 17. 28. 37. 39. 46. 55. 57. (al. 3) 67. ap. Birch 72. al. 11. Mt. b. c. d. e. i. k. m. n. Arm. Syr. p. Slav. Orig. Patres græci, Hier. Aug. Vig. taps. Ambrst. το φηετ-
 ωον, τς οικουτος, M. Havn. 3. ap. Birch. εγ ὑμιν | βεν θηποτ, εγ ὑμιν M., sed Wilkinsius minus accurate vertit: *inter nos. αγις πνευματος* | transposita, B. M. BVat. ap. Birch. Mt. k. εχετε | ατετεπχιτς, *accepistis*, B. M. ¹⁾ 1. ητατη, vos. V. 20. γαρ | = B. M. δη | = M. σωματι ὑμ. | πετεπσωμα, σωμασιν ὑμ., M. Cap. VII, v. 1. δε | = B. χωρ, *tangere*, th. χωρ, m. δωρ. V. 2. δε | = B. M. της πορειας | ηπορηια, *stupra*, B. V. 3. ¹⁾ 1. εαλεψ-†, *reddat. γυναικι* | † ητεψ. αυτς, B. ανδρι | † επες, αυτης, B. M. V. 4. γυνη | † δε, B. τς ιδις utroque in loco | επες et επεψ, *sui*, B. εξουσιαζει utroque in loco | prop. διπός, εσι κυρια, v. κυριος,

consonantibus cognatis; mem. **CHΛΗΠΙ**, theb. **CLINE**. An etiam th. **CLINE** et mem. **CEΛΙ**, quæ significant: *εντυγχανειν*, deinceps notionem *παραγγελλειν* habeant, licet sit verisimile, deficiente mihi exemplo probante, haud certo scio. **ανδρες** | **επεςχαι**, + *αυτης*, B. M. V. 11. **αγαμος** | **πτειν**, *εως*, B. **ανδρι** | + **επες**, *αυτης*, B. M. **αηε** | **χλαουτ**, *αρην*, h. l. **αηε**, th. **χλαουτ**, m. **χλαουτ**. **γυναικα** | + **πτεν**, *αυτς*, B. V. 12. **οικειν** | **εδω**, *manere*, B. **μπελτρεναχ** — **εβαλ**, B. Forma hiphilica **τρε**, præcedente negativo **λεπελ**, exprimit imperativum: *ne faciat dimittere* ο: *ne dimittat* v. *ne repudiet*, a verbo **παχ** — **εβαλ**, th. **πεχ**; **εβολ**, m. **χα** vel **χι εβαλ**. V. 13. **και αυτος συνευδοκει** | **εμοσων**, *volentem*. **οικειν** | **εδω**, *μενειν*, B. **αυτον** | **ιουχαι**, *ανδρα*, M. — A. B. V. C. D. E. F. G. 17. 37. 46. Syr. Arm. Vulg. It. patres latini. V. 14. **ανδρι** | **πσαν**, *αδελφω*, B. M. — A. B. C. ut vid. D. * E. F. G. 17. 19. 46. It. Hier. Aug. dis. V. 15. **χωριζεται** | in futuro, B. M. **δε** | **ταρ**, B. **ημας** | **θινασ**, *υμας*, M. — A. 39. 46. 73. M. g. Theophyl. Pel. Sedul. Beda. Wilkinsius minus accurate vertit: *nos. εν* | **ε**, *εις*, B. **ο θεος** | **πδς**, **ο κυριος**, B. Constructio verborum apud Ægyptios hoc: **ο κυριος** (**ο θεος**, M.) **γαρ** (**δε**, M.) **κεκληκεν ημας** (*υμας*, M.) **εις ειρηνην**, (*εν ειρηνη*, M.) V. 16. **ει** utroque in loco | + **αρηασ**, *μηποτε*, M. **γυναικα** | + **τεκ**.. **σθ**, B. **τουσα**, *servare*, th. **τουσε**, m. **τουσα**. V. 17. **εκασεν κεκληκεν** posterius | **α—ταωγ**, *εμερισην αυτω*, B. **ς** | **σθηνητ**, *circumcisum*, B. Siquidem vero contextus sensum jubet: *non præputium sibi attrahat*, huic voci inesse mendum pro **ατσενητ**, *præputiatum*, minime dubito. **εν ακροβυσια** | **ειλαι πατσενηδι**, ad lit. *existens præputiatus*, B. V. 19. **και** = B. **θεω** | **τη θεσ**, B. M. V. 20. **δηλος** præponit **εκαι**, *existens*, B. **ελλαδων**, *curam gerere*, th. **ρροσων**, m. **ερρωσων**. **χρησαι** | **αρι** **οτι**, *fac*, M. V. 22. **απελευθερος** | præponit **ατοχ**, **και**, M. **αμοιως** = B.

χριςθ|τθ χριςθ, B. M. V. 24. αδελφοι|† πα, μθ, B. M. ponit pone ἐκασος,
 M. — D. E. F. G. It. Ambrst. θεω|πρε. 22. τω. V. 25. κυριθ|† ητε, τθ, B. M.
 V. 26. οτι καλον — εινα| = B. V. 27. *) lego πα βαλ v. βαλκ, post dis-
 solutionem vel dissolutionem tibi. V. 28. *) l. ενεχι δε, accipient autem. 10) l.
 ητεσθρε, vel ητεσθρε, carnis sue. V. 29. 11) Si praecedens ηει, hac,
 nulla laboraret menda, interpres, opinor, scripsisset. † χωμωσθ, at vocabulum
 ωωσθ pro ωωσθ, in fine additum, satis indicare videtur, scriptum fuisse ηει,
 hoc. αδελφοι|† πα, μθ, B. M. ο καιρος|praenit χε, οτι, B. M. — D. E. F. G. 17.
 (c. al. 6) Al. Ed. Syr. Arr. 12) litera ωω., quae supersunt, indicare videntur, legendum
 esse ωωσθ, συνεσθμενος, memph. ωωσθ, apud Lacrozium in Lexico de-
 rivatum ex ωσθ; si recte, ω pro nota regiminis et η pro articulo determinato habenda
 sunt, ut significatio sit: angustiarum, vel brevitatis, contractionis: angustus, con-
 tractus, adjectiva enim solo articulo saepius exprimuntur. το λοιπον| = B. 39. trans-
 posita pone εσι, M. — A. B. 17. 37. 44. 46. 68. 71. 73. 74. 80. Ed. Arm. Slav. Bas.
 Cyr. εσι|referunt ad praecedens συνεσθμενος, B. M. et versiones codicesque jam
 nominationi| = B. M. 67. 12) Arm. tol. 13) l. ηκεκδοσθ, alii, 14) l. ηεελ,
 sint. V. 30. 15) l. ηηετλιμ εν, μη κλαισθες. ... θι interpres barmuricus
 forsitan scripsit: ηεεμωθι, μη κατεχσθες, cfr. Phil. 1. 23, Hebr. 6, 18. 8,
 9. th. εεεθτε, m. εεεθι. V. 31. 16) l. ηπε. τθτω| = M, ut ex brevi
 spatio lacunae patet, etiam B, unde apparet versiones aegyptias legisse: τον κοσμον
 — A. B. Vat. Arm. 17) l. ηεεθρωμ εν, μη χρωμνοι, B. — M. l. παγα-
 γει|in futuro s. d. pro praesenti, B. M. 18) l. ηεε ηεεηηη. Versus 30 et
 31. in membrana barmurica admodum sunt mutilati. V. 32. 19) l. † αεω, θελω.
 V. 33. 20) l. ηηηηηηηη, τα τθ κοσμω. γυναικι|† ητεθ.. αυθ, B.
 M. V. 34. μεμερισαι και|αποθ ηηηηη et dividitur vel divisus est, B. M.
 Pone ηηηηη in membrana Barmurica spatium duarum vel trium litterarum superest;

utrum vero re ipsa exciderint literæ, (v. c. *πε est*, si præcedenti *ψηψ*, h. l. adjective sumendo, jungeres, ut verteretur: *divisus est*, vel forsân *ἄψα, et*, quod ad sequens *γυνή*, ut in multis codicibus, tum referretur), an, periodo ad finem perducta, spatium vacuum reliquerit interpres, et scripserit *οὐοὺ ψηψ*, et *dividitur*, vel, si præsens positum sit pro præterito, *et divisus est*, non liquet. Si consulerimus versionem memphiticam, quæ interpretatur: *οὐοὺ ψηψ*, posterius magis verisimile videtur. Wilkinsius hæc verba cum sequentibus conjungit, vertitque: *et divisa est mulier*; sed minus accurate, cum *ψ* sit præformans 3 p. s. masculini, ita ut *οὐοὺ ψηψ* vertenda sint: *et dividitur*, vel, præsentē pro præterito posito, *divisus est* — A. BVat. 17. 71. ap. Birch. Mt. m. Aeth. Vulg. Cyr. Hier. (hoc apostolicæ esse veritatis contendens) Pel. Beda. *γυνή* | † ²¹) *λεπεςχι*, *αγαμος*, B. M. — A. BVat. 17. 71. ap. Birch. Mt. m. *και* ante *σωματι* | *θεν*, *εν*, M. *ανδρι* | † *πες*, *αυτης*. V. 35. *προς ευσχημον και ευπαρεδρον* | ut species vestra sit sancta et acquiescatis indissolubiliter, M. Utrum in suo exemplari græco, B. legerit *ευπροσεδρον*, an *ευπαρεδρον*, definire non audeo; si vero respiciamus ad consensum ejus cum A. B. Vat. D. E. F. G. 17. 46, posterius est probabilius. V. 36. *ασχημονειν* | *ξε ψηψι*, *ασχημονει*, B. cfr. F. G. qui tamen postea omittunt *νομζει*. *παρεθρον αυτη* | *τεψηψηλν*, *θυγατερα αυτη*, B. *τεψμεπαρθενος*, *την παρεθνιαν αυτη*, M. *υπερακμος* | *αεελνας*, sit ætate provecta. *νας* vel derivari potest ab *ας*, antiquus, vetus, præposita litera *ν*, quæ ad adjectiva exprimenda interdum adhibetur, th. *ας*, m. *δνας*, vel a *νας*, idem quod *νας*, cfr. Es. 5, 75, *μεγας*, magnus, ætate provectus, quæ derivatio mihi magis arridet. ²¹) *νψελναςβλι*, sine dubio mendum pro *νψελναςβι*. V. 37. *εσηκει* | in præsentī, B. M. *εδραιος εν τη καρδια* | *υμε πεψρηνητ επιταξηνοστ*, *εν τ. κ. αυτη εδραιος*, B. M. — A. B. Vat. D. E. G. 17. 23. 31. 37. 39. 57. (cum 49. 71.) 73. 74. Syr. Arm. Aeth. Arr. Vulg. Bas. Theodoret. Pat. lat. *de* secundo loco | = B. M. *κεκρικεν* | † *εμνημεοψ*, *εαυτος*, M.

ἑαυτῇ. | = B. τεῦ, αὐτῇ, M. παρθεῖον. | τεῦμνηλι, θυγατέρα, B.
 ποιεῖ | ὑπαίς, ποιήσει, B. M. — A. B. Vat. 6. 17. 46. 47°. V. 38. καὶ prius |
 = B. M. ἐγκαμιζῶν | ad lit. πετῆδα† — πῆρει, δώσω (fut. pro præs.) ἀνδρὶ,
 B. ἐγκαμιζῶν sec. loco | πετῆνῦπατεις, ὁ μὴ δώσω αὐτῇ. πῆσι
 s. d. error pro πῆσι, εἰσι, M. κρείσσον | οὐχ οὐτο μάλλον, πολλῶ
 μάλλον, M. ποιεῖ | in futuro, M. — B. Vat. 6. 17. 37. 67°. V. 39. γυνῇ | † τε,
 ἡ γ. B. M. δεδεται | † ἐπεσῶδι, τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, M. κοιμηθῇ | μοῦ,
 ἀπὸ αὐτῆς, B. — A. 73. Syr. p. in m. Clem. Bas. γαμηθῆναι | ὑμεῖς, sedere,
 manere, th. ὑμεῖς, m. ὑμεῖς. V. 40. δε post. | γὰρ, B. BVat. 4. 17. 37.
 67°. 71. 73. Mt. s. Syr. (habet rec. in m.) tol. Ambr. Vigil. Ambrst. Sedul. εἰς |
 † οὐκ οὐκ ἐμὲ, εἰς, B. — F. G. (Vulg.) boern. Tert. Ambrst.
 Aug. † πῆρι πῆρι, in me, M. Cap. VIII, I. ὅτι π. γ. εἰς |
 † οὐκ οὐκ ἐμὲ πῆρι, quia est scientia in nobis omnibus,
 M. δε sec. loco | = B. V. 2. δε | = B. M. — A. BVat. 17. 46. 71. 73. 74. 80. Mt. f.
 Arm. Syr. p. c. Ast. clar. germ. tol. Clem. Melit. ap. Epiph. Nyss. Damasc. Ambrst.
 εἰς | πετῶμας, ὁ δόκων, B. M. εἰδέναι | † εἰδέναι, ἐγνώκα,
 B. M. legisse ergo videntur: ἐγνώκεναι, quam lectionem admittunt A. BVat. D. E.
 F. G. 17. 31. 37. 38. ap. Wettst. 46. 71. 73. Mt. f. clar. germ. (utrumvis boern.) Clem.
 Nyss. Theodore. Damasc. 88° | = B. M. — A. BVat. D. 73. F. G. 17. 31. 46. 71. 73.
 Mt. f. Slav. 5. 8. Vulg. it. Patres græci et lat. V. 4. τῆς βρωσέως | πῆρι,
 τῶν βρωσέων, M. 8° | † δε, B. δε, sed ante βρωσέως habent D. E. 1. 17. 108.
 Mt. d. 7. Arr. Syr. p. in m. Vulg. clar. germ. Iren. Aug. (non Ambrst.) ἑτέρος | =
 B. M. — A. BVat. D. E. F. G. 17. 39. 46. 47. 67. 73. Mt. f. i. Aeth. Arm. Vulg. It. Cyr.
 Bas. Iren. Ambrst. alii. V. 5. εἰς | † ὑδαίνι, quidam, B. M. V. 6. ἀλλὰ | = B. —
 BVat. δε, M. — 17 Epiph. ὁ πατὴρ | præs. πετῶμας πῆρι, qui est nobis, B. 2°)
 ἐλάν, mendum pro ἐλάν, ipso. κυρίως | † πεν, ἡμῶν, M. V. 7. δε | τῶν,

B. M. — 37. 47. 68. 73. 80. Mt. f. Syr. *τη συνειδησει* | *υμε πτωπ*. Vera notio hujus vocis incerta, attamen, ut existimo; vertenda est: *εν τη συνηθεια*, cum in reliquis locis, ut exprimaturs *συνειδησις*, semper usurpetur *επηνησις*. In reliquis dialectis frustra lumen quæsiui; thebaica enim Joh. 18, 39, *συνηθεια* vertit *αρχων*, et 1 Cor. 11, 16, habet *επηνησις*; emphatica habet *καρχε, συνηθεια*. — A. BVat 17. 46. 67⁸⁰. Aeth. Syr. p. in. m. Damasc. *τη ειδωλθ* | *ητε πηλωλον, των ειδωλων*, M. *αδενης εσα* | *ωωνι δαω, αδενης και*, ob sequens *δαω, και*, mihi est persuasum, ante *ωωνι* excidisse notam 3. pers. fzm. sing. præs. C, ob *ομοιοτελεuton*, præcedente C in *επηνησις*; lego igitur ²⁵) *εωωνι, infirma redditur. εωωνι ερωσθ, infirma iis sc. reddita*, M. *μολυνεται* | *ωαδωδεε*, præt. pro præs. ut sæpius, M. *εταλεε* a verbo *ταλεε*, polluere, th. *τωλεε*, m. *εωλεε*. V. 8. δε | *ταρ, Β. παρρησι* | *παπαρρησι-τα, παρρησει*, B. M. — A. BVat. 5. 10. 17. 46. 67⁷¹. Mt. Ψ. Clem. bis. Orig. bis. (semel ut rec.) Ath. Damasc. *ετε γαρ εαν φαγωμεν — υς ερεμβεθα* | sic: *neque, si non edamus, non deficiemus, neque, si edamus, non abundabimus*, futurum pro præsentis positum, ut videtur, B. M. *γαρ* | = B. M. — A. BVat. 2, 17, 74. Mt. χ. tol. Cypr. Aug. V. 9. Cum *ερωωνι* masculini sit generis, erroribus adnumerandum est *τετεπ* pro *πετεπ*. V. 10. *τον εχοντα* | *πετεοδαντεε* *αμεε*, *qui habet*, B. *δα φηετ — πτωπ*, in quo — est, M, ita ut versiones ægyptiæ *τον εχοντα* ad *τις* referant. At vocis basmuricæ inesse mendum suspicor pro ²⁶) *πετεοδαντεε*, *qui habes*; num enim verborum constructio permittat, ut ad *αρεε, τις*, subjectum nimis remotum, recte referatur, dubito; nec convenit sequenti *πεκεεω*, *cognitione tua*, v. 11. Si vero legas *πετεοδαντεε*, *qui habes*, optime responderet præcedenti *ερακ*, et scite consentit cum *πεκεεω. κατακειμενον* | *εκπηε* a p. præs. h. particip. a verbo *πηε*, *accumbere*, th. *πηε*, m. *ρωτεε* + *ερωω* *πε*, *iniquationi est*, B. *αδενεε εντος* | = B. *ενοι ηρεωωνι*,

αδελφῆς ἑσᾶ sc. συνειδήσεως, M. Slav. Vulg. clar. germ. Aug. Ambrst. Pel. Hier. (utrumvis Boern.) V. 11. καὶ | γὰρ, B. ἀπολείπαι | ψαψτακο, präteritum vel pro futuro, vel, ut sæpius, pro præsenti ἀπολλύται, M. sicut A. BVat. D. 32. 46. 67. 73. 74. Clem. Orig. Bas. Chrys. Alii, ὑπαζῶνι — ἐβόλ, B. futurum a verbo ῶνι — ἐβόλ, *perire*, th. ῶε ἐβόλ, m. τᾶκο. ἀδελφός | transpositum pone γῶσει, B. M. — A. BVat. F. G. 17. 37. Aeth. Erp. Vulg. It. Clem. Bas. Iren. Ambrst. Hier. alii, ἐπὶ | ῶε, εῖ, B. M. — A. BVat. F. G. 17. Iren. Bas. Vulg. It. Pat. Lat. V. 12. ὅς | = B. καὶ | = B. — G. It. τυπτοντες | ετετεπλωζτ, B. a verbo λωζτ, *dejicere*, h. *vulnerare*, *ledere*, th. ρωζτ, m. ρωστ. ετετεῶε, pr. *polluta*, h. *infirma*, notio enim prima: *polluta*, contextui haud bene convenit; th. χωζε, m. ὠσε. ἀμαρτανετε | præter. pro præsenti, M. V. 13. σκανδαλίζει | futur. pro præsenti, B. M. κρεα | ψ, αὐτο sc. βρωμα B. = M. Cap. IX, 1. ἔκ ἐμὶ ἐλευθερός — ἀποστόλος | transposita B. χρεῖον | = B. T. — A. BVat. 46. 74. Syr. p. c. ast. tol. harl. Vulg. ms. Or. Ambrst. ἡμῶν | τὰ, μὲν, B. V. 3. εἴ | = B. V. 5. περιλαβεῖν | ετρε — ὀρεζ pcωη, ut — sequatur nos, B. T. M. ὀρεζ pcα, *sequi*, th. et m. ὀρεζ pcα. V. 6. μὴ εργαζέσθαι | Wilkinsius vertit minus accurate: *aliquid operandi*, M. enim habet εὑτεμερζωβ, *non operandi*. V. 7. ζεατευεται | præter. pro præsenti, et sic per totum versum, B. T. M. τῆς ποιμνῆς | = B. T. — dial. cum Marc. V. 8. ἡ θύη — λέγει | ὑπὸν πικενομοῦς πῶς ὑπὸν πῶναι ἀν, εἰ καὶ ὁ νομος αὐτός θ λέγει ταῦτα, M. V. 9. μωστῶς νομῶ | transposita B. T. M. — 71. al. 4. Mt. k. Ed. Nyss. Chrys. (etiam in Mt. 2, 7.) Theodoret. alicubi. γὰρ et γεγραπται | transposita ante εἴ τ. θ. B. T. M. — D. E. F. It. Or. semel, sed omnes versiones ægypticæ in præsenti exprimunt. τῶ ante νομῶ | = T. ἰδλῆβ, *dare capistrum*, th. ὑετῆβ, m. ἰδαχολ. *) ελεπ, videtur mendum pro εὔλεπ, ἐπὶ, sicut M. τῶν βῶων | ὑὰ ὑπαῶα, περὶ τῶν βῶων, B. T. M. — D. E. F. G. 31. 39.

46. 73. (Syr. Vulg. It.). *μελει* | *αερμεελιν*, M. *αε* prae. 3 sing. fœm. præt. sine dubio mendum pro *αυ*, respondet enim *εφ*, *θεω*. V. 10. η — *παντως*. | *ξευυαν*. Hanc vocem Georgi, in Frag. Ev. Johan. prae. p. LVI, derivat ex Thebæorum *αν*, *αν*, *μεν*, *certe*, sed rectius, ut opinatur Zoega, in sylloge vocum Basmuricarum mihi communicata, derivatur ex *ξε*, *quia*, et *μεον*, quod vel est negativum, vel interrogativum, et hoc loco vertendum: *η, num, aut*, th *ανεμεον*, cfr. h. c. v. 6. = *παντως* B. T. Arm. *λεγει* | in præterito, B. M. *επ' ελπιδι τσ μετεχειν* | *ντεφερυελνις ερι*, ut speret triturare, M. V. 11. *υμιν* | ¹⁰⁾ *νην*, *ημιν*. Contextus postulat, ut legatur *νητη*, *υμιν*. ¹⁰⁾ *ι* *νετπαωρς*, *metenus*. V. 12. *υμων εξουσιας* ¹¹⁾ *ετεπεξ*, *ημων εξ*. Licet hæc lectio reperiat in 2. 52. Mt. 7, mendum ei inesse tamen suspicor, et lego *ετετην*, *υμων*. 8 *μαλλον* | *ερατα δε*, *μαλλον δε*, B. 8 *μαλλον εν*, T. *πολλω μαλλον*, M. *βιγδαρωβ*, utrum sit legendum *βι γα ρωβ*, ut vertatur: *sustinemus sub v. in omnibus*, an *βιγδα ρωβ*, *toleramus omnia*, pro certo haud affirmare audeo. Apud Thebæos quidem invenitur *βιγδαρωβ*, semper vero in membranis una serie scribitur, ita ut exinde nihil luminis mihi affulserit. Memphitæ habent *ωασημετ* et *ωορη*. *τινα* | = B. T. Arm. Org. *εγκοπη* positum pone *τινα*, M. — A. BVat. C. 46. V. 12. *τς ιερς* | *ναπελνινη*, *τα τς ιερς*, B. T. M. — D. F. G. 46. Barb. 1. Vulg. ed. boern. Aug. alii. V. 14. *ευαγγελις* | ¹²⁾ *θςιαςτεριον*, mendum ob *ομοιοτελευτων*, ut videtur. V. 15. *εδειν* | *πλαδα*, *τινι*. B. T. M. *τις* | *εμεπλαδα*, *εδεις*, B. T. — A. BVat. D. *ωτμερλι*, *μη τις*, M. ¹¹⁾ *ι* *ικξε*, *quanti κενωση* | *ναυ τρεφωωτι* *εψωσεντ*, ad verbum: *possit reddere eam vanam*, B. T.

I Cor. XIV, 38—XV, 35.

V. 33. ¹⁾ ἡ ἀλλὰ. ὡς | † .. ὡροσπ. ²⁾ ἡ ἐτῳροσπ, εἴ, B. M. — Oec. πασαις | = B. V. 34. ὕμῳ | = B. M. — A. BVat. 5. 17. 31. 73. 80. Mt. d. Ed. Syr. p. c. ast. Arm. Aeth. Vulg. Marc. ep. Epiph. Dial. c. Marcion Ambrst. Cypr. Hier. ταις ἐκκλησiais | τεκκλησια, τη ἐκκλησια, B. M. — Mt. i. Syr. Erp. Aeth. tol. Marcion semel apud Epiph. Dial. c. marc. Ambrst. Cypr. Hier. ἐπιτετραπται | CΤΑΔΙ, ἐπιτρεπεται, B. M. — A. BVat. D. E. F. G. 5. et 10. ap. Steph. 26. 31. 39. 71. 73. 89. Mt. m. Ed. Syr. Vulg. It. Marcion ap. Epiph. semel Dial. c. marc. Damasc. Ambrst. Pat. Lat. ΝCΤΑΔΙ: η negativum, C. prae. 3 s. prae. ΤΑΔΙ, dare, permittere, th. ΤΑΔ, m. τοι. ὑποτασσεῖται | μαρναρνεπατασσε, ὑποτασσεῖται, B. M. — A. BVat. 5. 10. 17. 39. 71. 73. 80. Ed. Marcion ap. Epiph. Damasc. V. 35. μαθεῖν | εἴμι εκωχε, scire vel discere verbum, B. εἴμι εκωχαι, scire vel discere quid, M. οικω | πενη, οικois αυτω, B. της ιδιης ανδρας | πεχ, suos, B. παρμαι, ανθρωπον, M. στωλας, turpe, inhonestum, th. ὡλας, m. δραπ, h. l. στωμα. γυναιξιν — λαλειν | παρ-σρμαι εκωχε ρη τεκκλησια, γυναικι λ. ε: τ. ἐκκλησια, B. M. — A. BVat. 17. 31. 57. (c. 70.) 73. 80. al 7. Ed. Arm. Aeth. Slav. Vulg. Chrys. Damasc. Pelag. Wilkinsius vertit: mulieribus, sed minus accurate; η enim est nota regiminis, et οχ art. indetermin. sing. Si in suo exemplari graeco γυναιξιν legisset interpres Memphiticus, opinor, scripsisset ηραρσρμαι. V. 37. ει τις δοκει | πετμκηνοει, ο δοκων, B. εντολαι | σθενταλη, εντολη, M. — A. BVat. Aeth. Aug. V. 38. αγνοειτω | σεπεελατσοορη ελας, (σεπε prae. 3 pl. fut. ελ, facere, esse, ετ negat. σοορη, scire, cum negatione conjunctum, ignarus, ελας pron. is). αγνοησεται, B. — Vulg. boern. Hilar. Ambr. Aug. Ambrst. Pel. Sedul. Beda. σεοι πατμαι ερας, αγνοειται, M. — A. ut vid. D. etiam F. G. clar. germ. Or. ignoratur. V. 39. ὡς | = B. αδελφοι | † πα... μ8 M. — A. D. 37.

39. 67* 72. 73. al 12. et Barb. 3. Mt. b. Ed. Syr. Arr. Chrys. (etiam in Mt. a. 7.) Damasc. Theodore. Theoph. (etiam in Mt. d. i.) το προφητευειν | πιπροφητια, *prophetias*, B. γλωσσαις | υμε πλες, εν γλωσση, B. Præponit Ξεν, εν, sed retinet lectionem γλωσσαις, M. δε | = B. ευσχημονως | εκκωιτ, προς οικοδομην, M. και | = B. γινεσθω | transpositum ante παντα, B. Cap. XV. V. 1. ευαγγελιον | + πα, μω, B. — 67** 71. 74. Arm. Slav. 1. εσηκατε | ετετεπορη, σηκητε M. — D. G. (Vulg. It.) Ambrst. V. 2. δι ε και σωζεσθε | ατετηπουζει in præterito pro præsentī a verbo ουζει, *servare*, th. et m. ουξει. V. 4. τριτη ημερα | transposita M. — BVat. apud Birch. V. 5. ειτα | ατω, και, B. + αφοσκηρη, ωφθη, M. V. 6. οι πλειεις | πεσχυουα, ad verb. *multitudo eorum*, B. T. M. μενσι | ερε — υουσι, *sunt*, B. T. M. τινες δε | + μελας, *eorum*, B. T. και | = B. T. M. — D* E. F. G. 67** Barb. 1. Ed. Syr. Arr. Arm. Vulg. It. Ambrst. Alii. V. 7. ειτα | + αφοσκηρη, ωφθη, M. V. 8. παντων | + μελας, *eorum*, B. T. M. τω εκτρωματι | = τω, B. T. — F. G. V. 9. γαρ | = B. των αποσολων | ουδε (l. ουτε) νιαποστολος τηρου, *inter omnes apostolos*, B. M. κλεισθαι | + ελαι, ego, B. T. M. V. 10. χαριτι — ο ειμι | ηθε σθε ταιμεας ταιμεας υμε περυματ μηφ —, *sic igitur (autem T.) quod sum, sum in gratia Dei*, B. T. η | *) ηταςνω, *que pervenit*, B. T. a verbo πω, *pervenire*, th. πω, m. φω. *) l. δικηενηρι, *laboravi*, δε. = B. T. *) l. τπμεαι, *qua mecum*. V. 11. *) l. ειτε, *sive*, εν. | = B. *) l. ταιτεθε, *sic*. *) ταυθεωκ μεας, *predicamus*. V. 12. ανασασις — εσι | ξε ηπεταμαουτ πατωση εν, *οτι οι νεκροι εκ εγερθησονται*, B. T. et sic etiam in versu sequenti. εσι | in futuro M, et sic forsā in omnibus his versibus positum pro præsentī. V. 13. ειδε — εσι | cfr. quæ dicta sunt v. 12. εδε | præponit ιε, αρχ, B. T. M. V. 14. και | = B. T. M. κενη | præponit ατω, και, B. T. δε | = B. T. M. — A. BVat. D. * F. G. 17. 23. 31.

37. 74. Ar. pol. Vulg. It. Cyr. hier. Dial. c. marcion. Damasc. pat. lat. **και** | = T. π. ὧμων | **τεν** — **πιστικ**, π. ἡμων, B. T. — D. * 67. " 73. al 6. Mt. 19. Ar. pol. Cyr. hier. Oec. Ruf. Arnob. V. 15. ἐυρισκομεθα δε **και** | **αυω** **σενεδεν** **τεν** **επαι**, et inueniuntur (fut. pro præs.) nos existentes ο: esse, B. a verbo **σεν**, inuenire, cfr. Es. 1, 3. Ante suffixa vel affixa adsumit **τε** **εν**, nos. **επαι**: **εν** præs. 1. p. pl. præs. h. l. part. **αι**, esse, m. **οι**, th. **ο**. T. et M. retinent **δε και**, ceterum consentiunt cum B. **τθ** **θεθ** | **χδ** **πιοα** **τ**, de Deo, B. M. Versio T. habet **επιοα** **τε**, quod idem significat, est enim **ε** praepositio *ad, in, de*. **οτι** **εμαρτυρησαμεν** — **θεθ** | = ob ὁμοιοτελευτον, ut videtur, B. **ειπερ** — **εγειρονται** | = B. T. — D. E. 43. Syr. (habet Erpen) Slav. 5. clar. germ. harl. * Vulg. ms. Theodoret. Disput. Archelai. Iren. Tert. Ambrst. Aug. V. 16. **γαρ** | = B. positum ante **νεκροι**, T. **εγειρονται** | in futuro, B. T. M. **εδε** | prap. **τε**, **αρα**, B. T. M. V. 17. **ει δε** | **ιευχε**, vox composita ex **τε**, igitur, sane, certe, et **ευχε**, si, et significat: si vero, vel, igitur si. **δε** | = T. ὧμων | **τεν**, ἡμων, B. T. — 73. Mt. n. " 19. prap. **πε**, **εσιν**, M. — BD. * Vulg. It. **ετι** | **αυω** **ετι** **αη**, **και** **ετι**, B. V. 18. **και** | = B. **αι** | **πικεκαδην**, **οτινες**, B. T. **απωλοντο** | in futuro, nisi, ut interdum, futurum hoc loco positum sit pro praeterito, B, an etiam ita T, non liquet, deficiente praeformante **τθ** **χε** **εβαλ**. V. 19. **μονον** | positum ante **ηλπικ**. **ε**, B. T. M. — Mt. 2. Arm. Theoph. Tert. **ηλπικ**. **εσμεν** | **αηνη** **τ**, **επισευσαμεν**, B. **τηνδ** **χ** **τ**, **πισευμεν**, T. Textum graecum sequitur M, sed Wilkinsius vertit in praesenti. **ελεεινότεροι** | prap. **εαηαη**, ἡμεις, B. (ε pertinet ad sequentem notam comparativi **εχραα**). **ειε** **αηαη**, **αρα** ἡμεις, T. **τε** **τενδ** **ι** **ποηται** **ερον** **εχραα** **τε**, M. Wilkinsius vertit: accipimus misericordiam nos prae; siquidem autem **ποηται** etiam de miseria usurpatur, cfr. Apoc. 3, 17, et **οι**, aliis verbis praepositum, notioni eorum vim addit graviolem, haec verba potius vertenda sunt: igitur accipimus misericordiam nos prae ο: **αρα** **ελεεινότεροι** ἡμεις.

εσμεν | = B. T. M. V. 21. ὁ θάνατος | † ΔΔ — ψαπι, εγενετο, B. T. M.
 (ΔΔ est germinatio præformantis a Basmuritis interdum usitata). νεκρω | ¹⁰) I. νι-
 ρεμελασ†. † ψαπι, εγενετο, B. V. 22. εν τω αδαμ — αποθησκεις |
 transposita, B. T. τω ante αδαμ | = B. T. M. V. 23. ιδιω | πεϋ, αυτη, B. T. M.
 απαρχη | † πε, εσι, B. V. 24. παραδω | ευ — †, παραδιδω, B. T. — A.
 BVat. D. E. 17. ut videtur. 31. 67. 80. item F. G. Hippol. Eus. Bas. Alii. και ante πατρι |
 = B. T. — Syr. (etiam in aliis locis similibus) Erp. Hilar. sed semel ut rec. καταρρηση |
 ευ — οσωςϋ, καταρρη, B. T. δυναμιν | † νιμ, πασαν, B. T. M. V. 25.
 βασιλευειν | ετρεμελerra, ut regnet, B. T. sed ετρε hoc loco quiescens
 esse videtur, cfr. Woide l. c. p. 74. M. habet ντεμεροερα, quod idem denotat.
 αυ | = B. T. M. — A. D. E. F. G. 31. 71. 73. 80. θη | ϋκω, ponat, B. T. M. παντας
 τ. εχθους | † πεϋ, αυτη, B. T. M. — A. E. ap. Mill. F. G. 10. 17. 31. 73. Mt. k. Syr.
 Erp. Aeth. boern. harl. Or. ter. (ter omittit) Marcellus apud Euseb. Cyr. hier. Epiph.
 Theodoret. alicubi Tert. Victorin. Alii. V. 26. εσχατος † δε, B. T. καταργει-
 ται | ϋηασωϋ, delebitur, B. T. M. ὁ θάνατος | ετεπμεσ πε, qui mors
 est, B. T. M. V. 27. ¹¹) I. νιμ, omnia. ¹²) I. Δε, υποτετακται | † νηϋ,
 ei, B. T. M. δηλον οτι | = B. T. clar. germ. Ambrst. Hilar. Vigil. Pel. V. 28. υποταγη
 — παντα | transposita, B. T. M. τα παντα εν πασι | επτηρη πε ευρη
 ντηρη, omne, quod est in omni; ϋη, in, cum præfor. verborum signifi-
 cat: esse, esse in, cfr. Hebr. 6, 9, B. omne in omni, T. V. 29. εχειρονται |
 πατωπος, (των pro τωσων) resurgent, B. T. M. τι και | ιε ετιβε
 οση, pr. ἡ δια τι, B. M. εγρσος, δια τι, T. V. 30. τι και | ut v. 29. ἡ
 δια τι, B. δια τι, T. M. V. 31. καυχησιν | † πασνηϋ, αδελφοι μω, B.
 M. post ἡν εχω ponit T. αδελφοι legunt A. BVat. 17. 26. 31. 37. 39. 45. 46. 71. apud
 Birch. 73. 80. Mt. g. Syr. utr. Erp. Erp. Aeth. Arm. Vulg. Dial. c. marcion. Aug. Pel.
 Beda. V. 32. τι μοι το οφελος | οση πε παρσος, quid est meum luctum,

B. T. M. *καὶ* ante *πρωμεν* [= B. ¹¹] l. *πρωσω*, *bibamus*. ¹⁴) *ραστε*, *cras*. *αποθησκομεν* | *τεππαμια*, *potiemur*, B. T. M. V. 33. ¹⁵) *μπερπλανα*, *πλαναδε* | *πεςπη*, *αδελφοι*, B. ηθη — *κακαι* | transposita, et pro ηθη legunt *πιζη*τ, *animos*, B. M. V. 34. *αγκωσιαν* — *εχχσι* | *αταιζαι*νι, (compositum ex *ατα*ι, th. et m. *ατα*ι. quod personam exprimit, et *ζαι*νι, *tis*, th. *ζοι*νε, m. *ατα*ν.) *γαρ* *αι* *να*τσοσεν *μπεσ*τ, *quidam sunt ignari Dei*, B. *ατα*ετατσοσεν *φ*τ *γαρ* *ε*τωσ *βεν* *ζα*ποσεν, *ignorantia Dei enim est in quibusdam*, M. *λεγω* | transpos. ante *προς* *εν*τ. *π*πει, *hæc*, B. ¹⁶) *ει* s. d. corruptum pro *ε*τ: *ε* præf. *ad*, *ε*, contr. pro *α*ε, art. indeter. *υμιν* | posit. ante *προς* *εν*τσοση, M. V. 35. *αλλ* | *παν*τος, B.

· Eph. VI, 18. — Phil. II. 2.

V. 18. *δε*σει | *σοφια* *νι*, *omni sapientia*, B. *π*νιεν, *omni*, M. V. 19. *παρρησια* transp. pone *ευαγγελισ*, B. V. 20. *αλυσει* | *ζυς* *ν*εσδζ, *vinculis*, B. M. *σ*νεσδζ, *vinculum*, th. *μ*ρρε, m. *σ*νδζ. ¹⁷) l. *σ*νδρρησιαζε, *libere loquar*. ¹⁸) l. *ν*ζητ *υ* in eo. *με* *λαλησαι* | ¹⁹) l. *ε*ταχραζ, *ad id confirmandum*, B. V. 21. *π*ρασσω | *α*ιελλ, *egerim*, ut videtur præf. pro præf. B. V. 22. *γ*νωτε | *ν*τε *τε*νειμ, *cognoscatis*, B. M. *πα*ρακαληση | *ν*η *πα*ρακαλην, *ut consoletur*, B. M. V. 23. *και* *κυρι*ς | *μ*ν *τε* *χα*ρις *μ*ν *εν*ος, *et gratia Domini*, B. *π*ν, *nostri*, M. V. 24. *χ*εισ | = B. *α*φθαεσια | *α*μην, M. Subscriptio: *τε* *π*ρος *ε*φηςιοσ, *ή* *π*ρος *ε*φηςις, B. — A. D. E. Scripta Romæ, missa per Tychieum, M. — Epistola ad Philippenses — *ε*πισολη *π*αυλς | = B. M. — BVat. 73. Mt. a. g. n. Cap. I, 1. *η*σς *χ*εις | transposita, B. M — BVat. ap. Birch. *π* *ε*σζ *ζ*αι, *scribentes* sc. *sumus* ο: *scribimus*, B. *ε*ε præf. 3 plur. præf. h. particip. *ε*ζ *ζ*αι, *scribere*, th. *ε*ζ *ζ*αι, m. *ε*β *ζ*αι. *εν* *χ*ε. *η*σς | = B. M. V. 2. *η*μων | =

B. V. 3. *ἐπὶ π. τ. μν. ὕμῳ* | *ἐξῆραι ἐκώπτεν τῆρ' ἴτεν*, *pro vobis omnibus*, B. V. 4. *παυτοτε* transp. pone *δεήσει μν*, B. *ἐν πάσῃ δ. μν* | *ῥη πασοῖς*, *in precibus meis*, B. M. + *τῆρα*, *omnibus*, M. *παντῶν* | = B. *μετὰ χάρας — ποιῶμενος* | transposita B. — Arm. Aeth. Ar. *δεσιν* | = M. + *να*, *μν*, B. 28. 31. 47. 67. Mt. a. d. Aeth. Syr. p. Ar. pol. Slav. Theoph. Hunc versum sic interpretatur M: *faciens eam* (sc. *memoriam vestri*) *semper in precibus meis omnibus pro vobis omnibus cum gaudio*. V. 5. *) I. *τετεπεικ*: *ἐπὶ κοινωνίᾳ* | prapōnit *εὐρι μετῴβη*, *faciens deprecationem*, et addit *ἐτασώσῃ*, *facta*, M. pro *κοινωνίᾳ* habet *οἰκονομία*, B. *) I. *ἐπεχαγ*: *) I. *πῦαρπ*, *primo*. *) I. *ἐτ' ἵνα*, *ad nunc*. V. 6. *πεποιθὼς* | *εἵτηκ ῥῆνῃ*, *in praesenti*, quod hoc loco pro praeterito positum videtur, a verbo *τῆκ ῥῆνῃ*, *persuadere, persuasus esse*, th. *τῆκ ῥῆνῃ*, m. *ἁρῆνῃ*, *ἐντῆρῃ*. *ἐρε παρῆνῃ* *ἐντῃ*, *ad verbum: et persuasio mea*, M. *αὐτο τῷ* | *ἐχεμ πῆ*, *de hoc*, B. M. *) I. *πενταγάρχει*, *qui incepit. ἐπιτελεσεῖ* | *μαρεγχακῃ*. Vertit interpres Basmuricus in optativo, quod tamen h. l. non est cur urgeas, addit quoque *ψ*, *id. ἡμερας* | + *μεπεῖος*, *Domini nostri*, B. V. 7. *ἔχειν — ὕμας* | *πετεπῳοῦ ῥῃ παρῆνῃ*, *sitis in animo meo*, B. T. M. *ἐν ἀντ' ἀπολογία* | = B. T. + *τα*, *μν*, B. M. — 80. Arm. Chrys. etiam semel in Mt. β. 4. *μν* | *πεμνῃ*, *tecum*, B. T. M. *τῆς χάριτος* | *ῥῃ τεχάρῃ*, *ad verb. in gratia*, B. T. M. *παντὰς* | = B. Wilkinsius vertit *omnis*, et refert ad *gratiae*, minus accurate, nisi vitium sit typotheae. *ὕμας οὐτὰς* | transp. ante *συγκοινωνῶς*, B. T. M. V. 8. *ἡσθ* | = B. Aeth. *ἐτῖ* | = B. T. M. 37. Aeth. Vulg. Ambrst. Pel. V. 9. *ἐτῖ μαλλεν κ. μ.* | *ἐμαυτῷ*, *valde*, posit. pone *περισσευῇ*, B. V. 10. *εὐκρίνεις* | *ἐτετεπτεβῆρα*, *vos sinceri vel sancti*, B. T. M. *ἀπεροσκοποι* | *ἐμεν ποβὶ ζῖ ἐζῶσθ ἐρατῃ*, *ad verbum: ne peccatum teneat vel capiat vos*, B. T. V. 11. *καρπον* | *ἐβῶλῃ πῆαρπος*, *ἐκ τῷ*

καρπῶ, B. T. **ΠΟΥΤΑΖ**, καρπῶ, M. Wilkinsius vertit in plurali: *fructibus*, minus tamen accurate, ut existimo; si enim in exemplari suo græco **καρπῶς** invenisset interpres Memphiticus, sine dubio scripsisset **ΠΥΔΠΟΥΤΑΖ**. V. 12. **ἀδελφοί** | **† ΠΑ**, *mei*, T. M. **ΤΑ ΚΑΤ' ΕΜΕ** | **ΠΕ-Ψ** **ΕΠΖΗΤΟΥΣ**, *quæ sunt in iis*, B. T. **ἐλελυθεν** | **ΑΨΩΠΙ**, **ΕΓΕΝΟΤΟ**, B. T. M. transpositum ante **μαλλον**. **ΕΥ** | = B. V. 13. ⁹) I. **ΠΑΣΠΕΥΑΖ**, *vincula mea*. V. 14. ¹⁰) I. **ΠΕΥΡΑΔ**, *multitudo, plerique*. ¹¹) **ΠΩΣ ΕΥΤΗΚ**, *domino freti*. **ΕΥ ΚΥΡΙΩ** | præponit **ΠΧΣ**, **ΧΡΙΣΤΩ**, M. **ΠΕΡΙΣΣΩΤΕΡΩΣ ΤΟΛΜΑΝ** | transposita, et pro infinitivo habent ¹²) **ΠΣΕ-ΤΟΛΟΜΕΑ**, *ut audeant*, B. T. M. **ΑΦΟΒΩΣ** transp. pone **ΛΟΓΟΝ ΤΩ ΘΕΩ**, M. **ΛΟΓΟΝ ΚΑΛΕΙΝ** | **† ΜΠΦ-Ψ**, **ΤΩ ΘΕΩ**, B. T. M. — ABVat. 10. 17. 23. 31. 37. 38. 39. 47. 57. (cum 49) 71. 73. 80. P'arb. 2. Mt. a. ¹³ f. Ed. Syr. Erp. Aeth. Arm. Syr. p. c. ast. Slav. Vulg. Clem. Chryst. alicubi, et h. l. in ms. Ambrst. Pel. V. 15. ¹⁴) I. **ΥΔΙΠΙ**, *nonnulli*. **ΚΑΙ** prius | = B. T. **ΔΕ ΚΑΙ ΔΙ' ΕΥΔΟΚΙΑΝ** | = B. ni fallor, dormitante librario, **ΚΑΙ** posterius | = T. **ΤΙΝΕΣ** | **ΥΠΚΕΚΑΨΠΙ**, **ΑΛΛΟΙ**, B. T. V. 16 et 17. transposita B. T. M. — A. BVat. D. E. F. G. 25. 37. 47. 73. 80. Syr. Erp. (uterque interpres omisit **ΟΙ ΜΕΝ ΕΞ ΑΓΑΠΗΣ**) Aeth. Arm. Vulg. It. Bas. Marcion. seu Tert. Ambr. Pel. Aug. V. 17. **ΟΙ** primo loco | **ΥΔΙΠΙ**, **ΤΙΝΕΣ**, B. T. **ΚΕΙΜΑΙ** | **ΔΙΚΗ—ΕΥΛΗΠΙ**, præteritum pro præsentī, B. M. V. 16. **ΟΙ** | **ΥΠΚΕΚΑΨΠΙ**, *alii*, B. T. **ΕΠΙΦΕΡΕΙΝ** | **ΕΥΤΟΥΠΑΣ**, **ΕΓΕΙΡΕΙΝ**, B. T. M. — A. BVat. D. ¹⁵ F. G. 31. 39. 73. Ed. Aeth. Arm. Vulg. It. Antioch. Damasc. Aug. Ambr. Hier. Aug. del. V. 18. **ΤΙ ΓΑΡ** | **† ΨΑΛΕ—ΨΩΠΙ**, **ΕΣΙ**, B. T. **ΠΛΗΝ** | **† ΨΕ**, **ΟΤΙ**, B. T. M. — A. F. G. 17. 31. 46. 67. 73. 80. al. 4. Mt. a. k. 4. semel boern. Ath. ms. Cyr. Theoph. ms. **ΚΑΙ** | **ΑΛΛΑ**, M. **ΕΥ ΤΩΤΩ** | positum pone **ΧΑΙΡΩ**, B. T. **ΑΛΛΑ ΚΑΙ** | **ΑΨΩ ΔΠ**, **ΚΑΙ ΕΤΙ**, B. T. addit **ΩΠ**, **ΕΤΙ**, pone **ΧΑΙΡΕΣΘΑΙ**, M. V. 19. **ΔΣΟΠΣ**, **ΔΕΗΣΙΣ**, **ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ**, th. **ΣΟΠΣ**, m. **ΤΑΨΨ**, **ΠΟΜΕ-Ψ**; præponitur & interdum ab initio vocum, cfr. Woide l. c. p. 77. **ΓΑΡ** | = B. **ΔΕ**, T. — Mt. f. V. 20. **ΑΠΟΚΑΡΑΔΟΚΙΑΝ** | **† ΠΑ**,

μ8, B. T. M. **καμε εβωλ** *'expectatio*. th. et m. **καμε εβωλ. και νυ** |
 positum. pone **μεγαλυθησεται**, B. T. **χειρος** | *præponunt* **νδι, ό**, B. T. M.
ζωη | **πτραωνυ**, *vita*. **τρα** hoc loco quiescens est, ut interdum apud Copti-
 tas, cfr. Waide lib. cit. p. 74; sic etiam in voce **πτραμεω**. ¹⁴⁾ mendosum pro
πτραμεω. V. 21. ad verbum sic in versionibus ægyptiis exprimitur: *vita, quæ*
est mihi, est Christus, et in morte lucrum est, B. *et mors lucrum est*, T. *mihi*
enim vita mea est Christus, et mors lucrum mihi est, M. V. 22. **το ζην υρει**
πτραωνυ, *in vita*, B. **πωνυ**, *vita*, M. **τ8το | Φαι**, M. Wilkinsius
 vertit: *hac*, et conjungit cum *carne*, at minus accurate; **Φαι** enim est masculinum,
 quod nullo modo referri potest ad femininum **τσαρξ**, sed ad masculinum **πικωνς**
 referatur, necesse est. ¹⁵⁾ Utrum B. legerit **ειεεω**, *quid igitur*, sicut T, an **ορεω**,
quid, non liquet. Addunt **πε**, *est*, et pone **†πασαπτ, υ**, *quod*, B. T. ¹⁶⁾ I.
†π†ουην, *nescio*. V. 23. **δε** = B. M. **εκ των δυο—εχω** | ¹⁷⁾ I. **εουδαντη**
μεεε ποτω **μπιβ**, *habens desiderium duplex*, B. **επιθυμια εεεπ-**
τωτ, *desiderium est mihi*, M. **εις το αναλυσαι** | **τιβωλ εβωλ**, *dissolu-*
tionis, B. **και—ειραι** | **εωωνυ**; utrum **ε** ante **εωωνυ**, *esse* h. l. significet **και**,
 an, omisso **και** in B. et T., **ε** sic præformans infinitivi, haud certo scio. **πολλω** |
 = B. **γαρ** | = B — BV. at. D. E. F. G. 23. 46. 57. (c. al b.) 67. 72. 73. 80. al. 16. pluresq.
 et Barb. 4. Mt. a. al 10. Ed. (etiam Scoph. 3.) Syr. utr. Afr. Arm. Slav. Vulg. It. Qf.
 Æineli Bas. Chrys. (etiam in Mt. 4. β.) Theodoret. Theoph. Oec. Quidam ad Aug. Pel.
 Cassiod. Beda. V. 24. ¹⁸⁾ I. **πεδω**, *permanens*, quatenus ex præcedenti **πβωλ**
 v. 23. et memph. **πικωνυ** *permanens* vel *existentia* conicere liceat, B. **δε | †**
αν, **και**, B. V. 25. **†πμεωην εβωλ**, a verbo **μεωην εβωλ**, *permane-*
re, th. **μεωην εβωλ**, m. **μεωην**. **συμπαρμενω** | **†πμωωνυ**, **το**, M.
της πισεως | **†π†ετην**, *vestra*, B. V. 26. **παρθσιας** | **πταει**; in hac
 voce suspicor mendum pro **πλει**, comp. ab **πλε**, *meus*, et **ει**, *adventus*, m. l.,
 th. **ει**. V. 27. **πολιτευεθε** | transpositum ante **αζως**, B. M. **ειτε ελδων και**

ἰδῶν | εἰσῆλθαι τὰ νῦν, *sive veniens, videro*, B; sic etiam M, quæ tamen præteritum pro præsentī habet. ἀκρω | ἴσῳται, ἀκῶ. B. — BVat. D. * 57. τὰ περὶ ὑμῶν | = τὰ, M. ζηκετε | + ἐλεττηνοῦ, vos, B. M. μία | præponunt εἰν, καί, B. M. — 3. 35. 108. Mt. d. Syr. Ar. Aeth. Arm. Chrys. etiam in Mt. β. 4. συναθροῦντες | ἐρετενοι κοῦφῳρ νόσι, *existentes vos socii laboris*, M. V. 28. καὶ ab initio | = B. μὴ πτυρομενοι | ἐπτετεπερζα: ἐπ negat. τετεπ præf. 2. plur. præf. ἐρζα: ἴ, *terrere*, h. l. passive *terrefieri*, th. ῥζοτε, m. ἐρζα: ἴ. ἀντικειμενων | πετ ἴ ποσῃν, *adversariis nostris*, B. ππετ ἴ ποσῃν ἐθνοῦ, *adversariis vestris*, M. ἴ ποσῃν comp. ab ἴ esse, n, quod ad adjectiva indicanda adhibetur, οὔτε, prop. *contra*, deinde *adversarius*, th. et m. οὔτε et ἐπ, *nostris*; ε duplex sæpe coalescit in η. Ante ποσῳσηρζεβολ versio memphitica habet πηετε, cui inesse mendum pro θηετε, gr. ἦτις, suspicor. Wilkinsius habet *perniciēs* et *salus*, minus accurate, ut videtur, pro *perniciē* et *salūtis*. αὐτοῖς | = B. transp. pone ἀπολείας, M. 11) I. πῆ, vel εἴ, vel redundans. τῆτο | + οὔτε, μόνον, B. 10) I. ἐβολζμε, a. V. 19. ὑμῖν | transp. pone ἐχαριδῇ. 8 μόνον — πῆσειν | transposita, B. ἀλλὰ — πασχειν | transposita, B. M. ε præf. infin. ὡπῆρζι, th. ὡπῆρζι, m. ὡπῆρζι. V. 30. 11) I. εἰσῆλθῆτε, *habentibus vobis*. Cap. 2. I. εἰ in omni loco | = B. παρακλησις | + εἴρε, quæ invenitur, B. ἀλλοῦ consolatio, th. ἀλλοῦ, m. ὡπῆρζι. μετῆλθῇ, *commiseratio*, th. μετῆλθῇ, m. μετῆλθῇ.

I Thess. I, I—III, 5.

Inscriptio: ὁ πρὸς θεσσαλονικεῖς πρώτη, B. ἡ πρὸς θεσσαλονικεῖς α, BVat. V. 1. τιμοθεοῖς | + ἐσχαῖ, *scribentes* ο: *scribimus*, B. πατρὶ | + πεν..., ἡμῶν, B. — A. 37. Mt. f. Aeth. Arm. ed. in marg. Vulg. ed. Sextin. Ambrst. Pel.

απο θεσ — χεις = B. — BVat. F. G. 47. 73. Mt. d. Syr. (non Exp.) Aeth. Arm.
 (Syr. p. habet c. As.) Vulg. (non tol.) boern. Orig. lat. seu Rufin. dia. Chrys. in com-
 ment. (etiam in Mt. α.) Theoph. Ambrst. Pel. Auch. de voc. gent. V. 2. παντοτε |
 = B. παισμενοι | positum ante μυρια, B. M. ημων | πα, μβ. B. — Aeth. V. 3.
 υμων | conjungunt cum πισεως, B. M. — D. E. etiam F. G. Syr. Arr. Aeth. Vulg. It.
 Ambrst. αγαπης | + ντετη vestri, B. Wilkinsius minus accurate vertit: et la-
 boris, dilectionis et pacis, spei, pro et laboris amoris cum constantia spei.
 V. 4 ειδotes | + οτου, et, M. αδελφοι | + νεν, nostri, M. ηγαπ. υπο θεσ. |
 εταφ- | μενριτα, ad lit. quos amavit Deus, M. θεσ | νφ- |, τθ θεσ,
 B. T. — A. C. 26. 46. 57. (cum al 3) 73. Mt. f. g. Theoph. ed. V. 5. εις υμας | ραρω-
 τει, προς υμας, M. — A. C. D. E. F. G. 23. 35. 73. Mt. d. k. Chrys. ed. Theoph.
 ed. ad t. apud, boern. εν ante πνευμα | = M. 17. 67. ** 72. Alii Mt. b. c. l. m. Ed. clar.
 germ. tol. Codd. lat. Mt. α. Theodoret. ms. in textu. εν ante πληροφεια | — B. T. M. —
 BVat. 17. tol. πληροφεια | οσημα- |, consolatione, M. V. 6. μιαιται | ετε-
 τεπεινι, ad verbum. imitantes, B. T. M. ειπι, imitari, th. ειπε, m. οπι.
 και κυρις | = B. λογον | + κηδς, Domini, B. M. — Aeth. habet Domini no-
 stri; Dei, T. πνευματος | ρα πεπνα, in spiritu, T. V. 7. γεγεдай υμας |
 ντετενωπι, sitis, B. T. M. τυπης | πματ, τυπον, B. T. M. —
 BVat. D. * 6. 17. 23. 46. 47. 67. ** 73. Syr. Exp. Aeth. Slav. g. et ed. Vulg. clar. germ. Am-
 brst. Pel. B. T. V. 8 τθ κυρις | νφ- |, τθ θεσ. θ μοις | transp. pone μακεδονα,
 B. T. εν ante τ. αχαλα | = B. T. M. αλλα και | = B. T. M. — A. BVat. D. * F. G.
 17. 37. 57. (cum al 5.) 73. Mt. f. Syr. utr. It. Ambrst. ed. εν παντι τοπω | transposita
 pone εξηλυθεν. προς | εχουπ, εις, B. T. εξηλυθεν | ασελσαιτ,
 personavit, B. T. M. a verbo ερσαιτ, personare, th. ρσαιτ, ni. ciur. ημας |
 = B. ντετη, υμας, T. — Alter. in edit. Mt. c. g. d. b. Aeth. λαλειν τι | +
 ης, ad eos, B. T. V. 9. ημων | τηπου, υμων, B. T. M. — 73. 74. al 9. Mt.
 k. l. m. n. a. semel Slav. g. clar. germ. Ar. pol. Theodoret. Oec. Wilkinsius minus ac-

curate vertit: *nobis. ὅποιαν εἰσοδὸν εἰσχομεν* | *πῆε πταπι*, ad verb. *quomodo ingressi simus*, B. εἰθε μῆρη-ῖ μῆμῶν-τ εἰσοχῆ εἰταπῶπι μῆμας, *quomodo introitum nostrum fecerimus* : *introitus noster factus sit*, M. εἰταπῶπι h. l. etc. a. r. notionem transitivam, alias Coptis insolitam, *habendi vel faciendi*, amittere videtur, nisi prae. *ἀπ* corruptum sit pro *ἀπ*. *επεξερεψατε* | *† τῆνοα*, *vos*, B. T. M. *καὶ ἀληθινῶ* | = B. V. 10. *ἀναμενεῖν* | *† ὕδαθῆ*, *coram*, B. T. M. *τῶν θεῶν* | *ἀπῆκε*, *τῶν θεῶν*, T. *ἐνομενον* | in futuro, B. T. M. Cap. 2. V. 1. *) mendose scriptum, ut puto, pro *τετῆν*. *ἀδελφοὶ* | *† πῆν*, *ἡμῶν*, M. *τῆν εἰσοδὸν* — *τῆν πῆε πταπι εἰσοχῆ*, *quomodo introivimus*, B. T. *† εἰταπῶπι μῆμας*, *factum*, M. cfr. quae dicta sunt v. 9. V. 2. *ἐν φιλιπποῖς* | positum ante *καθὼς οἰδατε*, B. T. V. 3. *παράκλησις ἡμῶν* | *† πῆαπῶπι ἐν*, *non fuit*, B. T. V. 4. *πιστευθῆναι* | *† ἐν*, *nobis*, B. T. M. Wilkinsius vertit: *credentes euangelio*; minus accurate pro: *ut nobis crederetur euangelium*. *ἐκ ὧς* | *† πῆαποχῶν*, *τινές*, M. *ἀνθρώποις ἀρεσκόντες* | transposita, B. T. M. *καρδίας ἡμῶν* | *πῆετῆρῆν-τ*, κ. *ὑμῶν*, B. — Mt. l. 2) l. *ἐτῆρι μῆμας*, *loquimur*. V. 5. *ἐγενήθημεν* | transp. ante *γὰρ*, B. T. ante *ποτε*, M. *πλεονεξίας* | *μετρίωνος*, M. Wilkinsius vertit: *injustitia*; sed etiam *avaritiam* significat. 1) l. *πετερμετρε*, *testis*, B. V. 7. *εἶναι* | *† ἐλατεν*, *ὑμῖν*, B. T. *ὕραπ*, *graveare, oneri esse*, th. *ὕραπ*, m. *ὕραπ*. *χεῖς ἀποσολοὶ* | transposita, et habet *ἀποσολος*, B. T. *ἡπιοὶ κοῦχι παλῶς*, *ἡπιοὶ*, M. — C. D. F. G. 31. 37. 39. 74. al. 5. Mt. c. d. Aeth. Erp. Vulg. It. Clem. ms. Orig. sem. Cypr. Damasc. (Theoph. utrumque explicat) Orig. int. Ambrst. Pel. Aug. alii. V. 8. *μόνον* | transposit. pone *τῶν θεῶν*, B. T. *ἐαυτῶν* | *πῆν* — *ἡμῶν*, B. M. item *) T. ut ex fragmento a Cel. Münstero transcripto appareat. V. 9. *τοῦ κοποῦ* | *πῆετῆρῆν*, *laborum nostrorum*. V. 10. *ὑμεῖς* — *θεός* | = B. ὅς ὁμοίστελευτος, ut videtur. *ἡμῖν ἐγενήθημεν* | transposita ante *ὥς* etc. B. T. V. 11. *ὥς* — *ὑμῶν* | transposita pone *ἐαυτῶν*, B. T. M. *ὥς πατῆρ* — *ὑμῶν* | *πῆε πῆε πῆε* | *† ἐαυτῶν*

πρωπε, *mutare*, th. πρωπε, m. φωνη. ἔγω | πρπ. ρη, εν, B. M.
 V. 18. ξε δαλ, comp. ab ξε, *dicere*, et δαλ, *mendax vel mendacium*, *mendax esse*, th. ξε δυλ. / S. d. huc referri potest memph. ξελ, χαλ, *abnegare*,
dicere abnegationem, inde: *mentiri*. προκειμενης | + πηη, ἡμιν, B. παρρη,
ante nos, M. V. 19. ἡν — εχουμεν | τει ετρωοη πηη ερληη ηθε, ad
 verbum: *qua adest nobis sicut*, B. υρωοη — ερληη, *adesse*. πορρ-
 αςδηλ, *anchora*, m. αςδαλ. *) l. παρψρχη vel πτε ψρχη,
 ψυχης vel της ψυχης, B. + τεη, ἡμων, M. Cap. VII, 2. *) l. + λεμητ,
dedit decimas. *) l. ηκερη, *oribus*. δε και | = και, M. — 49. clar. germ. V. 3.
 αγενεαλογητος | οςατρυχι εχωμμειςι πτηη πε, ad lit. *ineffabilis li-*
ber generationis ei est, B. ε nota casus, χαμμε, *liber*, μειςι, *generatio*, nota
 genitivi, ut in ejusmodi vocibus solitum est Basmuridis, ommissa. οςατσαχι
 εχωος πταη πε, *ineffabilis genealogia ei est*, M. Wilkinsius refert πταη
 πε ad sequentia, et vertit: *cui non est initium dierum*; sed mihi magis placet ad
 praecedentia referre, ob sequens μεοντεη, *non habet*, quod cum πταη πε
 vix construi potest. μητε | + μεοντεη, *habet*, M. ημερω | ρη πεηρωος;
 ad lit. *in diebus ejus*, B. ζωης τελος | transposita et addunt τεη, *ejus*, B. M.
 εχωη | = B. positum ante τελος, M. δε | = B. 35. Arm. V. 4. δε | = B. και | =
 B. M. — BVat. D. clar. germ. tol. σατ, *qualitas*, th. οοτ, m. μεηη, cfr. v. 22.
 ακροθινων | πισωπη, *selectis*, M. V. 5. λευι | λεγει, B. — BVat. V. 9. *) l.
 υαχη λεμητ, *qui accepit* (praet. pro praesenti) *decimas*. δεδεκατωται | +
 ραλαη, *in eo*, B. V. 10. πατρος | + μεη, *sui*, B. M. αυτω | αβραημε,
 B. V. 11. 89 | δε, positum pone τελειωσις, B. λευιτικης | λεγειτικης, B. —
 BVat. ανισαδαι, *ut foret*, B. *) corrupte pro τταξις. V. 16.
 ακαταλυτ | υαπερη, *ακωνις*, B. T. V. 17. μαρτυρες | ¹⁰) l. σεελλε-
 τρε, *μαρτυρεται*, B. T. M. — A. BVat. D. *E. 17. 31. 67. 73. 80. Mt. h. Slav.

(exc. ed. Chrys. et in Mt. 5.) Cyr. Theophyl. et in M. d. † **ῥαλαϗ**, *περι αὐτοῦ*, B. T. M. ¹⁰) **Ι. ΠΟΤΗΝΗΒ**, *sacerdos*. V. 18. **γίνεται** | **ἀϗῳπτε**, *facta est*, T. et certe etiam B, adhuc enim supersunt literæ **αϗ-ω...** ¹¹) **Ι. ῳῳπτι**, *facta est*, præter pro præter. *στ. προαγωγῆς* | **πῳαρπτι**, *primi*, B. T. M. V. 19. **εγγίζομεν** | in futuro, B. T. M. V. 19. **καθ' ὅσον** | = B. **ξε** *quidem* T. 8 | = B. T. Licet tam versio thebaica, quæ interpretatur **ΠΟΥΕΩ ΠΑΝΔΩ**, *absque juramento*, quam cod. 23 apud Ill. Griesbachium, rejiciant 8, tamen dubito, annon voci **ΕΠΗ** insit mendum, pro **ΕΠ ΠΗ**, ita ut vocula **ΕΠ** referendum sit ad præcedens **ΔΗΝΩ**, et vertendum *non*, **ΠΗ** autem ad sequentia, et vertendum *illi*. In membrana Basmurica quidem punctum invenitur pone **ΔΗΝΩ**; sed signa interpunctionis sæpius incorecte ponuntur, et vel ignorantem vel negligentem librarium produnt. **ἱερεῖς** | † **ῳδεπερ**, *eis τοῦ αἰῶνα*, B. procul dubio glossa. V. 21. **κατα τ. τ. μελχ** | = B. — BVat. 17. 28. Arm. Vulg. Ambr. V. 22. **τοῖς τοῖς** | prop. **κατατεῖ δατ**, *juxta hanc qualitatem*, B. M. **ῳεντωλι**, *sponsor*, th. **ῳπτωρε**, m. **ῳτωρι**. V. 23. **ἱερεῖς** | † **εβωλ**, et ut videtur ¹⁴) **εχωαϗ**, *ex iis*, B. adhuc enim supersunt posteriores literæ **οϗ**. V. 24. Ad verbum sic interpretatur M. *hic vero permansurus in æternum, accepit sacerdotium immutabile*. V. 25. **καὶ** | = M. V. 26. ¹⁵) **Ι. ΠΤΕΛΙΝΙ**, *talis*; ¹⁶) **Ι. ΠΙΔΛΗΝΤ**, *innocens*; ¹⁷) **εαϗϗιϗι**, et *sublimior factus*. V. 23-26. male sunt mutilari in membrana basmurica. V. 27. **αναφερειν** | **πῳαϗταλα εϗλην**, *qui obtulerunt vel offerunt*, et positum pone **αρχιερεῖς**, B. M. **προτερον** transpositum pone **θυσιας**, præponit **θυσιας**, M. **α. ιδων** | **πεϗ ροβι**, *peccatis suis*, B. **επειτα** | † **ῥα**, *ὑπερ*, B. — 72. 80. Vulg. germ. Ambr. Aug. **ῳατινι εϗεν**, *ἀννεγκαν ὑπερ*, M. V. 28. **εϗοτες αδνεβαιν** | **εϗωροη ϗωαϗ ϗη οϗαετατδωε**, ad lit. *existentes ipsos in infirmitate*, B. **λογος δε** | † **ηταϗ**, *αυτος*, B. **της ὀρκωμοσιας** | **ωαϗς**, *baptismi*, B. sed mendum esse videtur pro **ωλκ**, *jusjurandum*, cfr. Hebr. 6, 17. 7, 21. *της* |

Φαι ἀφ' αὐτοῦ, τῆς ὁσῆς, M. υἱον | **ΥΤΑΖΟ** ποταμῶν, *constituit filium*;
 M. η̅ ad αὐτῶν, refero, ut sit nota casus; si vero cum Wilkinsio referas ad
ΥΤΑΖΟ, vertendum est: *constituit nobis filium*. Cap. VIII, v. I. **ΕΝ** τοῖς
 ἑβραίοις | **ΥΝ** πετράδι, **ΕΝ** τοῖς ὑψίλοις, B. — 17. harl. V. 3. **ΘΥΣΙΑΣ** | iñ
 singul. M. ¹⁹) I. **ΠΑΡ**. V. 4. **ΓΑΡ** | **Οἶ**ν, M. — A. D. *17. 73. Slav. Ed. Vulg. clar.
 germ. **των ἱερῶν** | = M. — A. B. Vat. D. *E. 17. 67. **73. Aeth. Arm. Vulg. clar. germ.
 V. 5. ²⁰) I. **ΥΝΙΒ**, *umbra*, th. **ΥΔΙΒ**, m. **ΣΗΒ**. ²⁰) I. **ΚΑΤΑΘΗ**, *sicut*.
²¹) **ΠΤΑΥ**(**Υ****ΕΞ**), *annuntiatum est*. ²²) I. **ΕΥΠΑΖΕΚ**, *absoluturus*. ²³) I. **ΣΑΜ**,
vide. V. 6. **διαφορωτερας** — **λειτεργιας**, | **ΠΡ**ηγουμενῶ **ΕΥ**ψαβι, *λει-*
τεργιω — *διαφορωτερων*, B. **ΕΥ**ψαβι in comparativo est vertendum; interdum
 enim, utrum adjectivum comparative sit intelligendum nec ne, e sensu modo dijudi-
 ces; radix **ψαβι**, m. **ψεβιε**. **ΠΤΑΥ****ΣΜΕΝ****Τ** a verbo **ΣΜΕΝ****Τ**, *disponere*,
 (C est affixum), th. **ΣΜῆ**, m. **ΣΕΜΝΗ****Τ**, cfr. quæ dicta sunt ad 1 Cor. 7, 10. **ΥΠΕ****Λ**
ΛΗ**Τ** a rad. **ΕΛΛΗ****Τ**, *promissio*, th. **ΕΡΗ****Τ**, m. **ΩΥ**. **δευτερας** — **τοπος** |
 Wilkinsius vertit, *locus secundus*, sed minus accurate; **ΦΕΑ** enim est generis ma-
 sculini, **Π****Τ****ΜΑΖ** **ΣΠΟΤ****Τ** autem gen. fem. et pertinet ad **ΤΑΙ****Δ****ΘΗΚΗ** v. 7,
 ergo rectius vertendum: *locus secundi* sc. *federis*. V. 8. **ΕΥ****Β** **Δ****ΛΙΚΙ**; utrum
Β e h. I. particula sit expletoria, sicut memph. **ΚΕ**, th. **Β****Ε**, et vertenda: *etiam*,
jam; an cum verbo ipso sit coniungenda, ut sit **Β****Ε****Δ****ΛΙΚΙ**, *accusare, repreh-*
dere, th. **ΘΠΑΡΙΚΕ** (forsan compositum ab **Β**Ε pro **Β**Ι, et **ΔΡΙΚΙ**, apud Thebzos
 E in η̅ accentuato inclusa), m. **ΚΕ** **ΜΑΡΙΚΙ**, haud certo scio; posterius tamen ob con-
 sensum cum thebaica mihi probabilius. **Υ****Ε****Ι****ΤΕ****Σ**, *ecce*, cfr. 10, 9, th. **ΕΙ****Σ****Υ****Η****Η****ΤΕ**,
 m. **Ι****Σ****Υ****Η****Η****ΠΕ**. **ΟΥ****Δ****Η****Υ****Η****Υ****Ο****Υ**, *dies*, **ΟΥ****Δ** videtur esse vox pleonastica, ut
 etiam Thebæi interdum præponunt **ΟΥ****Ε**, v. c. Luc. 21, 6. **ΚΑΙ** ante **συντελεσῶ** |
 = B. M. **ΕΠΙ** posterius | = B. V. 9. **ΕΠΟΙ****ΣΑ** | **Ε****ΤΑΙ****Σ****ΜΕΝ****Τ**, *diebimus*,
 M. — 47. 66. in m. 73. Chrys. (et ap. Mt.) Theodoret, Phot. Theophyl. etiam in Mt. d.
Ε**Ξ****Α****ΓΑ****ΓΕΙΝ** | **ΔΙ****Ε****Ν****Τ****Ο****Υ**, *eduxi eos*, B. a verbo **Ε****Π**, *ducere*, sequente affixo **ΟΥ**,

eos, cui ob euphoniā præponitur **τ**, th. et m. **εν. μδ** | = B. ²¹⁾ **Λ ΔΙΔΜΕΛΙ**
ΕΛΔΣ, *neglexi eos*. V. 10. **διδες** | **ειε** **†**, *dabo*, B. **και** ante **εσομαι** | = B.
† ΔΠΟΚ, *εγω*, M. V. 11. Occurrit ab initio huius versus **ΠΟΤΕΕΙ** tribus vicibus
repetitum, quorum tertium s. d. mendis librarii est adnumerandum. Quoad **ΑΥΤΩΝ** prius |
errat Wilkinsius, et eum haud satis circumspecte secutus ill. Griesbachius, qui dicit,
hanc vocem in versione coptica deesse, habet enim M. **ΠΟΤΚΟΤΣΙ, ΜΙΚΕΘ ΑΥΤΩΝ**.
V. 12. **και την ανομιαν αυτων** | = B. M. — BVat. 17. 23. Syr. Erp. Vulg. Clem. **ΕΤΙ** |
ΣΕ ΕΤΙ præpositum ante **των άμαρ.** M. **ελ-πες**, *antiquare, antiquum reddere*,
th. **p-πας**, m. **ερπαπας. εγγυς** | **υζηνη εζοτη**, B. M. Utrum **υ** sit pro-
formans presentis, ita ut vertatur: *εγγιζει*, an nota adjectivi, ut sit: *εγγυς*, haud
mihi satis est perspicuum, licet posterius magis sit probabile. Cap. IX, v. 1. **ερχε** |
transpositum: pone **πρωτη σκηνη**, M. **εγ** | = B. **και** | = B. M. — 3. 38. 52. et Barb. 5.
Mt. d. Syr. Erp. Slav. **πρωτη** | **† † σκνη**, M. V. 2. **προθεσις των αρετων** | **†**
λην τωσρη ηνωσθε, και τα θυμιατηριον χερσων, B. — BVat. **αγια** |
τεταραδς, *αγια*, B. M. V. 3. **αγια** | **θνεθωσας**, *αγιον*, an etiam B,
non liquet, cum membrana h. l. sit lacera, ut modo supersint literæ **ωσας**; si
autem respicias ad præcedens **τεταραδς** v. 2, quo loco cum memphitica con-
sentit, verisimile est, basmoricam versionem memphiticæ etiam hoc loco conve-
nire, et legere ²²⁾ **τεταραδς**, *sanctum. αγιων* | præponunt **ντε**, *των*,
B. M. — BVat. D. ²³⁾ 5. 11. 46. Mt. g. V. 4. **χευσθω εχ. θυμ.** | = B. **† ησθης**,
in eo, M. T. **εχουσα** | **ερε**, *et*, T. **κιβωτον** | in nonnativo, B. T. **της διαθηκης** |
† ηζηης, *in eo*, B. **δαδαε**, *obducere, tegere*, th. **δαδαε**, m. **ζολ**,
ζολη. δαραιε, *virga, baculus*, th. **δεραις**, m. **υβωτ.** ²⁴⁾ legendum
puo **πεπλδς**, nam ob præcedens **π** in **λην**, excidisse **π** ante **ε** suspicor. V. 5.
πατεπε ερελ ad lit. *erant facientes*, B. ²⁵⁾ **περλες**, *de quibus non*, **π** est
negativum. **νυ** | = B. T. V. 6. ²⁶⁾ Voci **παεταεινωετ** inesse mendum su-
spicor pro **παεταεινωετ**, a verbo **ταεινω**, *facere, præparare*. V. 7.

μονος ὁ ἀρχιερεὺς | † ὑδάσσε ἐρχατι, *ingressus est*, præf. pro præsentī, B. T. a verbo ὑπε ἐρχατι, *ingredi*, th. et m. ὑπε ἐρχατι.²⁷⁾ Deest ἐπ pone σπου, neglectu librarij; sequentia enim verba demonstrant, interpretem in suo exemplari græco & legisse. καὶ postremo loco | † ὕδα, ὑπερ. B. T. ἐκεν ejusdem significationis, M. V. 10.²⁸⁾ I. ὑποδίσσας, *cibi*,²⁹⁾ ὑποδίσσω, *potus, potiones*.³⁰⁾ πεδικαίωσα. V. 11.³¹⁾ I. μεσση, *facere*. v. 9-11. mutilati in membrana basmurica. V. 13. ταυρω καὶ τραγω | transposita, B. M. — A. B. Var. D. E. 30. 39. 47. Syr. Erp. Vulg. clar. germ. Theodoret. δαμαλῶς | ηὐνηθευσι, *δαμαλῶν*, B. ραντιζοσα | ἐκψανδευόσσω, *quando lustrant*, B. th. δόσσω, m. ποτῶς ἁγιαζει | ὑδάσσεσθαι, *sanctificent*, B. M. V. 14. αἰωνίς | ἐταξάσθαι, ἁγίως, B. M. — D. *31. 39. 47. 66. in m. 67. **71. 73. 80 a 9. Schol. Cod. 20. Barb. 3. Mt. d. f. χ. ψ. Slav. Vulg. clar. germ. Cyr. Ath. alii. Damasc. Chrys. (et ap. Mt.) Oec. (sed aliter in scol. cod. 55.) Idacius. αἰώνιον | ἐφοσσεθ, *sanctum*, B. συνειδήσι ὡμῶν | Versio basmurica habet πτεσσηνηθεσις, συν. αὐτῶν, sicut etiam τω: ἐργῶν addit περ, αὐτῶν. Mendum h. I. suspicor pro πτετη; αὐτῶν enim minime convenit sequenti ἐτρετετεπ, *ut colatis*. πτεπ, ἡμῶν, M. — A. D. *47. 67. 72 a 5. Mt. g. κ. ψ. Syr. Erp. Arm. Vulg. ms. clar. germ. Ath. Cyr. Chrys. in comm. Theodoret. Theophyl. et in Mt. d. εἰς το λατρευειν | ἐτρετετεπαιεωσι, † ὡμας B. † ἐθρεπ, ἡμας, M. V. 15. πρώτη διαθήκη | ταισθηκη ηβερι, διαθ. καιη, B.³²⁾ ππεττασσε vocati. αἰωνίς κληρονομίας | επεκληρονομια ὑασηρ, *hereditatum æternarum*, B. V. 16. ὕδαπος, ὅπα. Vox sine dubio mere græca, mutato α in δ, et præposito ὕ ad exprimendum spiritum asperum γαρ | † ἐσκαπαιεωσι, ἐσι, M. τθ διαθεμενη | ππετκαιεωσ, τῶν διαθεμενῶν αὐτην, B. V. 17.³³⁾ ταξρα, *firmatum v. ratum est*. μεσδεδιδυει, ἡκ ισχυει: με. part. negandi, ἐς præf. a. p. præf. δειδυει, *valere*, th. δειδυει, m. μεσσοει; littera ὡ enim, quæ inter præformans et verbum ponitur, *potentialis* esse videtur, et interdum per παω, interdum per ὡ

solum exprimitur, inprimis ante verba, quæ notionem *τὸ ἰσχυεῖν*, *δυναῖσθαι*, habent; cfr. *ὑδόμεν*, Hebr. 9, 3. m. *ὑπάμεν*, th. *ὄμεν* *ὁμεν*, *disponere*, *testari*, m. *ὁμεν*, th. *ὁμεν*. V. 18. *δεικ*, *initiatio*, m. *δικ*, *Encaniorum festum*, th. *ξιδεῖς*, cfr. Mingarelli codd. ægypt. bibl. Nan. p. 30. Attamen dubito, annon C sit mendum librarij pro K, ut sit *ξιδεῖς*. Lacrozius etiam in sylloge vocum thebaicarum p. 191 habet *πξιδικ* *ἐπιρῆ*, *dedicatio templi*. In museo borgiano exstat fragm. Euang. Joh. 10, 21-22, 3. sed membrana in ea sola voce est lacera, ut modo supersint literæ *πξιδε*. V. 19. *λαληθεισης* | *πτελεσ-ξωικ*, *quum ad finem perductum esset*, B. *νομος* | *πνομας*, *τοῦ νομος*, B. M. — A. C. D. * 21. 47. 71. 73. Mt. a, k, Chrys. in Mt. 1. Theodoret, Theophyl. et in Mt. d. *σάρτ*, *lana*, th. *σορτ*, m. *σάρτ*, h. l. *ωρτ*, nisi mendum sit typothetæ apud Wilkinsium pro *σάρτ*, in lexico enim Lacroziano sub voce *σάρτ* citatur Hebr. 9, 19. *αὐτο* *δε* | *πταγρωωγ*, *καὶ αὐτο*, B. *βιβλιον* | *πξωμε*, *βιβλια*, M. suspicor mendum pro *πξωμε*, sequens enim *γρωγ*, *αὐτο*, plurali haud convenit. *καὶ* ante *παντα* | = B. V. 20. *τὸτο* | *πτε*, *ἐσι*, B. M. V. 21. *καὶ* ante *τὴν σκηνην* | *δε*, B. *ἀματι* | præponit *γρε*, *ἐν*, B. M. V. 22. *περὶτ* - *εβδλ*, *effusio*, th. *περὶτ* - *εβδλ*, m. *φειν* - *εβδλ*. *καὶ* prius | = M. *γίνεται* | in futuro, B. V. 23. ¹⁾ l. *γρῆς*, *necesse*. ²⁾ l. *τεβδ*, *mundari*. *καθαρίζεσθαι* | *πτετατθαι*, *καθαρίζεται*, M. — D. * gr. 67. Ed. V. 24. *αὐτον* | = T. *ἐμφανισθαι* | præponit *γρωστε*, T. *τὸ προσωπῳ* | *ἐπεμθο*, *coram*, M. V. 25. *ἔδε* | præponunt *ἄτω*, *καὶ*, B. T. *ἀγία* | *πτε* *πετατθαι*, *τῶν ἁγίων*, B. T. — 37. 71. 73. et Barb. a Mt. f. Arm. Chrys. in textu et semel in comm. et in Mt. 1, 5. semel. *ἀλλοτρίω* | *ἐπιπῳ* *ἐν πτε*, *πνομο*, B. T. M. V. 26. *πάθειν* | *ἐμσθ*, *ἀποθανεῖν*, B. T. — 47. al. 3. Mt. k. *ἀμαρτίας* | *ἐπιπαθι*, *τῆς ἀμαρτίας*, B. T. M. — A. 17. 73. *εἰς ἀβήτησιν* | *πτεγῳγῳγ*, ut *abrogaret*, M. *οὔωγ*, *contemnere*, *abrogare*, th. *οὔωγ*, m. *οὔωγ*. *δια* | *γρη*, *ἐν*, T. V. 27. ¹⁾ l. *ἐπιπῳγῳπ*, *secundus: αὐτον*

ὤψαται, ad lit. *faciem ejus*, B. *εις σωτηρίας* | = M. Cap. X, v. 1.¹⁾ I.
 ὤψαται ποσῶν, ταῖς αὐταῖς θυσίαις, B. ποσῶν h. l. τα αὐτα sig-
 nificat, cfr. hujus cap. v. 11; sic etiam versio thebaica, Phil. 4, 2, το αὐτο interpreta-
 tur εὐχαριστῶν. 2) πεττάδα vel πεττάδα, quæ offeruntur. 3) I.
 ποσάτα ποσῶν, sapius. 4) ελλειπ, non. ὁδεποτε | Inter π et ε excidit litera
 θ, ni fallor, ut sit 4) πθε, ἔτως, hincque legisse videtur θ—ἔτως; B. V. 2.
 παύεται, praf. 3 plur. plusquampr. a verbo: λα, cessare, th. λο, m. λοξ.
 ετι | = B. V. 3. ἀλλα | + οὐκ, εστι, B. παύεται, faciebant, M. V. 4.
 αφαιρει | πτε - εελ, cum sequatur nota infinitivi ε, conjunctio πτε, ut,
 hoc loco redundare videtur, M. V. 5. λεγει | praf. pro præsenti, B. V. 6. περι
 ἀμαρτίας | + πεττάδαταις iis, quæ offeruntur, B. T. a verbo τει,
 sequente τ ante affixum ος, dare, offerre, th. τὰς, m. τῆν. Verba v. 6. ἡ
 εὐδοκῆσας — usque ad περι ἀμαρτίας v. 8., desunt ob ὁμοιοτελευτον, B. εὐδο-
 κῆσας | + ὡς, in iis, T. M. Errat cll. Griesbachius in edit. N. T. 2, p. 489.
 qui dicit: Versio coptica habet ἡβελῆσας ὁδε εὐδοκῆσας, nam in ea modo legitur:
 ἡβελῆσας εὐδοκῆσας εὐδοκῆσας εὐδοκῆσας, ὁδε εὐδοκῆσας εὐδοκῆσας. V. 8. περι
 ἀμαρτίας, cfr. v. 6, T. ἡβελῆσας | = T. θυσίας καὶ προσφορὰν | in plurali
 T. M. — A. D. 17. 23. 57. (cal. 1.) Syr. Erp. Vulg. clar. germ. Cyr. τον νομον | = τον,
 T. — A. C. 37. 46. 71. 73. Mt. f. Cyr. Chrys. (et ap. Mt.) Theodoret. V. 9. αφαιρει |
 praf. pro præsenti, B. T. V. 11. καὶ prius | = B. μεν | + τὰρ, B. ἰερεὺς |
 ἀρχιερεὺς, B. — A. C. 31. 37. 46. 72. 73. 74. 80. al. 5. Mt. a in marg. k. f. Ed.
 Syr. Erp. Aeth. Arm. Syr. p. c. ast. Cyr. Petrus mansur. Euthal. Theodoret. in textu
 1) I. εὐαγγελι, adstat. καὶ posterius | = B. — D. * E. clar. germ. προσφερῶν |
 εὐαγγέλιον, offerre, B. ε nota infinitivi, th. et m. τὰς εὐαγγέλιον. V. 12.
 αὐτος | πει, ἔτος, B. M. — A. C. D. * E. 67 ** 80. Mt. f. Syr. utr. Arr. Aeth. Arm.
 Vulg. clar. germ. Chrys. ἀμαρτίων | πεπλάσθαι + ἡμῶν, B. M. θεσ | + ὡς
 εἰς τέλος, ad finem, M. V. 13. 4) ὡς, donec. 5) καταπαύει, sub. 6) I.

ηνεσφορη-*†*, *pedes ejus*. V. 14. Vera lectio vocis *ηπηλα* . . . mihi hand
 satis perspicua; ex literis *ηπηλα*.. quæ supersunt, verisimile sit B. legisse *ηπηλα*-
*†*κον. Versio M. habet *σπροςφορα τταρ ποτωτ δσζεκ, προσ*
φορα γαρ μια τετελειωκε, ut *προσφορα* sit nominativus, et *τετελειωκεν* re-
 feratur ad *προσφορα*; habet enim *πρξ.* 3 sing. *fzm.* *πρξ.* *δσ.* V. 15. *†*) *ι. γελ*-
μετρη νην, testatur nobis. και [= B. M. *†*]) *ι. ετοσδαβι, sanctus. *†**)* *ι.*
ετρεψας, B. et M. videntur legisse *σπρηκεναι*, sicut A. C. D. E. 17. 37. 47. 57.
 (cum al. 4) 67 *†* al. 5 Syr. utr. Arr. Acth. Vulg. clar. germ. Chrys. (et apud Mt.) Theo-
 phil. (et in Mt. d.) Ambrs. Sedul. V. 16. *διδως | ειε-†, dabo*, B. M. — Vulg. ms.
και [= B. V. 17. *και + ηηνος ψαψας, υςερων λεγει*, B. — 4 *†* 23
† 31. 37. 55. 66. in m. 67. 71. 73. 80. al. 6. c. Barber. 2. Mt. c. f. al. 5. Ed. Syr. p. in m. Slav. 5.
 et 29. *μη μηδω | in futuro*, B. M. — A. C. D. *†* E. 17. V. 19. *αδελφοι | † να,*
μν, B. M. *εις τον εισοδον | εχουσν, aditus*, h. l. substantialiter positum videtur,
 B. V. 20. *ενεκαινισεν | νταψκεψκωψ — νβερρι*, B. *κεψκωψ,*
λαξευειν, in lapide incidere, ex lapide excidere, occurrit in dialecto thebaica
 Deut. 3. 27. 4. 29. Luc. 23. 33. idque vocabulum de via adhibitum, vim *sternendi*,
 vel *parandi* habere, nemo, ut opinor denegabit, ergo h. l. *sternere viam — novam*:
εγκαινιζειν. προσφατον και [= B. *μβερι, καινην*, M. V. 22. *μαρεν*-
† *μπενοσται, προσερχωμεθα; μαρεν πρξ. 1 plur. optat. †* *μπενοσται,*
accedere, th. *†* *πενοσται*, m. *†* *μπενοσται*; n inter *μπε* et *οσται* exprimit pos-
 sessivum *nos*. *πληροφορια |* voci *πληρ.* h. l. notionem *persuasionis* subjicit B, et
 interpretatur *οστωτηρηητ*, cfr. 1 Thess. 1. 5. *οσχωκ, perfectione*, M.
ερεαντισμενοι τας καρδιας | ερε πενηρηητ δειψωψ, lustrato animo
nostro, B. *δειψωψ, lustrare*, th. *δειψωψ*, m. *χωψ. και λελθμενοι*
το σωμα | ερε πενωσμα ψακαλε, και λελθμενω τω σωματι ημων,
 B. M. quam lectionem etiam habent BVat. 21^a, al. 3. item 71. Ed. Chrys. ap. Mt. semel
 Theodoret. ms.

Corrigenda et Addenda.

Quamquam multa adhibita est cura, ut ab erratis, quæ tam a typothetæ incuria, quam ab ipsius scribentis oscitantia et festinatione proficisci solent, emendatum prodiret hoc opusculum, tamen quod a me, quippe cui, ab urbe et officina absenti, plagulas modo semel inspicere atque corrigere licuerit, effectum est, interdum intra voluntatem meam stetit. Horum itaque errorum recensioem infra dabo, et hisce pariter ac negligentis interpunctionis lector æquus ut indulgeat, benevolusque corrigat, rogo.

Præf. Pag. vi. Lin. 9, Delta, l. Delta.

— xvi. Lin. 2, Deltam, l. Delta. Lin. 3, Ægypti, l. Ægypto.

Pag. 2. v. 1. Col. 1. ΕΔΝ, l. ΕΞΝ. v. 2. Col. 2. loquitur, l. locutus est. v. 3. Col. 2. Dominum, l. dominum.

— 10. v. 11. Col. 1. ΠΝΕΤΤΥΩΣΝ, l. ΠΝΕΤΤΩΑΣΝ. Col. 2. et, l. et.

— 16. v. 21. Col. 2. videntur: l. *videntur*: et.

— 26. v. 49. Col. 1. ΠΔΔΛΩΣ, l. ΠΔΔΛΩΣ. v. 52. Col. 2. circiter *sub*, l. *sub*.
gr. ΕΧΕ, l. ΕΣΧΕ.

— 48. v. 5. Col. 2. quemadmodum — dominorum, *in parenthesi includantur*.

— 49. v. 7. gr. ΑΒΙΗΝΗΣ, l. ΑΒΙΕΝΗΣ.

— 50. v. 12. Col. 2. vero, l. *vero*.

— 52. v. 1. Col. 2. Jesum Christum, *dele*: Christum.

— 58. v. 36. Col. 1. ΤΗ ΠΩ, l. ΤΕΠΩ.

— 60. v. 39. Col. 2. modo, l. *modo*.

— 63. v. 8. gr. ΕΧΑΤΩ, l. ΕΣΧΑΤΩ.

— 64. v. 11. Col. 1. 1), l. 6).

— 65. v. 14. Col. 1. ΠΕΝΤΑΥΘΕΙΩ, *adde*: ΥΩΣΕΙΤ.

— 70. v. 28. Col. 2. subjecerit, l. *subjecit*.

— 73. v. 32. Col. 1. 12) l. 13), 13) l. 14).

- Pag. 78. v. 6. Col. 1. πενταγαρχην, l. πενταγαρχ.. ζη.
- 80. v. 10. Col. 2. præsent, l. præstant.
- 82. v. 15. Col. 2. *dele*: e bona voluntate.
- 84. v. 22. Col. 2. *est*, l. est v. 22. mea, l. *mea*.
- 90. r T'essalonicens, l. r Thessalonicens. Ita etiam p. 97.
- 92. v. 6. Col. 2. nos, l. vos.
- 95. gr. v. 9. εχομεν, l. εσχομεν.
- 98. v. 4. Col. 1. ζωω, l. ζωω.
- 101. v. 9. Col. 1. εμπορευτε, l. εμπορευτε v. 11. ετωνος, l. ετσανος.
- 102. v. 12. Col. 2. *essemus*, l. *simus*.
- 104. v. 16. γ) l. ε).
- 112. v. 2. Col. 2. æterni, l. æterni.
- 126. v. 2. Col. 2. illis, l. iis.
- 132. v. 10. Col. 2. Domo, l. domo.
- 134. v. 10. Col. 2. ipsi, l. *ipsi*.
- 159. Lin. 12. formentur, l. formantur.
- 162. Lin. 5. reperi, l. reperiri.
- 165. Lin. 25. inseruerint, l. inseruerunt.
- 168. Lin. 19. posset, l. possit.
- 171. Lin. 16. ως εγω, l. ως εμε.
- 173. Lin. 17. bamuricus, l. basmuricus.
- 174. Lin. 17. ζωω, l. ζωω. Lin. 20. Es. 5, 75, l. 5, 15.
- 190. Lin. 5. δεξαν, l. δεξαν.
- 191. Lin. dubita, l. dubitavit.
- 196. Lin. 19. convenite, l. convenire.

161

C

27

